

அமுதசாக்ரொன்னும்

ஆசிரியராற்செய்யப்பட்ட.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

மூலம்

குணசாத்ராற்செய்யப்பட்ட வுரையும்.

இயற்றமிழ்சிரியராகிய

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாவன்ய

ரவர்கள்

முன்னிலையில்,

தில்லையம்பூர்ச்

சந்திரசேகராகவிராஜபண்டிதாரல்

பரிசோதித்தபிரதிக்கணங்க

அ - வீராசாமிநாயுடு

அவர்களது

சற்குறாநிதியச்சுக்கடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ஆங்கீரசுவா பங்குனிமீ,

1873

புத்தகவிளம்பரம்.

இதனால் சகலருக்குத் தெரிவிப்பது யாதெனில் சென்னபட்டணம் பிங்கான்கடைக்கடுத்த பாபன்றேட்டில் ஈஅச-வது நெம்பருடைய புத்தகஜாப்பிலும், கும்பகோணம் பெரிய கடைத்தெருவிவிருக்கும் உப்புக்கடை நாராயணசாமிநாயக்கரிடத்திலும், மதுரைபுதுமண்டபத்தில புத்தகவியாபாரஞ் செய்யும் சண்முகபிள்ளையிடத்திலும், திரிசிரபுரம் தேரடிகடைத்தெருவிவிருக்கும்- தி சபாபதிபிள்ளையிடத்திலும், பாலக்காட்டில் ஜாப்புக்கடைவைத்திருக்கும் அப்பாவுபிள்ளையிடத்திலும், பலவித தமிழ்கிரந்தங்களும், அகஸ்தியர்முதலியபெரியோர்கள் திருவாயமலர்ந்தருளிய வைத்தியசாஸ்திரங்களும், ஆழ்வாராதிகள அருளிச்செய்த திவ்வியப்பிரபந்தங்களும், கம்பராமாயணவசனமும், சிலசோதிடசாஸ்திரங்களும், வேண்டியவர்கள் விலைக்குப்பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இப்போது நூதனமாய்ச்சிட்டிருக்கும்

புத்தகங்கள்.

மரணகண்டியென்னும் கோதிஷசாஸ்திரம்
நவகிரகசிந்தாமணியென்னும் ஜாதககுடாமணி
பாலக்கிரகதோஷநிவர்த்தி
ஜீவோற்பத்திசிந்தாமணி
கணிதாமிர்தமென்னும் ஜோதிஷசாஸ்திரம்
மார்க்கண்டேயர் சரித்திரமும்மாண
தேறையர்பெருநூல்காவியம்
தன்வந்திரிதைலம்
ஸ்ரீராமர்மகாவிந்தம்

தூரா
நூ

அச்சிட்டுவரும் புத்தகங்கள்.

சுப்பிரமணியர் மெய்ஞ்ஞானம்
அஸ்வனிதேவர்வைத்தியம்
தேனாயர்கரசலை

ஈ
ஈ
ஈ

இங்ஙனம்.

அ - வீராசாமிநாயுடுமருமகன்.

வா-வரதராஜமலுளா புடு.

20745.

கணபதி துணை,

யாப்பெருங்கலக்காரிகை

மூலமும்.— உரையும்.

பா யி ர ம்.

கந்தமடிவில்சடிமலர்ப்பிண்டிக்கண்ணூர்நிழற்கீழ்
எந்தமடிகளினையடியேதத்யெழுத்தசைசீர்
பந்தமடிதொடைபாவினங்கூறுவன்பல்லவத்தின்
சந்தமடியவடியான்மருட்டியதாழ்குழலே.

. என்பது - காரிகை. நூலுரைக்குமிடத்து நூற்பெயரும், காண்
மும், ஆக்கியோன்பெயரும், அளவும், பயனும், உரைத்துரைக்கற்பாறு.
அற்றேல், இந்நூலென்ன பெயர்த்தோவெனின், பாளித்தியமென்னும்*
பாகதவிலக்கணமும், பிங்கலமென்னுஞ் சந்தோபிசிதமும்போலக் காரி
கையாப்பிற்றாய்க், குணகாங்கியமென்னுங் கருநாடகச்சந்தமேபோல ம
கடேமுன்னிலைத்தாய், அவையடக்கமுமுடையதாய், மயேச்சுரர் யாப்
பேபோல உதாரணமெடுத்தோதி, இசைத்தமிழ்ச்செய்யுட் டிறைக்கோ
வையேபோலவும், அருமறைபகத்தட்டகவோத்தின் வருக்கக்கோவை
யேபோலவும், உருபாவதாரத்திற்கு நீதகச்சுலோகமேபோலவும், முத
னினைப்புணர்த்திய விலக்கியத்ததாய், வேதத்திற்குநிருத்தமும், வியா
கரணத்திற்குக்காரிகையும், அவிநயர்யாப்பிற்கு நாலடிநாற்பதும்போல
பாப்பெருங்கலமென்னும் யாப்பிற்கங்கமாய், அலங்காரமுடைத்தாகச்செ
ய்யப்பட்டமையால், யாப்பெருங்கலக்காரிகை யென்னும்பெயர்த்து. இந்
நூல் யாதுகாரணமாகச்செய்யப்பட்டதோவெனின், பண்டையோருரை
த்ததண்டமிழ்யாப்பிற் கொண்டிலாதகுறியி னோரைக்குறிக்கொருவுதல்
காரணமாகவும், தொல்லைப்பனுவற் றுணிபொருளுணர்ந்த நல்லவை
யோரை நகுவிப்பதுகாரணமாகவுஞ் செய்யப்பட்டது. இந்நூல்யாவரா
ர்செய்யப் பட்டதோவெனின். ஆரியமென்னும் பாரிரும்பெளவத்தைக்
காரிகையாக்கித் தமிழ்ப்படுத்திய அருந்தவத்துப்பெருந்தன்மை அமு
சாகரரென்னு மாசிரியராத் செய்யப்பட்டது. இந்நூலெவ்வளவைத்

* பாகதமென்பது—வட மொழிச்சிதைவு.

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

தோவெனின், இயல்வகையான்மூன்றும், காரிகைவகையா னாற்பத்து
 னான்கும், கிரந்தவகையாற்றொண்ணாறுகிரந்தமு யிருபத்தெட்டெழுத்
 துமெனக்கொள்க. அவற்றுள், ஒருகிரந்தமாவது எற்றொழித்து-உயிரும்
 உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண்டெழுத்தா மெனக்கொள்க. அவற்று
 ள், நேரசைமுதலாகிய காரிகைஇருபத்தொன்றும், நிராயசைமுதலாகி
 யகாரிகை யிருபத்துமூன்றுமெனக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை
 யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்துநான்கும், நிராயசைமுதலாகிய காரி
 யொன்றினுக்கு எழுத்தறுபத்தெட்டு மெனக்கொள்க. இவ்விருதிற
 ங்கூட்டியுறழ இரண்டாயிரத்துத் தொளாயிரத்தெட்டெழுத்தா மெ
 னக்கொள்க. நேரசைமுதலாகியகாரிகை யொற்றொழித்தோரடிக் கெழு
 த்துப்பதினாறும், நிராயசைமுதலாகிய காரிகையொற்றொழித்தோரடிக்
 கெழுத்துப் பதினேழுமெனக்கொள்க. என்னை“அடியடிதோறு மைஞ்சி
 ராகிமுதற்சீர்நான்கும் வெண்டனைபிழையாக்,கடையொருசீரும்விளங்கா
 பாகி, நேர்பதினாறேநிரைபதினெழென், றேருதினர்கலித்துறை யோரடிக்
 கெழுத்தே,, என்றாராகலின். இந்நூலாற்பயன்யாதோவெனின் யாப்
 பாயதல்பயன். யாப்பாராயவே- பா- தாழிசை - துறை - விருத்தங்க
 ளாகப்பட்ட அறம்பொருளின்பும் வீடென்னுமவற்றின் மெய்ம்மைய
 றிந்து விழுப்பமெய்தி இம்மைமறுமை வழுவாமனிகழவாராதலின் இரு
 மைக்கும்உறுதிபயப்பதியாப்பெனக்கொள்க.யாப்பெனினும்,பாட்டெனினு
 மும், தாக்கெனினும், தொடர்பெனினும், செய்யுளெனினு மொக்கும்.
 என்னை“யாப்பும், பாட்டுந்தாக்குந் தொடாபுஞ்செய்யுளை, நோக்கிற்றெ
 ன்பநுணங்கியோரே, என்றாராகலின். இந்நூல்உறுப்பியலும், செய்யு
 ளியலும், ஒழிபியலுமெனமூவகைப்படும், அவற்றுள்- இவ்வியலென்ன
 பெயர்த்தோவெனின்,எழுத்தும்,அசையும்,சீரும்,தனையும்,அடியும்,தொ
 டையும்,என்னும்ஆறுறுப்பினையுமுணர்த்திற்றாதலான்உறுப்பியலென்னு
 ம்பெயர்த்து. இவ்வியலுள, இத்தலைக்காரிகை என்னுதலிற்றோவெனின்
 தற்சிறப்புப்பாயிர முணர்த்துதனுதலிற்று. என்னை“வணக்கமதிசாரமெ
 ன்றிரண்டுஞ்சொல்லச், சிறப்பென்னும் பாயிரமாம்,, “தெய்வவணக்க
 முஞ்செய்யப்படுபொருளு, மெய்தவுரைப்பது தற்சிறப்பாரும்,,என்றாரா
 கலின். கந்தமடிவில்- தாழ்குழலே, எ - து. முருகுவிரியமொய்ம்மலா
 சேர்கின்னீழிருக்கும் அருகனதடிவணங்கி, எழுத்தும், அசையும், சீரும்
 தனையும், அடியும், தொடையும், பாவும், பாவினமுமாமாறுரைப்பன் த
 ளிர்புறையுஞ் சிறுமெல்லடித்தகைநெடுங்குழற்றையலாய். எ-று. இஃது
 பொழிப்புரையெனக்கொள்க. என்னை“பொழிப்பெனப்படுவது பொருந்
 தியபொருளைப், பிண்டமாகக்கொண் டொப்பதுவே,, என்றாராகலின்.
 கந்தமடிவில்- இனையடியேத்தி எனவணக்கஞ்சொல்லப்பட்டது. எழு

நகினங்கூறுவனென வதிகாரங்கூறப்பட்டது. “வழிபடுதெய்வவணக்க
ந்செய்து, மங்கலமொழிமுதல் வகுத்தெடுத்துக்கொண்ட, விலக்கண
விலக்கிய, மிடுக்கணின்றியினிதுமுடியும்,, என்பவாகவின் ஈண்டுவணக்
ந்செய்யப்பட்டது. இனிஎழுத்துமுதலாகிய எட்டனையும், காரணக்கு
ரியான்வழங்குமாறு. என்னை “எழுதப்படுதவி நெழுத்தேயவ்வெழுத்,
நசைத்திசைகோடலி னைசையேயசையியைந்து, சீர்கொளநின்றலிற்றலி
ந்சீரோசிரிரண்டு, தட்டுநின்றலிற்றலையேயத்தளை, யடுத்துநடத்தலி னடி
பையடியிரண்டு, தொடுத்தன்முதலாயின தொடையேயத்தொடை, பா
நிகடத்தலிற்பாவேபாவொத், தினமாநடத்தலி னினமெனப்படுமே,, எ
நவரும், பந்தமெனினும், தளையெனினுமொக்கும். என்னை“பகுத்தெதி
நின்றலிற்பந்தத்தளையேன, வகுத்தனர்மாதோவண்டமிழோரோ,, என்று
நாகலின். பல்லவத்தின்சந்தமடியவடியான் மருட்டியதாழ்குழலே.எ-து
மகடுமுன்னிலை. ஏகாரம்- நற்றசை. (க)

அவையடக்கம்.

தேனூர்கமழ்தொங்கன்மீனவன்கேட்பத்தெண்ணீரருவிக்
கானூர்மலயத்தருங்கவன்சொன்னகன்னித்தழிழ்நூல்
யானூநடாத்துகின்றேனென்றெனக்கேநகைதருமால்
ஆனாவறிவினவாகட்கென்னாங்கொலென்றாதரவே.

இ- கை. நூலினது பெருந்தன்மையும், ஆசிரியரது பெருந்தன்
மையும், தனதுள்ளக்குறைபு முனர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமு
ணர்த்துறறு. இ- ள். தேனிதைந்தமணங்கமழ்கின்ற வேப்பமாலையைத்
தரித்த பாண்டியன்கெட்கத், தெளிந்த அருவிநீரையுடைய சந்தனச்
சோலைகுழந்த பொதியமலையி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற அரியதவத்தினை
யுடைய முதலாசிரியராகிய அகத்தியமுனிவரால் அருளிச்செய்யப்பட்
ட-அறிவினறி நிலைபெற்றமுத்தமிழுள் இயற்றமிழின்கூறுகிய யாப்பிலக்
கணநூலையானும், அவாவினூல்எனது புல்லியநாவைகொண்டுசொல்ல
த்தொடங்கினேன் இதுஅறிவினியாகிய எனக்கேநகையினை வினைக்குமா
யின், குறைவில்லாத அறிவினையுடையவர்க்கு யாதாகுமோ- எ- று. ஏ-
அசைநிலை. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது - யானூநடாத்து
கின்றேனென்பதற்கு வேறுபொருள் கூறுவாருமுளர். (உ)

சுருக்கமில்லேள்வித்துகடர்புலவர்முன்யான்மொழிந்த
பருப்பொருடானும்விழுப்பொருளாம்பனிமாலிமயப்
பொருப்பநஞ்சேர்ந்தபொல்லாக்கருங் காக்கையும்பொன்னிறமாய்
இருக்குமென்றிவ்வாறுரைக்குமன்றோவிவ்விருநிலமே.

உறுப்பியுள்.

இ-கை. புலவாதுசிறப்புணர்த்திய முகத்தான் அவையடக்கமுண்
ர்த்துற்று. இ-ள். பனிதோய்ந்தநெடிய விமயவனாயிடத்தைச் சேர்ந்த
இழிவாகிய கரியகாக்கைப்புள்ளும், பொன்னிறமுற்றிருக்குமென்று பா
ந்தவிய்வுலகத்தவாசொல்வர் இவ்வாறேகுற்றந்தீர்ந்த அளவில்லாதநூ
ற்கொவியையுடைய புலவர்க்குமுன் குற்றமுடைய வறிவில்லாதயான்
கூறி பசிறப்பில்லாத பிண்டப்பொருளும், சிறந்ததுண்பொருளாம். ஏ-று
அன்று- ஓ- ஏ- அசைநிலை. (க)

பாயிரமுந்நின்று.

Q

மு.கலாவது.

உறுப்பியல்

குறினெடிலாவிசுறுகியழுவுயிராய்தமெய்யே
மறுவறுமுவினமைதீருயிர்மெய்யதிமருட்டும்
சிறுநுதற்பேரமர்க்கட்செய்யவாயையநுண்ணிடையாய்
அறிஞருரைத்தவளபுமசைக்குறுப்பாவனவே.

இ-கை. மேலதிகாரம் பாரிந்தவெட்டனுள் அசைக்குறுப்பா மெ
முத்துகளதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து. இ-ள். குறிலாவன. அ-இ-உ-
எ-ஓ- எனவிலை. என்னை “அ-இ-உ-எ-ஓ- வென்னுமப்பாலேந்து, போ
சனபிசைக்குங் குற்றெழுத்தென்ப,, என்றாராகவினநெடிலாவன- ஆ-ஈ-
உ- ஈ- ஐ- ஒ- ஓள- வினவிலைஎன்னை “ஆ- ஈ- ஊ- ஏ- ஐ- ஒ- ஓள-
வெ- மப்பாலேழு, பிரளபிசைக்கு பெட்டெழுத்தென்ப,, -ஆவியாவன-
அ-ப-முதல் ஓளகாரமீறப்பக்கிடந்த பன்னிரண்டெழுத்து மெனக்கொள்
க,, என்னை-“அ-ப-முதல் ஓளகாரவிறுவாய்ப், பன்னீரெழுத்துமுயிரொ
னொழிப,, என்றாராகவின். குறுகியமுவுயிராவன - குற்றியலிகரமு
ம், குற்றியலுவரமும், ஐகாரகுறுக்கமும். எனவிலை - இவைமேலே
சொல்லுதும். ஆய்தமென்பதஃகனம்- அஃகெனமெனினும், ஆய்தமெ
னினும், தனிநிலையெனினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினுமொக்கும்.
எனனை. “அஃகெனமாய்தந்தனிநிலைபுள்ளி, “யொற்றிப்பாலவைந்துமித
ற்றே,, என்றாராகவின். (வரலாறு) எஃகு-கஃக- கஃதி- கஃது - கஃபு-
கஃம- எனவரும். என்னை “குறியதன்முன்னமாய்தப்புள்ளி, யுயிரொடு
புணர்ந்தவல்லாறன்மிசைத்தே,, என்றாராகவின்- இனிமெய்யாவன - க
கரமுதல் னகரமீறய்க்கிடந்த பதினெட்டெழுத்து மெனக்கொள்க. எ

என்னை“ககரமுதலன கரவிறுவாய்ப், பதினெண்ணெழுத்து மெய்யென
மொழிப்,, என்றாகலின். மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்
பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும். என்னை“மெய்யு
டம்புறுப் பொற்றிவைதாமொருபொருட், செய்யுமென்றுசெப்பினர்புல
வர்,, “மெய்யினியற்கைபுள்ளியொடுபெயல்,, “எகரவொகரத்தியற்கை
யுற்றே,, “மெய்யினியக்ககரமொடுசிவனும்,, “மெய்யுயிர்த்நிவற்றன்
னுருவாகும்,, என்றாகலின். ஏகாரம் எண்ணேகாரம். என்னை“எண்
ணேகார மிடையிட்டிக்கொள்ளினு, மெண்ணைக்குறித்தியலு மென்மனார்
புலவர்,, என்றாகலின். மறுவறுமுவினமாவன- வல்லினம்-மெல்லின
ம்- இடையினம்- எனவிவை. வல்லினமாவன, கசடதபற. மெல்லினமா
வன, ஙருணநமன- இடையினமாவன, யரலவழள, என்னை“வல்லெழு
த்தென்ப, கசடதபற,, “மெல்லெழுத்தென்ப ஙருணநமன,, “இடையெ
ழுத்தென்ப, யரல வழள,, என்றாகலின்- மறுவறுமுவினமென்று சிறப்
பித்தவதனால் அவையுயிராமெய்யாகியகால்தும், அப்பெயரானேவழங்
கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை“விதப்புத்தினவி வேண்டியது வினைக்கு
ம்,, என்றாகலின். உயிர்மெய்யாவன- உயிருமெய்யுங்கூட்டி யுச்சரிக்
கப்படாமின்ற பன்னிருபதினெட்டிரு நூற்றொருபத்தா றெழுத்துமெ
னக்கொள்க. அவையாவன- ககரமுதல் னகரமீறும்ப்கிடந்த பன்னிறு
பதினெட்டிருநூற் றொருபத்தாறெழுத்து மெனக்கொள்க. என்னை“உ
யிரீராதேமெய்ப்மூவாதே, யம்மூவாறுயுயிரொடுயிர்ப்ப, விருநூற்றொ
ருபத்தாறுயிர்மெய்யே,, “புள்ளியில்லாவெல்லாமெய்யு, முருவுருவாகி
யகரமொடுயிர்த்தலு, மேலோயுயிரோடுருவுதிரித்துயிர்த்தலு, மாயிரியலவு
யிர்த்தலாதே,, “மெய்யின் வழியதுயிர்தோன் னுயிலேயே,, என்றாகலின்
மைதீருயிராமெய்யென்று சிறப்பித்தவதனால் ஏறியவுயிரினளவேயுயிர்மெ
ய்க்குமளவென்கொள்க. என்னை“உயிர்மெய்க்களவு முயிரளவென்ப,,
என்றாகலின் மதிமருட்டும்- நுண்ணிடையாயென்பது மகடேஉமுன்னி
லை. என்னை “இடம்படமெய்க்குஞானங் கற்பினுமென்றும், அடங்காதா
ரொன்றுமடங்கார் தடங்கண்ணாப், உப்பொடுசெய்பாறயிற்காயம் பெய்த
டினும், கைப்பருபேய்ச்சுனாயினகாய், எனப்பிறருந்தடங்கண்ணாயென்
றும்மகடேஉமுன்னிலை சொன்னொருமுளவெனக்கொள்க. மதியென்பதிண்டு
ப்பிறை- அஃது“இருகோட்டொருமதி யெழில்பெறமிலைச்சினை- என்று
ற்போலக்கொள்க. அல்லதூஉம் அறிவினையக்குஞ் சிறுதுதன்முதலா
கியவுறுப்புகளை யுடையாயென்றுமாம். அறிஞருரைத்த அளபுமென்ப
து புலவராற்சொல்லப்பட்ட அளபெடைகளும். எ-று. அளபெனினும்
அளபெடையெனினும்- புலுதமெனினுமொக்கும். என்னை - அளபேபு
லுதமாயிருபெயரு -- மளபெடையென்பவற்றிசினேரே என்றாகலின்

யாப்பருங்கலக்காரின்க.

ன்-அவைபோக்கிச்சொல்லுதும். அசைக்குறுப்பாவனவேன்பது- இப்
 பதின்மூன்று திறத்தெழுத்து மசைக்குறுப்பாமெழுத்து. எ-று. ஏகா
 ரயீற்றசை. தேற்றமெனினுமமைபும் என்னை-தேற்றம் வினாவேபிரிநி
 லையெண்ணே, யீற்றசையிவ்வைந்தேகாரம்மே - என்றாராகலின். என்
 னை- குறினெனடிளபெடையு யிருப்பியிர்மெய், வலியமெனியவிடைமை
 யோடாய்தம்- இ-உ-ஐ- பென்முன்றன்குறுக்கமோ- டப்பதின்மூன்ற
 மசைக்குறுப்பாகும்- என்றார். காக்கைபாடினியாருமெனக்கொள்க. இ
 னிமூவுயிர்க்குறுக்கமும் - அளபெடைகளுமாமாறுசொல்லுதும். அவற்
 றுக்குற்றியலுகரம்வருமாறு. நெடிற்கீழும் - நெடிலொற்றின்கீழும்- கு
 றிலிணைக்கீழும் குறிலிணையொற்றின்கீழும்- குறினெடிற்கீழும்- குறினெ
 டிலொற்றின்கீழும்- குற்றொற்றின்கீழுமென் நிவ்வேழிடத்தாறு வல்லெ
 முத்தினைபு மூர்ந்துஉகரம்வந்தால் - அதுகுற்றியலுகரமென்று வழங்க
 பபடுமெனக்கொள்க. என்னை நெடிலேகுறிலிணை குறினெடிலென்றிவை
 யொற்றொடுவருதலொடு குற்றியுதியென் - நேழ்குற்றுகரக்கிட னென
 மொழிப- எழுவகையிடத்துங்குற்றியலுகரம் - வழுவின்றிவருஉம் வல்
 லாறுர்ந்தே- என்றாராகலின். வ-று. நாகு- காசு- காடு- காது - காபு-
 காறு- எனநெடிற்கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்த
 வாகும்- நாகு- காசு- காட்டு- காத்து - காப்பு - காற்று - எனநெடி
 லொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாகு
 ம்- வாகு- முாசு- முருடு- மருது- தூபு- கவறு-எனக்குறிலிணைக்கீழா
 றுவல்லெழுத்தினையு மூர்ந்துகுற்றியலுகரம்வந்தவாகும்- அக்கு பொ
 ரிசுசு தெருட்டு குருத்து பொருப்பு சிற்று எனக்குறிலிணை யொற்றின்
 கீழாறுவல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாகும்- அசோகு
 பலாசு மலாடு கெடாது புதாபு விராறு எனக் குறினெடிற்கீழாறு வல்
 லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாகும்- நமாக்கு தடாச்சுப
 ளுட்டு கடாத்து புதாப்பு விராற்று எனக்குறினெடி லொற்றின்கீழாறு
 வல்லெழுத்தினையுமூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாகும்- அக்கு கச்சு க
 ட்டு கத்து கப்பு சுற்று எனக்குற்றொற்றின்கீழாறு வல்லெழுத்தினையு
 மூர்ந்து குற்றியலுகரம்வந்தவாகும்- இணிக் குற்றியலுகரம் அறு
 வகைப்படு மென்பாருமுளர். அவையாவன- ஈரொழுத்தொருமொழி உ
 யிர்த்தொடர்மொழி இடைத்தொடர்மொழி ஆய்தத்தொடர்மொழி வ
 ன்றொடர்மொழி மென்றொடர்மொழி என்றிவைஎன்னை- ஈரொழுத்தொ
 ருமொழி யுயிர்த்தொடரிடைத்தொட் ராய்தத்தொடர்மொழி வன்றொ
 டர்மென்றொட ராயிருமுன்றேபுகரங்குறுகிடன் என்றாராகலின். இனி
 க்குற்றியலுகரம்வருமாறு உகரந்திரிந்துத்திரியாதும் யகரமோடிடையின்

கண்வந்த இகரங்குற்றியலிகரமென்று வழங்கப்படும். என்னை வல்லை
முத்தாரோடெழுவுகையிடத்து முகரமனாயாம் யகரமோடியையி னிக
ரமுங்குறுகுமென்மனார்புவவர் யகரம்வரும்வழியிகரங்குறுகு முகரக்கி
ளவிதுவாத் தோன்றாது என்றாராகலின். (வ-று. நாகியாது காசியாது
காடியாது காதியாது காபியாது காறியாது எனவரும் ஒழிந்தனவுமில்
வாறேயொட்டிக்கொள்க. இனித்திரியாதுவந்த குற்றியலிகரம்வருமாறு
கண்மியா சென்மியாவெனக்கொள்க. என்னை குற்றியலிகரகிற்றல்லே
ன்கிம் யாவென்சினைமிசையுரையசைக்கிளவிக் காவயின்வரு உமகரமூர்
ந்தே” என்றாராகலின். இனிஐகாரக்குறுக்கத்திற்குச் சொல்லுமாறு. அ
ளபெடுத்தற்கண்ணும், தனியேசொல்லுதற்கண்ணு மன்றியல்லாதவழி
வந்தவைகாரம் தன்னளவிற்குருங்கி ஒன்றாமாத் திரையும், ஒருமாத் தி
ரையுமாகக் குறுகுமெனக்கொள்க. அவைகுறுகுமிடத்து மொழிமுதனி
டைகடையென மூன்றிடத்துங்குறுகும். என்னை அளபெடைதனியிர
ண்டல்வழி- ஐ ஒள, வுளதாமொன்றை தனிமையுமாகும்” என்றாராக
லின். (வ-று) ஐப்பசி மைப்புறம் மடையன் இடையன் குவளை தவளை
தினை பனை எனமுதலும், இடையும் கடையுங்குறுகிய வாறுகண்டுகொ
ள்க. என்னை “மொழிமுதலிடைகடை யெனமூன்றிடத்து, மழியாதைகா
ரங்குறுகும்” என்றாராகலின். இனி அளபெடைக்குச்சொல்லுமாறு
அளபெடையிரண்டுவகைப்படும் உயிரளபெடையும், ஒற்றளபெடையு
மென. என்னை “உயிரளபெடையு மொற்றளபெடையுமென், றுயிரண்

ன்பவளபெடைதாலே” என்றாராகலின். அவற்றுள் உயிரளபெடை
க்குச்சொல்லுமாறு உயிருள்ளெட்டெழுத்தேழு மனபெடுக்கும். அனை
யளபெடுக்குமிடத்து ஐகாரம் இகரத்தோடும், ஒளகாரம் உகரத்தோடு
ம். அளபெடுக்க ஒழிந்தனவுந்தமக்கினமாகியகுற்றெழுத்தோடளபெடுக்கு
மெனக்கொள்க. என்னை குன்றிசைமொழிவயினின்றிசைநிறைக்கு, நெட்
டெழுத்திம்பரொத்தகுற்றெழுத்தே” ஐ ஒள வென்னுமாய் ரெழுத்திற், கி
கரவுகர மிசைநிறைவாகும்” என்றார். தொல்காப்பியஞர். அவைநான்கி
டத்தும்வந்தளபெடுக்கு என்னை தனிநிலைமுதனிலை யிடைநிலையீறென,
நால்வகைப்படு உமளபாய்வருமிடனே” என்றாராகலின். (வ-று) ஆஆ
ஈஊஉ ஏஎ ஐஇ ஒஒ ஓஓஉ என இவைபேழுந் தனிநிலையளபெடை -
ஆஅரிடம் ஈஇரிலை ஊஉரிடம் ஏஎரிகள் ஐஇயவி ஒஒரிகள் ஓஓஉனியம்.
என இவைபேழுமுதனிலையளபெடை. படாஅகை பரீஇயம் கழுஉம்ணி
ப்ரோளம் வளைஇயம் புரோஒசை அநெளஉகம் என இவையேழுமிடை
நிலை யளபெடை. கடாஅ- குரீஇ- கழுஉ மிலேள கடைஇ அரோஒ அ
நெளஉ என இவையேழு மிறுதிநிலையளபெடை. உயிரளபெடைஎழுத்
துகாக்கவேழாம். இடனோக்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறழ்ந்துகா

கீவிருபத்தெட்டாமெனக்கொள்க. இனிஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லு
மாறு. ஒற்றுகளுள் நஞ்நாமன வயலள வாய்தமென்னும் பதினோரோ
ற்றும், குறிக்கீழும், குறிவினைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.
என்னை வஞ்நாமனவயலளவாய்த, மெனுமிவையீரிடத்தள பெழுமொ
ரோவழி” வன்மையொரோரான் ழங்காநொழிந்தான், கன்மையாய்த்
மோடளபெழுமொரோவழி” என்றாராகலின். வ-று மங்ங்லம் மஞ்ஞ
க மண்ணு பந்தது அம்ம்பு மின்னு தெவ்வவர் வெய்யார் செல்
ல்க கொள்ளக எஃஃகு எனக்குறிக்கீழப் பதினோரொற்று மளபெழுந்த
வாறுகண்டுகொள்க. ரங்ஙம் முரஞ்ஞக முரண்ணடு பருந்தது அரும்ம்
பு முரன்னு குரவ்வவை அனாய்யார் குல்லுள் திரன்னகள் வரஃ
கு எனக்குறிவினைக்கீழ்ப்பதினோரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொ
ள்க. இவ்விருபத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தலலதுஃ
பரவைவழக்கினுள் வாராவெனக்கொள்க. என்னை மாத்திராவகையாற்
தனைதமகெடாநிலை, யாப்பழியாமையென்றளபெடைவேண்டும்” என்றா
ராகலின். அறிஞருநாத்தவளபுமென்று சிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோவொன்று ஒருமாத்திரா நெட்டெழுத்திர
ண்டுமாத்திரா இயிளபெடை முன்றுமாத்திரா ஆய்தமும் மெய்யும்
குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவொன்றாமாத்திரா ஐகார
ககுறுக்கமும் ஒளகார்க்குறுக்கமும் ஒரோவொன் றொன்றாமாத்திரா
மகார்க்குறுக்கமும் ஆய்தககுறுக்கமுமொரோவொன்று கான்மாத்திரா.
என்னை ஒன்றிரண்டொரு முன்றொன்றாயாகா லென்றனர்பொழுதி
வையிமைநொடியளவே” கண்ணிமைகைக் நொடியளவேமாத்திரா நு
ண்ணிதினுணர்ந்தோர்கண்டவாதே” ஒற்றுக்குமாத்திராயொன்றேயள
பெழுந்தாற் தெற்றக்குறிலதுவேயாம் உனனல்காலேபுன்றலராயே மு
றுககன்முக்கால் விடுத்தலொன்றே” என்றார்பிறருமெனக்கொள்க. (சு)

குறிலேநெடிலே குறிவினையேனைக்குறினெடிலே
நெறியேவரினுநிராந்தொற்றடுப்பினுநேர்நிராயென்
றறிவேய்புனாயுமென்றோளியு காரணமாழிவொளவேல்
வெறியேசுருநிறம்விண்டோடவிளாமென்றுவேணடுவோ.

இ-கை. நிரனிதைப்பொருள்கோள் வகையானேரசையுநிராயசை
யுமாமாறும் அவற்றிற்குதாரணமாமாறும் உணர்த்துற்று. இ-ள். கு
றிலேநெடிலே குறிவினையேனைக் குறினெடிலே நெறியேவரினு நிராந்
தொற்றடுப்பினு நேர்நிராயென்றறி. எ-து. குற்றெழுத்துத்தனியேவ்
ரினும் நெட்டெழுத்துத்தனியேவரினும் குற்றெழுத்தெற்றடுத்து வரினு
ம நெட்டெழுத்தொற்றடுத்துவரினும் நேரசையாங்குறிவினைந்துவரினும்

ஐபரவைவழக்கென்பது — உலகவழக்கு.

உய்யப் படியில்.

குறிசெனடிவினைந்துவரினும், குறிவினைந்தொற்றடுத்தவரினும், குறிசென
வினைந்தொற்றடுத்தவரினும், நிராயசையாம். என்னை “நெடிக்குறிந்
ரியாய்நின்றுமொற்றடுத்து, நடைபெறுநேரசை நால்வகையானே “குறி
வினைகுறிசெனடிநனிதது மொற்றடுத்து, நெறிமையினான் காய்வருநினை
சையே” என்றாராகலின். வேயபுரையுமென்றோளி. எ-து- மகடேமமுன்
நிலை, உதாரணமாழி வெள்வேல்வெறியே. சுருநிறம்விண்டோய் விளா
மன்று வேண்டுவோ.எ-து. நேரசைக்குதாரணம்-ஆ-ழி- வெள்- வேல்
-ம- நிராயசைக்குதாரணம். வெறி- சுரு- நிறம் - விளாம் - எனவுஞ்
சால்லுவாபுலவா.எ-று. அகலம்- உரையிற்கொள்க. அகலமெனினும்,வி
த்கியுரையெனினு மொக்கும். என்னை“ அகலமென்ப தாசறக்கிளப்பி
ர, வி-லமின்றி விரித்துரைப்பதுவே. என்றாராகலின். விண்டோய்வி
ராமென்று சிறப்பித்தவதனால் நேரசை ஓரலகுபெறும் நிராயசைநரல
குபெறுமெனக்கொள்க. வ-று- ஆ - எனத்தனிரெடிநேரசையாயினவா
யம், ழி- எனத்தனிககுறில் நேரசையாயினவாறும், வெள் - எனக்குத்
தமுததொற்றடுத்து நேரசையா யினவாறும், வேல்எனநெட்டெழுந்
தொற்றடுத்து நேரசையாயினவாறும், வெறி-எனக்குறிவினைந்து நிரா
சையாயினவாறும், சுரு எனக்குறிசெனடிவினைந்து நிராயசையாயின
ாறும். நிறம்- எனக்குறிவினைந்தொற்றடுத்துநிராயசையாயினவாறும்,
விளாம்- எனக்குறிசெனடிவினைந்தொற்றடுத்து நிராயசையாயினவாறுங்
ளாக. இவற்றிறகுசெய்யுள்வருமாறு. ஆ” போது சாந்தம் பொற்ப
வந்தி, ஆதிநாதற்சோலோ, சோதிவானந்துன்னுவாரோ” இதுநேரசை
என்கும்வந்தசெய்யுள். ஆ” அணி சிழ லசோ கமர்க் தருணெறி நடாத்
ய, மணிதிகழ்விரொளிவரதனைப், பணிபவர் பவநனி பரிசறுப்பவரோ”
துநிராயசைநான்கும் வந்தசெய்யுள். குறிலேநெடிலே யென்னுமிக்கந்
தகதனையே. யிலக்கிபமாகவலகிடினுமிழ்க்காது. என்னை“குறிலேநெ
டிலே குறிவினைகுறிசெனடி, லொற்றொடுவருதலொடு மெயப்படநாடி,நே
நிராயுமென்றுசிறப்பெயரோ” என்றார்தொல்காப்பியனார். “கோழிவோ
ன் நேரசைநிராயசை, யாழ்புனல்வாழ்க்கை வெறிசுருநிறங்குரால்,
ன்றுதாரணமெடுத் தோதினாருமுளரொனக்கொள்க. (டு)

நரசைநாதர் தீரகவற்குரிய வெண்பாவினவாழ்

நேரசையாளிற்றழுவசைச்சோனியாலியுப

வாரசைமென்முலைமா தேவகுத்தவஞ்சிக் குரிசலீர்

உரையேறின றஞ்சீராம் பொதுவொருநாலையே.

இதை- அவ்வசைகளாகிய சீரகனதுபெயர் வேறுபாடுணர்த்து-
-சைநாற்சீரகவந்தூரிய-எ-து இரண்டசையினாகிய நான்குசீரு

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

மாசிரிய வுரிச்சீரெனப்படும். எ-று. அகவலெனினும், ஆசிரிய மெனினு
மொக்கும். என்னை. அகவலென்பதாசிரியப்பெயரோ. என்றாராகலின்
வெண்பாவினவாம்பேரசையாலிற்ற மூவசைச்சீர். எ-து. நேரசையிறுதிய
கிப மூவசைச்சீர்நான்கும் வெண்பாவுரிச்சீரெனப்படும். எ-று. நிராய
லிறுப- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர். எ-து. நிராயசையிறுதியாகிய மூவசை
ச்சீர்நான்கும் வஞ்சியுரிச்சீரெனப்படும். எ-று. வாரசைமென்முடிபு
தே-எ-து. மகடேமுன்னிலை. ஓரசையெநின்றுஞ்சீராம். எ-து. ஓரோவ்
த்து நேரசைதானே நின்றுஞ்சீராம். நிராயசைதானே நின்றுஞ்சீராம்
அவையசைச்சீரெனப்படும். எ-று. பொதுவொருநாலசையே. எ-து. நா
சையினொகியசீர்பொதுச்சீரெனப்படும். எ-று. நான்கென்பதனை யெ
ல்லாவற்றோடுகூட்டி மத்திமதிபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்களை
னை. ஈரசைகூடியசீரியச்சீரவை, யீரிரண்டென்பரியல் புணர்ந்தோரே
மூவகைச்சீருரிச் சீரிருநான்கினு' ணேரிறுநான்கும் வெள்ளையல்லனப
விறுள்வஞ்சியின்பாற்பட்டனவே. "நாலசையானுநடைபெறு மோரசை
ச், சீர்நிலையெய்தலுஞ்சிலவிடத்துளவே" என்றார்காக்கைபாடி வரியார்.

தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்
காமாங் கடைகா யடையின் வெண்பாவிற்கந்தங்கனியா
வாமாண்கலையல்குன்மாதேவகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர்
நாமாண்புரைத்தவசைச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரோ,

இ-கை. முறைபானே முதனன்குசீருக்கு முதாரணமாமாறுணர்த
து-ற்று- தேமா புளிமா கருவிளங் கூவிளஞ் சீரகவற்காம். எ-து- நே
நேர்- நிரானேர்- நிரானிரை-நேர்நிராயாகிய தேமா- புளிமா- கருவிளம்
று- ஆங்கடைகாயடையின் வெண்பாவிற்கென்பது- அவைகடையிற்கு
யென்னுஞ் சொற்பெற்று- தேமாங்காய் - புளிமாங்காய் - கருவிளங்காய்
கூவிளங்காய் எனவரு நான்குசீரும் வெண்பாவுரிச் சீருக்குதாரணமாம்.
எ-று. அந்தங்கனியா- வகுத்தவஞ்சிக்குரிச்சீர். எ-து. அவ்வீற்றின்கட்
னியென்னுஞ் சொற்பெற்றுத்தேமாங்கனி- புளிமாங்கனி- கருவிளங்கனி
கூவிளங்கனிஎனவரு நான்குசீரும்வஞ்சி யுரிச்சீருக்குதாரணமாம். எ-று
வாமாண்கலையல்குன்மாதே. எ-து, மகடேமுன்னிலை. நாமாண்புரைத்தவ
சைச்சீர்க்குதாரணநாண்மலரோ. எ-து. ஓரோவிடத்தாமென்றுரைக்கப்பட்ட
ஓரசைச்சீருக்குதாரணம். நாள்என்பதுஉம்- மலர்என்பதுஉம்- ஆமென்
றவாறு. நாள்-எ-து. நேரசைச்சீருக்கும், மலர்-எ-து - நிராயசைச்சீரு
கு உதாரணமாம். ஆமென்பதனை எல்லாவற்றோடுகூட்டி மத்திமதி
பமாகப் பொருளுரைத்துக்கொள்க. வெண்ணிறை"அம்ம்பவள்வரிநெடுந
கண்பவஞ்சிக், கொம்பவள்கொடியருங்குல் கொக்கின், அரும்பவண்

நிலையொக்குமேயொக்கும், கரும்பவள்வாயிற்சொல் எனும்பொய்
யார் வாக்கினுள்ஒக்குமென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிப்பொரு
நாகதுககொண்டாறபோலகொள்க. (க)

தண்ணிழறண்பூநறும்பூநறுநிழறந்துறழ்தால்.

எண்ணிநுநாலசைச்சீவந்தருகுமினியவறறுட்

ஃகண்ணியபூவினங்காய்ச்சீரனையகனியொடொரும்

ஒண்ணிழறசீரையச்சீரியறசீரொகருமொண்டனைககே.

இ-கை. பொதுச்சீருக்குதாரணமாமாறும, அவற்றதெண்ணும்பொ
ச்சீரும், அசைச்சீரும், செய்யுளகத்து வருங்காற்றனைவழங்குமுறை
ம்பு முணாத்து-ம்று. தண்ணிழல்- அருகும- ஈ-து, தேமா- புளிமா- க
விளம்- கூவிளம்-என்னுமநானகிஔெடும. தண்ணிழல்- தண்பூ-நறும்பூ
நிழலென்னுநானகினையும், முறைபானைகொண்டாறுறழ்ந்தாற் பதினா
நாலசைச்சீருக்குதாரணமாம.எ-று. தேமா புளிமா- கருவிளம் - கூவி
ம் என்பன அதிகாரத்தால் வருவித்துநாக்கப்பட்டன. அருகும்தான்
தனால் அச்சீர்செய்யுளகத்தாகியன்றி வாராவனக்கொள்க.வ-று.தே
ரத்தண்ணிழல்-புளிமா-தண்ணிழல்- கருவிளந்தண்ணிழல்- கூவிளந்த
ண்ணிழல்.எ-ம்- தாந்தண்பூ-புளிமாதண்பூ - கருவிளந்தண்பூ-கூவிள
தண்பூ.எ-ம்.தேமாநறும்பூ புளிமாநறும்பூ-கருவிளநறும்பூ-கூவிளநறும்பூ
ம்- தேமாநறுநிழல்,புளிமாநறுநிழல்- கருவிளநறுநிழல்- கூவிளநறுநிழ

ானவுவகொள்க. இனிவற்றாள்- காய்ச்சீரனைய-எ-து. அநாலசைச்
பதினாறுனுள்ளும், பூவென்னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய நேரீற்றுப் பொ
ச்சீரொடும், காயென்னுஞ் சொல்லிறுதியாகிய வெண்பா வரிச்சீரோ
பாலக கொண்டுவருஞ்சீரமுதலசையோடொன்று வது வெண்சீர் வெ
ரட்டையாகவும், ஒன்றாகது கவித்தனையாகவும், வழங்கப்படும்,எ-று- க
யெழுசொடாகரு மொண்ணிழறசீர்.எ-து- நிழலென்னுஞ்சொல்லிறுதியா
ப நினாயிற்றுப்பொதுச்சீரொடும், கனியொன்னுஞ்சொல்லிறுதியாகிய
ஞ்சிபுரிச்சீரோபாலக கொண்டுவருஞ்சீரமுதலசையோடொன்றினும்
ந்ருவிடினும், வஞ்சித்தனைபென்றுவழங்கப்படும்.எ-று- அசைச்சீரிய
சீரொகரும்.எ-து- ஓரசைச்சீர் ஆசிரியவரிச்சீரோபாலக கொண்டொ
ச்சீர் முதலசையோடொன்றுவது ஆசிரியத்தனையாகவும், ஒன்றாகது
யறசீர்வெண்டனையாகவும் வழங்கப்படும்.எ-று- இபற்சீரொன்றும், அ
நிழவரிச்சீரொன்றினுமொக்கம். என்னை இயர்சீரெல்லாமாசிரியவரிச்சீர்

என்றாகின் ஒண்டனைககே.எ-து ஒள்ளியதனைவழங்குமிடத்து-
று. ஒண்டனையென்பதனை இறுதிவளக்காகப் பொருளுரைத்துக்கொ
க. கண்ணியபூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் வெண்பாவினுள் நால
ச்சீர்வாரா. ஆசிரியத்துள்ளுங் குற்றகரம் வந்துழியன்றிவாரா. கவி

வினாள்னும் பெருமபான்மையுங்குற்றுகரம் வந்துழியன் திவ்வா. வஞ்சி யுட்குந்நகரம்னாராதேயுங்குரப்பெறும். வஞ்சியுள்ளிரண்டுநாலசைச்சீரோ ரடியுள் ளருகிக்கண்ணுற்றுநிற்கவும் பெறும் . அலலனவற்றுள்பெரு பான்மைபு மோரடியுளொன்றன்றிவாரா, இரண்டுவரினுங்கண்ணுற்று ல்லா. பாவினத்துள்ளும்பயின்றுவாராவெனக்கொள்க. ஒண்ணிழற்சீவெ ன்று சிறப்பித்தவதனால் நிழலென்னுஞ்செல்லிற்றுதியாகிய நிராயிற்று பொதுச்சீரொட்டும், வஞ்சியுள்ளல்லதுவாராவெனக்கொள்க. ஏன்னை “நா லசையானடைபெற்றனவஞ்சியு- ளீரொன்றனைதலு மேனுழியொன்றுநெ ன், ருகலுமந்தநிராயசைவந்தன, கூறியவஞ்சிக்குரியனவாதலு, மாடு மென்பவறிந்திசினோடு” என்றார் காகைகபாடினியார். இனிஒருசாரா வெண்பாவினு ளளபெழுந்தால் காலசைச்சீர் வருமென்பாருளராயினுட அவ்வாறலகிட்டுதாரணவாய் பாட்டாலோசை யூட்டும்பொழுது செ பலோசைபிழைக்குமென்பதாஉம், ஆண்டுச்சீருந்தீரையுஞ்சிதைபவா ரமையானளபெடுப்பனவுமல்ல. அளபெடுப்பினுமளபெடைகள் அந்ந காரியம் பெறுவனவுமல்லவென்பதாஉம், காகைகபாடினியார்முதலாகி தொல்லாசிரியர் நணிவு, அதுவேஇந்நாலுடையாருக்குமுடன்பாடு. (அ

குன்றக்குறவனகவல்பொன்றாரம்வெண்பாட்டுவஞ்சிக்
கொன்றுமுதாரணம்பூந்தாமனாயென்பவாரசைச்சீர
நன்றறிவாரிற்கயவரும்பாலொடுநாலசைச்சீராக
கன்றதென்றாரள்ளப்பள்ளத்தினோடங்கண்வானத்துமே.

இ-சை. முறைபானே ஐந்துவகைப்பட்ட சீராலும், வர்தவிலக்கி ங்கட்டு முதனினைப்புணர்த்து - ற்று. குன்றக்குறவனகவல். எ-து. ஆ குன்றக்குறவன் -காதன்மடமகள், வரைபரமகனிர புறையஞ்சாயல், க யளருப்பியழலையள், செய்வவாயினள் மார்பினள்சுணங்கே“ இச்செய ளில் ஆசிரியவரிச் சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. பொன்றா வெண்பாட்டென்பது “பொன்றாமார்பிற புனைகழற்காற்குள்ளிபேர், ன்னென்னென்றுமுலக்கை பற்றினேற்—கென்றோ, மனனொடுவாடெல்ல மல்குநீர்க்கோழிப், புனனுடன்பேபோவரும் “இச்செய்யுளில் வெண்பா ரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டு கொள்க. வஞ்சிக்கொன்றுமுதாரண பூந்தாமனாயென்ப. எ-து. “பூந்தாமரை ப்போதலமரத், தேப்புனவினை மீன்றிரிதரும், வளவயலிடைககள வயின்மகிழ், வினைக்கம்பலேமனைச் சைப்பவும், மனைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி, வயற்பம்பலைக் கயலார்ப்பு ம், காரும், மகிழுமகிழ்தாங்கூரன், புகழ்தலாறுப் பெருவண்ணமப்பேன இச்செய்யுளில்வஞ்சி யரிச்சீர்நான்கும் வந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஓரசை சீர் நன்றறிவாரிற்கயவரும் பாலொடொன்பது. வெ “நன்றறிவாரிற் கய ர்திஞ்வுடையர், நெஞ்சத்தவலமிலர்,, “பாலொடுதென் கலந்தற்றேபன

பொழி, வாலெழிநூறியகீர், என்னுமிச செய்யுட்களில் இவர் எ-ம். கீர்-
எ-ம். அசைச்சீர்களுயினவாறுகணடுகொள்க. நாலசைச்சீர்க்குன்றதென்-
னொள்ளத் பள்ளத்திடுடைங்கண் வானத்தும். எ-து. “அள்ளற்பள்ளத்
தகனசோனாட்டு, வேங்கைவாயில் விபன்குன்றுரன்,, என்னும் பழம்
பாட்டினுள் ஓரடியுளிரண்டு நாலசைச்சீர்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.”
அங்கண்வானத்திடராசரும், வெங்களியானே வேல்வேந்தரும், வழுவா-
ர்கூடதன் மங்கையரும், கடிமலலோந்திக்கதழ் ந்திறைஞ்சச், சிங்கஞ்சும-
நத் மணியணைமிசைக், கொங்கவிரசோகின் குளிரிழற்கீழ்ச், செழுநீர்
ப்பவளத் திரள்காம்பின், முழுமதிபுனாயு முக்குடைநீழல், வெங்கண்வி-
ணைப் பகைவிளிவெய்தப் பொன்புணெடுமதில் புடைவனைப்ப, அனந்த-
சதுட்ட-யம்வையெய்ச், நனநதலையுலகுடனவைவநீங்க, மந்தமாருகமருங்க
சைப்ப, அத்தரதுந்தபி நின்றியம்ப, இலங்குசாமனா யெழுந்தலமர, நல-
ங்கிளாபூமழைநிசொரிதர, இனிதிருந், தருணெறிநடாத தியவாதிதன,
திருவடிபரவுதுஞ்சித்தி பெறற்பொருட்டே,, இச்செய்யுளில்- நாலசைச்-
சீர்பதினாறும் அடிதோறுமுதற் கண்ணேவந்த வாறுகணடுகொள்க. இத-
னுள் - நேரீற்றுப்பொதுச்சீரின்னு தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன-
றுவது வெண்சீர்வெண்டனையாகவும், ஒன்றாததுகலித் தனையாகவும், நி-
னாயீற்றுப்பொதுச்சீரின்னு தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றினும்,
ஒன்றவிடினும் வஞ்சித்தனையாகவுகொண்டி வழங்கப்படும். எ-று. இ-
வ்வாறுபிறரும் “குணுகூகிராபண்புதோழி, விளியிசைமுத்துற முன-
ந்வையெல்லார், தெளியவந்த செந்துறைச் செந்துறை,, என்றுதாரண-
மெடுத்தோதுனொனடுகொள்க. அன்றதென்னொன்பதை அன்றவென-
னொனடுகொள்க. (க)

தண்சீர்தனதொன்றிற்றன்றனையாந்தணவாதவஞ்சி
வண்சீர்விகற்பமும்வஞ்சிககுரித்துவல்லோர்வகுதத
வெண்சீர்விதபங்கலித்தனையாயவிடுமவெண்டனையாம்
ஒண்சீரகவலுரிச்சீர்விகற்பமுமொண்ணுதலே.

இ-கை. நின்றசீரினீற்றசையுட, வருஞ்சீரினமுதலசையுந் தம்முளொ-
ன்றுவதும், ஒன்றாததுமாகிய வேழ்தனையுமாமாறுணர்த்துற்று. தண்சீர்
தனதொன்றிற்றன்றனையாம். எ-து. தன்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதல-
சையோடொன்றுவது தன்றனையாம். எ-று எனவே ஆசிரியவுரிச்சீர் நி-
ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடு நேராயொன்றுவது நேரொன்றிசிரி-
யத்தனையாம். நிராயாயொன்றுவது நிராயொன்றிசிரியத்தனையாம். வெ-
ண்பாவுரிச்சீரின்னு தன்வருஞ்சீர்முதலசையோடொன்றுவது வெண்சீர்
வெண்டனையாம். வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொ-
ன்றுவது ஒன்றிய வஞ்சித்தனையாம். எ-று. தணவாதவென்று மிகுத்து

ச்சொல்லியவதனால் தன்சீர்நின்றுபிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொர்
 ன்றுவதுஉம் தன்மனையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க. வஞ்சிவண்
 சீர்விகற்பமும் வஞ்சிக்குறித்து. எ-து. வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்
 சீர்முகலசையோடொ ன்ருததுஉம், ஒன்றாதவஞ்சித்தனையாம் -எ-று
 வண்சீர்ஒன்று சிறப்பித்தவதனால் வஞ்சியுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்
 சீர்முதலசையோ டொன்றாததுஉம், ஒன்றாதவஞ்சித்தனையே சிறப்பின்
 ராயினுமெனக்கொள்க. வல்லோர்வகுத்த வெண்சீர்விகற் பங்கலித்தனையாய்விடும். எ-து. வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோ
 டொன்றாது கலித்தனையாம். எ-று. வல்லோர்வகுத்தவென்று சிறப்பி
 த்தவதனால், வெண்பாவுரிச்சீர்நின்று பிறிதாகிவருஞ்சீர் முதலசையோ
 டொன்றாததுஉம், கலித்தனையே சிறப்பின்றாயினு மெனக்கொள்க, வெ
 ண்டனையாமொண்சீர்வலுரிச்சீர் விகற்பமும். எ-து. ஆசிரியவுரிச்சீர் நி
 ன்று தன்வருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாது இயற்சீர்வெண்டனையா
 ம். எ-று. ஒண்சீர்ஒன்று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியவுரிச்சீர்நின்று பிறி
 தாகிவருஞ்சீர் முதலசையோடொன்றாததுஉம், இயற்சீர்வெண்டனையே
 சிறப்பின்றாயினுமெனக்கொள்க, ஒண்ணுகலெனபது மகடேழுமுன்னிலை
 என்னை “இயற்சீர்நின்று தலைப்பெயம்முள், விகற்பமிலவாய் விரவிந்
 டப்பி, னாதற்பெயராசிரியத்தனையாகும்,, வெண்சீரொன்றலுமியற்சீர்விக
 ர்பமு, மென்றிரண்டென்ப வெண்டனாககியல்பே “இயற்சீர்நின்றுதலை
 ப்பெயரம்முள், விகற்பவகையதுவெண்டனையாகும் “உரிச்சீரதனுளுரை
 த்தமையன்றிக், கலக்குந்தனையெனக் கண்டிசினோ, “வெண்சீரிறுதிக்
 கினையசைபின்வரக், கண்டனவெல்லாங்கலித்தனையாகும்,, “தன்சீர்நின்று
 தலைப்பெயரம்முளோத், தொன்றினுமொன்றா தொழியினும்வஞ்சியி
 ன், பந்தமெனப்பெயர் பகரப்படுமே,, என்றார் காக்கைபாடினியார்.(10)

திருமழையுள்ளாரகவல்சிலவிலங்காகும்வெள்ளை.

மருளறுவஞ்சிமந்தாரநிலம்வந்துமைதிர்கவியின்

தெரிவுறுபந்தநல்லாய்செல்வப்போர்கதக்கண்ணென்ப

துரிமையின் கண்ணின்மையோரசைச்சீருக்குதாரணமே.

இ-கை-அதனைகளான்வந்த இலக்கியங்கட்குமுதனினைப்புணர்த்து
 த்று. திருமழையுள்ளாரகவல்.எ-து. “ஆதிருமழைதலைஇயவிருணிற்விச
 ப்பின்,விண்ணதிரிமிழிசைபுட்பப்,பண்ணமைந்தவர்தேர்கெனறவாமே”
 இதுநினையொன்றாசிரியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்ஆ“உள்ளார்கொல்லோ
 தொழிமுள்ளுடை, அலங்குஞ்சையீந்தின்சிலம்பிபொதிசெங்காய், துகில்
 பொதிபவளேய்க்கு, அகில்படுகளளியங்காடிற்சோரோ “இதுநினை
 ன்ருசிரியத்தனையான்வந்தசெய்யுள்“சிலவிலங்காகும் வெள்ளை.எ-து.வெ
 ன்சிலவிலங்குநின் புருவஞ்சென்றெசியநோக்கி. பூவிலங்கிற்றெனறுமு

ணீவாள்மலைவிலங்கு, தார்மாலேமார்பதனிமைபொறுக்குமோ, தார்மாலேக
ண்குடும்போதுஇதுவென்சீர் வெண்டனையானும், இயற்சீர்வெண்டனையா
னும்வாதசெய்யுள். மருளறுவஞ்சிமந்தாநிலம்வந்து. எ-து “மந்தாநிலம்வந்த
சைப்பு, வெண்சாமரைபுடைபெயர்தரச், செந்தாமரைநான்மலர்மினச, என
வாங்கினிதினொதுங்கியவிதைவனை, மனமொழிமெய்களின்வணங்குதுமகி
ழ்ந்தே. “இதுமயக்கறவகுத்தவஞ்சித்தனைஒன்றாததுஉம், ஒன்றியதுஉமா
க் வந்தசெய்யுள். “மைதீாகவியின்றெரிவுறுபத்தம்- செல்வப்போர்க்கத
க்கண்ணன். எ-து. க-பா “செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன் செயிர்க்தெறிந்
தசினவாழி, முல்லைத்தார்மறமன்னர் முடிததலையமுருக்கிப்போய், எ
ல்லேநீவியன்கொண்முவிடைநுழையுமதியம் போல், மல்லலோங்கெழி
வ்யானைமருமம்பாய்ந்தொளித்ததே” இதுமயக்கமில்லாக்கவித்தனையான்
வந்தசெய்யுள். நல்லாய். எ-து- மகடேமுன்னிலை. உரிமையின்கண்ணி
ன்மையோ ரசைச்சீருக்கு தாரணம். எ . து . வ வி . “உரிமையின்க
ண்ணின் மையால், அரிமதர்மழைக்கண்ணாள், செருமதி செய்திமை
யால், பெருமைகொன்ற வென்பவே.” இம்முச்சீரடிவஞ்சி விருத்தத்து
ண்மழையென்னு நிராயசைச்சீரியற் சீரோபோலநின்று வருஞ்சீர்முதல
சையோ டொன்றாமையினியறசீர் வெண்டனையாயிற்று, செய்யென்னு
ம்நேரசைச்சீரியற் சீரோபோலநின்று வருஞ்சீர்முதலசையோ டொன்றி
ன்மையினொசிரியத்தனை யாயிற்று. (மக)

குறளிருசீரடிசிந்துமுச்சீரடிநாலொருசீர்

அறைதருகாலையளவொடுநேரடியையொருசீர்

நிறைதருபாதநெடிலடியாநெடுமென்பணைத்தோட்

கறைகெழுவேற்கணல்லாய்மிக்கபாதங்கழிநெடிலே.

இ - கை. அத்தனைகனான் வந்தவடிகளது பெயர் வேறு
பாடுணர்த்து-ற்று. குறளிருசீரடி . எ - து. இருசீரான்வந்தவடி குற
ளீடியெனப்படும். சிந்துமுச்சீரடி. எ - து . முச்சீரான் வந்தவடி சிந்
தடி யெனப்படும். நாலொரு சீரறை தருகாலை யளவொடுநேரடி
எ-து. நாற்சீரான்வந்தவடி யளவடியென்றும், நேரடியென்றுஞ்சொல்ல
ப்படும். ஐயொருசீர்நிறைதருபாத நெடிலடியாம் எ-து. ஐஞ்சீரான்வந்
தவடி நெடிலடியெனப்படும். எ-று. நெடுமென்பணைத்தோட்கறைகெழு
வேற்கணல்லாய். எ-து. மகடேமுன்னிலை. மிக்கபாதங்கழிநெடில். எ-
து. ஐஞ்சீரின்மிகச்சீரான் வருமடியெல்லாங் கழிநெடிலடி யெனப்படும்
எ-று. அகலம் உலாயிற்கொள்க. என்னை “குறளடிசிந்தடியிருசீர்முச்
சீரளவடிநெடிலடிநாற்சீரொஞ்சீர், நிரனிதைவகையானிறுத்தனர்கொள
லே. “கழிநெடிலடியேகசடற. கிளப்பி, னறுசீர்முதலாவையிரண்டிறு, வ
ருவனபிறவும்வகுத்தனர்கொளலெ” என்பனயாப்பருங்கலம். (மஉ)

பாப்பஞ்சுங்கலக்காரிகை.

தினாத்தவிருதுகுமஞ்சித்தனவடிதேம்பமுத்து
விரிக்குநெடிவடிவேண்டுக்கண்ணிவென்றான்வினையின்
இனாக்குங்கணிகொண்டமுவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும்
கரிக்கைக்கவான்முருபேர்முலைமாசர்கழிநெடிவே.

இ-கை. அளவடிகளான்வந்தவிலககியங்கட்குமுதலினைப்புணர்த்
து-ற்று-தினாத்தவிருதுகுமஞ்சித்து-எ-து-வ-து- “தினாத்தசாலிகை.தி.
னாத்தபோனினாந், தினாப்பதேன்கிள, விணைக்கொண்மாலையாய். “இ
துகுமளடியான்வந்தசெய்யுள்.வ-வி. “இருதுவேற்றுமையின்மையாற், சு
ருதிமேற்றுறக்கத்தினே. ளரிதுவேற்றுமையாகவே, கருதுவேற்றுடகை
யினாய். “இதுசுந்தடியான்வந்தசெய்யுள். அளவடிதேம்பமுத்தென்பது
க-வி. “தேம்பமுத்தினியநீர்முன்றுந்தீம்பலா, மேம்மமுத்தனிந்தனசுளை
யும்வேரியும், மாமபழக்கணிகளும்துதண்டிட்டமும், தாம்பமுத்துளசி
லதவளராடமே. “இதுஅளவடியான்வந்தசெய்யுள். விரிக்குநெடிவடி
வென்றான்வினையின்-எ-து க-து. “வென்றான்வினையின்றொகையாபவிரி
ந்துதன்க, னென்றாய்ப்பரந்தவுணர்வின்னெழியாதுமுற்றும், சென்ற
ன்றிமுஞ்சுடர்குழொளிமூர்த்தியாகி, நின்றானடிக்கீழ்ப்பணிந்தார்வினை
நீக்கிவின்றார். “இதுநெடிவடியானவந்தசெய்யுள். இனாக்குங்கணி
கொண்டமுவடிவோடிடங்கொங்குமற்றும். எ-து. “இனாககுமஞ்சி
றைப்பறவைக ளெனப்பெயரினவண்டு புடைசூழ, நுனாக்களென்ஓம்
க்குழம்புகடிகழந்தெழ நுடங்குபவிலயத்தால், தினாக்கரங்களிற் செழும
லைச்சந்தனத்திரள் களைக்கனாமெல்வைத், தனாககுமற்றிது குணகடற்றி
னாயொடுபொருதலதவியாதே” இது அறுசீர்கழிநெடிவடி யான்வந்த
செய்யுள். “கணிகொண்டலர்ந்தகற வேங்கையோடு மகிழ்கின்ற காந்தளி
தழால், அணிகொண்டலர்ந்த வனமாலேசூழயகிலாவிசுஞ்சிகமழ, பணி
குண்டலங்களிருபாலும் வந்துவரையாகமீதுதிவளத், துணிகொண்டில
ங்குசுடர்வேனினேடு வருவானிதென்கொறுணிலே” இது எழுசீர்கழி
நெடிவடி யான்வந்தசெய்யுள். “முவடியினுலிரண்டு குழ்சுடருளணமுழு
துலகமுடி முளைவயிரநாறித், துவடிவினுவிலங்கு வெண்குடையினீழ
ற்கடரோயன்னடி போற்றிச்சொல்லுவ தொன்றுண்டால், சேவடிகடா
ம்மையின் சேயிதழ்கண்டச்சி வந்தனவோ சேவடியின் செங்குதிர்கள்
பாய்ப், பூவடிவுகொண்டனவோ பொங்கொளிக்ள்குந்ந்து புலங்கொ
ளாவாலெமக் கெம்புண்ணியர்தங்கோவே.” இதுஎண்சீர்க்கழிநெடிவடி.
யான்வந்தசெய்யுள். இடங்கைவெஞ்சிலைவலங்கை வாளியினெதிர்த்ததா
ரையை யிலங்குமாயியின் விலங்கியோன், முடங்குவாலுளை மடங்கன்மீ
யிசை முனித்துசென்றுடன் முரண்டராசனை முருக்கியோள், வடங்கைய
ண்டுமென்முலை நுடங்குநுண்ணிடை மடங்கைதகரீவளங்கொள் பூந

ஹைமகிழ்ந்தகோன், தடங்கொடாமரை யிடங்கொள் 'சேவடிதலைக்கு வைப்பவர்தமக்குவெந்துயர்தவிர்க்குமே' இது ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடி லடியானவந்தசெய்யுள். "கொங்குதங்குகோதை யோதிமாத்ரோடு கூடி னீடுமோடைநெற்றி, வெங்கண்யானைவேந்தாபோந்து வேழகீதநாதவென் றுரின்றுதாழ, அங்க னு புவ்வமாதியாயவாதி நூலினீதியோதுமாதியா யுத்செங்கண்மாலேகாலேமாலைசென்று சேர்வாசோதிசேர்ந்தசித்திதானே, இதுபதின்சீர்க்கழி நெடிலடியான்வந்தசெய்யுள். மற்றுமென்பதனால்பதி ன்சீரினமிககு வருவனவுமுள, அவையாப்பருங் கலவிருத் தியுட்கண்டு கொள்க. வேனெடுங்கண்ணி என்பதும், கரிக்கைக்கவான் மருப்பேர்மு லைமாதர்என்பதும், மகடேமுன்னிலை. கழிநெடிவே. எ-து. இவையெல்லா ன்கழிநெடிலடியாம். எ-று. விரிக்கு நெடிலடியென்றுசிறப்பித்தவதனால், என்சீரி ன்மிக்கசீரான்வரும்டிகள் பிறப்பிலவெனக்கொள்க. என்னை "இ ரண்டு முதலாவெட்டிறுகத, திரண்டசீரானடிமுடிவுடைய, விதந்துவரி னுமடிமுடிவுடைய, சிறந்தவல்லசெய்யுளுள்ளே,, என்றா காக்கைபாடி னியா.

(101)

வெள்ளைக்கிரண்டடிவஞ்சிக்குமூன்றடிமூன்றகவற்
கெள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகுமிழிபுரைப்போ
உள்ளக்கருத்தினளவேபெருமையொண்போதலைத்த
கள்ளக்கருநெடுங்கட்சுரிமென்குழற்காரிகையே.

இ-கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை பெருமையுணர்த்து - ற்று. வெள்ளைக்கிரண்டடி. எ-து. வெண்பா விற்கி ரண்டியேசிறுமை. எ-று. வஞ்சிககுமூன்றடி. எ-து. வஞ்சிப்பாவிற்கு மூனறடியேசிறுமை. எ-று. மூன்றகவற்று. எ-து. ஆசிரியப்பாவிற்கு மூ னறடியேசிறுமை. எ-று- எள்ளப்படாக்கலிக்கிரண்டாகும், எ-று. கலி கிராவிறகுநான்கடியேசிறுமை, எ-து. இழிபு. எ-று. நான்குபாவிற்குஞ் சிறுமை. எ-று. உரைப்போருள் ளக்கருத்தினளவேபெருமை. எ-து. நா ன்குபாவிற்கும் பெருமைககெல்லை பாடுவோனது பொருண்முடிவுக்கு ரிப்பே வரையறையில்லை. எ - று. ஒண்போதலைத்தகாரிகையே. எ- து. மகடேமுன்னிலை. எள்ளப்படாக் கலிக்கென்று சிறப்பித்தவதனால், துள் ளாலோசையிற்சிறிதுவழுவாது நாத்சீர்நாலடியான்வருவது தரவுகொச்ச ிக்கலிப்பாவென்றும், துள்ளலோசையிற் சிறிதுவழவி நாத்சீர்நாலடியா ன்வருவது கலிவிருத்தமென்றும், தெரிந்துணரப்படுமெனக்கொள்க. வெ

*பூவமென்றும்பாடம்.

என்னைக்கிரண்டா மகவற்குமுன்று கவிக்கடிநான்றெள்ளப்படா வஞ்சிப்
பாவிற்கு மூன்றாமிழிபென்று பாக்களைமுறையிற்கூறுதலை தமொற்
தமாகக் காரிடைசொல்லவேண்டிய தென்னையோவெனின், தலைதமொ
ற்றத்தந்து புணர்ந்துணாத்தலைனுந் தங்கிரவுத்தியாகவின், அன்றியும், ம்
யேச்சுரர்முதலாகியவொரு சாராசிரியர்வஞ்சிப் பாவிரண்டடியானும்வா
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், ஆசிரியப்பா விரண்டடிச்சுரிதகமாய் வ்
ப்பெறுமென்றொன்பதாஉம், அறிவித்தற்கெனக்கொள்க. என்னை “வெ
ண்பாவாசிரியங்கலியேவஞ்சியென, நுண்பாவுணர்ந்தோர்நுவலுங்காலை, யி
ரண்டுமூன்றுநான்குமிரண்டுந், திரண்டவடியின் சிறுமைக்கெல்லை, என்
தெறித்தோதிய மயேச்சுரர் வஞ்சிச்சிறுமைக் குக்காட்டிம்பாட்டு “பூந்த
ண்சினைமலர் மல்கியபொழிற் பிண்டி, வேந்தன்புகழ்பரவாதவர்வினைவெ
ல்லார், அதனால், “அறிவனதடியினைபரவிப், பெறுகுவர்யாவரும்பிறவி
யினெறியே,, இதனை முச்சீரடிவஞ்சியாக வலகிட்டு இரண்டடியாமாறு
கண்டுகொள்க.என்னை “ஒருதொடையீரடி வெண்பாச்சிறுமை, யிருதொ
டைமூன்று மடியினிழிந்து, வருவனவாசிரிய மில்லனமெழிப, வஞ்சி
யுமப்பா வழக்கினவாகும்,, “நான்காமடியினு மூன்றுந்தொடையினுந்
தாழ்ந்துகவிப்பா தழுவுதலிலவே,, “உரைப்போர்துறிப்பினை நீக்கிப்பெ
ருமை, வரைத்தித்துணையென வைத்துரையில்லென், றுணாத்தனர்மு
தோ வுணர்ந்திசினோ, என்றார் காக்கைபாடினியாரா. (108)

அறத்தாறிதுவெனவெள்ளைக்கிழிபகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாங்குறையாக்கலியின்
“அறத்தாறிதுசெல்வப்போர்ச்செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை
புறத்தாழ்கருமென்குறற்றிருவேயன்னபூங்கொடியே.

இ- கை. அவ்வடிவரையறையான்வந்த இலக்கியங்கட்கு முதனிலை
ப்புணர்த்து -ற்று- அறத்தாறிதுவென வெள்ளைக்கிழிபு. எ-து. வெ “அற
த்தாறிதுவென வேண்டாசிவிகை, பொறுத்தானோரீந்தா னிடை,, இ
ஃதிரண்டடியான் வெண்பாவிற்குச் சிறுமை வந்தவாறு. அகவற்கிழிபு
குறித்தாங்குரைப்பின் முதுக்குறைந்தாம். எ-து. ஆ “முதுக்குறைந்தன
ளே, மலையனெள்வேற்கண்ணி, முலையும்வாரா முதுக்குறைந்தனளே,
இஃதுமூன்றடியான் ஆசிரியப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு குறையா
க்கலியின்றிறத்தாறிது செல்வப்பேர். எ-து. க-பா. “செல்வப்பேர்க்கதக
கண்ணன்-மருமம்பாய்ந்தொளித்ததே,, இஃதுநான்கடியாற் கவிப்பாவின்
குச் சிறுமைவந்தவாறு. செங்கண்மேதிவஞ்சிச்சிறுமை. எ-து. வ“இஃது
கண்மேதிகரும்புழங்கி, அங்கணீதைத்தலரருதிப், பொழிற்காஞ்சிநிழற்ற
யிலும், செழுநீர்வயும் கழனி யூரன்; புகழ்தலானாப்பெரு வண்மைய

ன,, இஃதுமுன்றடியான் வஞ்சிப்பாவிற்குச் சிறுமைவந்தவாறு. புறந்
கீழ்கருமென்குழற்றிரு வேயன்னபூங்கொடியே .எ-து. மகடேமுன்னி
ஆங்கு-அசை. (106)

எழுவாயெழுத்தொன்றின்மோனையிறுதியியைபிரண்டாம்
வழுவாவெழுத்தொன்றின்மாதேயெதுகைமறுதலைத்த
மொழியான்வரினுமுரணடிதோறுமுதன்மொழிககண்
அழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகுமளபெடையே.

இ-கை. அடிமோனை, இணைமோனை, பொழிப்புமோனை, ஒருஉமோ
னா, கூழைமோனை, மேற்கதுவாய்மோனை, கீழ்க்கதுவாய்மோனை, முற்
மோனை, எ-ம. அடியியைப்பு, இணையியைப்பு, பொழிப்பியைப்பு, ஒருஉ
யியைப்பு, கூழையியைப்பு, மேற்கதுவாயியைப்பு, கீழ்க்கதுவாயியைப்பு, மு
றியைப்பு, எ-ம். அடியெதுகை, இணையெதுகை, பொழிப்பெதுகை, ஒரு
வெதுகை. கூழையெதுகை. மேற்கதுவாயெதுகை. கீழ்க்கதுவாயெது
கை, முற்றெதுகை. எ-ம். அடிமுரண். இணைமுரண். பொழிப்புமுரண்.
ஒருமுரண். கூழைமுரண். மேற்கதுவாய்முரண். கீழ்க்கதுவாய்முரண்.
முற்றுமுரண். எ - ம். அடியளபெடை. இணையளபெடை. பொழி
பளபெடை . ஒருஉவளபெடை . கூழையளபெடை . மேற்கதுவா
ளபெடை. கீழ்க்கதுவா யளபெடை. முற்றளபெடை. எ - ம். அந்
நிதித்தொடை, இரட்டைத்தொடை, செத்தொடை.எ-ம் - கிடந்தொ
டையும், தொடைவிகற்பமுமா மாறுணர்த்துவானெடுத்ததுக்கொண்டா
அவற்றுள்- இக்காரிகைஅடிமோனையும், அடியியைபும, அடியெது
கையும், அடிமுரணும். அடியளபெடையுமாமாறுணர்த்து- மறு- எழு
வாயெழுத்தொன்றின்மோனை. எ - து. அடிதோறுமுதலெழுத்தொன்றி
ரத்தொடுப்பது அடிமோனைத்தொடையெனப்படும்-எ - று. எழுவா
யினினும். ஆகியெனினும், முதலெனினுமொக்கும். மோனையெனினு
ம், முதற்றெனையெனினுமொக்கும். இறுதியியைப்பு. எ - து. அடிதோ
றுமிறுதிக்கண்ணின்றவெழுத்தானும், சொல்லானும், ஒன்றிவரத்தொடுப்
து அடியியைப்புத்தொடையெனப்படும்- எ - று. இரண்டாம்வழுவா
வெழுத்தொன்றினெதுகை. எ- து- அடிதோறுமுதற்கண் இரண்டா
ம்முத் தொன்றிவரத்தொடுப்பது அடியெதுகை,தொடையெனப்படு
ம். எ- று. மாதே-எ- து- மகடேமுன்னிலை. இரண்டாமெழுத்தொன்றி
னெதுகையென்னது வழுவாவெழுத்தென்றுமிருத்துச்சொல்லியவதனா
ம் இரண்டாமெழுத்தொன்றிவரினு முதலெழுத்தெல்லாந்தமமுளொத்த
மளவினவாய்வந்துகட்டென் பதற்குப்பட்டென்பதல்லது பாட்டென்
தெதுகையாகது - காட்டென்பதற்குப்பாட்டென்பதல்லது பட்டெ

ன்பதெதுகையாகாதெனக்கொள்க - மறுதலைத்தமொழியான்வரினு மு
 ண்- எ-து - அடிதோறுமுதற்குட்சொல்லானும், பொருளானுமறுத
 லைப்படத்தொடுப்பது அடிமுரண்டொடையெனப்படும். எ-று - மொ
 ழியான் வரினுமென்றவுமமையாற் பொருளான்வரினு மென்பதாயிற்று
 அடிதோறும்- எ - து - மத்திமதீபமெனக்கொள்க. முதன்மொழிக்
 கண்ணழியாதளபெடுத்தொன்றுவதாகு மளபெடையே . எ - து - அடி
 தோறுமுதற்கணுயிரானும், ஒற்றானுமளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுப்
 பது அடியளபெடைத்தொடையெனப்படும்- எ-று. அழியாதென்றுமி
 குத்துச் சொல்லியவதனால் நான்குயிரளபெடையும். இரண்டொற்றள
 பெடையும், தம்முளொன்றிவரத் தொடுப்பது சிறப்புடைத்து. தொ
 டைவிகற்பத்துள், நான்குயிரளபெடையும், இரண்டொற்றளபெடையு
 ம், தம்முண்மறு தலைப்படத்தொடுப்பினு மிழுக்காது. எனனை “முதலே
 முத்தொன்றின்மோனையெதுகை, முதலெழுத்தளவோ டொத்ததுமுத
 லா, வஃதொழித்தொன்றினொகுமென்ப,, என்றார்பலகாயனார். “இறுவா
 யொப்பினஃ தியைபெனமொழிப,, என்றார் கையனார். “மொழியினும
 பொருளினுமுரணுதன்முரணே,, என்றா தொலையாப்பியனார். “அளபெ
 டைத்தொடைக்கே யளபெடையொன்றும்,, என்றார்நத்தத்தனார். (யசு)

அநதமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதியடிமுழுதும்
 வந்தமொழியேவருவதிரட்டைவரன்முறையான்
 முந்தியமோனைமுதலாமுழுதுமொவ்வாதுவிட்டால்
 செந்தொடைநாமமபெறுநறுமென்குழற்றேமொழியே

இ-கை. அந்தாதித்தொடையும், இரட்டைத்தொடையும், செந்தொ
 டையுமாமாறுணர்த்து- ற்று- அநதமுதலாத்தொடுப்பதந்தாதி-எ-து. அ
 டிதோறும்றுதிககண்ணினற எழுத்தானும், அசையானும், சீரானும், அ
 டியானுமற்றை யடிக்காதியாகத் தொடுப்பது அந்தாதித்தொடையெனப்
 படும்-எ-று. அடிமுழுதும் வந்தமொழியே வருவதிரட்டை வரன்முறை
 யான்- எ-து. ஓரடிமுழுதும், ஒருசொல்லே வரத்தொடுப்பதுஇரட்டை
 த்தொடையெனப்படும்- எ-று. வரன்முறையானென்றுமிகுத்துச்சொல்
 லியவதனால், ஈற்றெழுத்தொன்றுகுறையினு மிழுக்காது- நாத்சீரின்க
 குவரப்பெறுதெனக்கொள்க. முந்தியமோனைமுதலா முழுதுமொவ்வா
 துவிட்டாற் செந்தொடை நாமமபெறும், எ-து-. மேற்சொல்லப் பட்ட
 மோனைமுதலாகியதொடையும், தொடைவிகற்பமும்போலாது, வேறு
 படத்தொடுப்பது செந்தொடையெனப்படும். எ-று. முந்தியமோனையெ
 னறு சிறப்பித்தவதனால் அசையும், சீருந்தாமுண்மறுதலைப்படத்தொடு
 ப்பது சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க, நறுபென்குழற்றேமொழியே- எ-து

அகலேழுமன்னிலை. என்னை. “அடியஞ்சீ நமசையுமெழுத்து, முடிவுமுத
லாச்செய்யுண்மொழியினஃ, தந்திதி தொடையெனறதைதல்வேண்டும்
என்றார் நத்தத்தனா,, “ஒருசொல்லடிமுழுதாம் வருவகிரட்டை,, என்
னார்மயேச்சரா. “சொல்லியதொடையொடுவேறுபட்டியலிற, சொல்லி
யற்புலவாதுசெந்தொடையென்ப,, என்றா தொலகாப்பியனா. “அசை
யின்னுஞ்சீரினு மிசையினுமெல்லா, மிசையாதாவதுசெந்தொடைதானே,
என்றார்காக்கைபாடினியார். (115)

மாவும்புண்மோனையியைபினனகைவடியேறொதுகைக்
கேவின்முரணுமிருளபரந்தீண்டளபர்அவளிய
ஒவிலந்தாதியுலகுடனாமாககுமேயிரட்டை
பாவருஞ்செந்தொடைபூசதவென்றாகுமபணிமொழியே.

இ- கை- அடிமோனைமுதலாகிய தொடைகளானவந்த விலக்கியங்
கட்டுமுதனினைப்புணாத்து- ற்று- மாவும்புண்மோனை-எ-து. ஆ. “மா
வும்புளருமவதி வயிற்படர, மாநீர்வரிந்த பூவுங்கூம்ப, மாலைதொடுத்த
கோதையுங்கமழ, மாலைவந்தவாடை, மாயோளின்னுயிப புறத்திறுத்தந்
றே. “இஃதடிதோறு முதலெழுத்தொன்றி வரத்தொடுத்தமையான் அ
டிமோனைதொடை. எ-று.இயைபின்னகை. எ-து. ஆ “இன்னகைத்துவ
ர்வாய்க்கிளவியுமணங்கே, நனமாமேனிச்சுணங்குடாரணங்கே, ஆடமை
ததேரளி கூடலுமணங்கே, அரிமதர்மழைக்கணு மணங்கே, திருநுதற்
பொறித்த திலதமுமணங்கே,இஃதடிதோறுமிறுதிசசீரொன்றிவரத்தொ.
டுத்தமையான் அடியியைபுத்தொடை-எ-று. வடியேறொதுகைக்கு- எ-து
இ- வெ. “வடியேர்கண்ணீர்மல்கவானபொருட கட்சென்றார், கடியார்கன
ங்குழாய்காணாகொலாட்டின, இடியினமுடிககஞ்சியீர்நகவுள்வேழப.
பிடியின்புறத்தசைத்தகை. “இஃதடிதோறுமிரண்டாமெழுத்தொன்றிவ
ரத்தொடுத்தமையான் அடியெதுகைத்தொடை- எ-று. ஏவின்முரணு
மிருள்பரந்து-எ-து - ஆ. “இருளபரந்தன்னடாநீர்மருங்கில், நிலவுகுவி
த்தன்னவெண்மணலொருசிறை, இருமபின்னனகருங்கோட்டுப்புன்னை,
பொன்னின்ன நுண்டாதிறைக்கும், சிறுகுடிபபரதவாமடமகள், பெ
ருமதாமழைக்கணு முடைய வாலணங்கே,, இஃதடிதோறுமுதற்கண்
ணை மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையான் அடிமுரண்டொடை.எ - று.
நண்டளபர்அவளிய- எ-து.ப-வெ ‘ஆஅவளியவலவன்றன்பர்ப்பிடு,
மதுரினாயுங்கொண்டரனைபபளளியுட், தேங்கியைலைப்பததுஞ்சாதிறை
வன்றோள், மேளவலைப்பட்டநம்போனறுததால, ஒலவுழக்குர்துயர்” இ
ஃதடிதோறுமுதற் கண்ணையளபெடுத்தொன்றிவரத் தொடுத்தமையான்
அடியுளபெடைத்தொடை. எ-று. ஒவிலந்தாதியுலகுடனாம்- எ-து- ஆ

“உலகுடன்விளக்குமொளிகழவிர்மதி, மதிநலனழிக்கும் வளங்கெழுமு
க்குடை, முக்குடை நீழற்பொற்புடையாசனம், ஆசனத்திருந்ததிருந்தொ
ளியறிவன், ஆசனத்திருந்ததிருந்தொளியறிவனை, அறிவுசேருள்ளமோ
டருந்தவம்புரிந்து, துன்னியமார்தரிதென்ப, பன்னருஞ்சிறப்பின்விண்மி
சையுலகே” இஃது நான்கந்தாதித் தொடையும் வந்தசெய்யுள். ஒக்கு
மேயிரட்டை- எ-து-இ-சி-வெ. “ஒக்குமேயொக்குமே யொக்குமேயொத
கும், விளக்கினிற்சீறெறி யொக்குமேயொக்கும், குளக்கொட்டிப்பூவினி
றம்” இஃதோடிமுழுதுமொருசொல்லே வரத்தொடுத்தமையால் இர
ட்டைத்தொடை-எ-று-பாவருஞ்செந்தொடை பூத்தவென்றாகும்- எ-
து-ஆ-“பூத்தவெனகவியன்சினையேறி, மயிலினமகவுநாடன். நன்னுத
ற்கொடிச்சிம்னத்தகத்தோனே “இதுமோனைமுதலாகிய தொடையும்,
தொடைவிகற்பமும போலாதுவேறுபடத்தொடுத்தமையாற் செந்தொ
டை- எ-று, பணிமொழியே. எ-து மகடேமுன்னிலை. (மஅ)

இருசீர்மிசையிணையாகும்பொழிப்பிடையிட்டொருவாய்

இருசீரிடையிட்டதிறிலிகுழைமுதலிவாய்

வருசீரயலிலமேல்கீழ்வகுத்தமைதீர்கதுவாய்

வருசீர்முழுவதுமொன்றின் முற்றமென்பமற்றவையே.

இ-கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்துதொடைவிகற்
பமுமாமாறுணர்த்து-ற்று. இருசீர்மிசையிணையாகும்- எ-து- முதலிருசீர்
க்கண்ணும் மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது இணையெனப்படும்-எ-
று. பொழிப்பிடையிட்ட-எ-து. முதற்சீர்க்கண்ணும், முன்னருஞ்சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பதுபொழிப்பெனப்படும்-எ-று-
ஒருவாமிருசீரிடையிட்டது-எ-து - நடுவிருசீர்க்கண்ணினிற் முதற்சீர்
க்கண்ணும், இறுதிச்சீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத் தொடுப்ப
து ஒருவெனப்படும் எ-று, ஈறிலிகுழை-எ-து- இறுதிச்சீர்க்கணினிற்
யொழிந்தமுன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பதுகூ
ழையெனப்படும்- எ-று. முதலிவாய்வருசீரயலிலமேல்கீழ்வகுத்தமை
தீர்கதுவாய்- எ-து- முதலயற்சீர்க்கணினியொழிந்தமுன்று சீர்க்கண்
ணும், மோனைமுதலாயினவரத்தொடுப்பது மேற்கதுவாயென்றும், ஈற்
தயற்சீர்க்கணினியொழிந்த முன்றுசீர்க்கண்ணும், மோனைமுதலாயினவர
த்தொடுப்பது கீழ்க்கதுவாயென்றும், சொல்லப்படும்-எ-று. இதுநிரனி
றையெனக்கொள்க. என்னை “கடையயன்முதலயல் கதுவாய்கீழ்மேல்”எ
ன்றார் அந்நியனா முசயயற்சீர்க்கணில்லாததனைக்கீழ்க்கதுவாயென்றும்
ஈற்றயற்சீர்க்கணில்லாததமேற்கதுவாயென்றும், வேண்டினாகையனார்
முதலாகிய ஒருசாராசிரியரென்பதறி வித்தற்குரைத்தீர்கதுவாயென்றுவி

நீப்புணாத் தானொக்கொள்க. வருசீர்முழுதுமொன்றின் முற்றமென்
ப- எ - து - எல்லாச்சீர்க்கண்ணும் மோனைமுதலாகிய வரத் தொ
டுப்பது முற்றெனப்படும். எ - று. மற்றவையே. எ - து. இணைமோ
னை முதலியமுப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமும். எ - று. இது
றுதிவிளக்கெனக்கொள்க. சீர்முழுதுமொன்றின் முற்றமென்னுது வரு
சீர்ொன்று சிறப்பித்தவதனால், இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து
தொடைவிகற்பமும், அளவடிகாண்ணே வழங்கப்படுமென்பதும், இ
ணையியைபுமுதலாகிய ஏழுவிசற்பமும், இறுதிச்சீரோமுதற் சீராகக் கொ
ண்டு வழங்கப்படுமென்பதும், அறிவித்தற் கெனக்கொள்க. என்னை.
‘‘இருசீர்மிசை வரத்தொடுப்பதுணையே’’, முதலொடுமுன்னுஞ் சீர்த்தொ
டைபொழிப்பே, சீரிரண்டிடைதபத் தொடுப்பதொருஉத்தொடை, மு
வொருசீருமுதல் வரத்தொடுப்பது, கூழையென்மனார் குறியுணர்ந்தோ
ரே,, ‘‘முதலயற்சீரொழித் தல்லனமுன்றின், மிசைவரத்தொடுப்பதுமே
ற்கதுவாயே,, ‘‘மற்றயற்சீரொழித் தெல்லாந்தொடுப்பது, கீழ்க்கதுவாயி
ன்கிழமையதாகும்,, ‘‘சீர்தொறுந்தொடுப்பது முற்றெனப்படுமே (யக)

மோனைவிகற்பமணி மலர்மொய்த்துடனாயிபிற்

கேளையெதுகைக்கினம்பொன்னினன்னவினிமுரணிற்

கானவிசற்பமுஞ்சீறடிப்பேரதளபெடையின்

தானவிகற்பமுந்தாட்டா அமையென்பதாழ்குழலே.

இ- கை. இணைமோனைமுதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்ப
ங்களால்வந்த இலக்கியங்கு முதலிணைப்புணர்த்து - ற்று. மோனைவி
கற்பமணிமலர். எ- து. ஆ. ‘‘அணிபலரசோகின் றளிர்நலங்கவற்றி, அ
நிற்குரற் கிண்கணியரற்றுஞ்சீறடி, அம்பொற்கொடிஞ்சி நெடுந்தேரகற்
றி, அகன்றவல்குலந்துண்மருங்குல். அருட்பியகொங்கை யவ்வளையமை
த்தோள். அவர்மதியனையதிருநுதலரிவை, அழில்வேலனுக்கியம் படைத்
தமர்ந்த, கருங்கயனெடுங்கனோக்கமென், திருந்தியசின்னையைத் திறை
கொண்டனவே,, இகனுள்ளிணைமோனை முதலாகிய ஏழுவிசற்பமும் மு
றையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. மொய்த்துடனாயிபிற்கு. எ-து
வ. ‘‘மொய்த்துடன்றவமு முகிலேபொழிலே, மற்றதனயலே முத்து
றழ்மணலே, நிழலேயினியத நயலதுகடலே, மாதர்நகிலேவல்லேயி
யலே, வில்லேறுதலேவேற்கண்கயலே, பல்லேதளவட்பாளேசொல்லே
புயலேகுழலேமயிலேயியலே, அதனால், இவ்வயினிவ்வுருவியங்களின, எ
வ்வயினோருமிழப்பர்தந்நிறையே. , இதனுள்ளிணைபியைபு முதலியவே
ழுவிசற்பமும் முறையானேவந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஏனையெதுகை
க்கினம்பொன் னினன்ன - எ-து- ஆ. ‘‘பொன்னினன்ன பொறிகணங்

கேந்திப், பன்னருங்கலகனனலங்கலதற, மின்னவ்ரொளிவடந்த
 க்கிமன்னிய, நன்னிறமென்முலையின்னிடவருத்தி; என்னையுமிக்கண்
 மன்னுனத்தின்னடை. அன்னமென்பெடைபோலப்பன் மலர்க், கன்னி
 யம்புன்னை யின்னிழற்றுன்னிய, மயிலேசநயலவாணுதல், அயில்வேலு
 ண்கணைம்மறிவுதொலைக்கனவே. “இகனுளிணையெதுகைமுதலாகியவே
 முவிகற்பமும் முறையானேவந்தவாறுகண்டுகொள்க. இனிமுரணிற்சீர
 னிகற்பமுஞ் சீறடிப்பேரது-எ-து-ஆ. “சீறடிப்பேரகலல்குலொல்குபு, சுரு
 க்கியநுகப்பிம்பெருகு வடந்தாங்கிக, குவிநதுசுணங்கருமபியகொங்கைவி
 ரிந்து, சிறியபெரியநிகாமலர்க்கோதைதன், வெள்வளைத்தோளுஞ்சேயரி
 க்கருங்கணும், இருக்கையுநிலையுமேந்தெழிலியககமும், துவர்வாய்த்தீஞ்
 சொலு முவந்தெனையுனியாது, எனறுமின்னணமாகுமதி, பொன்றிகழ
 நெடுவேற் போர்வல்லோயே, இதனுளிணையுமுதலாகியவேமுவி
 கற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. அளபெடையின்று
 னவிகற்பமுந்தாட்டா அமரையென்ப-எ-து. “தாஅட்டாஅமராமலருழக
 கிப். பூஉக்குவளைப்போலதருந்திக். காஅய்ச்செந்நெற் கறித்துப்போலய்
 மாஅத்தாஅண் மோலுட்டெருமை, தேளம்புனலிடைச் சோலர்பாஅல்
 மீஇனாஅந்துகளுஞ் சீஇர் ஏளனாஅநீஇணீஇர், ஊரன்செய்தகேண்மை
 ஆய்வளைத்தோளிக்கலரானுவே இதனுளிணையளபெடைமுதலாகிய வே
 முவிகற்பமும், முறையானே வந்தவாறுகண்டுகொள்க. தானவிகற்பெ
 ன்றுசிறப்பித்தவதனால், இரண்டளபெடையுமவரப்பெறும் தாழ்குமே
 .எ-து. மகடேமுன்னிலை. (௨௫)

முதலாவதுறுப்பியன்முற்றிற்று.

கந்தமுந்தேதனுஞ்சருக்கமுங்காதற்குறிலகுறிலே
 சந்தமுந்தீரசைதேமாந்தண்குன்றந்தண்சீர்திருவும்
 கொந்தவிழ்சோதாய்குறடினாவெள்ளைக்கறதெழுவாய்
 அந்தமுமாவுமிருசீருமோனையுமாமுறுபபே.

இஃது. உறுப்பியற்செய்யுட்களின் முதனினைப்புக்காரிகை.

இரண்டாவது

செய்யுளியல்.

வெண்பாங்கவல்கலிப்பர்வளவடிவஞ்சியென்னும்
 ஒண்பாவடி குறள்சிக்தென்றுணாப்பவொலிமுறையே
 இண்பாமலிசெப்பல்சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ளல்
 நண்பாவமைந்தநல்குதுங்கனறுநுதலே.

செய்யுளியல்.

என்பது காரிகை. இவ்விய லென்ன பெயர்த்தோவெனின், வெண்
 பா, வெள்ளொத்தாழிசை, வெண்ணிறை, வெளிவிருத்தம். ஆசிரியப்பா,
 ஆசிரியத்தாழிசை, ஆசிரியத்துறை, ஆசிரியவிருத்தம், கலிப்பா, கலித்தா
 ழிசை, கலித்துறை, கலிவிருத்தம், வஞ்சிப்பா, வஞ்சித்தாழிசை, வஞ்சித்
 துறை, வஞ்சிவிருத்தம், மருட்பாவெனக்கிடந்த செய்யுட்களையாமாறு
 ணீர்த்திறுதலாற் செய்யுளியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்
 காரிகை யென்னுத லிறுேவெனின், வெண்பா, ஆசிரியம், கலி, வஞ்சி
 யென்னும், நான்குபாவிற்கும், அடியுமோசையுமா மாறுணர்த்து-ற்று.
 வெண்பாவகவல் கலிப்பாவளவடி-எ-து-வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும்,
 கலிப்பாவும், நாத்சீரடியான்வரப்பெறும். எ-று. வஞ்சியென்னு மொண்
 பர்வடிகுறள்சிந்தென்றுணாப்ப - எ-து - வஞ்சிப்பா இருசீரடியானும், மு
 ச்சீரடியானும், வரப்பெறுமென்று சொல்லுவர் புலவர்- எ-று. வஞ்சியெ
 ன்னு மொண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால். வெண்பாவின் ஈற்றடியும்
 நேரிசையாசிரியப்பாவின் ஈற்றயலடியும், கலிவெண்பாவின் ஈற்றடியும்,
 முச்சீரான்வரப்பெறுமென்றும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவின் இடையடிக
 ள இரண்டும், பலவும், குறளடியானும், சிந்தடியானும், வரப்பெறுமெ
 ன்றும், ஒருசார் அம்போதரங்க வறுப்பும், இருசீரடியானும், முச்சீரடி
 யானும் வரப்பெறுமென்றுங்கொள்க, அராகவறுப்புகள் நாத்சீரின்மிக்கு
 வருவனவுமுளவெனக்கொள்க. அவைபோக்கித் தத்தம் இலக்கணச்சூத்
 ரத்துள்ளேகாட்டுதும், என்னை “கலியொடுவெண்பா வகவல்கூறி, ந
 லவடிதன்னு னடக்குமற்றவையே. “சிந்தடிக்குறளடி யென்றிரண்டடியா
 ள், வஞ்சிநடர்கும்வழக்கினையுடைய. என்றாராகலின். ஒலிமுறையேதி
 ன்பாமலிசெப்பல் சீர்சாலகவல்சென்றோங்குதுள்ள னண்பாவனமந்தந
 லமிகுதாங்கல் எ-து. வெண்பா செப்பலோசையான்வரும், ஆசிரியப்பா
 ளுடையலோசையான்வரும், கலிப்பா துள்ளலோசையான்வரும், வஞ்சிப்பா
 ளங்கலோசையான்வரும் .எ-று. நறுநுதலே .எ-து. மகடேமுன்னிலை,
 னண்பாமலிசெப்பலென்று. சிறப்பித்தவதனால், செப்பலோசைமுன்றுவ
 ரகப்படும். ஏர்திசைச்செப்பலும், தூங்கிசைச் செப்பலும், ஒழுக்கிசைச்
 செப்பலுமென. என்னை “வெண்சீர் வெண்டனையான்வரும்யாப்பை, யே
 திசைச்செப்பலென் மனார்புலவர்., “இயற்சீர்வெண்டனையான்வரும்யா
 ப்பைத், தூங்கிசைச்செப்பலென்மனார்புலவர்., “வெண்சீரொன்றலுமிய
 ழீர்விகற்பமு, மொன்றியபாட்டே யொழுகிசைச்செப்பல்.” என்று
 ராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள் வருமாறு-வெ- “யாசானுநாடாமலு
 ளலென்றொருவன், சாந்துணையுங்கல்லாதவாறு,, இதுவெண்சீர்வெண்ட

ளையான்வந்தமையால்வந்திசைச்செப்பலோசை-வெ. 'பாவொடு-வாவெயி
 றாழியநீர், இது இயற்சீர்வெண்டளையான் வந்தமையால், தூங்கிசைச்
 செப்பலோசை-வெ "கொல்லான்புலாலேமறுத்தானைக்கைகூப்பி, எல்லாவு
 யிருந்தொழும், இது இரண்டுதளையும் விரவிவந்தமையால் ஒழுகிசைச்
 செப்பலோசை சீர்சாலகவலென்று சிறப்பித்தவதனால், அகவலோசை
 மூன்றுவகைப்படும் ஏந்திசையகவலும், தூங்கிசையகவலும், ஒழுகிசைய
 கவலுமென. என்னை "நேர்நேரியற்பளையான்வருமகவலு, நினைநிளையிய
 ற்றளையான்வருமகவலு, மாயிருதளையுமொத்தாகியவகவலு, மேந்தநூங்க
 லொழுக்கலென்றிவை, யாயந்தநிரனிறையாகுமென்ப,, என்றாராகலின். அ
 வற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-ஆ "போதுசார்தம்- துன்னுவாரோ,, இது
 நேரொன்றாசிரியத்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசையகவலோசை, ஆ
 "அணிநிழல்- பரிசறுப்பவளோ." இதுநிளையொன்றாசிரியத்தளையான்வ
 ந்தமையால் தூங்கிசையகவலோசை. ஆ "குன்றக்குறவன்-சுணங்கே."
 இது இரண்டுதளையும்விரவி வந்தமையால் ஒழுகிசையகவலோசை. சென்
 றோங்குதுள்ளலென்று சிறப்பித்தவதனால் துள்ளலோசைமூன்றுவகைட்
 படும். ஏந்திசைத்துள்ளலும். அகவற்றுள்ளலும், பிரிந்திசைத்துள்ளலு
 மென. என்னை "ஏந்திசைத்துள்ளல் சலித்தளையியையின், வெண்டளைய
 தன்றளையென்றிரண்டியையி, னென்றியவகவற்றுள்ளலென்றோதுப,,
 தன்றளையிறதளையென்றிவையனைத்தும், பொருந்தவரினேபிரிந்திசைத்
 துள்ளல்,, என்றாராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-க. "முருகவி
 ழ்தாமரைமலர்மேன் முடியிமையோ புடவரவே, வருசினநாதருமறை
 நூல்வழிபிழையாமனமுடையார், இருவினைபோய்விழ முனியதெதிரிய
 காதியையறியா, நிருமலரா யருவினராய் நிலவுவார்சோதியினிடையே,, இ
 துகலித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்துள்ளலோசை-க-"செல்வட்
 போர்-ஒளிதததே,, இது வெண்சீர்வெண்டளையும், கலித்தளையும், விர
 வி வந்தமையால் அகவற்றுள்ளலோசை-க "குடநிலைத்தண்புறவிற்கோ
 வலொடுத்தார்ப்பத், தடநிலைப்பெருந் தொழுவிறற்கையேறுமரம்பாய்ந்
 து, வீங்குமணிக்கயிறொர் இத்தாங்குவனத்தேறப்போய்க், கலையினொடு
 முயலிரியக்கடிமுல்லைமுறுவலிப்ப, எனவாங், காணொடுபுல்லிப்பெரும்பு
 தன்முனையும், காணுடைத்தவர்தேர்சென்றவாரே,, இதுபலதளையும் வ
 ரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்துள்ளலோசை. நண்பாவமைந்த நலமிசு
 தூங்கலென்று சிறப்பித்தவதனால், தூங்கலோசை மூன்றுவகைப்படும்,
 ஏந்திசைத்துங்கலும், அகவற்றுங்கலும், பிரிந்திசைத்துங்கலுமென. எ
 ன்னை "ஒன்றியவஞ்சித் தளையேவரினு, மொன்றவஞ்சித்தளையேவரினு,
 மென்றிவையிரண்டும் பிறவுமயங்கினு, மேந்தலகவல் பிரிந்திசைத்துங்க

லன், றாய்ந்தநிரனிறையாகுமென்ப என்னுராகலின். அவற்றிற்குச்செய்யுள்வருமாறு-வ “வினைத்திண்பகை விழச்செற்றவன், வனப்பங்கயமலத்தாளினை, நினைத்தன்பொடு தொழுதேத்தினர், நானும், மயலார்நாங்கதிமருவார, பெயராடேற் கதிபெருகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றிய வஞ்சித்தளையான் வந்தமையால் ஏந்திசைத்தூங்கலோசை.வ “வானோர்நீர்ழவண்டாமரைத், தேனார்மலர்மேல்வந்தரு, ளானாவருள் கூரறிவனை, கானார்மலர்கொண் டேத்திவணங்குநர் பலர்புகழ்முத்தி பெறுகுவர்வினாந்தே.” இது ஒன்றுதவஞ்சித்தளையான் வந்தமையால் அகவற்றுங்லோசை “மந்தாநிலம்-புகழ்ந்தே,, இதுபலதளையும் விரவிவந்தமையால் பிரிந்திசைத்தூங்கலோசை.

(க)

வளம்படவென்பதுவெள்ளைக்கக வற்குதாரணஞ்செங்களம்படக்கொன்றுரலிக்ரிதாயகண்ணூர் கொடி-போல் துளங்கிடைமாதேசுறமறிதொன்னலத்தின்புலம்பென்றுளங்கொடுநாவலரோதினர்வஞ்சிக்குதாரணமே.

இ-கை..அவ்வடிகளானும், ஓசைகளானும்வந்த இலக்கியங்கட்குமுன்னினைப்புணர்த்து-ற்று. வளம்படவென்பது. வெள்ளைக்கு-எ-து-“வளம்படவேண்டாதார் யார்யாருமில்லை, அளந்தனபோக மவரவராற்றான், விளங்காய்திரட்டி னூரில்லைக் களங்கனிலையக், கானொனச்செய்தாருமில்,, இஃதளவடியானும், செப்பலோசையானும், வந்தஇன்னிசைவெண்பா.அவற்குதாரணஞ் செங்களம்படக்கொன்று -எ-து- “செங்களம்படக்கொறவணாததேயத்த, செங்கோலம் பின்செங்கோட்டியானை, கழறொடசேளய்க்குன்றம், குருதிப்பூவின் குலைககாந்தட்டே,, இஃதளவடியானும், அகவலோசையானும்வந்த நேரிசையாசிரியப்பா. கவிக்கரிதாய-எ-து: “அரிதாயவரெனய்தி யருளியோர்க்கனித்தலும், பெரிதாயபுகைவன்று பேணாத்தெறுதலும், புரிவமர்காதலிற் புணர்ச்சியுந்தருமென்ப, பிரிவெண்ணிப்பொருள்வயிற் சென்றநங்காதலர், வருவர்கொல்வயதிழாய் வலிப்பல்யான்கேளுநீ,, இதுதரவு, அடிதாங்குமளவின்றி யழலானவெம்மையாற், கடியவேகனங்குழாய் காடென்றாக்காட்டுள், துடிடிக்கயந்தலைக்கல க்கிபசின்னீனாப், பிடியூட்டிப் பின்னுண்ணுங் களிமனவு முறாத்தனரோ. இன்பத்தினிகந்தொரீது யிலைதீய்ந்தவுலையை, துன்புறாஉந் தனையவேகா டென்றாக்காட்டுள், அன்புகொண்மடப்படை யசைஇயவருத்தத்தை, மென்சிறகராலாற்றும் புறவெனவுமுறாத்தனரோ, கன்மிசைவேய்வாடக்கனைகதிர் தெறுதலால், துன்னருஉந் தையவேகாடென் றாக்காட்டுள், இன்னிழவின்பையால் வருந்தியமு

டப்பிணைக்குத், தன்னிழைக்கொடுத்தனக்குங் கையெனவுமுனைத்தன
செ. இலையமுன்றுந்தாழிசை, எனவாங்கு. தனிச்சொல். இனையலமுனை
யகானஞ்சென்றோர், புனையலம்வாட்டுன ரல்லர்மனைவயிற், பல்லியம்பா
ங்கொத்திசைத்தன, நல்லெழிலுண்கணு மாடுமாலிடனே." இதுசுரிதம்
ம். இஃதளவடியானும், துள்ளலோசையானும், வந்தமையால் நேரிசை
யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. கண்ணார்கொடிபோற் றுளங்கிடைமாதேனா
து. மகடேமுன்னிலை. சுறமறிதொன்னலத்தின் புலம்பென் றுளங்கொ
கொவலரோதினர் வஞ்சிக்குதாரணமே-எ-து" சுறமறிவனதுறையெவ்
லாம், இறவீன்பன்வில்லெல்லாம், மீன்றிரிவனகிடங்கெல்லாம், தேனரு
ழ்வனபொழிலெல்லாம், எனவாங்கு, தண்பனைதழீஇயவிருக்கை, மண்
கெழுநெடுமதின்மன்னனூரோ. இஃதிருச்சீரடியானும், தூங்கலோசையா
னும் வந்தமையால், குறளடிவஞ்சிப்பா. 'தொன்னலத்தின்புலம்பலைப்
பத் தொடித்தோண்மேல், பன்னலத்தகலந்தொலையப்பரிவெய்தி, என்
னலத்தகையிதுவென்னவெழில்காட்டிச், சொன்னலத்தலைப் பொருள்க
ருத்தினிற் சிறந்தாங், கெனப்பெரிதும், கலங்கஞ்ஞொய்திவிடுப்பவும், சில
ம்பிடைச்செலவுஞ் சேணிவந்தற்றே" இதுமுச்சீரடியானும், தூங்கலோ
சையானும். வந்தமையாற் சிந்தடிவஞ்சிப்பா. உதாரணமே யென்பது இ
றுதிவிளக்காகக்கொள்க.

சுறடிவெண்பாக்குறள் குறட்பாவிரண்டாயிடைக்கட்
சீரியலான்றனிச்சொல்லடி மூய்ச்செப்பலோசைகுன்று
தோரிரண்டாயுமொருவிகற்பாயும வருவதுண்டேல்
நேரிசையாகுநெரிசரி பூங்குழனேரிழையே.

இ-கை. குறள்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா,
பஃருடைவெண்பா, நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா, இன்னிசைச்சிந்திய
ல்வெண்பா-எ-ம். நேரிசையாசிரியப்பா, இணைக்குறளாசிரியப்பா, நிலைம
ண்டிலவாசிரியப்பா, அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா, எ-ம். நேரிசையொ
த்தாழிசைக் கலிப்பா, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வண்
ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா, கலிவெண்பா, வெண்கலிப்பா, தரவுக்கொ
ச்சகக் கலிப்பா, தாவிணைகொச்சகக் கலிப்பா, சிஃருழிசைக் கொச்சக
க்கலிப்பா, பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா, எ-ம். குறளடிவஞ்சிப்பா, சிந்தடிவஞ்சிப்பா, எ-ம். புறநிலைவாழ்
த்துமருட்பா. கைக்கிணைமருட்பா, வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா, செவி
யறிவுறாஉமருட்பா, எ-ம். கிடந்தபாவிகற்பங்களுட் செப்பலோசையு
றையத்தாய், சுற்றடிமுச்சீராய், ஏனையடிநாற்சீராய், வெண்சீரும், இயற்
சீருமவந்து, வெண்டனைதட்டு, வேற்றுத்தனைவினவாக காக மெய்ய

என். மலவென்னும் வாய்பாட்டாலும் வெண்பாவின் அடியானும்-
தொடையானும், ஓசையானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்து வாணெடுத்து
க்கொண்டார். அவற்றுள், இக்காரிகை. குறள்வெண்பாவும், நேரிசைவெ
ண்பாவு மரமாறுணர்த்து- ற்று. ஈரடிவெண்பாக்குறள்- எ-து- இரண்டா
டியான்வரும் வெண்பா குறள் வெண்பாவெனப்படும்- 'எ-று, எ-னின்.
தொடையொன்றடியிரண்டாகிவருமேற், குறளின் பெயர்க் கொடைகொ
ள்ளப்படுமே "என்றார்காக்கை பாடினியார்." உருவுகண்டெள்ளாமையே
ண்டுமுருள் பெருந்தேர்க், கச்சாணியருடைத்து,, "உடையார்முன்
னில்லார் போலேக்கற்றுங்கற்றார், கடையோ கல்லாதவர்" இவைபிர
ண்டடியான் இரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தானும் வந்தகுற
ள்வெண்பா- குறட்பாவிரண்டா யிடைக்கட்சீரியவான் தனிச்சொல்ல
டிமுய்ச் செப்பலோசை குன்று தோரிரண்டாயு மொருவிசற்பாயும் வ
ருவதுண்டேனேரிசையாகு- எ-து- இரண்டு குறள்வெண்பாவாய் நடுவு
முதற் றொடைக்கேற்ற தனிச சொல்லாலடிநிரம்பிச், செப்பலோசை
வழுவாது முதலிரண்டடியும், ஒருவிசற்ப மாய்க், கடையிரண்டடியும்
ற்றொருவிசற்பமாய் வரினும், நான்கடியும், ஒருவிசற்பமாய் வரினும்,
இருகுறளேரிசை வெண்பாவெனப்படும்- எ - று. வ- று. "தடமண்டு
தாமரையின்று தாடலவன், இடமண்டிச்செல்வதனைக்கண்டு, பெடை
டுண்டு, பூழிக்கதவடைக்கும் புத்தூரோபொய்கடிந், தூழிடாயினுனா
ர் "அரியவனாகிண்டு காட்டுவாரயாரோ, பெரியவரை வயிரங்கொண்டு
தெரியில், கரிய வனாநிலையா காய்தாலென் செய்வார், பெரியவனாவ
யிரங்கொண்டு. "இவை இரண்டு குறள் வெண்பாவாய் நடுவுமுதற் றொ
டைக்கேற்ற தனிச்சொல்லா ணடிநிரம்பிச் செப்பலோசை வழுவாது இ
ரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தானும் வந்த இருகுற ணேரிசை
வெண்பா, சீரியவான் தனிச் சொல்லடிமுயென்று சிறப்பித்தவதனால்,
முதற்குறட் பாவிலேடு தனிச்சொல்லிடை வேறுபட்டு விட்டிசையி
ன் ஒற்றுமைப்படாத உலோகங்களை ஒற்றுமைப் படப்பற் றுகிவிட வி
ளக்கினாற்போல, முதற்குறட்பாவினுதிக் கண்ணென்றும், இரண்டும் அ
சைகூட்டி யுச்சரிசுப்பட்டு இரண்டுவிசற்பத்தானும், ஒருவிசற்பத்தா
னும் வருவனவுமுள, அவை ஒருசாராசுடை ணேரிசைவெண்பா வெண்க
கொள்க. வ- று. "தாமரையின்றுதாடித்தண்டிவடிக் சேறளைந்து, தாம
ரையினுற்றமேதா னுறும். தாமரைபோற், சுண்ணாண்முத்தான் காதல
த்தான் சேவடியென், சுண்ணார்வஞ்சியெய்யங் கருத்து,, 'கருடமுமுள்ப
டாப்போகமுந்து வவாத். தருமமுந் தககாக்கேசெய்யா, ஒருநிலையே, மு
ட்டின்றிமுன்று முடியுமே லஃதென்ப, பட்டினம்பெற்றலுட்" இவை

முதற் குறட்பா விறுதிக்கண் ஈரசையானும், ஓரசையானும், ஆசிட்டு, இரண்டு விகற்பத்தான் வந்த, ஆசிடடே நேரிசைவெண்பா. “ஆர்த்தவறி வினராண்டினை ஞராயினும், காத்தோம்பித்தம்மை யடக்குப, மூத்தொ ஹும், தீத்தொழிலேகன்றித் திரிதந்தெரிவைபோற், போத்தறார்புல்லை நிவினார், “வஞ்சியேனென்றவன்ற னூருநாத்தான்யானுமவன், வஞ்சி யானென்பதனால்வாய் நேர்த்தேன்- வஞ்சியான், வஞ்சியேன் வஞ்சியே னென்றுநாத்தும் வஞ்சித்தான். வஞ்சியாய் வஞ்சியார்தோ” இவைமூற் றற் குறட்பாவின் இறுதிக்கண் ஓரசையானும், ஈரசையானும், ஆசிட்டு ஒருவிடற்பத்தான் வந்தஆசிடடே நேரிசைவெண்பா. நெரிசரிபூங் குழ்நேரி மையே- எ- து- மகடேமுன்னிலை. வெண்பாவாவல் கவிப்பாவளவழிவ ஞ்சியென்னுங் காரிகையுள், வெண்பாசெப்பலோசையான் வருமென்று ம், ஈண்டுஞ்செப்பலோசை குன்றுதென்றுங் கூறியது - கூறியதுகூறிற் முகாது. என்னை” கூறியதுகூறினுங் குற்றமில்லை, வேறொருபொருளை விளக்குமாயின்” என்றாராகவின் ஒருசார்பிறையாகளைத் தத்தம் உதார ணவாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும்பொழுது தத்தமோசையிற் சிறிதுவழு வி வருவனவுளவாயினும். வெண்பாவிற்குச்சிறிதும் செப்பலோசைவ முவலாசாதென்று யாப்புறுத்தற் பொருட்டாசவும், செப்பலோசையிற் சிறிதுவழு விவந்தநேரிசை இன்னிசைவெண்பாக் களைஒருபுடை யொப் புமைமோக்கி வெண்டுறைப்பாம் படுத்தவழங்கினும். இமுககாதென்ப் தறிவித்தற் காகவுமெனக்கொள்க-என்னை” தத்தம்பாவினத்தொப்பினு ங்குறைபினு. மொன்றொன்றெவ்வாவேற்றுமை வகையாற். பாத்தம்வ ண்ணமேலாவாயிற், பண்போல் விகற்பம் பாவினத்தாகும்,, “குறட்பா விரண்டி நால்வகைத்தொடையான், முதற்பாதனிச சொலினடிமுஉ யிரண்டு, விகற்பினப்பவனநேரிசைவெண்பா “என்றாரவிநயனார். “இர ண்டாமடியின் தீரொருஉவெய்தி, முரண்டுவதுகையதாவினு மாகாதி ரண்டுதுணியாவிடைநனிபோழ்ந்து, நிரந்தடிநான்கின நேரிசைவெண் பா. “என்றார்காக்கைபாடிவியார்.

உருவுகண்டெ ள்ளாவுடையார் குறண்டவாய்தடமண்

டரிபவகாக்கண்டிருகுறணேரி சைதாமனாயின்

கருமமுமார்த்தவு ம் வஞ்சியுங்காமர்தனிச்சொன்றுன்னு

வெரிதுண்கருங்குழ்நேரிமையாசிட்ட நேரிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே குறள்வெண்பாவிற்கும், நேரிசைவெண்பாவிற்கும், ஆசிடடே நேரிசைவெண்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களைமுதனித் த்தும் கொள்க.

ஒன்றும்பலவும்விகற்பொடுநான்கடியாய்த்தனிச்சொல்

இன்றிநடப்பினஃதின்னிசைதுன்னுமடிபலவாய்ச்

சென்றுநிகழ்வபஃறொடையாஞ்சினைவண்டினங்கள்

துன்றுங்கருமென்குழற்றுடியேரிடைத்தூமொழியே.

இ-கை. இன்னிசைவெண்பாவும், பஃறொடைவெண்பாவுமாறு
ணந்தது - ற்று. ஒன்றுமபலவும் விகற்பொடுநான் கடியாய்த்தனிச்சொ
லின்றிநடப்பினஃதின் நிசைதுன்னும்- எ-து- ஒருவிதறபத்தானும், ப
லவிகற்பத்தானும், வந்துநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லில்லாமல் நடப்
பினஃகினனிசைவெண்பா வெணப்படும்- எ-று. வ-று. “வைகலும்வை
கல்வரக் கண்டுமஃதுணரா, வைகலும்வைகலை வைகருமென்றின் புறு
வர், வைகலும்வைகற்றம்வாழ் நாண்மேல்வைகுதல், வைகலைவைத்து
ணராதார், “துகடாபெருஞ்செல் வந்தோன்றியக காற்றொட்டுப், பக
டுநடந்தகூழ்பல்லாரோடுண்க, வகுறடார்மாட்டுநில்லாதுசெல்வா, சக
டக்காற் போலவரும்” இவைநான்கடியாய்த் தனிச்சொல்லின்றி ஒரு
விகற்பத்தான், வந்தஇன்னிசைவெண்பா, “உடற்குட்டம்போழி வாகல்
வர்ப்படைக்குட்டம், பாய்மாவுடையானு டைககிற் சூத்தோமில், தவக்கு
ட்டந்தன்னுடையா னீநதுமவைக்குட்டம், கற்றூன்கடந்துவிடும், “இ
ன்று கொலன்று கொலென்று கொலென்னாது, பின்றையே நின்றது
கூற்றமெனமெண்ணி, ஒருவுமின்றியவை மொலவும் வகையான், மரு
வும் ன மாண்டாரறம்” இவை நான் கடியாய்த் தனிச்சொல் வின்றிப்
பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- ஒன்றல்லவெல்லாம் பல
வென்பதுதமிழ் நடையாகவின். என்னை “ஒன்றல்லவைபல தமிழ்நடை
வடநா, விரண்டல்லவைபலவெனறிசிறுநா” என்றாராகன், துன்னுமெ
ன்றுமிசுத்துச் சொல்லியவதனால், இரண்டாமடியினிறுதி தனிச்சொற்
பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான் வருவனவும், மூன்றாமடியினிறுதி தனிச்
சொற்பெற்று இரண்டுவிதறபத்தான்வருவனவும், தனிச்சொல்லின்றிப்
பலவிகற்பாகி, அடிதோறும் ஒருததொடை பெற்றுவருவனவும், பிற
வாற்றாறு நேரிசைவெண்பாவிற்குறிதுவேறுபட்டு நான்கடியான்வருவ
னவும், இன்னிசைவெண்பாவெனப்படும்- வ-று- “அங்கண்ணிகம்பினகனி
லாபபாரிககு, திங்களுஞ்சானேருமொப்பாமற், நிற்கன், மறுவாற்று
ஞ்சான்றோ ரஃதாற்றாத்தெருமந்து, தேய்வரொருமாகறின்” “மனிதேரா
ன்கச்சியுமாகடலுந்தமமுள், ஒலியும்பெருமையுமொக்கு, மனிதேரான்,
கச்சிபடுவ கடல்படாகச்சி, கடல்படுவ வெல்லாம்படும்” இவைவிரண்டா
மடியி னிறுதிதனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை
வெண்பா- “வளம்படவேண்டா- செயதருமில்” இதுமூன்றாமடியினி

றுதிதனிச்சொற்பெற்று இரண்டுவிசுற்பத்தான் வந்த இன்னிசைவெண்பா. “இன்னுமைவேண்டினிரவொழிக, இந்நிலத்து, மன்னுதல்வேண்டி னிசைநடுக, தன்னோடு, செல்வதுவேண்டினறஞ்செய்ச, வெல்வது, வேண்டின்வெருளிவிடல்” இவையடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்று மூற்றுவிசுற்பத்தான்வந்த இன்னிசைவெண்பா- “மழையின்றி மாநிலத்தார்க்கில்லை, மழையும், தவநிலாரில்வழியில்லை, தவமும், அரவிலாரில்வழியில்லை அரவமும், இல்வாழ்வாரில்வழியில்” இஃதடிதோறுமொரு உத்தொடைபெற்று நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிதுவேறுட்டு வந்தமையான் இன்னிசைவெண்பா. பிறவும்வந்துழிக்கண்கொள்க. என்னை “தனிச்சொற்றழுவலவாகிவிசுற்பம், பலபலதோன்றினு மொன்றேவரினு, மிதம்பெயரின் னிசையென்றிசினோடு,, “ஒருவிசுற்பாகித்தனிச்சொலின்றியு, மிருவிசுற்பாகித்தனிச் சொலின்றியுந், தனிச்சொற்பெற்றுப் பலவிசுற்பாகியுந், தனிச்சொலின்றிப் பலவிசுற்பாகியு, மடியடிதோறுமொரு உத்தொடையெனவு, மெனவைந்தாகுமின்னிசைதானே. என்றார்பிறருமெனக்கொள்க. அடிபலவாய்ச்சென்று நிகழ்வபஃறொடையாம். எ-து. நான்கடியின்மிக பலவடியான்வருவது பஃறொடைவெண்பாவெனப்படும். எ-று. நேரிசைவெண்பாவிற்கும், இன்னிசைவெண்பாவிற்கும், நான்கடியேயுரிமைசொன்னமையான் நான்கடியின்மிகபலவடியால் வருமென்பதாற்றலாற் போந்தபொருளெனக் கண்டுகொள்க. வ-று. வையகமெல்லாங்கழனியாவையகத்துச், செய்யகமே நாற்றிசையின்றேயங்கள், செய்யகத்து, வான்கரும்பே தொண்டைவளநாடு, வான்கரும்பின், சாதேயந்நாட்டுத்தலையூர்கள், சாறட்ட, கட்டியேகசசிப்புறமெல்லாங், கட்டியுட், டானேற்றமானசருககாமாமணியே, ஆனேற்றான் கச்சியகம் “இதுபலவிசுற்பத்தான் வந்தவழிப்பஃறொடைவெண்பா, “சேற்றுக்கா னீலஞ்செருவென்ற வேந்தன்வேல், கூற்றுறழ்மொய்ம்பிற, பசழிபொருதயற், ரேற்றந் தொழில் வடிவுதம்முட்டமொற்றம், வேற்றுமையின்றியேயொத்தனமாவேடர், ஆற்றுக்காலாட்டியர்கண் “இஃதுஐந்தடியான்வந்த ஒருவிசுற்பஃறொடைவெண்பா. “பன்மாடக்கூடன்மதுனாநெடுந்தெருவில், என்னோடுசின்ருரிருவரவருள்ளும், பொன்னோடைநன் நென்னுணல்லளே பொன்னோடைக், கியானேநன்நென்னுருமந்நிலையளயானே, எருத்தத்திருந்த விலங்கிலேவெற்றென்னன், திருத்தார் நன்நென்றேன்றியேன்” இஃது ஆறடியான்வந்த பலவிசுற்பஃறொடைவெண்பா. இனி ஏழடியின்மிக பஃறொடைவெண்பாக்களை யாப்பருங்கலவிருத்தியுட்கண்டுகொள்க. சென்றுநிகழ்வவென்று சிறப்பித்தவதனால் செப்பலோசையிற சிறிதுவழிவந்த பஃறொடைவெண்பாக்களை ஒருபுனையொப்புமை

‘நோக்கிவெண் கவிப்பாற்படுத்துவழங்கினு மிழுக்காதென்ப தறிவித்தற்
கெனக்கொள்க. சிறைவண்டினங்கென்றுங் கருமென்குழந்தையரிடை
த்தாமொழியே-எ-து- மகடேமுன்னிலை.என்னை’தொடையடியித்துனை
யென்னும்வழக்க, முடையதையின்றி யறுப்பழிவில்லா, நடையது பஃ
றொடைநாமங்கொளலே. என்னார் காகதைபாடினியார்.

வைகலும்வைகறுகடர்கடற்குட்ட மின்றுமங்கண்
எயதுமலிதேர்வளமழையின்னனவின்னிசைபோல்
வையகமெல்லாம்பலவிகற்பேற்றதுசேற்றொருகால்
பையரவல்குற்பன்மாடம்பஃறொடைப்பல்விகற்பே.

‘இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே இன்னிசைவெண்பாவிற்சூ
ம், பஃறொடைவெண்பாவிற்சூம், காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்
துக்கொள்க. (ச)

நேரிசையின்னிசைபோலநடந்தடிமுன்றின்வந்தால்
நேரிசையின்னிசைச்சிந்தியலாகுநிகரிலவெள்ளைக்
கோரசைச்சீருமொளிசேர்பிறப்புமொண்காசுமிற்ற
சீருடைச்சிந்தியேமுடிவாமென்றுதேறுகவே.

‘இ-கை. நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்
பாவும்.எல்லாவெண்பாவிற்சூ மீருமாறுமுணர்த்து-ற்று.நேரிசையின்னி
சைபோல நடந்தடிமுன்றின் வந்தானேரிசையின்னிசைச் சிந்தியலாகும்
எ-து- நேரிசைவெண்பாவேபோல இரண்டாமடியி னிறுதி தனிசொற்
பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,ஒருவிகற்பத்தானும்,முன்றடியான்வருவன
நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவெனவும்,இன்னிசைவெண்பாவேபோலத்த
னிச்சொலின்றி ஒருவிகற்பத்தானும்,பலவிகற்பத்தானும், முன்றடியான்
வருவன இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பாவெனவும் வழக்கப்படும்-எ-று
என்னை “நேரிசைச்சிந்து மின்னிசைச்சிந்துமென், றீரடிமுக்காவிருவ
கைப்படுமே” என்றாராகலின். வ-று. “நற்கொற்றவாயின றுங்குவளைத்தா
கொண்டு, சுற்றும்வண்டாரப்பப் புனடத்தாளே. பொற்றேராண், பா
லநலவாயின்மகள்,, “அறிந்தானேயேத்தியறிவாங்கறிந்து, சிறந்தார்க்குச்
செவ்வனுரைப்ப, சிறந்தார், சிறந்தமையாராய்ந்துகொண்டு,, இவை யிர
ண்டாமடியினிறுதிதனிற்சொற்பெற்று இருவிகற்பத்தானும்,ஒருவிகற்ப
த்தானும்வந்த நேரிசைச்சிந்தியல்வெண்பா. “நறுநீலநெய்தலுங் கொட்
டியுந்திண்டிப,பிறநாட்டுப்பெண்ணடிர் மூடிநாறும்பாரிரில், அறநாட்டுப்பெ

ண்டிபல்வெண்பா. “சுரையாழவம்மி மிதப்பவரையனைய, யானைக்குநீத்து முயற்குநிலையென்ப, கானக்காடன்களை,, “முல்லைமுறுவலித்துக்காட்டி னமெல்லவே,சேயிதழ்க்காந்தடுப்பின்றபோயினார், திண்டேர்வரவுரை க்குங்ஊர்,, இவைதனிச்சொலின்றிப் பலவிகற்பத்தான்வந்த இன்னிசை ச்சிந்தியல்வெண்பா.

நற்கொற்றவாயிலறிந்தானையுந்நும்பூங்குழலாய்
சொற்பெற்றநேரிசைச்சிந்தியலாஞ்சுரையாழவம்மி
நிற்றற்குரியநுநீலநெய்தலுமுல்லையுமென்
நெற்றப்படாதனவிண்ணிசைச்சிந்திற்கிலககிபமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரியைவழியே நேரிசைச் சிந்தியல்வெண் பாவிற்கும், இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங் களை முதனினேத்துக்கொள்க. நிகரிலவெள்ளைக் கோசைச்சீருமொளி சோ பிறப்புமொண்காகமிற்ற சீருடைச் சிந்தடியேமுடிவாமென்று தே றுகவே-எ-து-எல்லாவெண்பாவிற்கு நாளொன்னும் நேரசைச்சீரானும், ம லொன்னு நிராயசைச்சீரானும். காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டிற் குற் றியலுகரமீருகிய நேரிறியநசீராலும், இற்றபுச்சீரடியேயிற்றடியாவதெ ன்றுதெனிக-எ-று. வெண்பாவி னிறுதிசசீர்க்குக் குற்றியலுகரமீருக வே றுதாரண மெடுத்தோதியதூஉம், அசைச்சீர்க்குதாரணம் வேறுகாட்டிப் போந்ததூஉம், பெண்பாவினை அலகிட்டுதாரணவாய்பாட்டா னேசையூ ட்டும்பொழுது, பிறவாய்பாட்டானேசையூட்டலாகாதாகவினெனக்கொ ள்க. இனியவ்வாற்றானேசையூட்டுமாறு. “பாலொடு-நீர், என்பதனை அ லகிட்டு,முறையானே,கூவிளம்,கூவிளம்,தேமா,கருவிளம்,கூவிலம்.கூவி ளம்,நாள்-என்றேசையூட்டுக. “நன்றறிவாரில்-அவலமிலர்,, என்பதனை அலகிட்டு, முறையானே கூவிளம் தேமா புளிமா கருவினங்காய் தேமா புளிமா மலர் என்றேசையூட்டுக“மங்கலமென்பமனைமாட்சிமற்றத,என் கலனன்மக்கட்பேறு,, என்பதனை அலகிட்டுமுறையானே கூவிளம் தே மா புளிமாங்காய் கூவிளம் கூவிளம் தேமாங்காய் காசுஎன்றேசையூட்டு க “அகரமுதலவெழுத்தெல்லாமாதி, பகவன்முதற்றேயுலகு,,என்பதனை அலகிட்டுமுறையானே புளிமா புளிமா புளிமாங்காய் தேமா புளிமா பு ளிமா பிறப்பு என்றேசையூட்டுக, பிறவெண்பாக்களையும், இவ்வாமலகி ட்டோசையூட்டிச்செப்பலோசை வழுவாமற்கண்டுகொள்க. நிகரில்வெ ள்னைக்கென்று சிறப்பித்தவதனால்,குறள்வெண்பாவினை ஓடிமுக்காலெ வெண்பாவினை ஈடிமுக்காலென்றும்,நேரிசைவெண்பா

மூவடிமுக்காலென்றும், இன்னிசை வெண்பாவினை இன்னிசை மூ
வடிமுக்காலென்றும், பஃஞெடைவெண்பாவினைப் பலவடிமுக்காலென்
றும், பெயரிட்டுவழங்குவ ரொருசாராசிரியனெனக்கொள்க. ஒளிசேர்பிறப்
பு. மொண்காசுமென்று சிறப்பித்தவதனும் காசுபிறப்பென்னும்வாய்பாட்
டான் முற்றியலுகரமீருகிய நேரீற்றியற்சீரிறுதியாகிய முச்சீரடியானுமி
றுவனவுமுள ஒருசார்வெண்பாவென்ப தறிவித்தற்கெனக்கொள்க. வ-று.
“மஞ்சுசூழ்சோலை மலைநாடமுததாலும், அஞ்சொன்மடவார்க்கருளு,, இ
துபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டான் முற்றியலுகர மீருயிற்றவெண்பா.” இ
னமலர்க்கோதாயிலவகுநீச்சோப்பன், புனைமலர்த்தாரசுலம்புல்லு,, இது
காசென்னும்வாய்பாட்டான் முற்றி யலுகரமீருயிற்றவெண்பா. இவைசெ
ய்யுளியலுடையார் காட்டியவெனக்கொள்க. என்னை “செப்பலிசையனவெ
ண்பாமற்றவை, யந்தடிசிந்தடியாகலுமவ்வடி, யந்தமசைச்சீராகவும்பெறு
மே,, என்பதியாப்பருங்கலம்.” குற்றியலுகரமுமுற்றியலுரமும், பெற்றவா
ய்பாட்டானின்றியுமென்ப., என்றாராகலின், “மாவாழ்புலிவாழ்சுரமுள
வாகமணியிறுவா, நியோவாதளபெடுத்தாடங்கெழுஉவுமுதாரணமாய், நா
வார்பெரும்புகழ் நத்தத்தர் யாப்பினாடந்ததுபோல். தேயவாமுகரம்வந்தா
லியற்சீ ரிங்குச் செப்பியதே,, இக்காரிசைசு குத்திரத்துள் ஓசையூட்டுத
ற்கருத்தாவது-மாவாழ்சுரம், புலிவாழ் சுரமென்னும். வஞ்சிபுரிச்சீரிரண்
டுமுளவாகவைத்து ஒருபயனோக்கித்தாடமணி மெழுபாணி என்றளபெ
டுத்து நேர்நடுவாகிபவஞ்சி யுரிச்சீர்க்குநாடண மெடுத்துக்காட்டினார் நத்
தத்தனார் முதலாகிய வொருசாராசிரியர், அதுவே பால இத்தாலுடையா
ருந் தேமா புளிமா வென்னு மிரண்டுநேரீ, மறியற்சீருமுளவாக வெண்பா
வி னிறுதிச்சீர்க்கு உதாரணவாய் பாட்டானோசை யூட்டுதம்போருட்டா
கக் குற்றியலுகரமீருகிய காசுபிறப்பென்னும் வாய்பாட்டானே நீற்றியற்
சீரீரூக் வேறுதாரணமெடுத்தோ துனொனக்கொள்க. (௫)

அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகுந்திருவேயதன்பெயாசீர்பலவாய்
அந்தங்குறைனவுஞ்செந்துறைப்பாட்டினிழிபுமங்கேற்
சக்தஞ்சிதைந்தகுறளுங்குறளினத்தாழிசையே.

. இ-நை. குறள்வெண்பாவிற கினமாகிய துறையும், தாழிசையுமாமாறு
ணர்த்து - ற்று. அந்தமில்பாதமள விரண்டொத்து முடியின்வெள்ளைச்
செந்துறையாகும்-எ-து-இரண்டடியாப்த்தமுள்ள வொத்துவருவது வெ
ண்செந்துறையென்றும், செந்துறை வெள்ளையென்றும், பெயரிட்டு வடி
வதப்படும்-எ-று. அந்தமில்பாதமென்று சிறப்பித்தவதனால். விவரிக்க

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

பொருளும், ஒழுகியவோசையுமுடைத் தாய்வருவதெனக்கொள்க. என்னை
 “ஒழுகியவோசையினுத்தடியிரண்டாய், விழுமியபொருளதுவெண்ணெச்
 செந்துறையே. என்பதியாப்பருங்கலம்-வ-று. ஆகவியுலகத்து மக்கட்கெல்
 லாம், ஒதலிற்சிறந்தன் றொழுக்கமுடைமை,, “பொன்றைவெய்ந்த செல்
 வனடியினை, என்றுமேத்தித்தொழுவுவாமியாமே,, இவை விழுமியபொரு
 ளும், ஒழுகியவோசையுமாய் வந்தமையான் வெண்ணெசெந்துறை. திருவே-
 ள-து-மகடேழுன்னிலை. சீர்பலவாயந்தவகுறைனவும-எ-து-நாற்சீரின்மீக்க
 பலசீரான்வந்து அடியிரண்டாய் நற்றடி குறைந்துவருவன குறட்டாழி
 சை யெனப்படும்-எ-று. இரண்டடி யென்பததிகாரம் வருவித்துணாக்க
 ப்பட்டது, குறட்டாழிசையெனினும், தாழிசைக் குறளெனினு மொககு
 ம். சீவகர யறையிலாமைபால் எனைத்துச்சீரானும், அடியானும், பெறு
 பெறு மெனக்கொள்க, வ-று. ‘நண்ணுவார்வினை நையநாடொறு நற்றவ
 ர்க்கரசராயனானநற், கண்ணினுனடியேயடைவார்கள் கற்றவரோ,, “நீல்
 மாகடனீடுவாரதினாநின்றபோற்பொங்கிப் பொன்றுமாங்கவை, காலம்
 லகாலஞ்சென்றுஞ் செல்வாயாகவை சழிதலுமே,, எ-று. இவை நற்றடி
 குறைந்து இரண்டடியாய்ப் பலசீரான்வந்தமையால், குறட்டாழிசை
 செந்துறைபபாட்டினிழிபும். எ-து அடியிரண்டாய் அளவொததுவிழு
 மியபொருளும், ஒழுகிய வோசையுமின்றி இவ்வாறே செந்துறைகொள-
 னையிற்சிறைந்து வருவனவெல்லாஞ் செந்துறைச் சிறைவுத்தாழிசைசுரு
 தளெனப்படும். எ-று. வ-று. ‘பிண்டியினீழற் பெருமான்பிடாத் தலை,
 மண்டலத்தோன்றுமால்வாழியன்னாய,, “அறுவர்க்கறுவரைப் பெற்றுந
 கௌந்தி, மறுவறுபததினிபோல் வையயினீரே,, இவை விழுமியபொ
 ருளும், ஒழுகியவோசையுமின்றி இரண்டடியுற் தம்முளொத்து வந்தமை
 யுற செந்துறைச்சிறைவுத்தாழிசைக்குறள். அங்கேழ்சந்த ஞ்சிறைத்
 குறளுங் குறளினததாழிசையே. எ-து. செப்பலோசையிற் சிறைத்து
 வேற்றுத்தனைதட்டுக் குறள்வெண்பாவிற் சிறைந்துவருவன வெல்லாந்
 குறள்வெண்பாவிற்சினமாகிய குறட்டாழிசை யெனப்படும். “வண்டரா
 பூங்கோதை வரிவளைக்கைத்திருநுதலாள், பண்டையலள்ளல்படி,, இது
 சந்தஞ் சிறைந்ததாழிசைக்குறள். என்னை “அந்தடிகுறைனவுஞ் செந்து
 றைச்சிறைவுஞ், சந்தழிகுறளுந்தாழிசைக்குறளே,, உரைத்தனவிரண்டுங்,
 குறட்பாவினமே,, என்பன யாப்பருங்கலம்.

மூன்றடிய ினுமுடிந்தடிதோறுமுடிவிடத்துத்

தான்மனிசசொற்பெறுந்தண்டாவிருத்தம்வெண்டாழிசையே

மூன்றடியாய்வெள்ளைபோன்றிறுமுன்றிழிபேழுயாவாய்

ஆன்றடித்தஞ்சிலவந்தவகுறைந்திறும்வெண்ணிறையே

செய்யுளியல்

இ-னக. வெளிவிருத்தமும், வெண்டாழிச்சையும், வெண்ணெய்யும் மாறுணர்த்துற்று. மூன்றடியானு முடிந்தடிதோறு முடிவிடத்துத்தி நன்றனிச்சொற்பெறுந் தண்டாவிருத்தம்-எ-து மூன்றடியானுமுற்றுப்பெற்று அடிதோறும், ஒருசொல்லே யிறுதிக் கட்டனிச்சொல்லாய் வருவது வெளிவிருத்த மெனப்படும் எ-று. மூன்றடியானுமென்ற வும்மையால் தான்கடியானும் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. தண்டாவிருத்த மென்று சிறப்பித்தவதனால் நாதீரடி யுட்பட்டடங்காது வேறாய்வருவது ஈண்டு த்தனிச்சொல்லெனக்கொள்க. என்னை “ஒருமூன்றொரு நான் கடியடி தோறும், தனிச்சொற்றழி நடப்பதுவெள்ளை, விருத்தமெனப்பெயர் வேண்டப்படுமே. என்றார் சாக்கைபாடினியார். வ-று. “கொண்டன் முழங்கினவாற் கோபம் பராதனவாலெனசெய்கோயான், வண்டுவரிபாட வராதளவம் பூத்தனவா லென்செய்கோயான், என்டிசையுந் தோகை யிருந்த கவியேநகினவா லெனசெய்கோயான், இது மூன்றடியான் என் செய்கோ யானென்றுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்தவெளிவிருத்தம். “ஆவாவென்றே யஞ்சின ராழ்ந்தாரொருசாரா, கூகுவென்றே கூவிளிகொண்டாரொருசாரா, மாமாவென்றே மாய்ந்தனா நீந்தாரொருசாரா, வகீர்நாகொன்சேய்து மென்றொருசாரார், இது நான்கடிபாய ஒரு சாரா ரொன்னுந் தனிச்சொற்பெற்று வந்த வெளிவிருத்தம். வெண்டாழிசையே மூன்றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறும்-எ-து-மூன்றடியா யீதறடி வெண்பாவேபோல முச்சீரடியானிறுவது வெண்டாழிசை யென்றுந், வெள்ளொத்தாழிசை யென்றும், வழங்கப்படும்-எ-று. என்னை “அடிபொரு மூன்று வாதந்தடி சிந்தாய, விடினது வெள்ளொத்தாழிசையாகும். என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “நண்பிதென்று தீயசொல்லாரா முனபுசின்று முனிவுசெய்யார், அன்பு வேண்டுவா, இது மூன்றடி யாசிரித்தனையான் வந்தவெண்டாழிசை. மூன்றழிபெய்யர் வாயானறடிதாஞ் சில வந்தங்குறைந்திறும் வெண்ணிறையே-எ-து மூன்றடிச சிறுமையாய் ஏழடிப்பெருமையாய் இடையிடை நான்கடியானும், ஐந்தடிபானும், ஆறடியானும்வந்து பின்பிற் சிலவடி சிலசீரகுறைந்து வருவன வெண்ணிறையெனப்படும்-எ-று. “ஆன்றடிதாமென்று சிறப்பித்தவதனால், முன்பிற்சிலவடியோ ரோசையாயும், பின்பிற் சிலவடி மற்றோரோசையாயும், வருவனவொரு சார்வேற்றொளி வெண்ணிறை யெனக்கொள்க. என்னை “மூன்றடிமுதலா வேறடிச றும்வந், தீற்றடி சிலசில சீர்தபநிறபினும், வேற்றொலிவிரவினும் வெண்ணிறையாகும் என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “குழலிசையவன்றி னங்கள் கோழிலையசெவகாந்தட் குலைமேற்பாய, அழலேரியின் முழகினவாலத்தோ வளியவென்றடல்வாழ்மந்தி, கலுழவனபோ

னெஞ்சயர்க்கு கல்லருவிதூஉம், நிழல்வரை நன்னுடனீப்பனெவல்லன்,,
 இது நான்கடியாய் ஈற்றடியிரண்டும், இரண்டுசீர் குறைந்துவந்த ஓரொர்
 லிவெண்ணிறை. “தாளாளரல்லாதார் தாம்பலராயக்காலென்னுமென்னும்,
 யாளியைக்கண்டஞ்சியானை தன்கோழிரண்டும், பீலிபோற்சாயந்து விழு
 ம்பிளிற்றியாங்கே,, இது மூன்றடியாய் ஈற்றடியிரண்டும் இரண்டுசீர் கு
 றைந்துவந்த ஓரொலிவெண்ணிறை “முழங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.
 முழுதுலகுமேவல்செய முறைசெய்கோமான், வழங்குதிறல் வாண்மாற
 ன் மாச்செழியன்றாக் கரியவைவேல்பாடிச், கலங்கிநின்றொலாங் கருத
 லாகாவணம், இலங்குவாளிரண்டினு விருகைவீசிப்பெயர்ந், தலங்கன்மம்
 லையவிழ்ந்தாடவாடுமிவள், பொலங்கொள் பூந்தடங்கட்கே புரிந்துநின்
 றொலாம், விலங்கியுள்ளந் தபவிளிந்துவேருபவே,, இது ஏழடியாய்
 முதலிரண்டடியும் அறுசீராய் ஓரொசையாய்ப், பின்பிலைந்தடியும் நாற்சீ
 ராய் வேறோரொசையாய் வந்த வேற்றொலி வெண்ணிறை. ஐந்தடியானு
 ஆறடியானும், வருவன யாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுொள்க. மூன்
 றடியாய் வெள்ளைபோன்றிறுந்தாழிசை முன்றிழிபேழ் ஆன்றடிதாஞ் சி
 லவந்தத்தடிகளவை குறைத்து, தோன்றுந்துறை வெள்ளைதண்டாவிரு
 த்தந்தனிச்சொல்வந்து, மூன்றடியானு முடியுமுடியுமொர்நான்கினுமே.,
 என்று வெண்பாவிற்கு கினமாகிய தாழிசை துறைவிருத்தங்கட்கு முறை
 யானே இலக்கணஞ்சொல்லாது தலைகடுமாற்றமாகக் காரிகை சொல்ல
 வேண்டிய தென்னையோவெனின், ஒருசார் வெண்ணிறையின் ஈற்றடி
 யொன்றொருசீர் குறைந்துவருவன வுள்தென்பதூஉம், வெள்ளொத்தா
 ழிசையின் முதலிரண்டடியு நான்குசீரான் வருமென்பதூஉம், சித்தியல்
 வெண்பா வொருபொருண்மேன் முன்றடுக்கி வருவனவெல்லாம் வெள்
 ளொத்தாழிசையென்று வழங்கப்படுமென்பதூஉம், அறிவித்தற்கு வே
 ண்டப்பட்டது. தலைகடுமாற்றத்தந்து புணர்த்துரைத்தலென்பது தந்திசு
 வுத்தியாகலான்-வ-று. “வெறியுறுகிமழ்கண்ணி வேந்தர்கட்காயினும், உ
 றவுறவரும்வழி யுரைப்பனவுரைப்பன்மற், செறிவுறுதகையினர் சிறந்த
 னரிவர்நமச், கறிவுறுதொழிலொன் றல்லவைசொல்லன்மின், பிறபிறநி
 கழ்வனபின்,, இது ஈற்றடி யொன்றொரு சீர்குறைந்துவந்த ஓரொலிவெ
 ண்ணிறை. வெள்ளொத்தாழிசை முதலிரண்டடியும் நாற்சீராய் வருவது
 நண்பிதென்னு மிலக்கியத்துட்கண்கொள்க, “அன்னுயறங்கொனலங்கி
 ளர்சேட்சென்னி, ஒன்னுருடைபுறம்போல நலங்கவர்ந்து, துன்னுன்று
 றந்துவிடல் - ஏடியறங்கொனலங்கிளர்சேட்சென்னி, கூடாருடைபுறம்
 போலநலங்கவர்ந்து, நீடான்றுறந்துவிடல்—பாவாயறங்கொன லங்கிளர்
 சேட்சென்னி, மேவாருடைபுறம் போலநலங்கவர்ந்து, சாவான்றுறந்து

ண்டல., இவைசிந்தியல்வெண்பா. ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வந்தமையான் வெள்ளொத்தாழிசை. என்னை “நாடிமுக்கா ளிசைகொள்க” டந்து, மூன்றுடனடுக்கித்தோன்றி னொத்தாழிசை. என்றார் மயேச்சுரர்,,

கொண்டன்முழங்கினவாவாவிருத்தங்குழனிசைய
வண்டினம்வெண்டுறைதாளாமுழங்கொடுதாழிசையே
நண்பிதென்றார்கலிகொன்றைவென்செந்துறைநீலநண்ணும்
பிண்டியறுவர்வண்டார்வெறிதாழிசைபெய்வளையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே வெண்பாவின
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனிலைத் துக்கொள்க.

சடையயற்பாதமுச்சீர்வரினேரிசைகாமரசீர்
இடைபலகுன்றினினைக்குறளெல்லாவடியுமொத்து
நடைபெறுமாயினிலைமண்டிலநடுவாதியந்தத்
தடைதருபாதததகவலடிமறிமண்டிலமே.

அவலோசையோ டளவடித்தாகியும், இயற்சீர்பயின்றும், அயற்சீர்
ர்விரவியும், தன்றளையமுனியும், பிறதனையங்கியும், நிரைநடுவாகியவஞ்
சியுரிசசீர் வருதலில்லா ஆசிரியப்பாவினை, அடியானும், தொடையானும்
ஒசையானும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்துக்
கொண்டார் அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்
குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண்டில வாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டில
வாசிரியப்பாவுமாமாறுணர்த்து - ற்று. கடையயற்பாத முச்சீர்வரினேரி
சை-எ-து ஈற்றயலடி முச்சீரான்வருவது நேரிசையாசிரியப்பா - எ-று
என்னை “அந்தவடியினயலடிசிந்தடி, வந்தனநேரிசையாசிரியம்மே, என்
பதியாபபருங்கலம்,, -வ-று- “நிலத்தினும் பெரிதேவானினுமுயர்ந்தன்று
நீரினுமாரளவின்மேசாரம், கருங்கோற் குறிஞ்சிப்பூக்கொண்டு, பெருந்
தேனினிழைக்கு நாடனொடுநட்பே,, இஃதீற்றயலடிமுச்சீரான் வந்தமை
யானேரிசையாசிரியப்பா. காமரசீரிடைபலகுன்றினினைக்குறள்-எ-து-
ஈற்றடியும், முதலடியும், ஒழிந்து இடையடிகள் இரண்டும்பலவும், குற
ளடியானும், சிந்தடியானும், வருவன இணைக்குறளாசிரியப்பா எ-று. எ
ன்னை “அளவடியந்தமுமாதியுமாகிக, குறளடிசிந்தடியென்றா விரண்டு
மிடைவர நிற்பதினைக்குறளாகும்,, என்றார் காக்கைபாடினியார். வ-று
“நீரின்றண்மையுந் தீயின்வெம்மையும், சாரச்சார்ந்து, தீரத்தீருஞ், சா
ரனாடன்கேண்மை, சாரச்சாரச்சார்ந்து, தீரத்தீரத் தீர்பொல்லாதே,, இ
துமுதலடியும் ஈற்றடியுநாற்சீராய் இடையடி யிருசீரானும், முச்சீரானு
ம்வந்த இணைக்குறளாசிரியப்பா. “சிறியசுட்பெறினையெமக்கீழும்ன்னே

பெரியகட்பெறினே, யாம்பாடத்தான் மகிழ்ந்துண்ணுமன்னே, சிறுசேர்
நீளுமம், நனிபலகலத்தன்மன்னே, பெருஞ்சோற்றூணும், நனிபலகலத்
தன்மன்னே, என்பொதிதடிபடுவழியெல்லாம், எமகியுமன்னே, அம்
பொடுவேனுழைவழி யெல்லாம், தானிற்குமன்னே, நரந்தநாறுந்தன்னை
யால், புலவுநாறுமென்றலை தைவருமன்னே, அருங்கலையிரும்பாணரகன்
மண்டைத் துளையுரீது, இரப்போகையுளும்போகிப், புரப்போபுனகண்
பார்வைசோர, அஞ்சொன்னுண்டேர்ச்சிப புலவா நாவிற், சென்றுவீழ்ந்த
ன்றவன், திருநிறத்தியங்கியவேலே, அரசாகக்கெந்தை யாண்டுள்ளனகொல்
லோ, இனிப்பாடுருமில்லை, பாடுருகுகொன்றிருருமில்லை, பனிதது
தைப்பான்றை நறைகொண்மாமலர், சூடாதுவைகி யாங்குப் பிறாக
கொன், நியாதுவீய முயிரதவபபலவே,, இஃகிடைபிடையே யிருசீரடி
யமுசீரடியுபாய் வங்கமையால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசீரென்
று சிறப்பித்தவதனால் ஆசிரியப்பா நான்கிறகும ஏயென்னு மசைச்சொ
ல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து, பிறவெழுத்து மீளியவரப பெறுமாயினு
மெனக்கொளக, எனனை “அகவலிசையன வகவன்மறறவை, ஏனா ஆவெ
ன்னையென்றிறுமே என்றாத்தொல்காப்பியனார். எல்லாவடியு மொத்து ந
டைபெறுமாயி னிலைமண்டிலம். எ-து எல்லாவடி, புந் தம்முள்ளவொத்
து நாறசீரடியாயவருவது நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா-எ-று. வ-று “வேர
வ்வேவிவேர்க்கோட்பலவின, சாரனாடசெவவிடையாகுமதி, யாரஃதறி
ந்திசினோசாரம், சிறுகோட்டுப்பெரும்பழந்தாகிபாங்குவள், உயிர்தச்
சிறிதுகாமமோபெரிதே,, இஃ தெல்லாவடியும் நாறசீராயவொதது வ
ந்தமையால் நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டி
லமெனினு மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாவிற்கு என்னென்னு
மசைச்சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மறருருசா ரொற்றினும
உயிரினும, எருய்வரவும பெறுமெனக்கொளக, எனனை “ஒத்தவடித்
தா யுலையாமரபொடு, நிற்பதுதானேநிலைமண்டிலமே. எனெனனகிளவி
யை யீருப்பெறுதலு, மன்னபிறவுமந்தநிலைபெற, நிறகவுமபெறுஉ நில
மண்டிலமே,, என்றாராகவின். நடுவாதியந்தத் தடைதருபாததகவ ல
டிமற்றிமண்டிலமே-எ-து எல்லாவடியு முதனவிவிறுதியாகவுச்சரிப்பினு
மோசையும்பொருளும் பிழையாது வருவதடிமற்றிமண்டில ஆசிரியப்பா
எ-று. எனனை “மனப்படுமடிமுதலாயிறின்மண்டிலம்,, என்பதியாப்பரு
ங்கலம். “உரைப்போகுறிப்பினுணர்வகையன்றி, யிடைப்பான் முத
லிறென்றிவைதம்முண், மதிககப்பட்டாதன மண்டிலயாப்பே,, என்றார்
ரக்கைபாடினியார். வ-று. “உரல்பமபியசிறுகானயாதே, குரமகுகிரா

ஊக்கினோ, வாஃலெனினேயானஞ்சுவலே, சாரஞடநீவரலாதே,, இஃ
தெல்லாவடியு முதனடுவிறுதியாகவுச்சரிக்க, ஓசையும்பொருளும் பிழை
யாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

நேரிதையாகுநிலத்திலுமென்பதினைக்குறட்பா

நீரின்சிறியநிலைமையதாநிலைமண்டிலப்பா

வேரலென்றாகும்வினாமலர்க்கோதைவில்லேர் துதலாய்

சூரல்பம்பென்பதடிமறியாகத்துணர்ந்தனோ.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பாநான்கிற்குங்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (அ)

தருக்கியறுழிசைமூன்றடியொப்பனநான்கடியாய்

எருத்தடிநைந்துமிடை மடக்காயுமிடையிடையே

சுருக்கடியாயுந்துறையாங்குறைவிஞ்ஞல்சீரகவல்

விருத்தங்கழிநெடினன்கொத்திறுவதுமெல்லியலே.

இ-கை ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்
தமுமா மாறுணர்த்து-ற்று. தருக்கியறுழிசைமூன்றடியொப்பன - எ-து.
மூன்றடியாய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியத்தாழிசை. எ-று. த
ருக்கியலென்று சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்ற
டுக்கிவருவன சிறப்புடையன, தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்
க. என்னை “மூன்றடியொத்த முடிவினவாய்விடி, னன்றவகவற்றாழிசை
யாகும்,, என்பதியாப்பருங்கலம். வ-று. “கன்றுகுணிலாக் கனியுகுத்த
மாயவன், இன்றுநம்மானுள் வருமேலவன்வாயிற், கொன்றையந்தீங்கு
ழல் கேளாமோதோழி. பாம்புகயிறுக்கடல் கடைந்தமாயவன், ஈங்குநம்
மானுள்வருமேலவன்வாயில், ஆம்பலந்தீங்குழல்கேளாமோதோழி. கொ
ல்லையஞ்சாரற் குருந்தொசித்தமாயவன், எல்லிநம்மானுள் வருமேலவன்
வாயில், முல்லையந்தீங்குழல் கேளாமோதோழி,, இவையொருபொருண்
மேன் மூன்றடுக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, “வானுறநிமிர்ந்தனை வையக
மளந்தனை, பான்மதிவிடுத்தனை பல்லுயிரோம்பினே, நீன்றவண்ண நின்
னினாகழொழுதனம்,, இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை. நான்கடி
யா யெருத்தடிநைந்து மிடைமடக்காயு மிடையிடையே சுருக்கடியாயுந்
துறையாம் - எ-து. “நான்கடியாய் ஈற்றியலடி குறைந்து வருவனவும்,
நான்கடியாயிற்றய லடி குறைந்திடை மடக்காய் வருவனவும்,
நான்கடியா மிடையிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடை
குறைந் திடைமடக்காய் வருவனவும், ஆரியத்துறை. எ-று. நான்கடியா

யென்பதனை யெல்லாவற்றிலேமுன் கூட்டி யிடைமடக்காயென்பதனை
யொருகாலிருதலையுங் கூட்டி மத்திமதிபமாக்கப் பொருளுரைத்துக்கொள்
க. சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனைத்துச் சீரானும், அடியாய்வரப்பெ
றுமெனக்கொள்க. வ-று. “கொயொருகான்யாற்றங் கல்ஸதொம்முளளி
வருவிராயின், அனாயிருள்யாமத்தடுபுலியே நஞ்சியகன்றுபோச, ரு
யுருமேறு நங்கைவேலஞ்சுநம்மை, வரையரமங்கையர் வெளவுதலஞ்சு
தும் வாரலையோ,, இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரி
யத்துறை. “வண்டுளர்பூந்தார் வளங்கெழுசெம்பூட் சேய்வடிவேபோல
த், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திமாவின்வித்தணந்தோன்யாரோ,
தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டித் தழையேந்திவந்துநம், பண்டைப்பதிவி னவிப்
பாங்குபடமொழிந்து படர்ந்தோனன்றே,, இதுநான்கடியாய் ஈற்றயலடி
குறைந் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை “கொன்றார்ந்தமைந்த சூ
ருமுகத்தெழினிறக்குருதிக்கோட்டனவிருந்தாட்பெருங்கைக்குன்றமெ
ன வன்றமெனக் குமுருகின்றன கொடுத்தொழில்வேழம், வென்றார்ந்த
மைந்த விளங்கொளி யிளம்பிறைத்துளங்கு வாளிலங்கெயிற் றழலுளைப்
பருஉத்தா ளதிரும் வானெனவெதுருங்குற்றெனச் சுழலாநின்றன சுழி
க்கண்யாளி, சென்றார்ந்தமைந்த சிறுநுதிவள்ளுகிர்ப்பொறியெருத் தெறு
ழ்வலிப் புலவுநாறழல்வாய்ப் புனலாமெனக் கனலாமெனப் புகையா நின்
றன புவிமானேற்றை, என்னுங்கிவையிவை யிபங்கலினெந்திறத்தினி வா
ல்வேண்டலந் தனிவரலெனத்தலை விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறிகுறு
ம்பிடை யிதுவென்னெனவது நோனூர்கரவிர விடைகளவுளமது கற்றோ
ரோதுங்கற்பன்றே,, இதுநான்கடியாய் முதலடியுமுன்றமடியும பதினா
ன்கு சீராயல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீராயிடை யிடை குறைந்துவந்
த ஆசிரியத்துறை. “இரங்குயின்முழுவா வின்னிசையாழ்நேன, அரங்க
மணிபொழிலா வாடும்போலுமிளவேனில், அரங்கமணிபொழிலா வாடு
மாயின், மரங்கொன்மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்ததிளவேனில்,, இ
துநான்கடியா யிடையிடை குறைந்திடை மடக்காய்வந்த ஆசிரியத்துறை.
என்னை “கடையதனயலடி கடைதபுநடையவு, நடுவடிமடக்காய் நான்கடி
யாகி, யிடையிடை குறைனவு மகவற்றுறையே,, என்பதியாப்பருங்கல
ம். குறைவினெல்லீ ரகவல் விருத்தங்கழிநெடி னுன்கொத்திறுவது-எ-து
கழிநெடிநெடிநான்காய்த் தம்முள்ளவொத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம்
எ-று. குறைவினெல்லீரென்று சிறப்பித்தவதனால் என்சீரின்மிக்க சீரான்
வந்த அடியெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. “விடஞ்சுழரல்
விடை நடங்க மின்வாள்வீசிவிரையார்வேங், கடஞ்சுழநாடன்காளிங்

ன் கதிர்வேல்பாமொர்தங்கி, வடஞ்சேர்கொங்கை மலைதாந்தாம்வடிக்கண்
 ஸீலமலர்தாந்தார், தடந்தோ விரண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந்தன்னை
 த் தின்னுமையே, இஃதறுசீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 த். புகணிகொண்ட. எ-து. எழுசீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம்: மூவடிவினாள். எ-து. என்சீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
 தம். இடங்கைவெஞ்சிலை. எ-து. ஒன்பதின்சீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்த
 ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு- எ-து. பதின்சீர்க்கழிநெடிவடியான்வந்
 த ஆசிரியவிருத்தம். என்னை. “கழிநெடிவடிநான் கொத்திறின்விருத்த
 மஃ, தமிழ்பாமரபின் தகவலாகும், என்பதியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே.
 எ-து. மகடேமன்னிலே.

கண்ணுமூலில்வா னுறத் தாழிசையாங்கரைபொருகான்
 என்ற துமவண்ணெர்பூந்தாரிரங்குருயின் முழுவாக்
 கொன்றார்ந்தமைந்தவகவற்றுறைகுறையாவிருத்தம்
 பின்ருழகுழவிவிடங்கணிமூவடிவாதியவே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே ஆசிரியப் பாவினங்
 குக்காட்டிய இலக்கியங்ளை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

தரவொன்றுதாழிசைமூன்றுதனிச்சொற்கரிதகமாய்
 நிரலொன்றினேரிசையொத்தாழிசைக்கலிநீர்த்தினைபோல்
 மரபொன்றுநேரடிமுச்சீர்குறணடுவேமடுப்ப்
 தாவொன்றுமல்குலதம்போதாங்கவொத்தாழிசையே.

துள்ளலோசைத்தாய், நேர்ந்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரி
 ச்சீரும்வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடித்தா
 ய்க் கலித்தனையும், அயற்றனையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முதலு
 றுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிசசொல் சுரிதகமென்னுத் துனை
 யுறுப்பு முடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி, வெண்கலி, கொச்சகக்கலியெ
 ன்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உறுப்பினும், ஓசையா
 னும், பொருளானும், பெயர்வேறுபாடுணர்த்துவா னெடுத்திக்கொண்
 டார், அலற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பரவும், அ
 ம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுமாமாறுணர்த்து- ற்று. தரவொ
 ன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்கரிதகமாய் நிரலொன்றினேரிசையொ
 த்தாழிசைக்கலி.எ-து. முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்றுதாழி
 சைவந்து, அதன்பின்னொருதனிசசொல்வந்து, அதன்பின்னாசிரியத்தா
 னாவது, வெண்பாவாவது, ஒருசுரிதக வுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரி

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

சையொத்தாழிசைக்கலிப்பா-எ-று. தரவெனினும், எருத்த மெனினுமொ
கூடும். தாழிசை யெனினும், இடைநிலைப்பாட்டெனினுமொக்கும். தனிச்
சொல்லெனினும், விட்டிசையெனினும், கூனெனினும், தனிநிலை யெனினு
மொக்கும். சுரிதகமெனினும், மடக்கியெனினும், வாரமெனினும், எவ
ப்பெனினும் போக்கிய லெனினு மொக்கும். என்னை, “தனிது முன்னிற்
றலிற் றரவேதாழிசை, யொத்தாழ்ந்திறினஃ தொத்தாழிசையே, தனி
தரநிற்றலிற் றனிச்சொற்குனிதினா, நீச்சுழிபோலநின்று சுரிந்திறுதலிற்,
சோர்ச்சியில்புலவர் சுரிதகமென்ப,, என்று காரணக்குறிசொன்னாந் மு
ளொனக்கொள்க. இனித்தரவுதாழிசைகட் கடிவரையறையாமாறு சுருங்
கிற்று முன்றடியென்னுங் காரிகையுட்போக்கிச் சொல்லுதும்.வ-று. “வா
ணெடுங்கண்பனிகூரவண்ணம் வேரூய்த்திரிந்து, தோணெடுந்தகைதுற
ந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப், பூணெடுங்குழுலை கண்மெப்பொருட்
பிரிதல் வலிப்பவோ. இதுதரவு-சூருடையகடுங்கடங்கள் சொலற்கரிய
வென்பவாற், பீருடையநலந்தொலையப் பிரிவாரோபெரியவோ.—சேணு
டைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரியவென்பவால், காணுடையநலந்தொலைய
நடப்பாரோ நலமில்லோ—சிலர்படைந்தவெங்கானஞ் சீரிலவேயென்ப
வாற், புலம்படைந்த நலந்தொலையப்போவாரோ பொருளிலலோ. இவை
முன்றுந்தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். அருள்ளுமில்லாய்ப் பொ
ருள்வயிற்பிரிவோர், - பன்னெடுங்காலமும்வாழியர், பொன்னெடுந்தே
ரொடுந் தானையிற்பொலிந்தே,, இதுசுரிதகம். தரவுமுன்றடியாய்த் தாழி
சைமுன்றுமிரண்டிரண்டடியாய்த்தனிச்சொற்பெற்று முன்றடியாசிரியச்
சுரிதசத்தாலிற்ற நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா. வெள்ளைச்சுரிதகத்
தாலிற்றனயாப்பருங்கல விருத்தியுட்கண்டுகொள்க என்னை “தரவுதாழி
சை தனிச்சொற்குரிதக மென்னுநான்குறுப்பின தொத்தாழிசைக்கலி,, எ
ன்றாராகலின். “தரவொன்றுகித் தாழிசைமுன்றுய்த், தனிச்சொலிடை
கிடந்து சுரிதகந்தழுவ, வைத்தமரபின தொத்தாழிசைக்கலி,, என்றார்
மயேச்சுரர்நீர்த்தினைபோன். மரபொன்றுநேரடி முச்சீர்குறணி வேமடு
ப்பதது அம்போதரங்கவொத்தாழிசை. எ-து. கரைசாரககரைசார வொ
ருகாலைக்கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்த்தரங்கம்போல நாற்சீரடியும்,
முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகிய அசையடிகளைத்தாழிசைக்குத் தனிச்
சொற்கு றடுவே தொடுத்தத் தரவுதாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்
சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறுப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க
ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா. எ-று. அரவொன்றுமல்குல் - எ-து. மகநீஉமுன்
னிலை. மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால், அன்சையடிதான்

செய்யுளியல்.

ஈரடியாலிரண்டும, ஓரடியானுன்கும், முச்சீராவெட்டும், இருசீராற்புதி
 ஓராமாய்வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்
 பட்டன, நான்குமெட்டுமாகச்சுருங்கி வரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க
 என்னை. “ஈரடியிரண்டு மோரடிநான்கு, முச்சீரெட்டு மிருசீரீரட்டியு,
 முச்சீர்குறையினு மட்போதரங்கம்,, என்றாகலின். அம்போதரங்கமெ
 னினும், அசையடியெனினும், பிரிந்திசைக்குறளெனினும், சொற்சீரடி
 யெனினும், எண்ணெனினுமொக்கும் என்னை. “ஆனையவாகியவசையடி
 நான்குந், தனியொடுதாழிசை யிடைவருமென்ப,, அவற்றைப்பேரெண்,
 அளவெண், இடையெண், சிற்றெண்ணென்றுபெயரிட்டு வழங்குவாரு
 முளர். வ-று. “கெடலருமாமுனிவர் கிளர்ந்துடன்றொழுதேததக், கடல்
 கெழுகனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய, அழலன்ர்கழல்செங்கணரி
 மாவாய்மலைந்தானைத், தாரொடுமுடிபிதிரத் தடனியப்பொடிபொங்க, வா
 ர்புனலிழிகுருதி யகவி முடனனைப்பக், கூருகிரான்மாபிடந்த கொலை
 மலிதடக்கையோய்-இது தரவு. முரசதிர்வியன்மதுரை முழுவதுஉந் த
 லைபனிப்பப், புனாதொடித்திரடிண்டோட்போர்மலைந்த மறமல்லர், அடி
 யொடுமுடியிறுபுண் டயர்ந்தவர்நிலஞ்சேரப், பொடியெழுவெங்குளத்து
 ப்புடைத்தது நின்புகழாமோ. கலியொலிவியனுலகங் கலந்துடனனிநடுங்
 க, வலியியலவிராழி மாறெதிரந்தமருட்சோர்வு, மாணாதாருடம்போடு ம
 ற்ப்பிதிரவெதிர்கலங்கிச, சேணுயரிருவிசம்பிற் செகுத்ததுநின்சினமா
 மோ, படுமணியினநினைகள் பரந்துடிரிரந்தோடச், கடுமுரணெதிர்மலை
 நத காரொலியெழிலேறு, வேரினெடுமருப்பொசிய வீழந்துதிமவேரு
 க, ஏறுமலிபெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின்னிகலாமோ. இவைமுன்றுந்
 காழிசை—இலங்கொளிமரகத மெழினமிகுவியன்கடல், வலம்புரித்தடக்
 கையின் மாஅனினனிறம். விரியினர்க்கோங்கமும் வெந்தெரிபசும்பொ
 ழுழ, பொருகளிறட்டோய் புரையுநின்னுடை. இவைநாற்சீரடியிரண்டம்
 போதரங்கம். இவைபேரெண். “கண்கவாகதிர்முடி கனலுஞ்சென்னியை,
 நண்கடருறுபகை தவிர்த்தவாழியை. ஒலியியலுவண மோங்கியொரடி
 யனை, வலிமிகுசகட மாற்றியவடியினை. இவையோரடிநான் கம்போதரங்
 கம். இவை அளவெண், போரவுணர்ககடந்தோய்நீஇ, புணர்மருதமபிள
 ன்தோய்நீஇ, நீரகலமளந்தோய்நீஇ, நிழறிகழம்படையோய்நீஇ, இவை
 முச்சீரடிநான்கம்போதரங்கம். இவை யிடையெண். ஊழிநீஇ உலகுநீஇ
 -ருவுநீஇ, அருவுநீஇ, ஆழிநீஇ, அருளுநீஇ, அறமுநீஇ, மறமுநீஇ. இ
 ன்வ யிருசீரோரடி எட்டம்போதரங்கம். இவை சிற்றெண்- எனவாறாகு,

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

தனிச்சொல். அந்நிறலொருவநிற் பாலுதுமென்கோன், தொடுகழற்கொ,
 மெய்யுட்கட்டெழின்மார்பிற், கயலொடுகலந்த கிலையுடைக்கொடுவிரிபு
 புயலுறழ்தடக்கைப்போர்வேலசசுதன், தொன்றுமுதிர்கட வலகமுழுது
 ன், ஒன்றுபுரிதிகிரி யுருட்டுவோனெனவே,, இதுசுரிதகம், இஃதெழு
 ம்பதினொறமென்று சொல்லப்பட்ட முச்சீரடியும், இருசீரடியும், நான்கு
 மீட்டமெய்வந்த அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா. “நலங்குளர்நிரு
 மணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார், இலங்கெயிற்றழலரி மாநெருத்த
 ஞ்சீரணையின்மேல், இருபுடையுமியக்கரச ரிணைக்கவரியெடுத்தசைப்ப,
 விரிதாமக் துயல்வருஉம் வெண்குடை மூன்றுடனிழற்ற, வண்டரற்ற
 நாற்காதம் வகைமாணவயர்ந்தோங்கும், தண்டளிர்ப்பூம்பிண்டிக் கீழ்க்க
 னைபெறவீற்றிருந்தனையே,, என்னும் அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்
 கலிப்பாவினுளெட்டும் பதினொறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்
 கங் குறையாதேவந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க. எ
 ன்னை. “நீர்த்திணைபோல நிரலேமுறைமுறை, யாக்கஞ்சருங்கி யசையடி
 தாழிசை, விட்டிசைவிரியத் தொடுத்துச்சுரிதகந். தாக்கித்தொடுத்த தர
 வினோடெனவும், யாப்புற்றமைந்த வம்போதரங்கம்,, என்றார் காக்கை
 பாடினியார்,

வாணெடுங்கண்பனிநேரிசையாகுமதர்த்திருண்டு
 சேணுறவோடிக்குழையிடறிச்செருச்செய்யும்விழி
 நாணுந்திருவுமறிவுஞ்செறிவுமுடையநல்லாய்
 ஏணுங்கெடலருமாமுரியம்போதரங்கமென்னே,
 இவ்வுரைச்சூத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழிசைத்
 தலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க-வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்குங்காட்டி
 ய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (10)

அசையடிமுன்னராகம்வந்தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல்
 வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிவான்றனைதட்
 டிசைதனதாகியும்வெண்பாஷியைந்துமின்பான்மொழியாய்
 விசையறுசுந்தடியாஷிறுமாய்விடினவெண்கலியே.

இ-கை. வண்ணக வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவு
 ம்தாமாறுணர்த்துற்று. அசையடிமுன்னராகம்வந் தெல்லாவுறுப்புமுண்
 டேல் வசையறுவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலி. எ-து. அம்போதரங்கவு
 றுப்பிற்குந் தாழிசைக்குநடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத்தரவு, தாழிசை,
 அரக்கம், அம்போதரங்கர், தனிச்சொல், சுரிதகமென்னு நூறுறுப்பினை

முழுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகொர்த்தாழிசைக் கலிப்பாடு
 னப்பெம். எ-று. அராகமெனினும், வண்ணகமெனினும், முடுகியலென
 னும், அடுக்கியலெனினுமொகரும், வசையறுவண்ணகமென்று சிறப்பித்
 தபதனால், அராகவறுப்புத்தானள்வடி முதலாகிய எல்லாவடியானும், வ
 ரப்பெறுமெனக்கொள்க. அடிவளையறையாது சிறுநைகான்சடி பெரு
 மையெட்டடி இடை ஐந்தடியானும், அறடியானும், வரடியானும், வரப்
 பெறுமெனக்கொள்க. என்னை. அளவடிமுதலா வளைத்திணுநான்கடி, மு
 தலாயிரட்டியு முடுகியனடக்கும்., என்றாராகலின். வ-று. விவங்குமணிப்
 பசும்பொன்னின் விசித்தமைத்துக்கதிர்கான்று, துளங்குமணிக்களை மூற்
 காற்றறு மலர்நறும்பைந்தார்ப், பருஉத்தடக்கைமதயானைப் பணையெருத
 தின்மிசைத்தோன்றும், குருஉக்கொண்டமணிப்பூனைய் குறையிரந்து
 முன்னாட்கண், மாயாதவனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்குமெல்லார்க்கும், தா
 யாகித் தலையளிக்குந் தண்டுறையூரகேள். இதுதரவு. காட்சியாற்கலப்பெ
 ய்தி யெத்திறத்துங்கதிர்ப்பாகி, மாட்சியார்க்கறியாத மரபொத்தாய்ரவி
 னாற், பிணிநலம்பெரிதெய்திப் பெருந்தடந்தோள்வனப்பழிய, அணிரலந்
 தனியேவந் தருளுவதுமருளாமோ. அன்பினாலமிழ்தனைது யறிவினாற்பிணி
 தின்றிப், பொன்புனைபூனாகம் பசப்பெய்தப்பொழிவிடத்துப், பெருவரை
 த்தோளருளுதற்கிருளிடத்தமியையாய்க், கருவரைத்தோள்கதிரப்பிக்
 குங் காதலுங்காதலோ, பாங்கனையேவாயிலாப் பல்காலும்வந்தொழுகு,
 தேங்காதகரவினையுந் தெளியாதவிருளிடக்கட், குடவராவேய்த்தோளி
 னைகள் குளிர்ப்பிப்பான்மமியையாய்த், தடமலர்த்தாரருளுகின்றகுதியு
 தகுதியோ. இவைமூன்றுந்தாழிசை. தாதுறுமுறிசெறி தடமலரிடையி
 டை தழலென விரிவனபொழில், போதுறுநறுவினா புதுமலர்தெரிதரு
 கருநெய்தல் விரிவனகழி, தீதுறுதிமறுகெனநனிமுனிவன துணையோ
 பெரிணைவனதுறை, முதுறுமொலிகனி நுரைதருதினாயொடு கடிதொடர்
 புடையதுகடல். இவைநான்கும் அராகம். கொடுத்திறலுடையன சுறவே
 றுகோட்பதனால், இடுங்கழியிராவருதல் வேண்டாவென்றிசைத்திலமோ,
 கருநிறத்துறுதொழிற் கரம்பெரிதுடைமையால், இருணிதத்தொகுகா
 னி லிராவாரலென்றிலமோ இவைநாற்சீரீரடியிரண் டம்போதரங்கம். கா
 மெனுகழிந்தன்றூற் பெண்ணரசி நலத்தகையே, துஞ்சலுமொழிந்தன்
 றூற் ரொடித்தோளி தடங்கண்ணே, அரற்றொடுசழிந்தன்றூ லாரிருளுமா
 பிழைக்கே, நயப்பொடுகழிந்தன்றூ னனவது நன்னுதற்கே. இவைநாற்சீ
 ரோரடி நான்சம்போதரங்கம். அத்திறத்தாலசைந்தனதோள். அலர்த்து

மெவிந்தனகண். பொய்த்துனாயாற் புலர்ந்ததுமுகம். பொன்னிறத்தாற்
 பெயர்ந்தனமுலை. அழலினுலசைந்ததுநகை. அணியினுலொசிந்ததிடை
 குழலினுனிமிர்ந்ததுமுடி. குறையினும்கோடிற்றுநிறை. இவைமுச்சீரோ
 ரடி. யெட்டம்போதரங்கம். உட்கொண்டசகைத்தொருபால் உலகறித்
 வலத்தொருபால். கட்கொண்டறுளித்தொருபால். கழிவெய்தும்படித்தொ
 ருபால். பரிவுறுஉந்தகைத்தொருபால். படிவுறுஉம்பசப்பொருபால். இ
 ரவுறுஉந்துயரொருபால், இளிவந்தவெளிற்றொருபால். மெவிவுறுஉந்த
 கையொருபால். விளர்ப்புவந்தடைந்தொருபால். பொலிவுசென்றகன்றொ
 ருபால். பொறைவந்துகடர்ந்தொருபால். காதலிற்றுதிர்ப்பொருபால். கட்ட
 டாத்துயரொருபால், ஏதில்சென்றனைந்தொருபால். இயனாணிற்செறிவொ
 ருபால். இவை யிருசீரோரடிப் பதினாறம்போதரங்கம், எனவாங்கு. தனித்
 சொல். இன்னதிவ்வழங்க மித்திறமிவ னை, மென்னவுமுன்னாட் மின்ன
 யாகிற், கலந்தவணிலைமை யாயினுலந்தகக், கிளையொடுகெழீஇய தளைய
 விழ்கோதையைக், கற்பொடுகாணியயாமே, பொற்பொடுபொலிகதும் ட
 ணர்ச்சிதானே,, இது சுரிதகம். ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணைக
 வெரத்தாழிசைக்கவிப்பா. என்னை. “அச்சொலப்பட்ட வுறுப்போடராகவ
 டி, வைத்தநடையது வண்ணகமாகும்,, என்றார் காக்கைபாடினியார். வா
 ன்றனை தட் டிசைதன தாகிபும் வெண்பாவியைந்துர், விசையறுசிந்தடியு
 லிது மாய்விடின்வெண்லியே-எ-து. கலித்தனை தட்டுக்கலியோசை சமு
 வியும், வெண்டனைதட்டு வெள்ளோசைதமுவிபும்வந்து ஈற்றடிமுசசீரா
 னிறுமெனினது வெண்கலிப்பாவென்றுர், கலிவெண்பாவென்றும வழங்
 கப்படும். எ-று. இன்பான்மொழியாய். எ-து. மகடேமுன்னிலை. விசைய
 றுசிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தனைதட் டிருகிவரவுமபெ
 றும். வ - று. வாளார்ந்தமழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல்வம்பனுங்கக்
 கோளாந்தபூனாகங் குழைபுரளக்கோட்டெருத்தின், மாலைதாழ்கூந்தலா
 ர் வரன்முறையான்வந்தேத்தச், சோலைதாழ்பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவார்தஞ்
 சொன்முறையான், மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவர்க்கும் விண்ணவ
 ர்க்கும், வினையறுக்கும் வகைதெரிந்து வீடொடு கட்டிவையுரைத்த, தொ
 ன்மைசால் கழிஞ்ஞத்தெந் துறவரசைத்தொழுதேத்த, நன்மைசால் வீ
 டெய்துமாறு,, இதுதன்றனையானுர், துள்ளலோசையானும், வந்தமையா
 ன் வெண்கலிப்பா - “சுடர்த்தொடிகேளாய் தெருவில்யாமாடு, மணற்
 சிற்றிற்காலிற் சிதையாவடர்ச்சியபொற், கோதைபரிந்துவாரிப் பந்துகொ
 ண்டோடி, நோதக்கசெய்யுஞ் சிறுபட்டிமேலோர்நாள், அன்னையும்யானு

செய்யுளியல்

நந்தேமாவில்வளே, உண்ணுநீர்வேட்டே நெனவந்தாற்கன்னை, அட
புர்ற்சிரகத்தால் வாக்கிசசுடரிழாய், உண்ணுநீருட்டிவாவென்றோ நெ
யர்ணர், தன்னையறியாது சென்றேன்மற்றென்னை, வளைமுன்னகைபற்றி
யத்தெருமந்திட், டன்னாயிவனெருவன் செய்ததுகாணென்றேனா, அ
னையலறிப்படர்தரத்தன்னையான், உண்ணுநீர்விக்கினு நென்றேனாவன்
யும், தன்னைப்புறம்பழித்து நீவமற்றென்னைக், கடைக்கண்ணுற்கொல்
யான்போ னோக்கிரகைக்கூட்டஞ், செய்தானககள்வன்மகன், இது வெ
ளட்டிதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்மேல் வந்தமையாற்
பிவெண்பா. என்னை. “ஒருபொருணுதலிய வெள்ளடியியலாற், திரிவி
நிமுடிவது கவிவெண்பாட்டே,, என்றா, தொல்காப்பியனா. “வெண்
னை தனறனை யென்றிருதன்மையின், வெண்பாவியலது வெண்கலியாகு
,, என்றா காகைகபாடினியார். இனிப்பிறதனை யான்வருமாறு. “ஏர்ம
ர்நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன், வார்மலர்த்தடங்கண்
னா வலைப்பட்டுவருந்தியவென, தார்வனாயகன்மார்பன் தனிமையை ய
றியுங்கொல், சீமலிகொடியிடைசிறந்து,, இது ஆசிரியத்தனையானுந், தன்
றையானும்வந்த வெண்கலிபபா. பிறவுமயாபபருங்கல விருத்தியுட்கண்டு
கொளக.

நின்றுவிளங்குமணிப்பசும்பொன்னிறமாறுறுப்பும்
ஒன்றியவண்ணகவொத்தாழிசைக்கலியோசைகுன்றாத்
துன்றியளார்மழையுஞ்சுடர்த்தொடஇயேர்மலரும்
என்றிவைவெண்கலிப்பாவிற்குலககியமேந்திழையே.

இவ்வுரைச சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அமபோதரங்கவொத்தா
ழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும், வெ
ண்கலிப்பாவிற்குங்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனனைத்துகொள்க. மக

தரவேதரவினைதாழிசைதாமுஞ்சிலபலவாய்
மரபேயியன்றுமயங்கியும்வந்தனவாங்கமைத்தோள்
அரவேரகலக்குலமபேர்நெடுங்கண்வமபேறுகொங்கக்
குரவேசமழகுழலாய்கொண்டவான்பெயாகொசசகமே.

இ-ரை. தரவுகொச்சகக் கலிப்பாவும், தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்
பாவும், சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃருழிசைக்கொச்சகக்
லிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணர்த்து-ற்று. தர
வதரவினைதாழிசை தாமுஞ்சிலபலவாய் மரபேயியன்று மயங்கியும்வந்
ன் ஈ-து- ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தாழிசைசிலவந்து

யாப்பருங்கலக்காரிகை.

ம், தாழிசைபலவந்தும், தாவு, தாழிசை, அராகம், அம்பே, கம். த
 னிச்சொல், சுரிதகமென்னுமாற்றுப்பும், தம்முண்மயங்கியும், வெண்டா
 வினோமும். ஆசிரியத்தினோடுமயங்கியும், வருவனவெல்லாங் கொச்சகக்
 கலிப்பாவென்று பெயரிட்டுவழங்கப்படும். எ-று. சொல்லின்முடிவிற்
 பொருண்முடித்தல். எ-து. தந்திரவுத்தியாகலின் தரவுகொச்சகமுதலா
 யின அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒருதரவு வந்தால் தர
 வுகொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், தரவிரண்டாய்வந்தால் தரவினைக்கொச்
 சகக்கலிப்பாவென்றும், சிலதாழிசைவந்தால் சிஃருழிசைக்கொச்சகக்
 கலிப்பாவென்றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா
 வென்றும், தம்முண்மயங்கியும், பிறவற்றினோடுமயங்கியும், வருவனவெ
 ல்லா மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும், வழங்கப்படும், தாமுமெ
 ன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும், இடை
 யிடை வரப்பெறுமெனக்கொள்க. மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவத
 னால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கலியுறுப்பில் மிக்கும், குறை
 ந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கலியுள்வாராவென்ற நேர்ந்
 தியற்சீரும், ஈடாநடுவாகிய வஞ்சியுரிசீரும், ஐஞ்சீரடியும், வந்தொத்
 தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக்
 கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படும். எ-று. வாங்கமைத்தோள கு
 ழலாய் - எ-து. மகடேமுன்னிலை. கொண்டவான்பெயர் கொச்சகபே
 எ-து. இறுதிவிளக்கெனக்கொள்க. வ-று. “செல்வப்பேரா- ஒளித்ததே,,
 எ-து. சுரிதகமில்லாத தரவு கொச்சகக்கலிப்பா. “குடநிலை- சென்றவா
 றே,, இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்ததரவு கொச்சகக்
 கலிப்பா. “வடிவுடைநெடுமுடி வானவர்க்குமவெலற்கரிய, கடிபடுநறும்
 பைந்தார்க்காவலர்க்குங்காவலனும், கொடிபடுமணிமாடக் கூடலாரகோ
 மாணே இது தரவு-எனவாங்கு, தனிச்சொல், துணைவோததோ ளிவண்
 மெலியத் தொன்னலத் தொடர்ப்புண்டாக், கிணைமலர்த்தாரருளுமே வி
 துவிதற்கோர்மாறென்று, துணைமலர்த்தடங்ஙண்ணார் துணையாகக்கருதா
 ரே. இதுதரவு-அதனால். தனிச்சொல். செவ்வாய்ப்பேதையிடிமறத்தெ
 வ்வாறுங்கொலிஃ தெண்ணியவாறே,, இது இடையிடைத் தனிச்சொற்
 பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிற்ற தரவினைக்கொச்சகக்கலிப்பா. சுரிதக
 மில்லாதது வந்தவழிர்கண்டுகொள்க. “பருத்தடக்கைமதயானைப் பணை
 யெருத்தின்மிசைத்தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க்கு
 டைமனனர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் தேரினோடும பரந்துலவுமறுகி
 னிடைக், கொடித்தர்னையிடைப்பொலிந்தான் கூடலாரகோ மாணே. இது,
 தரவு. ஆங்கொருசார், உச்சியார்க்கிறைவனாயுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்,

பச்சையார்மணிப்பைம்முட் புரந்தரனுப்பாவித்தார், வச்சிரங்காணாத கா
ரணத்தான் மயங்கினோ.—ஆங்கொருசார, அக்காலமணிநிகாகாத் தரு
வையார் பரிதவித்தது, வக்கிரனைவடிவழித்த மாயவனுப்பாவித்தார்,
சுகிரங்காணாத காரணத்தாற் சமழத்தனோ—ஆங்கொருசார், மால்கொ
ண்பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்துமயங்காச்செங், கோல்கொண்ட சே
வல்கொடியவனுப் பாவித்தார், வேல்கொண்டதின்மையால் விம்மித
ராய் நின்றனோ—இவை, மூன்றுந்தாழிசை. ஆஃதான்று-தனிச்சொல்
கொடித்தேர்ந்தோன்றல சொற்கைக்கோமான், நின்னுகழொருவன் செம்
பூட்சேள, என்றுந விடறிதனர் பலதோனும், ஐவருளொருவனென் றறி
யலாகா, மமவனாயானே மடங்காவென்றி, மன்னவன வாழியென்றேத்
தத், தென்னவனவாழி திருவொடுமபொலிந்தே,, இது சுரிதகம். இதுநா
ன்கடித்தரவும, முன்றடிதாழிசை மூன்றும், சுரிதகமுமாய் இடையிடை
த் தனிச்சொற்பற்று நேரிசை யொத்தாழிசைக்கவிப்பாவிற் சிறிதுவே
றுபட்டு வந்தமையாற் சிஃருழிசைக்கொச்சகக்கவிப்பா. “தண்மதியேர்
முத் தாழித் தனியித் துநானிகண்டாக, குண்மதியு முடை நிறையு மு
டன்றளர முன்னுட்சட், சுண்மதியொப்பிவையினறிக் காரிகையை நிறை
கவர்த்து, பெண்மதியின் குறத்தநி. பேரருளும் பிறிதாமோ. இதுதரவு.
இளநலமிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிறிவாயேல். தளநலமுகைவெண்
டும் குழகுழறளாவானோ—ககை மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப்பிரி
வாயேல், வளநலமிவள்வாடி வருந்தியில்லி நுப்பாளோ- அணிநலமிவள்
வாட வருடொருட் குப்பிரிவாயேல். மணிநலமகிழ்மேனிமா சோடுமடி
வாளோ—நாமடி மீயமினியென்று நறுநுதலைப்பிரிவாயேல், ஓம்பிரியே
மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும்பழுதாமோ. குன்றளித்ததிருடோளாய்கொ
யாபுனத்திற்கூடியநாள், அவைநித்தவருண்மொழியா லருளுவதுமருளா
மோ - சிலங்கலுமுடியக்காற் சிலம்பொலிசேறடிபரவிப், பலபசுவந்தலை
யளித்தபடைமொழியும் பழுதாமோ. இவைபாறுந்தாழிசை. எனவாங்கு,
தனிச்சொல். அரும்பெறலிலும் தத் தரும்பொருளதனினும், பெரும்பெ
றலியன் வெறுக்கையுமற்றே. அதனால், விழுமியதறிமதிவாழி, கெழு
மியசாதலிற் றரும்பொருள்சிறித்த, இதுசுரிதகம். நாலடித்தரவும், இர
ண்டடித்தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், நான்கடிச் சுரிதகமும்பெற்
றுவந்த ஸ்ஃருழிசைக கொச்சகக்கவிப்பா - “மணிகிளாநெடுமுடி மாயவ
லுந் தம்முணும்போன், நணிகிளர்நெடுங்கட லுங் காளலுந்தோன்றுமால்,
நூர் நிவந்தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம், இரைநயந்தினைகூ
ருமோஞ்சார் துறைவகேர். மலையெனமழையென மஞ்செனத்தினை
பொருகிக், களலெனகற் றனக் கடிதுவந்திசைப்பினும், விழுமியோர்

வேகுளிபோல் வேலாழியிறக்கல், தெழுநீர்நீர்பார்தொழுகு மேமஞ்
 தார் துறைவகேள். இவை இரண்டுந்தரவு கொடிபுனையுழைதுசிட்டுற்
 குழைக்கமர்ந்ததிருமுகத்தோள், தொழுகிழந்ததோள்கண்டுத் துறவ
 லனையென்றியால். கண்கவருமணிப் பைம்பூட்குயில்கவைய சிறுபூத்த
 தோள், தென்பனிநீருகக்கண்டுத் தெரியலனே யென்றியால். நீர்பூத்த
 நிராயிதழ்க்க ணின்னொசுந்தபுருவத்தோள், பீர்பூத்த நுதல்கண்டும் பிரி
 யலனையென்றியால். கனைவரலாற்றிநு கணாபோற்கைநில்லா துண்ணை
 கிழந்து, நினைபுமென்னிலைகண்டு நீங்கலனையென்றியால். வீழ்சுடரினைய
 யேபோல் விழுமரோய்பொறுக்கலாத், தாழுமென்னிலைகண்டுத் தாங்கல
 னையென்றியால். கலங்கவிழந்த நாய்கன்போற் கனைதுணைபிறி தின்றிப், பு
 லம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனையென்றியால். இவையாறுந்தாழி
 சை. அதனால், தனிச்சொல், அடும்பயிலிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொ
 றும், கொடும்புற மடவிடை யொடுங்கினகுருகு. செறிதருசெருவிடை யெ
 ற்தொழிலினையவா, நெறிதருபுரவி யின்மறிதருந்திடில். அரசடைநிறைப
 டை வினாசெறி முரசென, துனாவருதியொடு கணாபொருகடல். அல
 ங்கொளியவாகுட ரிலங்கொளிமலாதொறுங், கலந்தெறிகாலொடு புலம்
 பினபொழில். இவைநான்குமராகம். விடா அதுகழலுமென் வெள்வனையு
 ந்தவிர்ப்பாய்மன், கெடா அதுபெருகுமென் கேண்மையுநிறுப பாயோ, ஒல்
 லாதுகழலுமென் னொளிவனையுஞ்செறிப்பாய்மன், நில்லாதுபெருகுமெ
 ன் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ. தாங்காதுகழலுமென் றகைவனையுந்தவிற்
 பாய்மன், நீங்காதுபெருகுமென் னெஞ்சமுநிறுப்பாயோ. மறவாதவன்பி
 னேன் மன்னிற்குமாறுநாயாய், துறவாத தமருடையேன் றுயர்தீருமா
 றுநாயாய். காதலாமார்பின்றிக் காமக்குமருந்துநாயாய். ஏதிலார்தலை
 சாய யானுய்யுமாறுநாயாய். ஜணைபிரிந்தாராமார்பின்றி யின்பக்குமருந்து
 நாயாய். துணைபிரிந்த தமருடையேன் றுயர்தீருமாறுநாயாய். இவையா
 றுந்தாழிசை. எனவாங்கு, தனிச்சொல். பகைபோன்றதுதுறை. பரிவா
 யினகுறி. நகையிழந்ததுமுகம். நனிநாணிற்றுளம். தகையிழந்தனதோள்.
 தலைசிறந்ததுதுயா. புகைபரந்ததுமெய். பொறையாயிறென்னுயிர். இ
 வைஇருசீரோரடி யெட்டம்போதாங்கம். அதனால், தனிச்சொல் இனைய
 துணையால் அனையதுபொழுதால், நினையல்வாழி தோழிதொலையாப், ப
 னியொடுகழிகவுண்கண், என்னொடுகழிகவித் துன்னியநோயே, இதுசுரி
 தகம். இது தாவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம்
 நான்கும், பெயாத்தும ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், இருசீரோரடி
 யெட்டம்போதாங்க வறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச்சுரிதகத்தாவிர்
 றுக் கவிடகோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும், டிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்து,

உறழ்ந்தும. மயங்கியும், வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கவிப்பா,
 வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கவி
 ப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடும்புனலென்னும் பழம்பாட்டிற்
 கண்டுபொள்க. இன்னுமரபே யியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு
 பேரகுமுதலா வுடையனவற்றையெல்லாமிதனற் பெயர்கொடுத்துக்கொ
 ச்சுக்கென்று வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. என்னை. “எருத்தியின்றி யி
 டைநிலைபெற்று, மிடைநிலையின்றி யெருத்துடைத்தாயு, - மெருத்தமிரட்
 டித் திடைநிலைபெற்று, நிழையதிரட்டித் தெருத்துடைத்தாயு, மிடையு
 மெருத்து மிட்டெவந்து, மெருத்தமிரட்டித் திடைநிலையாறு, யடக்கிய
 ல்காறு மனமந்தவுறுப்பிற், கிடக்கை முறைமையிற் கிழமையதாயுந், தர
 வொடுதாழிசை யமப்போதரங்க, முடுகியல்போகிய லென்றிவைபெல்லா,
 முறைத்தொழி மொழித்தவையின்றி, யிடையிடைவெண்பா சிலபலசேர்ந்
 து, மற்றும் பிறபிறவொப்புறுப்பில்லன, கொச்சகமென்னுங் குறிப்பின
 வாகும்,, என்றார் காக்கைபாடினியார். “தரவேதரவினை தாழிசைசிலபல,
 வரன்முறைபிறழ வயற்பாமயங்கியுந், தனிசொற்பலவா யிடையிடைபுட
 ந்து, மொத்தாழிசைககலி யுறுப்பினிற்பிறழ, வைத்தமுறையான் வண்
 ணகவிறுவாய், மயங்கிவந்தனவு மியங்குநெறிமுறைமையிற், கொச்சகக்
 கலியெனக் கூறினர்புலவர்,, “ஒதப்புட்ட வுறுப்புவகையெல்லா, மேதப்
 ப்டாமற் கலிக்கியல்பெய்தி, மிக்குங்நைந்தும் பிறழ் துமுறழ்ந்தும், வண்
 ணமுமடியுந் தொடையுமயங்கியு, மடுக்கியலந்தந் தொடுத்தனபல்கியுந்,
 கலிவயிற்கடிந்த சீரிடைமிடைந்து, நாத்சீரிந்த சீரொடுசிவணியு, முச்சீ
 ரிருசீ ரம்போதரங்க, மச்சீர்முடிவிடை யழிவிலதமுவிதுங், கொச்சகக்கவி
 பெனக கூறவுப்படுமே,, கூறியவுறுப்பிற் குறைபாடின்றித், தேறியவிர
 ண்டிந் தேவபாணியுந், தரவேயொழியினுந் தாழிசையொழியினு, மிருவ
 ளைமுத்திறத் தெண்ணேநீங்கினு, மொருபேரெகன்ப வுணர்ந்தகிணு
 ரோ,, என்றாராகலின் “தரவின்றாகித் தாழிசைபெற்றுந், தாழிசையின்றித்
 தரவுடைத்தாகியு, மெண்ணிடைபிட்டுச சின்னங்குன்றியு, மடுக்கியலின்
 றி யடிநிமிர்ந்தொழுகியும், யாப்பினும்பொருளினும் வேற்றுமையுடைய
 து, கொச்சகவொருபோ காகுமென்ப,, என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற்
 றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கலவிருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

குடநிலைத்தண்செல்வப்போர்க்கதக்கண்ணன்றவுகன்றூ

வடிவுடையாகுந்தரவினை மன்னும்பரூஉத்தடக்கை

இடமிகவாஞ்சிஃருழிசைத்தண்மதிபேர்டலவாய்

இவ்வொச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக்கவிப்பார்க்கட்
சூக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க, (௨௪-)

அடிவொயின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற்
கடிதலில்லாக்கவித்தாழிசையாகுங்கலித்துறையே
நெடிலடிநான்காய்நிகழ்வதுநெடியிரண்டாய்
விடினதுவாகும்விருத்தந்திருத்தகுமெல்லியலே.

இ-கை. கலித்தாழிசையுள், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமா மாறு
ர்த்து-ற்று. அடிவொயின்றியளவொத்துமந்தடிநீண்டிசைப்பிற் கடித
லில்லாக் கலித்தாழிசையாகும். எ-து. இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து
ஈற்றடிமிக்கு, அல்லாதவடி தம்முளொக்கும், ஒவ்வாதுவருவது கலித்
தாழிசை. எ-று. கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசையென்று சிறப்பித்தவதனா
ல், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்புடைத்து. தனியே வ
ரப்பெறுமாயினுமெனக்கொள்க. வ-று. “கொய்தனைகாததுங் குளவியடுக்
கத்தெம், பொய்தற்சிறுகுடி வாரனையை நலம்வேண்டின். ஆய்தனைகாத்
து மருவியடுக்கத்தெம் மாசில்சிறுகுடி வாரனையை நலம்வேண்டின்.
மென்றினைகாத்து மிகுபூங்கட்டிசோலைக், குன்றச்சிறுகுடில் வாரனையை
நலம்வேண்டின்,, இவையிரண்டடியாய் ஈற்றடிமிக்கு ஒருபொருண்மேல்
மூன்றடுக்கி வந்தமையால் கலித்தாழிசை. “வாள்வரிவேங்கைவழங்குஞ்
சிறுநெறிபெங், கேள்வரும்போதி நெழால்வாழிவெண்டிங்காள் கேள்வ
ரும்போதி நெழாலாய்க்குருவிபரோ, நீள்வரிபாகத் தெயிறேவாழிவெண்
டிங்காள்,, இஃது ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்தகலித்தாழி
சை. அளவொத்து மென்றவும்மையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடியொவ்வா
து வரப்பெறுமெனவுங்கொள்க. “பூண்டபறையறையப் பூசமருள, நீண்
டசடையாளுமிம, நீண்டசடையாளுமென்ப, மாண்டசாயன் மலைமக
ள்காணவேகாணவே,, இஃதீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடிமுறைந்து முதல
டியும், மூன்றாமடியும், ஒத்துவந்தகலித்தாழிசை. சீர்வொயறுத்திலாமை
யால் எனைத்துச்சீரானுமடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க. என்னை. “அ
டியெனைத்தாகியு மொத்துவந்தளவிற, கடையடிமிருவது கலித்தாழிசை
யே,, என்பதியாப்பருங்கலம். “அந்தடிமிக்குச் சிலபலவாயடி, தந்தமு
ளொப்பன தாழிசையாகுள்,, என்றாராகலின். கலித்துறையே நெடிலடிநா
ன்காய்நிகழ்வது. எ-து. ஐஞ்சீரடிநான்காய்வருவது கலித்துறை. எ-று.
வ-று. “பாணுந்தோழியு மாயமுமாடுந்துறைண்ணித், தாணுந்தேரும்பு
கனும் வரதென்னலனுண்டான், தேனும்பாலும் போல்வனொல்லிப் பி
ரிவானேல், காணும்புள்ளுந் தைதையுமெல்லாங்கரியன்றே,, “வென்றான்

“இனையின் நீங்கினின்றார்,, இவைநெடிலடி-நான்காய் வந்தகவித்துறை. என்னை “நெடிலடிநான்காய் நிகழ்வதுகவித்துறை,, என்பத்யாப்பருங்கலம். “ஐஞ்சீரடியி னடித்தொகைநான்மையோ, டெஞ்சாதியன்றன வெல்லாங்கவித்துறை,, என்றாராகவின். நேரடியிரண்டாய் விடினதுவாகும்விருத்தம்” எ-து. நான்சீரடி நான்காய்வருவது கவிவிருத்தம். எ-று. திருத்தகுமெல்லியலே - எ-து-மகடுமுன்னிலை. வ-று. “வேய்தலைநீடிய வெள்ளி விலங்கலில், ஆய்தலிலொண்கட ராழியினுன்றமர், வாய்தலினின்றனர் வந்தனர்மன்னர்முன்; நீதலைசென்றுரை நீள்கடைகாப்போய்,,—“தேம்பமுத்தினிய-தவளமாடமே,, என்னை “அளவடிநான்கின கவிவிருத்தம்மே,, என்பத்யாப்பருங்கலம்.

கொய்தினையாய்தினைமென்றினைவாள்வரிபுண்டபுறை
எய்தியதாழிசையானும்வென்றானுங்கவித்துறையே
மைதிகழோதிவரிநெடுங்கண்ணவனமுலையாய்
மெய்தருவேய்தலைதேம்பமுத்தென்பவிருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கலிப்பாவினங்கட்குக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (௩௩)

குறளடிநான்கினமுன்றொருதாழிசைகோதில்வஞ்சித்
துறையொருவா துதனிவருமாய்விடிற்சிந்தடிநான்
கறைதருகாலேயமுதேவிருத்தந்தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில்வாரத்தினுலிறும்வஞ்சிவஞ்சிக்கொடியே.

இ-கை. வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்சிப்பாவிற் கீருமாறுமுணர்த்து-ற்று. குறளடிநான்கின முன்றொருதாழிசைகோதில் - எ-து-இருசீரடிநான்காய் முன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்தாழிசையாம். எ - று. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவையொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கியல்லது வாராவெனக்கொள்க. வ-று. “மடப்பிடியை மதவேழம், தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும், இடைச்சுரமிறந்தார்க்கே, நடக்குமென்மனனே காண். பேடையையிரும்போத்துத், தோகையான் வெயின்மறைக்கும் காடகமிறந்தார்க்கே ஓடுமென்மனனேகாண். இரும்பிடியையிகல்வேழம்” பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும், அருஞ்சுரமிறந்தார்க்கே, விரும்புமென்மனனேகாண்,, இவைஇருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறை யொருவாது தனிவருமாய்விடின் - எ-து - இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய்

வருவதுவஞ்சித்துமை, எ-று. வ-று. “மேசிறந்தனமணிவனா, கைசிறந்
தனகார்தனும், பொய்சிறந்தனர்க்காதலர், மெய்சிறந்திலர்விளங்கிழநய்,--இ
து குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற்றனியே வந்தமையான் வஞ்சித்து
மை. என்னை. “குறளடிநான்மையிற் கோன்வழுன்றாய், வருவனவஞ்சித்
தாழிசைதனிவரிற், நுறையெனமொழிப துணிந்திடுனோ. என்றார்
லின் சிந்தடிநான்கறை திருக்கால்விருத்தம்-எ-து. முச்சீரடி. நான்காய்வரு
வது வஞ்சிவிருத்தம்-எ-று. வ-று. “சோலையார்நதகரத்திடைக், காலையா
ர் கழலார்ப்பவும், மாலைமார்பன் வருமாயின், நீலவுண்கணிவள்வாழுமே,
இது சிந்தடிநான்காய் வந்தமையான் வஞ்சிவிருத்தம். என்னை “சிந்தடி
நான்காய் வருவனவஞ்சி, யெஞ்சர்விருத்த மென்மனூர்புலவர்,, என்பதி
யாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத்தினுலிறும்வஞ்சி-
எ-து-குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பாவும், தனிச்சொற்பெற்று
ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறும்-எ-று. மறைதலில்வாரமென்று சிறப்பித்தவத
னால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிறுவதல்லது வெள்ளைச்சுரிதகத்
தா லிறிப்பெருதெனக்கொள்க. வ-று. (பூந்தாமரைஎன்னும்) குறளடிவஞ்
சிப்பாநாளுமென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்றவா
றும். “கொடிவாலனகுருநிறத்தன குறுந்தாளன, வடிவாளெயிற்றழ வு
ளையன வள்ளுகிரன, பணையெருத்தி னிணையரிமானையேறித், துணை
யில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி, எயினடு வணினிதிருந்தெல்லோர்க்
கும், பயில்படுவினை பத்திமையிற்செப்பிடுனான், புணையெனத், திருவுறு
திருந்தடி திசைதொழ, விரிவுறுநாற்கதி வீடுநனியெளிதே,, இச்சிந்தடி
வஞ்சிப்பா. புணையென்னுந் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா லிற்
றவாறுங்கண்டுக்கொள்க. என்னை “தூங்கலிசையன வஞ்சிமற்றவை, யா
ய்ந்ததனிச்சொலோ டகவலினிறுமே என்பதியாப்பருங்கலம்,, அமுதே
என்பதும், வஞ்சிக்கொடியேஎன்பதும், மகடேமுன்னிலை.

மடப்பிடிபேடையிருப்பிடிவஞ்சியின்றழிசையாம்

வடுப்புரைகண்ணினல்லாய்மைசிறந்தன வானுறையாம்

தடப்பெருஞ்சோலைவிருத்தமதா குந்தயங்குவஞ்சிக்

கொடித்தொழிபூந்தாமரைகொடிவரலனுதாரணமே,

இவ்வரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட்குக்
காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்துக்கொள்க. (109)

பண்பார்புறநிலைபாங்குடைக்கைக்கிளைவாயுறைவாழ்த்

தொண்பாச்செவியறிவென்றிப்பொருண்மிசையுன மில்லா

வெண்பாமுதல்வந்தகவல்பின்னாகவினையுமென்றால்
வண்பான்மொழிமடவாய்மருட்பாவென்னும்வையகமே.

இ-னக. மருட்பாவாமாறுணர்த்துற்று, இசன்பொழிப்பு, புறநிலைவாழ்த்து, கைகிளையும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறுமென்னும், நான்குபொருண்மேலும், வெண்பாமுதலாக ஆசிரியமீளுகவருமெனின் அதனைமருட்பாவென்று வழங்குவர் புலவர்-எ-று. வண்பான்மொழிமடவாய-எ-று. மகடேமுன்னிலை. எனனை “வெள்ளைபுதலா வாசிரியமிறுகி, கொள்ளத்தொடுப்பது மருட்பாவாகும்., என்றாராகவின். வ-று. “தென்றநிலை போழந்து தேனார்நறுமூல்லை, முன்றினமுனைவிரியு முதலநீர்த்தண்கோளார், குன்றமார்ந்த கொல்லேறாறுனிற் புறங்காப்ப, என்றும் தீரார்நனபிற்பிறைவர், சோசால்செல்வமொடு பொலிமதிகிறந்தே,, இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமொடு டொருகாலைக் கொருகாற் சிறந்து பொலிமினென்றமையாற் புறநிலைவாழ்த்து மருட்பா-என்னை “வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப், பழிதீர்செல்வமொடு வழிவழிசிறந்து, பொலிமினென்னும் புறநிலைவாழ்த்தே, கவிநிலைவகையும் வஞ்சியுமபெறாஅ,, என்றார் தொல்காப்பியனார்.—“திருநுதல்வோ வரும்புந்தேங்கோதைவாடும், இருநிலஞ்சேவடியுநதோயும, அரிபரந்த, சேயிதழுண்கணுமிமைக்கும், ஆகுமறறிவளகவிடத்தணங்கே,, இது துணிதலை நுதலியவொருதலைக்காமமாதலிற்கைககிளைமருட்பா. என்னை “காட்சிமுதலாக் கலவியினொருகலை, வேட்கையிற்புலம்புதல் கைக்கிளையதுதான், கேட்போரில்லாக் கிளவிகள்பெறுமே,, என்றாராகவின். “பலமுறையுமோம்பப் படுவனகேள்மின், சொலனமுறைக்கட்டோன்றிச் சுடாமணித்தேனார்ந்து, நிலமுறையினுண்ட நிகரில்லார்மாட்டுஞ், சிலமுறைடல்லது செல்வங்கணில்லா, இலங்குமெறிபடையு மாற்றலுமன்பும, கலந்ததங்கல்வியுந் தோற்றமுமேனைப், பொலன்செயபுனைகலனோ டிவ்வாறனாலும், விலங்கிவருங்கூற்றை விலககலுமாகா, அனைதொதனி யிருங்காண்டா, நினைத்தக்க, கூறியவெம்மொழி பிழையாது, தேறினீரொழுகிற் சென்றுபயன்றருமே,, இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்துமருட்பா. என்னை “வாயுறைவாழ்த்தே வயங்கநாடின், வேம்புங்கடுவும் போலவெஞ்சொற, ருங்குதலினறி வழிநனிபயகருமென, றோம்படைக்கிளவியின் வாயுறுத்தனதே,, என்றார் தொல்காப்பியனார்.—“பல்யானைமன்னர்முருங்கவயமுருழந்து, சொல்யானைத்தேரொடுங் கோட்டந்துநல்ல, தலையாலங்கானம் பொலியத்தொலையாப், படுகளம்பாடுபுக் காற்றிப்பகைஞர், அடுகளம்

வேட்டோன் மருகவடுதிறல், ஆனிரிமிர்தோட்பெரு வழுதியெஞ்ஞான் து
ம், ஈரமுடையையா யென்வாய்ச சொற்கேட்டி, உடையவுழுவரை ஈஞ்
சனுங்கக்கொண்டு, வருகாலுழவர்க்கு வேளாண்மைசெய்யல், மழவீரிழை
க்கும்வரைக் காணிதீயிட்டம், காட்டுமமைச்சரை யாற்றத்தெனியல் அ
மைத்தவரும் பொருளாற்றறிவெனவல், இனத்தைப்பெரும் பொருளா
சையாற்சென்று, மன்றமறுக வகழாதுயென்றும், மறப்புறமாக மதுநாயா
ரோம்பும், அறப்புறமாசைப் பட்டேற்கவறத்தால், அவையார்கொடுநாத்
திருத்திநலையாக, நடடார்குழிசி சிதையாதுயொட்டார், செவிபுதைதரு
ந்தீய கடுஞ்சொற்கவியுடைத்தாய்க், கற்றார்க்கினனாகிக் கல்லார்க்கடிந்
தொழுகிச், செற்றார்ச்செறுத்துநிற் சேர்ந்தானாயாக்குதி, அற்றமிழந்த வ
றிவினும், மற்றும், இவையிவைவீயா தொழுநிலையாப், பொருகடையா
டை நிலமகள், ஒருகுடைநீழற்றுஞ் சுவண்மனனே,, இது வியப்பின்றி
உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல் கடனெனவரசாக் குறைத்தமையாற்
செவியறிவுறாஉமருட்பா. என்னை “செவியுறைதானே, பொங்குதலின்றி
ப் புலாயோர்நாப்ப, ணவிதல் கடனெனச செவியுறுத்தற்றே. என்றா
தொல்காப்பியனார்.—என்றிப்பொருண்மியைசெயன்று மிகுத்துசொல்லி
யவதனால், இந்நான்கு பொருண்மேலுமன்றி மருட்பா வரப்பெறுவெனக
கொளக. என்னை “புறநிலைவாயுறை செவியறிவுறாஉவெனத், திறநிலை
ன்றுந் திண்ணிநிற்தெரியின், வெண்பாவிமலினு மாசிரியனியலினும், ப
ண்புறமுடியும் பாவினவென்ப, என்றா தொல்காப்பியனார். பண்டார்புற
நிலை யென்றும், ஒண்பாச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால்—புறநி
லைவாழ்த்தும், வாயுறைவாழ்த்தும், செவியறிவுறாஉம் இவ்வாறன்றி வெ
ண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய்,
வரப்பெறுவெனக்கொள்க.—என்னை “கலிநிலைவகையும வஞ்சியுமபெரு,
வாயுறைவாழ்த்தே யவையடக்கியலே, செவியறிவுறாஉமென் றவையுடா
னே,, என்றார்களின். பாங்குடைக ககக்கினையென்று சிறப்பித்தவதனா
ல், கைக்கினையெல்லாப்பாலானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வாதக
வென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கின் வெண்பாபு தலாக வாசி
ரியமீருகவரும்வழி ஆசிரியவடி யிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி
முச்சீராய்வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்துவருவ
ன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும்,
வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்
றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிற
ப்புடைத்தாய், முங்கல்மரபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தனையும், அடியு

,சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பாசிதப்புடைத்
தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது
“வேதவாய்மேன்மகனும் வேந்தன்மடமகளும், நீதியாற்சேர்ந்து நிகழ்ந்த
செய்குலம்போல், ஆதிசால்பாவு மரசர்வியன்பாவும், ஒதியவாரோத ம
ருட்பாவாயோங்கிற்றே, பண்ணுந்திறமும்போற் பாவுமினமுமாய், வண்
ணவிற்ப வடைமையாற், பண்ணின், திறம்விளரிக்கில்லதுபோற் செய்
பலகவல், இசைமருட்கு மில்லையினம்., இவற்றை விரித்துணைத்துக்
கொள்க.

தென்றவிடையுந்திருநுதல்வேர்வரும்பன்முறையென்
முன்றியபாவும்பல்பானையுமென்பவொண்போதனை மந்த
பொன்றிகழோதிபுறநிலைகைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
தென்றிவற்றிற்குஞ்செவியறிவிற்குவிலக்கியமே.
இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பாநான்கிற்குங் காட்
டிய இலக்கிபங்களை முதனினத்துக்கொள்க. (௨௫)

‘வெண்பா வளம்பட வீரடியொன்றுடனேரிசையும்
கண்பானல்போன் மயிலந்தயின்முன்றுங்கடைதருக்கி
நண்பார்தாவொன்றைசகரவேயடியோடுசுறள்
பண்பார்புறநிலைசெய்யுளியலென்பபாவலரே.

இரண்டாவது - செய்யுளியல்

முற்றிற்று.

முன்றாவது

ஒழிபியல்

சீருந்தனையுஞ்சிதைமிற்சிறியஇஉஅளபோ
டாருமறிவரலகுபெருமையைசாரனைவேல்
ஒருங்குறிலியலொற்றளபாய்விடினோரலகாம்
வாரும்வடமுந்திகழுமுகிழமுலைவாணுதலே.

(என்பது காரிகை.)

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
யுளியலுள்ளும், சொல்லாதொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால், ஒழி

பியலென்னும்பெயர்த்து. இவ்வியலுள் - இக்காரிகை யென்னுகலிற்றே வெனிள். ஒருசாரொழுத்துகட் கெயதியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து - ற்று. சீருந்தளையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகுபெறுமை. எ-து. சீருந்தளையுங் கெட்வந்தவிடத்துக் குற்றியலிகரமும், குற்றியலிகரமும், உயிரளபெடையும், அலகுக்காரியமபெறு எ-று. ஒற்றளபாய்விடினோ ரலகாமென்றுணர்த்தமையால், ஈண்டுயிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால். குற்றியலிகரமும், குற்றியலிகரமும், ஒற்றியல்பினவாயநிற்கும், உயிரளபெடைகள் பெட்டெழுத்தியல்பினவாயநிற்கும், அலகிடுமிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரது மறுகதலென்னும் இலக்கணத்தாற் சீருந்தளையுங் திருந்தநிற்புழிச்சிறியஇஉ அளபோ டாருமறிவரலகுபெறு மென்பதாயிற்று. இன்னும், ஆருமறிவொன்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், அவை யலகுக்காரியம் பெறுபோது குற்றியலிகரமும், குற்றியலிகரமும், குற்றெழுத்தினபயத்தவாம். உயிரளபெடை யலகுக்காரியம்பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போககிச்சொல்லுதாம். வ-று சிறுநன்றிநின்றிவர்க்கி யாஞ்செய்தகாரணைப், பெறுநன்றிபினனும் பெரிதென், றுறுநன்றி, தானவாய்செய்வதுந் தானமன்றென்பவே, வானவாழுள்ளத்தவர், இநனுள, இன்றிவாங்கிபாமென்புழி, குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னும், ஒத்தில்லாமைபால், வெண்பாவழிய நிற்குமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச்சீர்சிதையாதாம். “குழலினிதியாழினி தென்பதம்மக்கள், மழலைச்சொற்கேளாதவர்.—அருளல்லதியாகெனின் கொல்லாமைகோறல், பொருளல்ல தவ்வுன்றினல், இவற்றுள், குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தளையும், அருளல்லதியாகெனில், என்புழிக் கலித்தளையுபாதிட்டு வெள்ளைத்தனமை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுகற்புல்லாத மற்றையென்னும், இலக்கணத்தோடும், வெள்ளையுட்பிறப்பை வாசாவலன, வெல்லாத்தளையு மயங்கியுமவழங்கும். என்னு மிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக்குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்றுகளையச் சீருந்தளையும் சிதையாவாம். இனிக்குற்றிய லிகரத்திற்குச்சொல்லுமாறு. “சொன்றுகொடுநீடு குருதிபாயவும், சென்றுகொடுநீடு செழுமலைபொருவன, வென்றுகொடுநீடு விறல்வேழம், என்றுமுடுநீடு பிடியுளபோலும். அசனால, இண்டிடையிரவினென்றிவரின், வண்டுண்கோதை யுயிர்வாழலளே,, இவ்விருசீரடி வஞ்சிப்பாவினுட் குற்றுகரம்வந்து ஐந்தைச்சீரும், ஆறதைச்சீருமாயின இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமைபற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்

கணத்ரால் அலகுபெறுதென்றுகளையச் சீருத்தளையுஞ் சிதையாவாம். இ
னி உயிரளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. “பல்லுக்குத்தோற்ற பனிமூல்
லைபங்கிலிகள், சொல்லுக்குத்தோற்றின்னந் தோன்றினவால், நெல்லு
க்கு, நூரூஒநா மென்பாணுடங்கிடைக்கு மெனமுலைக்குர், பாரூமா
லன் மளந்தமண், இதனுள் நூரூஒநாமென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண்
அளபெடை யநுகரணம்வந்து வெண்பாவினுள் நாலசைசீராயிற்று. அ
வ்வாறு வருகவென்னும் ஒக்கில்லாமையால் இவ்வாறலகிட்டு உதாரண
வாய்பாட்டால், ஓசையூட்டிம்பொழுது ஓசையுண்ணாது செப்பலோசை
புழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ்விலக்கணத்
தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டு அலகிடச்
சீருத்தளையுஞ் சிதையாவாம். வெ “இடைதுடங்கவீரங் கோகைபிள்ளுழ
வாடகண், புடைபெயரப் போழ்வாய்திறந்து, கடைகடையில், உப்போல
வெனவுளைத்து மீள்வாளுள்ளிமுறுவற், கொப்போநீர் வேவியுலகு, இத
னுள் உப்போலவென் புழிப்பண்டமாற்றின்கண் அளபெடை யநுகரண
ம்வந்து கவித்தளைதட்டு வெண்பாவழிய நிற்குமாதலின் ஈண்டுயிரளபெ
டையை, இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தே
போலக்கொண்டு அலகிடத்தளை சிதையாதாம். இனிக குற்றியலிகர குற்
றியலுகரங்கள், குற்றெழுத்தேபோலநின் நலகுபெறுமாறு. வெ “வந்து
நீசேரினுயிர் வாழும்வாராக்கால், முந்தியாய்பெயத வளைகழலும், முந்தி
யாங், கோளானேகண்டநங் கோல்குறிபாயின்னுமார் நாளானேநாப்பு
ணருமாறு,, இதனுள்-வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலுகரமும், முந்தியாலெ
ன்புழிக் குற்றியலிகரமும், வந்து சீருத்தளையுந் திருந்திற்புழிக் குற்றெ
ழுத்தின்பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டுகொள்க. என்னை “தளை
சீர்வண்ணந் தாங்கெடவரினே, குறுகியலிகரமுங் குற்றியலுகரமு, மள
பெடையாவிபு மலகியல்பிலவே,, என்பதியாப்பருங்கலல். ஐகாரநவே
லோருங்குறிலியல்-எ-து-ஒன்றனாமாத்தினை யென்றேதப்பட்ட ஐகாரக்
குறுககம் குற்றெழுத்தேபோலக்கொண்டு அலகிடப்பெறும்- எ-று. ஒரு
மென்பதிடைச்சொல்-என்னை “குறுமையெழுத்தினியல்பேயை காரொடு
மையி னீங்கியக்கால்,, என்றாராகலின். வ-று. வெ “அன்னையையானோ
வதவமாணியிழாய், புன்னையையா னோவன்புலந்து.—நடைக்குதிரை
யேறி நறுந்தார்வழுதி, அடைப்பையாய் கோருவெனலும், அடைப்பை
யான், சுளளற்சிறுகோல் கொடுத்தான் ற்னைப்பெறினும், கொள்ளாதியா
ங்காண்டலை.—கெண்டையைவென்ற கிளரொளியுண்கணுள், பண்டைய
ளல்லள்படி,, என்னும் இவற்றுள்-ஐகார்க்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோ
லக் குறிமீலாடும், நெடிலோடுங்குடிநின்று நிராயசையாயினவாறும், த

விடையநின்று நேரசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய்விடினே
ரலகாம் - எ-து-ஒற்றுக்கள் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் - எ-று.
என்னை “ஆய்தமுமொற்று மளபெழித்புழி, ஹேதல்கெய்தும விதியிள
வாகும், என்றார் காக்கை பாடினியார். அளபெழுந்தவிடத்து, ஒற்றுக்கள்
அலகுபெறுதென்பதாம் என்ன “தனிநிலையொற்றிவை தாமலகியலா, வ
ளபெடையல்லாக் கலையான. ஈசொற்றாயினு மூவொற்றாயினு, மோரொ
ற்றியல வென்மனார்புலவர். என்றாராகலின். கார்க்கடல்-காரச்சேதம்-கதி
ரச்சேதநெல்-கடாப்க்கன்று-என, ஈசொற்றுட னிலையாய்நிற்பினுங் குற்
றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு பெறுதென்பதாஉம், ஒற்றளபெழினும், மற்
றேரொழுத்தினேடுங்கூடி நிராயசையாகாதென்பதாஉம், பெறப்பட்டது.
வ-று. “கண்ணடனெனக் கண்டுங்கேட்டும்—வெ கண்ணகருவினை கா
ர்முல்லையெயிறு, பொன்னார்மொழிகுணங்கு போழவாயிலவம்பு, மின்ன
னுழைமருங்குன் மேதகுசாலாள், என்ன்பிற மகளாமாறு — எஃஃகிலங்
கிய கையராயின் னுயிர, வெஃஃகுளார்க் கில்லைவிடு, இவற்றுள்-ஒற்றும்,
ஆய்தமும்; அளபெழுந்து அலகுபெற்றவாறுகண்டுகொள்க. வாருர்வட
முந்திகழு முகிழ்பு லைவா னுதலே எ-து-மகடுஉமுன்னிலை.

விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்ட னிக் குறிலோசையென்
றெட்டப்படாததற் குண்ணுணாண மோசைகுன்று
நெட்டளபாய்விடினேர்மேர் மொயெடு நேரசையாம்
இட்டத்தினற்குறில்சேரினிலக்கியமேர் தினைவே.

இ-கை. ஒருசார் அசைகட்கெய்திபதோ ரிலக்கணமுணர்த்து - ற்று-
விட்டிசைத்தல்லான் முதற்கட்டனிககுறி னேரசையென்றெட்டப்படா
து-எ-து-மேற்பொதுவகையாற் றனிக்குறிலோசை யென்றாயினும், வி
ட்டிசைத்து நின்றவழி பல்லது மொழிமுதற்கணிற் ற தனிக்குற்றெழுத்
து நேரசையாமென றுடம்பா ிபெறுது-எ-று. எனவே விட்டிசையாத
வழி மொழிமுதற்கட்டனிக் குறில்குறிலோடு நெடி லோடுங்கூடி நிரா
யசையாமென்பதாயிற்று. அதற்குண்ணுணாணம-எ-து-வெ “உண்ணு
னொளிநிறு னோவகுபுடழ்செய்யான், துன்னருங்கேளிர் துயர்களையான்,
கொன்னே, வழங்கான்பொருள் காத்திருப்பானேல் அஆ, இழந்தானெ
ன்றெண்ணப்படும், இகனுள்-அஆ-என்புழி யருளின்கட்குறிப்பாய் மொ
ழிமுதற்கணின்ற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும்,
அல்லாதவழி குறிலோடு நெடி லோடுங்கூடி நிராயசையாயினவாறுங் க
ண்டுகொள்க. வெ “வெறிகமழ்தண்புற வின்வீங்கிபுாளு, மறிமுலைபுண்

ஹமவேண்டிப், பறிமுன்கை, அஹமநியா வறிவினா மகனே, கொதுலை
ய னின்னாட்டைநீ.—அஹவனும இஹவனும உஹவனுங்குடியககால், எ
வனே வெல்லாரிகல். இவற்றின்கட டனிககுறின் முதற்சண்விட்டிசைந
து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்ச. இவற்றுள் - அஹமநியாவென்
து தற்சுட்டுகுறிப்புச்சொல், நொன்பது செயவெனெசசத் திறுதி
தொக்கு முதனிலேகுறுகிய பவற்குறிப்புச்சொல். அஹவ என்பன வுட்
டுவினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்ப ாவென்று மிகுத்துச்சொல்லி.
யவதனால், மொழிக்குமுன்றிடச்சொல், விட்டிசைத்துவநத குற்றெழுத்து
நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்புச்சொல் குறிப்பு வவல தற்குட்டு
வினா சுட்டுஎனனு மைந்தனாணனு மென்பதும, குற்றெழுத்து விட்ட
டிசைத்துகின்றவிடத்து மற்ருளுமுதநிடுகுடுக கடி நிராயசையாக
தென்பதுஉம் பெறப்பட்டது. எனனை “அஹவ ஒவைகுறிய பற்றை
யவெழ்நெட்டெழுத்தானேரப்படும., இதஹவமொழியு முனறிடத்து
ம் விட்டிசைத்துவநதகுற்றெழுத்து நேரசையாயின வாறுகண்டுகொள்ச.
இவைதற்குட்டு ஏவல்வாதவழிகொண்க., எனனை “வவல குறிப்பெ தற்கு
ட்டல்யழி, யாவையுந் தனிககுறிய முதநேசையாக, எனரு மமேசசு
ர். ஓசைகுன்று மெட்டளபாயவடி கொநீநர். எ-து. நெட்டெழுத்தானபெ
முதது வருமெனினஃது இரண்டி டசையாக வைக்கப்படும். எ - து. ஓ
சைகுன்றுவென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், முனதுமாத்தினாயின
மிகவுச்சரிப்பினு நொநொக வைக்கப்படுவான ல்கொள்க. நிராயசை
நேரசையா மிட்ட த்துறாகுறிலசேரின் எ-து. குற்றெழுத்துகுடுகு புன
ந்தநெட்டெழுத்து அளபெழுந்தா லவ்விண்ணட னையுங்கூட்டி நிராயசை
யும் நேரசையுமாக வைக்கப்படும. எ-து. இலக்கியமேர்ச்சிதவெ எ - து.
“வ எர்ச்சிதையவழாஅவெழாஅநின், சேடரிசுந்தியகண், இப்பாட்டு நொ
நேராதற்கும் நிரநேராதற்கும் இலக்கியமாவனக. வவா- என நேர்நெ
ராயிற்று. அழாஅல், எழாஅ, எனநிநாநேராயிற வ. இட்டத்திலுலெனது
மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னிசறகுறிபொடும், நெடிவேடுங்குடி
அளபெடை நிராயசையாகாதெனக்கொள்க. எனனை “தநிநிலையளபெ
டை நோநேரியற்றே, யிறுதிநிலையளபெடை நிரநேரி பற்றே. என்றா
நத்தத்தனார்.

மாஞ்சோகலியுட்புகாகவிப்பாவின் விளங்குனிவந்
தாஞ்சிரடையாவகவலகததுமல்லாதவெல்லாந்
தாஞ்சோயங்குந்தனையுமதேவெள்ளை ததன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர்கனிபுகிற்புல்லாதபற்றினபுகொடியே.

இ-கை. சீருந்தனையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமையுணர்த்
துற்று. மாஞ்சீர்கலியுட்புகா-எ-து- தேமாபுளிமாவென்னும், நேரீற்றியற்
சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு- எ-று. கலிப்பாவின் விளங்கனி
வந்தாஞ்சீரடையா-எ-து. கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி, என்னும் நிஷா,
நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்பெறு- எ-று. அக
வலகத்தும். எ-து. ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிளங்கனி, கூவிளங்கனி
யென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறு-எ-று. அல்லாதவெல்லாந் தாஞ்சீரம
யங்கும்- எ-து- இவை யொழிந்தசீர்களெல்லாம் பாவினுள்ளும், பாவி
னத் துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும்-எ-று. தனையுமதே-எ-து-எல்லாத்த
னையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்லாப் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்
கப்பெறும்-எ-று. வெள்ளைத்தன்மை சூன்றிப்போஞ்சீர்கனிபுகில்- எ-து.
எல்லாச்சீரும் எல்லாப் பாவினுள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்து மயங்
கப்பெறு மென்றராயினும், வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற் பு ப்
பெறு புகிற்செப்பலோசையழிந்து வேறுபட்டு ஓசையையுண்ணாது கெ
டும்-எ-று. புல்லாதயற்றனை - எ-து- எல்லாத்தனையும், எல்லாப்பாவினு
ள்ளும், பாவினத்துள்ளும், வந்துமயங்கப்பெறுமென்றராயினும், வெண்
பாவில இயற்சீர்வெண்டனையும், வெண்சீர்வெண்டனையுமல்லது வேற்று
த்தனாவிரவாது - எ - று. பூங்கொடியே - எ - து. மகடேமுன்னிலை.
வ-று. “குடநிலைத்தண்புறவில் - சென்றவாதே, என்னுந்தரவு கொச்ச
கக்கலிட்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நினைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும் வா
ராது நிநாயிற்றுகிரிய வுரிச்சீரும், வெண்பாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய
வஞ்சியுரிச்சீரும் வந்து, வெண்டனையும், ஆசிரியத்தனையும், கலித்தனையு
ம், வஞ்சித்தனையு மயங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ- “நெடுவனாச்சா
ரற் குறுங்கோட்டுப்பலநின், விண்டுயார்தீஞ்சுனை வீங்குகவுட்கடுவன் உ
ன். மிசிலாபேறி யோங்கியவிருங்கழைப், படிசம்பயிறறுமென்ப, மடியராக்
கொலைவி லென்னையர்மலையே, இவ்வாசிரியததுள தன்சீரும், வெண்சீ
ரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டனையும் தன்றனையும்,
கலித்தனையும், வஞ்சித்தனையும், மயங்கிவந்தவாறுகண்டுகொள்க. “மண்
டிணித்தநிலனும், நிலனேந்திய விசும்பும், விசும்புதை வரும்வளியும் வ
ளிதலைஇயதீயும், தீமுரணியநீரும்.—புன்காற்புணர்மருதின் போதரும்பி
ய புனற்றாமரை—தேன்றாட்டங்கரும்பின், பூந்தாட்புனற்றாமரை—வாந்
காற்செங்கழுநீர்.—இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீ
ரும், நேரீற்றியற்சீரும், வந்துவெண்டனையும். தன்றனையும், கலித்தனையு
ம். ஆசிரியத்தனையு மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. (முழங்குதினாக்
கொறகைவேந்தன்) என்னும் வெண்டுறைபுள வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீ

ரும், வெண்சீரும் வஞ்சித்தனையும், ஆசிரியத்தனையும், வெண்டனையும், கலித்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. “வளர்கொடியனமணம் விரிவனமல்லிகையொடுமௌவல், நளர்கொடியனநறு வினாயனமரும் ல்லனவகுளம், குளர்கொடியனகுழை மாதவிசுவமுதையனகோங்கம், ஒளர்கொடியனவுயர் தளிரிஓடொழுகிண ரனவோடை,, இக்கலிவிருத் தத்துள், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேரீற்றியற்சீரும், வஞ்சித் தனையும், ஆசிரியத்தனையும், மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற் சீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிபபாவுள்ளார், ஆசிரியத்துள்ளும், வாராதவாறும், வெண்பாவினுள் ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும், வேற்றுத்தனே விரவாமையும், மேற் காட்டிய செய்யுளகத்தும், பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க. நேரீற்றியற்சீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்சகத்துள்ளும் வருதலும், நிராநடுவாகிய வ ஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத் துள்ளுருகிவருதலும், செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன. வெ - “குலாவணங்குவிலலெயினர் கோனகண்டன் கோழி, நிலாவணங்கு வெண்மணன்மேனின்று, புலாலுணங்கல், கொள் ளம்புட்காக்கின்ற கோவின்மையோ நீ பிறர், உள்ளம்புக்காப்பதுனா, இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின், திருவள்ளு வப்பயன் நாலடிநானூறு முதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும், முததொள்ளா யிரமுதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வந்திலாமையா னும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவென்னு மோத்தில்லாமை யானும், வேற்றுத்தனே வெண்பாவினுள் வந்திலாமையானும், இத்தொ டக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவென்பது காக்கைபாடினியார் முத லாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அதுவே இந்நூலுடை யார்க்குமுன் பாடு. என்னை. “இயற்சீர்நேரீற்றுத் தன்றனையடைதல், கலி கையல்பில வே காணுங்காலை, வஞ்சியுள்ளும் வரத்தகாவாயினு. மொரோவிடத் தா குமென்ப, என்றார் பல்காயனார். நிராநடுவிலுலா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியி னோடகவலிற் கடிவனாயிலவே. என்றாராகலின்.

(ந)

இயற்றனாவெள்ளடி வஞ்சியின் பா தமகவலுள்ளான்
மயக்கப்படா வல்லவஞ்சிமருங்கினெஞ்சாவகவல்
கயற்கணல்லாய்கலிப்பாதமுநண்ணுங்கலியினுள்ளான்
முயக்கப்படுமுதற்காலிருபாவுமுறைமையினே.

இ-கை. அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து-ற்று. இயற்றனாவெள்ளடி வஞ் சியின் பா த மகவலுள் மயக்கப்படாவல்ல-எ-து. இயற்சீர் வெண்டனையா ள்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயங்

கப்பெற்றும்-எ-று. என்னை “இயற்சீர்வெள்ளடியாசிரியமருங்கி, னிலைக்கு
 ரிமரபி னிற்கவும்பெறுமே,, என்றார் தொல்காப்பியனார். “வஞ்சிவிரவ
 ளாசிரியமுரித்தே, வெண்பாவிரவினுங் கடிவரையின்றே,, என்றார் புல்
 காயனார். வ-று. ஆ “எறும்பியளையுட் குறும்பல்களைய, உலேக்கலன்ன
 பாரையேறிக், கொடுவிலலெயினர் பகழிமாய்க்கும், கவலைத்தென்பவ
 வர்தேர்சென்றவாதே, அது மற்றவலங்கொள்ளாது, நொதுமற்கலுமு
 மிவ்வழுங்கலாரே,, இதனுள்- எறும்பியளையுட் குறும்பல்களைய-எ-து. இ
 யற்றளையெள்ளடி-இதனை எறும்பியளையுட் குறும்பல்களைய குறுந்தொடி
 யாஞ்செல்கரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. ஆ
 “இருங்கடலுடுத்த பெருங்கண்மாரிலத், துடைநிலைநடுவண திடைபிறாக்
 கின்றித், தாபேயாண்ட வேமங்காவலர், இடுதிநாமணலினும் பலகோசுடு
 பிணக், காடுபதியாகப் போகித்தத்தம், நாடுபிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந்
 தோளோ அகனாள், நீயுங்கேண்மதியத்தைவீயா, துடம்பொடுநின்ற வுயி
 ருமில்லை, மடங்கலுண்மை மாயமோவன்றே, கள்ளிவேய்ந்த முள்ளிய ம
 புறங்காட்டு, வெள்ளில்போகிய வியலுளாங்கண், உப்பிலாவவிப் புழுக்க
 ல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோகரா, திழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று, நி
 கலனாக விலங்குபலிமிசையும், இனனாவைகலவாராமுனனே, செய்திந்
 முன்னியவினையே, முந்நீர்வரைப்பக முழுதுடன்றுறந்தே,, இதனுள் உ
 ப்பிலாவவிப் புழுககல் கைக்கொண்டு பிறாக்கு நோகரா-எ-ம்- இழிபிறப
 பினே னீயப்பெற்று-எ-ம்-வஞ்சியடி விரவிவந்த வாறுகண்டுகொள்க. ம
 யக்கட்படுமென்னாது மயக்கப்படா வல்லவென்றிருகால் விலக்கிசசொல்
 வியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றளையெள்ளடியும், கலியடியும், ஆசி
 ரியத்துள்ளருகி வரப்பெறு மெனக்கொள்க. வ-று. ஆ “அங்கண்மதிய
 மரவின்வாய்ப்பட்டெனப், பூசல்வாயாப் புலம்புமனைக்கலங்கி, ஏதின்ம
 க்கரு நோவார்தோழி, யென்றுநோவாரில்லை, தண்கடற்சேர்ப்பனுண்ட
 வென்னலக்கே,, இதனுள்-அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப்பட்டென-எ-து-
 வெண்சீர்விரவிய வியற்றளையெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவின்
 வாய்ப்பட்டெனப், பொங்கியபூசல்பெரிது. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
 மாறுகண்டுகொள்க. ஆ “குருகுவெண்டாளி கொடுபுயத்துண்டென, மா
 வழுங்குபெருங்காட்டு கழகளிறுகாணாது, மருள்பிடி திரிதருஞ்சாடல், அ
 ருளானாகுத லாயிழைக்கொடிதே,, இதனுள் இரண்டாமடி கலியடி, இதனை
 மாவழுங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறுகாணாது, தீவழுங்குசுழல் விழிக்கட்
 சீயஞ்சென்றழலுமே. எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க
 வஞ்சிமருங்கி னெஞ்சாவகவல் கவிப்பாதமுண்ணும்- எ-து. வஞ்சிப்பா
 வினுள் ஆசிரியவடியும். கலியடியும், விரவிவரப்பெறும். எ-று- எஞ்சாவ

கவலென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும், கலியடியும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்லாய்-எ-து-மகடேமுன்னிலை. பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி நெடும் பட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடியும் அருகினவெனக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும், என்றித்தொடக்கத்தன ஆசிரியவடி, (வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின்மலர்மில்லந்து) எ-து-வஞ்சியடி இதனை வயலாமைபுழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மில்லந்து கயனாட்டக்கடைசியர்தங் காசலாதோண்மணந்தனரே எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறுகண்டுகொள்க. (கோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்குழாய்) எ-து-வெள்ளடி, இதனைகோழியெறிந்த கொடுங்காற்கணங்குழையாழிசூழ்வையக்கணி. எனவுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறுகண்டுகொள்க. கலியினுள் முயங்கப்படுமுதற்காவிருபாவும். எ-து- கலிப்பாவினுள், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும்-எ-று. முறைமையினே-எ-து-முறைமையோடுங் கூட்டி வழங்கப்படும்-எ-று. “ஆசிரியப்பாவி நயற்பாவடிமயங்கும் ஆசிரியம் வெண்பாவிக்கண்ணும், ஆசிரியம், வெண்பாக்கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின், ஒண்பாவடி விரவாவற்று, இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் மயங்கினவாறுகண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை. (ச)

அருகிக்கலியோடகவன்மருங்கினைஞ்சீரடியும்
வருதற்குரித்தென்பர்வான்மமிழ்நாவலர்மற்றொருசார்
கருதற்கடையேகடையிணைபின்கடைககூழையுமென்
றிரணத்தொடைக்குமொழிவரிடைப்புணர்வென்பதுவே.

இ-கை. ஒருசாரடியாகும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்து-ற்று - அருகிக்கலியோடகவன் மருங்கினைஞ்சீரடியும் வருதற்குரித்தென்பர்வான்மமிழ்நாவலர்-எ-து-ஒரு சார்கலிப்பாவினுள்ளும், ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்றுசொல்லுவார் புலவர் - எ-று. வ-று. க “அண்கிளர் சிறுபொறிடவிர் துத்திமாநாகத்தெருந்தேறித், துணியிரும்பனிமுநீர் தொட்டுழந்துமலைந்தனையே,, இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டுகொள்க. ஆ “உமணர்ச்சேர்ந்து கழிந்தமருங்கி னகன்றலை, ஊர்பாழ்த்தன்ன லோமையம்பெருங். ராட், டின்னுவென்றீராயின், இனியவோபெரும தமியேற்குமனையே,, இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க. சிறியகட்பெறியேனென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும் ஐஞ்சீரடிவந்

தெனக்கொள்க. இவ்வாறே “வெண்டனைவிரவியு மர்சிரியப்விரவியு,
 மைஞ்சீரடியு முளவெனமொழிப,, என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்
 பூவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்பெறுதெனக்கொள்க. “ஐஞ்சீரடித்தலு மண்
 டிலமாகலும், வெண்பாயாப்பிற் சூரியவல்ல,, என்று நந்தத்தனார் அடி
 நூலிலெடுத்தோதினார், மற்றொருசார் கருதிற்கடையே கடையினைபின்
 கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொடைக்கு மொழிவரிடைப்புணொன்பது
 வே-எ-து-ஒருசாராசிரியர் முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையி
 னை முரணும், பின்முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர்மு
 ரணுமென்றுவேண்மவர்-எ-று. இரணத்தொடை யெனினும், பகைத்தொ
 டை யெனினும், முரண்டொடையெனினும், ஒக்கும் எனனை “மொழியி
 னும் பெருளினு முரணத்தொடுப்பி, னிரணத்தொடையென் மெய்தும்
 பெயரோ. மறுதலையுரைப்பினும் பகைத்தொடையாகும் என்றாகலின்.
 அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச் சீர்க்கண்மறுதலைப்பட
 த்தொடுப்பது, கடையினைமுரணாவது-கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலை
 ப்படத்தொடுப்பது, பின்முரணாவது-இரண்டாஞ்சீர்க்கண்மும், நான்கா
 ஞ்சீர்க்கண்ணும், மறுதலைப்படத்தொடுப்பது, கடைக்கூழை முரணாவ
 து-முதற்சீர்க்கண்ணினியொழிந்த மூன்றுசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத்
 தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலை
 ப்படத்தொடுப்பது. வ-று. ஆ “கயன்மலைப்பன்ன கண்ணினைகரிதே, க
 டமுலைதிவளுந் தனிவடம்வெளிதே, நூலினுண் ணிடைசிறிதே, ஆடமை
 த்தோளிக்கல்குலோபெரிதே,, இஃது அடிதோறுமிறுதிச்சீர்க்கண் மறு
 தலைப்படத் தொடுத்தமையாற்கடைமுரண். ஆ “மீனறேர்ந்தருந்திய க
 ருங்கால்வெண்குருகு, தேனார்ஞாழல் விரிசினைகுழுஉம், தண்ணந்துறை
 வன் றவிர்ப்பவந்தவிரான், தேரோகாணலங் காண்மும், பீரோவண்ணமு
 ஞ்சிறுநுதற்பெரிதே” இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்க்கண்ணும் மறுத
 லைப்படத்தொடுத்தமையால் கடையினைமுரண். ஆ “சாரலோங்கியதட
 ந்தாட்டாழை, கொய்மலர்குவிந்து தண்ணிழல்விரிந்து, தமிழேமிருந்த
 னபாகநின்றறுதன், நலனுடைப்பணிமொழி நன்குபலபயிற்றி, வீங்கு
 தொடிப்பணைத்தோ ணைகிழத், துறந்தோனல்லனம் மேனியோத்தே”
 இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலைப்படத்தொ
 டுத்தமையாற்பின்முரண். ஆ “காவியங்கருங்கட் செவ்வாய்ப்பைந்தொ
 டி, பூவீரிசரிமென்கூந்தலும், வேய்புனாதோளு மணங்குமா லெமக்கே,,
 இதுமுதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால்
 கடைக்கூழைமுரண். ஆ “பொதுவிரிசுறிஞ்சி நெடுத்தண்மால்வரைக,
 கிகாழையிற்றழந்த வோங்கல்வெள்ளருவி, காந்தளஞ் செங்குலைப்பசுங்

கூடாளி, வேரல்விரிமலர் முகையொடுவினாதுப், பெருமலைச்சீறா நீழித்
ருகலங்கவர்ந், தின்னாவாயினினியோர்மாட்டே,, இஃதுஇடையிருசீரும்
மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையர் விடைப்புணர்முரண்.—இவ்வாறுசொ
ன்னார் கையுணர்முதலாகிய வாசிரியனாகுகொள்க. இனி இர்ணத்தொ
டைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்தமோனை, இடைபு, எதுகை, அளபெ
ட்டையென்னுந் தொடைநான்கிற்றுமில்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவை
கூடிவழங்குமாறு. கடைமோனை, கடையினைமோனை, பின்மோனை, க
டைக்கூழைமோனை, இடைப்புணர்மோனை-எ-ம்-கடையியைபு, கடை
யிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு
எ-ம்-கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூ
ழையெதுகை, இடைப்புண ரெதுகை-எ-ம்-கடையளபெடை, கடையி
ணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை, இடைப்பு
ணரளபெடை-எ-ம்-கூண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்யாப் பருங்கல
விருத்தியுட்கூண்டுகொள்க. (ரு)

வருக்கநெடிவினம்வந்தாலெதுகையுமோனையுமென்
றொருக்கப்பெயரானுணாக்கப்படுமுயிராசிடையிட்
டிருக்குமொருசாரிரண்டடிமுன்னுமெழுத்துமொன்றி
நிரக்குமெதுகையென்னுலுஞ்சிறப்பிலநேரிழையே.

இ-கை. ஒரு சாரொதுகைக்கும் மோனை ிருமெய்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்து-ற்று வருக்கநெடிவினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுணாக்கப்படும் எ-து-வருக்கவெழுத்தும், நெடிவெ
ழுத்தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையு மாயவந்தால் அவற்
றைவருக்கவெதுகை, நெடிவெதுகை, இனவெதுகை, எ-ம் வருக்கமோ
னை, நெடிமோனை, இனமோனை, எ-ம். பெயரிட்டுவழங்கப்படும்-எ-று.
(வ்-று) வெ. “நீடிணர்க்கொம்பர்க் குயிலாலத்தூதிப், பாடுமவண்டஞ்சி
யகலும்பருவத்துத், தொடார்தொடி நெகிழ்த்தாருள்ளார் படொல்லாப்,
பாடமைசேக்கையுட்கண்,, இது-டகரமெய் வருக்கவெதுகை. “அறத்தா
றிதுவென—னிடெ,, இது றகரமெய்வருக்கவெதுகை. “ஆவாவென்றே
ஒருசாரார்,, என்பதுரண்டா மெழுத்தொன்றாதாயினும் இரண்டாமெழு
த்தின்மேலேறிய நெடிலாப் புமைநோக்கி நெடிவெதுகையென்று வழங்
கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும், வல்லினவெதுகையு
மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையுவென, வ - று. வெம்
தக்கார்தகவிலா என்பதவரவ், நெகிழ்த்தாற் காணப்படும்,, இதுவல்லி
னவெதுகை. வெ. “அன்பினு மார்வமுடைமைய துவீனு நன்பென்னு

கரடாச்சிறப்பு, இது-மெல்லினவெதுகை. வெ. “எல்லாவிளக்கும் விளக்
 கல்ல சீன்றோர்க்குப் பொய்யாவிளக்கேவிளக்கு, இது இடையினவெ
 துக்கை. வருக்கமோனைமுதலாகிய மூன்றும்வருமாறு, ஆ “பகலேபல்பு
 ங்கானற்கிள்ளையோப்பியும், பாசிலைக்குளவியொடு கூதாளம்வினாஇப்பி
 ன்னுப்பிணியவிழந்த நன்னெடுங்கூந்தல், பிரங்கப்பெய்து நேம்படத்திரு
 கிப், புனையீரோதி செய்குறிநசைஇப், பூந்தார்மார்ப புனத்துட்டோன்றி
 ப், பெருவளையடுக்கத் தொருவேலேந்திப், பேயுமறியாமா வழங்குபெரு
 ங்காட்டிப், பைங்கணுமுனைப் படுபகைவெரிஇ, பொங்குசினந்தணியா
 ப் பூநகலொருத் தல், போகாதுவழங்கு மாரிருணநீநாள், பௌவத்தன்
 னபாயிருணநதி, இப்பொழுதுவருகுளையாயின், நற்றார்மார்பதீண்டலெ
 ங்கதுப்பே, இதுபகாமெய்வருக்கமோனை “ஆர்கவியுலகத்து - ஒழுக்கமு
 டைமை, இதுமுதலெழுத்தொன்றாதாயினும், முதலெழுத்தின் பேலே
 றிய நெடிவொப்புமைமோக்கி நெடினமோனையென்று வழங்கப்படும். இ
 னி இனமோ மூன்று வகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்லினமோ
 னையும், இடையின மோனையுமென. வ-று. ஆ “கயலேருண்கண்கலுழரா
 னும், கடர்புனாதிருநுதல்பசலேபாயத், திருத்திழையுமைத்தோளரும்பட
 ருழப்பப், போகல்வாழியையபூத்த, கொழுங்கொடி யணிமலர்தயன்ப்,
 பெருந்தண்வாடைவருஉம்பொழுதே, இஃதெல்லாவடியமுதற்கண்ணே
 வல்லெழுத்துவந்தமையான் வல்லினமோனை. மெல்லினமோனையும், இ
 டையினமோனையும் வந்தவழி நகண்டுகொள்க. என்னை “வருக்கதொடி வி
 னம் வளையாராண்டே, நெடியபிறவு மினத்தினுமாகும், என்றார் பிறரு
 மெனக்கொள்க. ஒருககப்பெயரானென்று சிறப்பித்தவதனால் ஒருசாரா
 சிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை, கடையாகெதுகை, என்று
 ம், தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை, கடையாகுமோனை, என்றும்,
 வேண்டுவொனக்கொள்க. என்னை. “சீரமுழுதொன்றிற் தலையாகெது
 கை, யோரொழுத்தொன்றி னிடைகடைபிறவே, என்றாராகலின் இச்சுக்
 திரத்தான் மோனைக்குப் இவ்வாறே விரித்துணர்த்துக்கொள்க. வ-று. ‘சி
 லேவிலங்கு-போழ்து, எ-து-தலையாகெதுகை. “அகரமுதல-புலகு, எ-து-
 இடையாகெதுகை. “தக்கார்-காணப்படும், எ-து-கடையாகெதுகை. வெ.
 ‘பற்றுகபற்றற்றன் பற்றினையப்பற்றைப், பற்றுசுப்பற்றுவிடற்கு, எ-து.
 தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து-இடையாகுமோனை. “பகலே
 பலபூங்கானல், எ-து-தலையாகுமோனை “மாவும்புள்ளும், எ-து- இடை
 யாகுமோனை. “பகலேபலபூங்கானல், எ-து - கடையாகுமோனை உயிரந
 சிடையிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றாமெழுத்துமொன்றி, நிரக்
 கு மெதுகையென்றலுஞ்சிறப்பில-எ-து-உயிரெதுகை, ஆசெதுகை, இ

இடையிடெதுகை, இரண்டடியெதுகை மூன்றாமெழுத்தொன் றெது கையென்றொருசாரெதுகையு முளவாயினும் பெரியதோர் சிறப்பில்வெ னக்கொள்க. நேரிழையே-எ-து-ம-உ-முன்னிலை. வ-று. ஆ. “துளியொ மையங்கிய தூங்கிருணமிநாள், அணிகளர்தாரோ யருஞ்சுரந்தி, வடிய மையெம்மம் வலன்வயினேந்தித், தனியேவருதி நீயெனின், மையிருங் கூந்த லுய்தலோவரிதே, இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றதாயினும், இர ண்டாமெழுத்தின்மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை- இனி ஆசெதுகை. ய ர லழ வொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக்கொள்க எனனை “யரலழவென்னு மீரண்டொற்றும், வரன்முறைபிறழாது வந் திடைபுயிர்ப்பினஃ, தாசுடை யெ து கை யெ ன் ற தை த ல் வே ண்டும். “என்றாராகலின்—வ-று. விரு “காய்மாண்டதெங்கின் பழம்வீழக்கழுகினெற்றிப், பூமாண்டதீந்தேன் றெடைகீறிவருக்கைபோழ்ந்து, தேமாங்கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தும, ஏமாங்கதமென் றிசையாற் றிசைபோயதுண்டே,, இதுயகரவொற்றிடை வந்தஆசெதுகை “மாக் கொடி-யானையுமெளவற்பந்தரும், கார்க்கொடி முல்லையுங் கலந்துமல்லி கைப், பூக்கொடிப்பொதும் பருங்கானஞாழலு ம, தூக்கடிக்கமழ்ந்துதான் லுறக்கமொத்ததே,, இதுரகர வொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை. வெ “ஆ வேறுருவினவாயினுமாபயந்த, பால்வேறுருவினவல்லவாய், பால்போல், ஒருதன்மைத்தாகு மற நெறியாபோல, உருவுபலகொளலிங்கு,, இதுலகர வொற்றிடைவந்தஆசெதுகை. வெ “அந்தரத்துள்ளே யுகங்கைபுறங்கை யா, மந்தரமேபோலும்னவாழ்க்கை அந்தரத்து, வாழ்கின்றேமென்று மரிதன்மின்வாழ்நாளும், போகின்றபூனையேபோன்று,, இதுழகரவொற் றிடைவந்தஆசெதுகை. “ஆர்கலியுலகத்து,, இது ஆகிடையிட்டுவந்த வ ல்லினவெதுகை, பிறவும்வந்தவழிககண்டுகொள்க. இடையிட்டெதுகை வருமாறு “தோடாரொவ்வளை நெகிழநாளு, கெய்தலுண்கண்பைதலுழல் க, வாடாவவ்வரிபுதைஇப் பசுலையும். வைகறேறும்பையப்பெருகி நீடா ரிவரொன நீண்மனங்கொண்டார் கேளார்கொல்லோ காதலர்தோழி - வா டாப்பெளவ வறன்முகந்தெழிலி பருவம்பொய்யாது வலகேர்புவளைஇ ஓடாமலையன்வேலிற்சடிதுமின்னுமிக்கார் மழைக்குரலே இஃது அடிதோ றும் இடையிட்டிவந்தமையால் இடையிட்டெதுகை. இதுகொல்காப்பி யனார்காட்டியப்பாட்டு என்னை. தாஅவண்ண மிடையிட்டிவந்தவெதுகைத் தாகும். என்றாராகலின். இரண்டடியெதுகைவருமாறு துவைக்குந்துளி முந்நீர்க்கொற்கைமகளிர் அவைப்பதம்பல்லிற் கழகொவ்வாழுத்தம் ம ணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும்வேலின், அணங்குமழுதமு மன்னலா ர்பாடல் இதுபுன் இரண்டடியு மோரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடியெ

இதை இரண்டொருவியின்றியின் முரண்டெழுதுகையிற் றவ்வாறாக
 ன் னுராகலின். மோனைக்கு மவ்வாறெயொட்டிக்கொள்க. வ-று-விரு-
 துக்கண்டக நாலற்றவாடவர் ஆகத்தண்டகத்தாலற்றவன்பினர் பாகங்
 கொண்டு பயோதரஞ்சேர்த்தினர் பாகங்கொண்டு பயோதரநண்ணினர்
 இதுமுன், இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின்இரண்டடியு மற்முரு
 மோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை, வெ. பவழமும்பொன்னு
 ன்குடை இயமுததின் திகழருமபினைநனபுன்னை. பொய்மையும் வாய்மை
 யிடத்தபுனாதீரந்த நன்னமபககுமெனின் இவை- மூன்றாமெழுததொன்
 றெதுகை. நிரக்குமெதுகையென்று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்
 லொற்றெதுகையென்றும் விட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டுவாருமுள்
 ளெனக்கொள்க. வ-று. வெ. பற்றிப்பலகாலும் பான்மறியுண்ணுமை கொ
 ளுலையனின்னாட்டைநீ. இதுவல்லொற்றடித்தாற்போல விட்டிசைத்தகு
 ற்றெழுத்தினுடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசை வல்லொற்றெதுகை. வெ
 ண்பா. அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால் எவ்வைவெல்லா
 ரிகல் இது முதலெழுத்திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்து வந்த மைய
 ல் விட்டிசைமோனை. இவை யெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. இண்
 னு மொருக்கப்பெயரானுணாக்கப்படு மென்று சிறப்பித்தவதனால் பாவி
 னங்கெல்லாத் தொடையானும் வருமென்றாயினும் பெரும்பான்மை
 யுட்கலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையாகெதுகையிற்றிரிந்தும் வாரா
 வென்பதூஉம் செந்தொடையொழித்தெல்லாததொடைக்கும் இனவெழு
 த்து வரத்தொடுப்பதூஉம் வழியெதுகை வரத்தொடுப்பதூஉம் வழிமுர
 ண்வரத்தொடுப்பதூஉம், சிறப்புடைத்தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்
 பெற்று மோனைமுதலாகிய தொடையுந்தொடைவிடற்பமு போலாரை,
 வேறுபடத்தொடுப்பது மருட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இன்னெழும
 தாமாறு தானமொத்தகுறிலும் நெடிலும் தம்முளினமாம் அவை- ஆகத்
 ஆகார ஐகாரஒளகாரங்க டம்முளினமாம். இகர ஈகார எகர ஏகாரங்க
 ள்தம்முளினமாம். உகர ஊகார ஓகர ஔகாரங்கள் தம்முளினமாம். இ
 வையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறேகொள்க. ஒற்றினுள்- சகர தகரங்
 கள் தம்முளினமாம். ஞகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள்
 தம்முளினமாம். இவற்றை அதுவென்று வழங்குவாருமுள், என்னை.
 வெ. அகரமோடாகார மைகாரமெனவாம் இகரமோ டகாரமென உகர
 மோ டகாரமொன ஞகரமவதச்சகரம் ஆகாதவல்லவது. என்றாராகலின்
 அவற்றுட்கிலவருமாறு. வெ. ஈத்துவக்குமின்ப மறியார்தொருமுடை
 மை வைத்திழக்கும்வன்கணவர் அமிழ்தினுமாற்ற வினிதேதம்மக்கள்
 சிறுகையளவியகூழ். இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகி

யதொடையும் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்த
மையான் மருட்செந்தொடை. பிறவுமன்ன. இனிவழியெதுகை வருமா
று, க-றை மண்டலம் பண்ணிண்ட திண்டேர் வரகுணன் றெண்ணடியின்
வாய்க்-கண்டலங் தண்டுறைக் கண்டதொன்றுண்டு கனமகர-குண்டலங்
கெண்டையிரண்டொடு தொண்டையுங் கொண்டோர்திங்கள் மண்டல
ம்வண்டலம்பக்கொண்டறழ வருகின்றதே கொங்குதங்குமுதலாயினவு
ங்கொள்க. அதுப்பிராசமென்னும் வடமொழியை வழியெதுகையென்ப
துதமிழ்வழக்கு. இனிவழிமுரண்வருமாறு. விரு செய்யவாய்ப்பசும்பொ
னேலைச்சீரடிப்பரவையல்குல் ஐயநுண்மருங்கு நோவவடிகொண்டகுவ
வுகொங்கை வெய்யவாய்த்தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலங்கிநீண்ட
மையவாமழைக்கட்கூந்தன் மகளிவைவருகவென்றான் க-றை ஒருமால்வ
ரைநின்றிருசுடரோட்டி முந்நீர்க்கிடந்த பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்தா
வுண்டுபேதையர்கண் பொருமாதவித்தொங் கலெங்கோன் புரவலன்பும்
பொதியிற் கருமாவழிவெண்பந் செவ்வாய்ப் பசும்பொற் கனங்குழைக்
கே, மோனையெதுகையிற்றிரிந்து பாவுமினமும்வாராமை மேற்காட்டிய
வற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

சுருங்கிற்றுமுன்றடியேனைத்தரவிருமுன்றடிபே
தரங்கக்கும்வண்ணகக்குந்தரவாவதுதாழிசைப்பா
சுருங்கிற்றிரண்டடியோக்கமிரட்டி-எ-து. சுருப்பிமிரும்
தரங்கக்குழலாய் நுங்குந்தரவினிற்றாழிசையே.

இ-கை. தரவுதாழிசைகட்டு அடிவரைபறையாமாறுணர்த்து-ற்று.
சுருங்கிற்று முன்றடியேனைத்தரவு-எ-து. அப்போதரங்கவொத்தாழிசை
கவிப்பாவும், வண்ணகவொத்தாழிசைக்கவிப்பாவும், ஒழிந் தல்லாதக
விப்பாவிற்குத் தரவுமுன்றடியே சிறுமை. பெருமைபாடுவொனது பொ
ருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை. எ-று. இந்முன்றடியே தரங்கக்
கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது. எ-து. அப்போதரங்கவொத்தாழிசைக்
கவிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக கவிப்பாவிற்கும், பெருங்கு
ருக்கமில்லை, ஆறடியேதரவாவது. எ-று. சுருங்கிற்றுமுன்றடியேனைத்தர
வென்றாராயினும், வெள்ளைக்கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுள், கவிப்பா
விற்கு நான் கடிசிறுமைசொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கவிப்பாவிற்கு
நான்கடியே சிறுமைவருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பாசுருங்கிற்றிரண்
ட்டியோக்கமிரட்டி-எ-து. பொதுவகையாற் றுழிசைசொல்லிப் போந்தா
ராயினும், தாழிசைக்கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடிபெருமை, இடைமு
ன்றடியானும்வருவது. எ-று. சுரும்பி மிருந்தரங்கக்குழலாய்—எ-து. மக
முன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே-எ-து. தரவடியிற்றாழிசை

யடி சுருங்கிவருவது-எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டியவற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங்கண்டுகொள்க.

பொருளோடடிமுதனிற்பதுகூனதுவேபொருந்தி
இருள்சேர்விலாவஞ்சியீற்றினுநிற்குமினியொழிந்த
மருடாவிகாரம்வகைபுளிவாழ்த்துவசைவனப்புப்

பொருள்கோள் குறிப்பிசையொப்புங்குறிக்கொள்பொலனொடியே.
இ-கை. மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோரிலக்க
ணமுணர்த்து-ற்று. பொருளோடடிமுதனிற்பதுகூன். எ-து. அடிமுதற்
கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித்தனியேநிற்பது கூனெனப்படும. எ-று.
அதுவே பொருந்தியிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும். எ-து. அக்
கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணும் நிற்கப்பெறும். எ-று.
சுற்றினுமென்றவும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன்வரப்பெ-
றுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலாவஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வ
ஞ்சியடியின் நடுவும்இறுதியும், அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து, அக்
கூனாய்வரினும், உகரவிறுதிபாகிய நேர்ற்றியற் சீராயல்லது வாராவெனக்
கொள்க. அசைச்சீர் லெல்லாப்பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய்வாரா
தெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா, ஆசிரியம், கலிமென்னுமிவற்றினி
டையு மிறுதியுங்கூன்வரப்பெறுதெனக்கொள்க. என்க. “அடிமுதற்
பொருளைத் தானினிதுகொண்டு, முடியநிற்பது கூனெனமொழிப,, வ்
ஞ்சியினிதுதியுமாகுமதுவே, யசைகூனாகு மென்மனாபுலலா,, என்க,
பல்காயனார். கூனேத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாருமுளர். எனற்று
“அடிமுதற்பொருள் பெறவருவது தனிச்சொல்லு, திறுதியும் வஞ்சியு
னியலுமென்ப,, என்றாராகலின். கொச்சகக்கலியுள் ஓரடிமுழுதுங் கூனா
ய்வரப்பெறும், அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க. வ-று. வெ. “உதுகநா
ண், சுரந்தானுவண்கைச் சுவானமாப்பூதன். பரந்தானுப் பல்புகழழப்பா
டி. இரந்தார்மாட், டின்மையகல்வதுபோலவிருணீங்க, மின்னும்மீன்தேர்
மழை,, இவ்வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்காணென்க கூன்வந்
தவாறுகண்டுகொள்க. ஆ “அவளோ. கேடில்விழுப்பொருடரு மார்பாசி
லை, வாடாவள்ளியங் காடிதந்தோரோ, யானே, தோடாரொல்வளை நெகி
ழவேங்கிப், பாடமைசேக்கையுட் படர்கூர்ந்திசினே, அன்னளளிய ளெ
ன்னாதுமாமழை, இன்னும்பெய்யமுழங்கி, மின்னுந்தோழியென் னின்னு
யிராகுறித்தே. என இவ்வாசிரியப்பாவின அடிமுதற்கண் - அவளோ-எ-ழ்-
யானே-எ-ம். கூன்வந்தறாறுகண்டுகொள்க. க. “உலகினுள், பெருந்தகை
யார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும், இருந்தகைய விறுவனாமே”
லெரிபோலச் சுடர்விடுமே, சிறுந்தகையார் சிறுந்தகைமை சிறப்பெனினு

ம் பிறழ்வின்றி, உறுதகைமைபுலகினுக் கோரொப்பாகித்தோன்றுவே.
இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகெனுளெனக் கூண்வந்தவாறு க
ண்டுகொள்க. வ. “உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும், பிற்கொடுத்
தீர். முற்கொளவும், முறுதிவழியொழுகுமென்ப, அதனால், நற்றிற நாடு
தன்மை, பற்றறயாவையும் பரிவறத்துறந்தே.—இவ்வஞ்சிப்பாவினுள்
அடிமுதற்கண் உலகையெனச் சீர் கூண்பவந்தவாறும், “மாவழங்கலின்
மயக்குற்றனவழி, என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண் வழியென, அசை
கூண்ப வந்தவாறும், “கலங்கழாலிததுறநக் கலக்குற்றன, என இவ்வ
ஞ்சியடியி லென்றுறையென, அசைகூண்பவந்தவாறுங் கண்டுகொள்
க. “தேரோ த் துகள்கெழுமினதெருவு, இவ்வஞ்சியடியின திறுதிக்க
ட்டெருவு என வுரவிறுதியாகிய இயற்சீர் கூனாயினவாறுகண்டுகொள்
க. காமர் கடும்புனலென்னுங், கொடாக்கலியுட் சிறுகுடியீரே சிறுகுடி
யீரே. எனவேரடியால், கூண்வந்தவாறுகாண்க- பிறவுமன்ன. இனியொ
ழிந்த மருமர்விகாரம் வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்புப் பொருள் கோ
ள் குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள் - எ-து - மேலெழுத்தசைசீர்பந்த
மடிதொடை பாவினங்கூறுவெனன் றதிடாரம்பாரித்த காரிகையுள் ஓதப்
படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகுக்கப்பட்ட விகாரமும், வரையு
ளியும், வாங்கதும், வசையும், வனப்பும், பொருளும், பொருள்கோளு
ம், குறிப்பிசையும், செய்யுனொப்புமையு மாமாறு உபதேச முறைமை
யானுணர் - எ-று. பொலங்கொடியே- எ-து - மகடேமுன்னிலை. அவற்
றுள்-விகாரம் அறுவகைப்படும், வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலு
ம், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென. என்னை. “அந்நாற்சொ
ல்லுந் தொடுக்குங்கலை, வலிக்கும்வழிவலித்தலு மெலிக்கும்வழிமெலித்
தலும், விரிக்கும்வழிவிரித்தலுந், தொகுக்கும்வழி தொகுத்தலும், நீட்
டுழ்வழி நீட்டலுங், குறுக்கும்வழி குறுக்கலுந், நாட்டல்வலிப வென்ம
னாபுலகி, என்றார் தொல்காப்பியனார். வ-று. “குறுத்தாட்பூதஞ்சுமந்
த, வறக்கதிராழியெம் மண்ணலைத்தொழினே., இதனுள் குறுந்தாளெ
னற்பாலகனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும், “தண்டை
யினக்கிளி ரடிவோள்பண்டைய எல்லண்மாதோடுக்கினனே., இதனுள்,
தட்டைமொனற் பாலதனைத் தண்ணை யெனமெலிக்கும்வழி மெலித்தவா
றும். வெ. “வெண்மணலெக்கர் விரிததைதந்தீர், கண்ணாடி- மண்டிலத்
துதாவி, ஒத்திழியும், தண்ணந்துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார், வ
ண்ணங்களை ப்பிடியாதார், இதனுள் தண்டுறைவ னொனற்பாலதனைத்,
தண்ணந்துறவொன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும். வெ. “பூத்தாட்புற
விற்புனைமதில்லைகடையார், காத்தலிற் பாவல ரோனை யார், பார்த்துநர்,வே

ணடார்வணக்கி விறன்மதிமுன்கோடல், வேணடுமாம் வேணடார்மகன்,
 இதனுள்-வேணடாதாவணபி யெனற்பாலதனை வேணடார்வணக்கி
 யெனத் தொகுத்துவழி தொகுத்தவாறும், வெ. “பாசிழையாகம் பசப்
 பித்தான்னைபநதொடி, மாசேனென்று மனங்கொளீது, மாசேனன், சே
 யிதட்கணணி தருதலாற்சேர்த்தியென், னோம்தீர நெஞ்சின்மேல்நவத்
 து,, இதனுள் பசசிழையெனற் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டுவழி
 நீட்டியவாறும், வெ. “யானையெழிததத்திருந்த விலங்கிலேவேற்றென்ன
 ன், திருத்தாமனறென் தோறியென,, இதனுள் தீயெனெனறபாலதனை
 த் தீயெனெனக்குறுகரும் வழி நுறுகுகினவாறுங்கண்டுக்கொள்க.—பிறவு
 மன்ன. மருடர்விகாரமென்று சிறப்பித்தவகளுல், வரலாற்றுமுறைமை
 யோடு கூடிப்பொருட்டு வாபாநின்றன வல்லது துவைக்குப்பாவில்லை
 யெனற்பாலது துவைக்குப் பாவில்லையென்றற்போலப் புணர்க்கப்படா
 தென்க. இன்னுமருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவகளுல், தலைக்குறை
 யும், இடைக்குறையும், சடைக நுறையும், வருவனவுறள.—அவையும்
 வரலாற்று முறைமையோடு கூடி வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.—வ-று.
 “மறையிதழ்புற பு மஞ்சேசீரடி,, இதனுள் தாமனையெனற்பாலதனை
 மனையென , தலைசுற்றத்து வழங்கினவாறும், “வேனெவெரிநி னோறு
 முதுபோதது,, இதனுள் ஓந்தியெனற்பாலதனை ஓதியென இடைகு
 றைத்து வழங்கினவாறும், “அலிந விசும்பிலுலபோல், வாலிதுமல
 ர்ந்தன புன்கொடிமுசுணை,, இதனுள் ஆரலெனற்பாலதனையாலென
 இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும். “நீலுணடுகிலிசுசுநிப்ப,, இதனுள்
 நீலமுணடுகி விகைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுணடுகி விகைகடுப்பவெ
 னக கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டுக்கொள்க. பிறவுமன்ன. அந்
 நாற்சொல்லுந் தொடுககுங்காலை யென்றவழி நான்குசொல்லாவன-இயற்
 சொல், கிரிசொல், திசைசொல், வடசொல், எனவிலை, என்னை. “இயற்
 சொற்றிரிசொற் திசைசொல்வடசொலென், தனைத்தேசெய்யுளி னீட்
 டச்சொல்லே,, என்றாராகலின். அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன, போறு,
 கூழ், பால், பானிதம், எனபன, என்னை. “இயற்சொற்றானே யியம்புக
 காலை, செந்தமிழிலதது வழக்கொடுசிவணித், தம்பொருள்வழாமையி
 சைச்சுஞ்சொல்லே,, என்றாராகலின். அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ
 வெனின்-வையையாற்றின்வடக்கும், மருதயாற்றின்மெற்கும், கருவூரி
 ன்கிழக்கும், மருவூரின்மேற்குமாகிய நான்கெல்லைக்குட்பட்ட சோளு
 டென்ப. என்னை. “மன்றவாணன் மலாதிருவநளாற், மென்றமிழமகி
 மைசிவணியசெம்ந, வடியாவர்கூட்டமு மாதிரங்கமும், படியின்மாய்
 பெருமைபரவுறுசொழனும், சைவமாதவருந் தழைத்தினிதிருக்கு, மெ

யறுசோழவளநாடென்ப,, என்றாராகலின். திரிசொல்லாவன - அடுக்கல், பிறங்கல், ஒங்கல் விலங்கல், விண்டு, குவடுஎனவிலை, மலை யென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவேறுசொல். உந்தியென்பது - ஆற்றிடைக் குறையுள், கொப்பு, ழம், தேருருநர், யாழகத்தோருறுப்புழ, எனுமிவை வேறுபொருள்குறித்த ஒருசொல் என்னை “ ஒருபொருள்குறித்த வேறு சொல்லாகியும், வேறுபொருள்குறித்த பொருசொல்லாகியு, மிருபாந் தென்பதிரிசொற்களவி,, என்றாராகலின். திசைச்சொல்லாவன, மயிலை மஞ்ஞையென்றும், கிளியைக் கெளையென்றும் தாயைத்தன்னையென்றும், நாயை குமலியென்றும்- வழங்குமனவாம். என்னை “ செந்தமிழ்சேர்த பன்னிருநிலத்தினும், தங்குறிப்பினவேதசைச்சொற்களவி,, என்றாராகலின். செந்தமிழ்நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருகொடுத்தமிழ் நிலமாவன, வெ “ தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்காடேண்பூழி, பன்றியருவாவ தன்வடக்கு, நன்றாப, வீதமலாதிபுனநாடுசெந்தமிழ்சேர், ஏதமில்பன்னி ருநாட்டெண். இதைவிரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன, குங்குமம், மூலம், சங்கு, சந்தனம், என்பனவாம் என்னை “ வடசொற்கி ளவி வடவெழுத்தொரீது. எழுத்தொடு புணர்ந்தசொல்லாகும்மே — சிதைத்தனவரினு மிபைந்தனவரையார்,, என்றாதொல்லாப்பியனார். வகையுளி-எ-து-முன்னும்பின்னும், அசைமுதலாகிய உறுப்புள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமல் வண்ணமுத்தலனக் கொள்க. என்னை-வெ “ அருளுறைக்கு நீராசைசீரடிக்கட், பொருளுறைக்குதோசையேநோக்கி, மருணீயகிக், கூட்டிவங் கூம்பா தலரவுங் கொண்டியற்றல், வாய்ந்தவகையுளியின்மாண்பு,, என்றாராகலின். வ-று, வெ- “ சடியார்பூங்கோதை கடாயினுன்றிண்டேர், சிறியார்சஞ்சிற்றில் சிதைத்து,, இதனை-கடிவார்- எ-ம் பூங்கோதை-எ-ம்-கடாயினுன்-எ-ம்-அலகிடின. ஆசிரியத்தனையும, சலித்தனையுர்தட்டு, வெள்ளைத்தன்னை குன்மறு-மாதலால் - சடியார்பூவென்று ட்ளிமாங் காயாகவும், கோதையென்றுசதமாவாகவும், கடாயினுனென்று, சருவிளமாகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ மலர்மிசையேகினுன் மாணடிசேர்ந்தார், நிலமிசைநீடுவாழ்வார்,, இதனைநிலமிசை-எ-ம்-நீடு-எ-ம்-வாழ்வார்-எ-ம்-அலகிடின ஆசிரியத்தனைதட்டு, வெண்பாவி னிறுத்திக்குண் அசைச்சீராகற்பாலது இயற்சீராய்,நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைச் சீரு மொளிசேர்பிறப்புமொண்காசமிற்ற சீருடைச்சிந்தடியே முடிவா மென்னும், இலக்கணத்தோடு மாறுபடுமர்தலின் நிலமிசை எனக்கருவிளமாகவும், நீடுவாழ் எனக்கூவிளமாகவும்- வார்-என நாளென்னும். நேரசைச்சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க. வெ “ பாயிநர்க்குமாடுநாக்கும் பண்டுதாங் கொண்டவர்க்கும் ஊடுநர்க்கும் கூடுநர்க்குமொத்தலால்- நீடுநீர்

நல்வய லூர நறுஞ்சாந்தணியகலம் புல்லலினூடலினிது,, இதனுள்-கிர
நகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும்- ஓரண்டினையுங்கூட்டி நிரையசை
யாக அலகிடச்சீருந்தனையுஞ் சியைவாம். அல்லாவிடின- நாலசைச்சீ
ராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணாதுகெடும்- பிறவும்ன்ன, வாழ்த்துஇ
ருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும்- இருபுறவாழ்த்துமென - வ - று. வெ
“ கார்நறுநீலங் கடிக்கயத்துவைகலும்- நீர்நிலைநின்றபயன்கொலோ- கூ
ர்நுணவேய்- வண்டிருக்கநக்கதார் வாமான்வழுதியார்- கொண்டிருக்க
ப்பெற்றகுணம்,, இதுமெய்வாழ்த்து வெ. “ பண்டுமொருகாற்றன்பை
ந்தொடியைக்கோட்பட்டு - வெங்கடம் வில்லேற்றிக்கொண் டிழந்தான்,,
தென்களந்தைப் பூமாண்டிருமகளுக் கின்னும்புலம்புமால் வாமான்றேர்
வையையார்கோ. ,, இஃதிருபுறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும்-
மெய்வசையும் இருபுறவசையுமென. வ-று. வெ- “ தந்தையிலேச்சம்’
டன்றூப் தொழிலிதான்பார்ப்பான் எந்தைக்கிதெங்ஙனம்பட்டது கொல்-
முத்தை அவியுணவினூர்தெரியினுவதாங்கொல்லோ- கவிகண்ணனூர்தம்
பிறப்பு” இது மெய்வசை. வெ. படையொடு போகாது நின்றெறி
ந்தானென்றும் கொடையொடு நல்லார்கட்டாழ்க்தான் படையொடு- பா
டிவழங்குந்தெருவெல்லாந்தான் சென்று கோடிவழங்குமகன்,, இஃதிரு
புறவசை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படும் அம்மை அழகு தொன்
மை தோல் விருந்து இயைபு புலன் இழைபு என. என்னை அம்மை
யழகு தொன்மை தோல்விருந் திபைபுபுலனிழைபெனவனப்பெட்டெ.
என்றாராகலின். அவற்றுள் - அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய
சொற்களால் ஒள்ளியவாய பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது
என்னை. “சின்மென்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி, னம்மைதானே -
டிநிமிர்வின்றே,, என்றாராகலின். வ-று. வெ. “அறிவினானுகுவதுண்
டோ பிறிதினோய் தன்னோப்போற் போற்றுகச்சடை,, அழகென்பது,
செய்யுட்கொல்லாகிய திரிசொற்களானோசை யினியவாகப் புணர்க்கப்ப
ட்டது. என்னை. “செய்யுண்மொழியாற் சீர்புனைந்தியாப்பி னவ்வகை
தானே யழகெனப்படுமே,, என்றாராகலின். வ-று. ஆ. “துணியிருந்
பெளவங்குறையவாங்கி, அணிகுளரடுக்கன் முற்றியவெழிசி, காணொடு
மயங்கிய கணைநுணடுநான், யாங்குவந்தனைபோ வோங்கல்வெற்ப, நெ
வெணாமருங்கிற் பாம்பெனவிழிதரும், கடுவரற் கலுழிநீத்தி, வல்லியம்வ
ழங்குங் கல்லதர்நெறியே,, தொன்மை-எ-து- பழையதாகி நிகழ்ந்தபெ
ற்றிபுணர்க்கப்படுவது. என்னை. “தொன்மைதானே, யுனையொடுபுணர்
ந்த பழமைமேற்றே,, என்றாராகலின். வ-று. “செறிதொடியுவகைகே
ளாய் செஞ்சுடர்த்தெறுகதிர்ச்செல்வன்,, என்பதுஉம், பாபாபதம், காந்

தம் போல்வனவுங்கொள்க. தோல்-எ-து-இழுமென்னு மெல்லியவாகி ய சொற்களால் விழுமியவாய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும், பலவடியாய்க் கிடப்பனவுமென விருதிற்றத்தவாம். என்னை. “இழுமெ ன்மொழியால் விழுமியதுநவநினும், பரந்தமொழியா லடிநிமிர்தொழு கினும், தோலெனமொழிப தொன்னெறிப்புலவர்,, என்றாராகலின்.வ-று. “பாயிருள்பரப்பகங்குறையப்பாம்பின், ஆயிரமணிவிளக் கழலுஞ்சேக் கைத், துணிதருவெள்ளந் துயில்புடைபெயர்க்கும், ஒளியோன்காஞ்சி யெளிதெனக்கூறின், இம்மையிலலை, மறுமையிலலை, தீமையிலலை, செய் வோரிலலை, செய்ப் பருளிலலை, அறிவோரியாரஃ திறவுழியிறுகென,” இது மார்க்கண்டேயனாகாஞ்சி-இஃதிழுமெனு மொழியால் விழுமியது நுவன்றது, “நிரும்பைதலைஇய-செனறவாமே,, இதுபரந்தமொழியாலடி .நிமிர்தொழுகியது.—விருந்து-எ-து-புதியவற்றின்மேற்று அஃதிப்பொ ழுதுள்ளாணையபாடுவது. என்னை. “விருந்துதானே, புதியதுபுனைதந் யாப்பின்மேற்றே,, என்றாராகலின் அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு-எ-து-ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள வென்னும் பதினொரு பு ளளியு மீறாகவந்தபாட்டு. என்னை. ஞகாமுதலா ளகரவீற்றுப், புள்ளி யிறுதியியபெனமொழிப.,, என்றாராகலின். அவையும் வந்தவழிக்க ண்டுகொள்க.—புலன்-எ-து-இயறசொல்லாற் பொருடோன்றச் சொல்ல ப்படுவது. என்னை. “தெரிந்தமொழியாற் செவ்விதிற்கிளந்து - தேர்தல் வேண்டாது குறித்ததுதோன்றிற் - புலனெனமொழிப புலனுணர்ந்தோ ரே.,, என்றாராகலின். வ-று. “பார்க்கடன்முகந்த ப்ருவக்கொண்மு- வார்ச்செறிமுரசின் முழங்கியொன்னார் - மலைமுற்றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச் - சென்றவடிருமுகங் காணக்கடுத்தேர் - இன்னுசெலக்கடவுமதி பாடிதுக்காண் - மாவொடுபுணர்ந்தமாலுல்போல - இருப்பிடி யுழைய தாகப் - பெருங்காடுமடுதத காமாகளிதே,,—இயைபு-எ-து-வல்லொற்றி யாதுத்தீண்டாது செய்யுளியலுடையார் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப் பட்ட குறளடிமுதலாப் பதினேழநிலத் தைந்தடியு முறையானே யுடை த்தாய் ஓங்கிய சொற்களால் வருவது. என்னை. “ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத்தடக்காது - குறளடி துதலா வைந்தடிகாது - மோங்கியமொ ழியா னுங்ஙனமொழியி - னிழைபினிலக்கணமியைந்ததாகும்.,, என்றாரா கன். செய்யுளியலுடையார் நாதீரடிதன்னையே - நான்கெழுத்துமுத லுர் வாமெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்தமுன்றடியுங் குறளடியென்றும் - ஏ மெழுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் - உயர்ந்த முன்றடியுஞ் - சிந் தடியென்றும் - பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறும் - உ யர்ந்த ஐந்தடியும் - அளவடியென்றும் - பதினேந்தெழுத்து முதலாப் ப

தினேழெழுத்தின்காறு முயர்ந்த முன்றடியும் - நெடி லடியென்றும் - ப
தினெட்டெழுத்துமுதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்ந்த முன்றடியுங்
நழிநெடி லடியென்றும் - இருபதெழுத்தின் மிக்க நாத்சொடிப்பா இலலை
யென்றும் - வேண்டுவர். அவ்வெழுத்தெண்ணுகின் றழிகுற்றியன்கொ
மும - குற்றியலுகரமும் - ஆய்தமும் - ஓறயமொழித்துநின்ற உயிரும்
உயிர்மெய்யுக்கூட்டி யெண்ணப்படும. எனனை. வெ. “குற்றிகரங் குறறு
கரமென் றிரண்மொய்தமும - ஒற்றுமென வொருநான்கொழித்துக்- கற
றோர் - உயிருமுயிரமெய்யு மோதினாகொளச - செயிர்தீர்ந்த செய்யு
ளடிக்கு,, “நாதசீரொண்ட கடியென்பாடுமே,—நாலெழுத்து முதலா
வாறெழுத்தெல்லை - யேறியநிலத்த குறளடியெனப - ஏழெழுத்தெனப
சிந்தடிகளவே - யீரெழுத்தேற்ற மவவழியான.—பதெழுத்தென்ப
நெடிகளவே - யுற்றநாலெழுத் தேற்றலங்கடையே—முனைந தெழுந்
தே நெடி லடிக்களவே. யீரெழுத்து மிகுதலு மியல்பெனமொழிப—மு
வாறெழுத்தே சழிநெடிற்களவே - யீரெழுத்தேற்ற மவவழியான.,
வெ. நிரண்டு மோரோழு மீரைந்து முனைந்தும் - பாரிபனற நாதசீரப
தினெட்டும் - ஓரா - விளையும் தினேழ நிலத்துக்குறள்சின் - தளவுகழி
நெடிலோடைந்து - எனருராசலின். ஆ. போந்துபோந்து சார்ந்துசார்
ந்து - தேர்த்துதேர்ந்து முசுகொந்து - வண்டிருழ விணடுவீங்கி - நீர்வா
ய்கொண்டு நீண்டநீலம் - ஊர்வாயுதை வீசவூவாய-மதியோவண்டோ
டொலகிமாலை - நன்மணங்கடமும் பன்னெலவூர - அனமயோமெனறோ
ளா யரிநெடுவகண் - இணையீரோதி யேந்திளவெனமுலை - நிறுப்பமாமல
ரிடையெழுந்தமாவின் - நறுந்தழை துயல்வருடஞ் செறிதேந்தல்குல
அணரி டையகைய வரி படைசிலமபின்-மணிமருளவளர்சூழல வளரிள
மபிறைதுதல், லளிநிலவுயங்கிழ பெருவுடைமகனொடு களிமுழவுமு
ழங்கிய வணிநிலவுமணிநகா இருந்தளவு மலரளவு கருப்புலவுறுதொ
டை-கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு-பெருமணம்புணர்ந்தன
யென்ப-அஃதொந்மேனறப்படுழிசுவசனற இனிப்பொருள கோடா
ன்பது உம்மைததொகை. பொருளும் - பொருள்கோளுமென - என
னை வெ. “அருளல்லதியாதேனிற கொல்லாமைகோரல், பொருளல்லத
வ்ஜனறினல்.. இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைதொக்கா
றபோலக்கொளக. அவற்றுள்-பொருளாவன- குறிஞ்சிகைக்கிளை முத
லிய அகமும் அகப்புறமு ம வெட்சிபாடான் பாட்டு முதலிய புறமுங்
புறப்புறமுமாம். அவை அவ்வலககணங்கூறிய நூல்களிற கண்முகொ
ளக. இனிப்பொருள்கோள ஒன்பதுவகைப்படும, நிரலிறைமொழிமா
றறும் சுண்ணமொழிமாறறும் அடிமொழிமாறறும் அடிமொழிமாற

தும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும் புனல்யாற்றுப் பொருள்கோளும் அனை
மறிபார்ப்புப்பொருள்கோளும் தாப்பிசைப்பொருள்கோளும் கொண்டு
கூட்டுப் பொருள்கோளுமென இவற்றுள்நிரனிதை யிரண்டிவகைப்புடும்
பெயர்நிறனிறையும் வினைநிரனிறையும் என. அவற்றுள் பெயர்நிரனிதை
வருமாறு. வெ (கொடிசுவளை கொட்டைதுசப்புண்கண்மேனி, மதிபவ
ளமுத்தமுகம்வாயமுறுவல் பிடிபினை மஞ்ஞைநடைநோக்குச்சாயல் வ
டிவினளேவஞ்சிமகள்) இனிவினைநிரனிதை வருமாறு. (காதுசேர் தாழ்
குழையாங்கன்னித்துறைசசேர்ப்ப போதுசோதார்மார்ப்போர்ச் செழிய
நீதியால் மண்ணமிாதமங்கையர்தோண்மாற்றாராயேற்றார்க்கு துண்ணி
ய்வாய்பொருள்) எ-ம-வெ. (அடல்வேன்மாநோக்கினின் முகங்கண்டே,
உடலுமிரிதோடுமுழமலரும்பார்க்கும கடலுங்கனையிருளு மாம்பலும்
பாம்பும் தடமதியமாமென்றுதாம்) இனிமுறைநிரனிதை எதிர்நிரனிதை
மயகநிரனிதை மிகையெண்ணிரனிதை குறையெண்ணிரனிதை என்
றுவேண்டுவாருமுளா. அவற்றுள், அடிநிரனிதை வருமாறு-விரு (கூ
ற்றுவினைவின்மதனையரசகாகோவைக் கூனிலவைக்குஞ்சரத்தை யிஞ்சி
முனை ஏற்றுலகின்புறவுருவ மாளத் தோள்களிற்வெறிப்ப விமையப்
பெணவெருவவேவக காற்றொழிலாயனத்தால்னவிரலாற்கற்றைக் கதிர்
முடியாறகர தலத்தாறகணையாற்பின்னும் ஊற்றழியவுதைத்தரிததுநெரி
ததுசகுடி யுர்ததெரித்தானவனெமமை யுண்ட யகோவே) சுண்ணமொழி
மாற்று-வெ. (சுனாயா லவயமிமீதப்பவலாடனைய யானைக்குநீத்து முயற்
குநிலையெனப் கானகநாடன்களை) இதனுள்-சுனாயென்பதனோடு மிகப்ப
வென்பது பொருள்கொள்ளவும். அமமியென்பதனோடு ஆழவென்பது
போருள்கொள்ளவும் யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும் முயலென்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்த
மைபாற்சுண்ணமொழிமாற்று. இனி அடிமறிமொழிமாற்று. (சூரல்ப
மபிப் நீவரலாதே) எனனும் ஆசிரியம்வேண்டிற்றோடியான் முதலாகச்
சொன்னாலும் ஓசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தகையாலடிமறிமொ
மாற்று —இனி அடிமொழிமாற்று-வெ. (ஆலத்துமேலகுவளை குளத்துள
வாவினெடியகுரங்கு)—என்பதனுள் ஆலத்துமேலகுவாங்கு குளத்துள கு
வளையென்று இரண்டடியிலமொழிமாற்றிப் பொருள் கொண்டமையால்
அடிமொழிமாற்று. இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்-வெ. (திருத்திடுமி
ன்றியவைபிற்காண்டிமாதர் இறந்துபடிப்பெரிதாமேதம் உறந்தையாகோ
ன்-தண்ணூரமாரபிற்றமிழ்ப்பெருமானைக் கண்ணூரக்காணக்கதவு) இதனு
ள் திருத்திடுமின் என்பதனோடு கமவு-எ-து- நோக்குடைததாய்ப்பொரு
ள்கொண்டமையாற் பூட்டுவிற்பொருள்கோள் — இனிப்புனல் யாற்றுப்
பெ

பாப்பருங்கலக்காரிகை.

பொருள்கோள்-வெ. (ஆலைப்பான்பிதி துயினாயாக்கலுங்குற்றம் விலைப்
 பாரித்கொண்டின்மிசைதலுங்குற்றம் சொலற்பாஸவல்லாதசொல்லலுங்
 குற்றம் கொலைப்பாலுங்குற்றமேயாம்) இஃதடிதோலும் பொருளற்றுவ
 ந்தமையாற்புனல்பாற்றுப்பொருள்கோள். இனியனைமறிபாப்புப்பொருள
 கோள்-விரு. (தாள்ந்தவுணர்வினராம்ததாளுடைந்துதண்டுன்றித் தளா
 வார்தாமும் சூழ்ந்தவினையாககசடவிளிந்துநாற்கதியிற்சுழல்வார்தாமு
 ம் ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன் செயதவினையென்றே முனிவார்தாமும் வாழ்
 ந்தபொழுதினேவானெய்துநெறிமுன்னி முயலாதாரோ.) இதனுளவாழ்ந
 தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னிமுயலாதாரென்னு மிறுதிசசெ
 ல் இடையு முதலுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் அனைமறி பரட்
 புப்பொருள்கோள். — இனிததாப்பிசைப்பொருள்கோள்- வெ. (உண்
 னுமையுள்ள துயிர்நிலையுண்ணுண் அண்ணுத்தலசெய்யாமளறு) இதலு
 ள் ஊனை யுண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை எ-ம- ஊனையுண்ண வண்ணு
 தல் செய்யாதளறு-எ-ம் - நடுநின்ற ஊனென்னுஞ்சொல்முதலும் இறுதி
 யுஞ்சென்று பொருள் கொண்டமையால் தாபிசை - ப்பொருள்கோள் —
 இனிக்கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்.—வெ. (தெங்கங்காய்போலத்
 திரண்டுருண்டபைங்கூந்தல் வெண்கோழிமுட்டையுடைதமன்னமா பே
 னி அஞ்சனத்தன்னபசலைதணிவாமே வங்கததுசசென்றார்வரின்) இதரு
 ள்-அஞ்சனத்தன்னபைங்கூந்தலெனவும் தெங்கங்காய்போதைதிரண்டு
 ண்டவெண்கோழி முட்டையுடைததன்னபசலையெனவும் சொற் களை
 கொண்டுகூட்டிப்பொருள்கொண்டமையால் கொண்டுகூட்டுப் பொருள
 கோள்.—வெ. (ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும் பாரிபறமபினடே
 ற்றண்ணுமை காரி, விறன்புள் ஞாவேங்கைவீ தாளுணுந்தோளாள
 றனுள்ளுருள்ளதலர்) இதனுள்-தண்ணுமைநாணுநமோள்-எ-ம-நிறம்மே
 ங்கைவீ-எ-ம்-அலர் ஆரியமன்னர்பறையினெழுந்தியம்பும்-எ-ம- சொற்
 னைக்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமை. ால் இதுவுங்கொண்டுகூட்டுப்பெ
 ருள்கோள். பிறவுமன்ன. இனிக்குறிப்பிசை-எ - து- எழுத்தல்லோடை
 யான்வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அநுகரணமுமுதலாகவுடை
 ன செய்யுளகத்துவந்தால் அவற்றைசெய்யுண்டை யழியாமல் அசை
 ம் சீரும், அடியும் தொடையும், பிழையாமல் அலகிட்டு வழங்கப்படு
 னக்கொள்க. வ-று-வெ- (உ னறலங்கொன்றைமலர்மலைந்துஃகுவஃ
 ன்றுதிரியுமிடைமகனே சென்று, மறியாட்டையுண்ணுமல் எண்ணையா
 வுல்லே, அறியாயோவண்ணுக்குமாறு) ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனாட்
 டிய ஊசிமுரிபுட்கண்டுகொள்க-என்னே. (எழுத்தல்லிசையையசை
 கிசீர்தனை நிறைக்கவும்படுமைநேர்ந்திசினோ) என்றாராகலின். இ

தமிழியல்

ஒப்பு-எது-மேற்சீரும் தனையும் அடியும் வரையறுக்கப்பட்டபாவும் பாவி
 ன்முஞ்ஞொன்ன பெற்றியிற்றிந்து மக்குங்குறைந்தும் வந்தா லவற்றை
 யொருபுடையொப்புமைநோக்கி புறந்தெய்யுட்களினபாற்படுத்தி வழ
 ங்கப்படும-எ-று. வ-று. (கோழியும்கவினகுக்கில்குரல்காட்டும் தாழியு
 ணீலததுடநுணீர் டோதுமினோ ஆழிசூழ வையத்தெம்மண்ண லடியுத்
 திக் கூழைநனையக்குடைந்துங் குளிர்புனல் ஊழியுமன்னவா மென்றே
 லோமொமபாவாய்) மேல்நாறசீநான்கடியாய் வருவதுகவிவிருத்தமென்று
 வரையறுத்துச்சோன்றா, இஃதைத்தடியான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை
 யொப்புமைநோக்கிக் கவிவிருத்தத்திற் பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்
 கொள்க. இதனைத்தரவு கொச்சகமெனினுமிழுக்காது. (சுற்றநீர் சூழ்
 கிடங்கிற் பொற்றாமனாப்பூம்படபடைத, தெண்ணீர்நல்வயலூரன் கேண்
 மை யல்லிருங் கூந்தற்கலராளுவே) மேல்வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சி
 றுமை யென்றெடுததோதினார். இஃதிரண்டடிச் சிதுமையான் வந்ததா
 யினும் ஒருபுடையொப்புமைநோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழ
 ங்கப்படுமெனக்கொள்க. பிறவும்புராணகவிஞரார்பாடப்பட்ட இலக்கி
 யங்களையும் இவ்விலககணத்தா னொருபுடையொப்புமைநோக்கி ஒன்றன்
 பாற்படுத்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க ஒப்புமென்ற வும்மையால்வண்
 ணமும் புனைந்துளையும், அடியின்றிரடப்பனவும் ஓரடியா னடப்பனவும்
 பாட்டும் உளையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிகியும் முதுசொல்
 லும். வாழ்த்துமாமாறும எணாந்துகொள்க.—அவற்றுள் வண்ணம் நூ
 றுதிற்றதனவாம. அவைசொல்லுமாறு தூங்கிசைவண்ணம் ஏத்திசை
 வண்ணம் அடுகிசைவண்ணம் பிரிந்திசைவண்ணம் மயங்கிசைவண்ண
 மென்னுமிவ்வைந்தினையு முதல்வைத்து அகவல்வண்ணம் ஒழுங்கிசைவ
 ண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிந்நான்கினையு
 ம் இடைவைத்துக் கரில்வண்ணம் நெடில்வண்ணம் வல்லிசைவண்ண
 ம் மேல்விசைவண்ணம் இடையிசைவண்ணம் என்னுமிவ்வைந்தினையுங்
 கடைவைத்துக்கூட்டியுதழ் நூறுவண்ணமும் பிறக்கும். என்னை-க-றை
 (தூங்கேத்தடுக்கல் பிரிதன்மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும் பாங்கேயகவ
 லொழுகல் வலிமெலிப்பாற்படுத்திட் டாங்கேகுறினெடில்வல்லின மெல்
 லினமோடிடையைத் தாங்காதுறழ் தரத்தாம்வண்ண நூறுந்தலைப்பமே)
 என்றாராகலின். அவற்றின்விரியாவன- குறிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம்
 நெடிலகவற்றூங்கிசைவண்ணம் வலியகவற்றூங்கிசைவண்ணம் மெலிய
 க்வற்றூங்கிசைவண்ணம் இடையகவற்றூங்கிசைவண்ணம். எ - ம் குறி
 லொழுகற்றூங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுகற்றூங்கிசைவண்ணம் வல்
 யொழுகற்றூங்கிசைவண்ணம் மெலியொழுகற் றூங்கிசைவண்ணம் இ

இடையொழுகற்றுச்சிசைவண்ணம் - எ-ம் குறில்வல்லிசைத்தூங்கிசை வ
ண்ணம் நெடில்வல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் வலிவல்லிசைத்தூங்கிசை
வண்ணம் மெலிவல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் இடைவல்லிசைத்தூங்கி
சைவண்ணம்-எ-ம்-குறின்மெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் நெடின்மெல்
லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் மெலி
மெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ணம் இடைமெல்லிசைத்தூங்கிசைவண்ண
ம், எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவலேந்திசைவண்ணம் நெ
டிலகவலேந்திசைவண்ணம் வலியகவலேந்திசைவண்ணம் மெலியகவலே
ந்திசைவண்ணம் இடையகவலேந்திசைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுகலே
ந்திசைவண்ணம் நெடிலொழுகலேந்திசைவண்ணம் வலியொழுகலேந்தி
சைவண்ணம் மெலியொழுகலேந்திசைவண்ணம் இடையொழுகலேந்தி
சைவண்ணம் எ-ம், குறில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் நெடில்வல்லி
சையேந்திசைவண்ணம் வலிவல்லிசையேந்திசை வண்ணம் மெலிவல்லி
சையேந்திசைவண்ணம் இடைவல்லிசையேந்திசைவண்ணம் எ-ம் கு
றின் மெல்லிசையேந்திசைவண்ணம் நெடின்மெல்லிசையேந்திசைவண்ண
ம் மெலிமெல்லிசையேந்திசைவண்ணம் மெலிமெல்லிசையேந்திசைவ
ண்ணம் இடைமெல்லிசையேந்திசைவண்ணம் எ-ம் ஏந்திசைவண்ணம்
(உய்) குறிலகவலடுக்கிசைவண்ணம் நெடிலகவலடுக்கிசைவண்ணம் வலி
யகவலடுக்கிசைவண்ணம் மெலியகவலடுக்கிசைவண்ணம் இடையகவல
டுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறிலொழுகலடுக்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுக
லடுக்கிசைவண்ணம் வலியொழுகலடுக்கிசைவண்ணம் மெலியொழுகலடு
க்கிசைவண்ணம் இடையொழுகலடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறில்வல்லி
சையடுக்கிசைவண்ணம் நெடில்வல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் வலிவ
ல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் மெலிவல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் இடை
வல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறின்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ண
ம் நெடின்மெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் வலிமெல்லிசையடுக்கிசை
வண்ணம் மெலிமெல்லிசையடுக்கிசைவண்ணம் இடை மெல்லிசையடுக்கி
சைவண்ணம் எ-ம் அடுக்கிசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவற் பிரிந்திசைவ
ண்ணம் நெடிலகவற்பிரிந்திசைவண்ணம் வலியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம்,
மெலியகவற்பிரிந்திசைவண்ணம் இடையகவற்பிரிந்திசைவண்ணம்-எ - ன்
குறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம் நெடிலொழுகற்பிரிந்திசை வண்ணம்
வலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம் மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம்
இடையொழுகற்பிரிந்திசைவண்ணம் எ - ன் குறில்வல்லிசைப் பிரிந்நாசை
வண்ணம் நெடில்வல்லிசைப்பிரிந்திசைவண்ணம் வலிவல்லிசைப் பிரிந்தி
சைவண்ணம் மெலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் இடை வல்லிசைப்பிரி

ஒழிபிடிப்பு

ரீதிசைவண்ணம், எ-ம்-குறின்மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் ரெடின்
 மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம் வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசை வண்ணம்
 மெலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவ
 ண்ணம், எ-ம்-பிரிந்திசைவண்ணம் (உய்) குறிலகவன்மயங்கிசை வண்ண
 ம், நெடிலகவன்மயங்கிசை வண்ணம், வலி கவன் மயங்கிசை வண்ணம்,
 மெலியகவன்மயங்கிசைவண்ணம், இடையகவன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்
 குறிலொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் நெடிலொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம்
 வலியொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக்கன்மயங்கிசை வண்ணம்
 இடையொழுக்கன்மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம் குறில்வல்லிசை மயங்கிசைவ
 ண்ணம் நெடில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசை
 வண்ணம் மெலிமெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கி
 சைவண்ணம், எ-ம் குறின்மெல்லிசைமயங்கிசை வண்ணம் நெடினமெல்
 லிசை மயங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலி
 மெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசை வண்ணம்
 எ-ம் மயங்கிசைவண்ணம், (உய்) ஆக வண்ணம்நூறு, இவ்வாறுவிரித்
 துரைத்தாரவியனார். இனி, ஆகிரியர்சொல்கார்பியனார்வண்ணம் இரு
 பதென்பர். என்னை (வண்ணந்தானே நாலந்தென்ப) அவைதாம், (பாவ
 அவண்ணந்தா அவண்ணம் வல்லிசைவண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம் மி
 னைப்படுவண்ணமென்பவை - வண்ணம், நெடிஞ்சீர்வண்ணம் குறுஞ்சீர் வண்
 ணஞ் சித்திரவண்ணம் நலிபுவண்ணம் மயம்பாட்டுவண்ணம் புறப்பாட்டு
 வண்ணம் மொழுகுவண்ணம் மொருவுவண்ணம், மெண்ணுவண்ணம் மகைப்
 புவண்ணம், தூங்கல்வண்ணம் மேந்தல்வண்ணம், முருட்டுவண்ணம் முடுகுவ
 ண்ணமென் முங்கவைவென்பவற்றிந்திசைவே) என்றாராகவின். அவா
 றுள், “ பா அவண்ணம், சொந்தீதநாதி, நூற்பாறபயிலு நோக்கிற் றெ
 ன்ப) வ-று. “ அவற்றுள். குறறெழுத்தென்ப) எ-ம் “ தா அவண்ண
 மிடைப்பிட்டுவந்த வெதுசைத்தாகும்) வ-று. “ உள்ளார்— காழறந்தோ
 ரே) எ-ம். வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிசுமே) வ-று. “ முட்டா
 ட்டாமரைத்-சுஞ்சி) எ-ம். மெல்லிசைவண்ணம் மெல்லெழுத்துமிசுமே
 வ-று. “ பொன்னினனபுன்னை நுண்டாது) எ-ம். இயைபு வண்ணமி
 டையெழுத்துமிசுமே. வ-று. “ வால்வெள்ளருவினொமிசையிழியவும்
 ரகாள்வல்லுழுவைவிடரினியம்பவும், வாழுகிரனியம் வரைச்சையுழுவ
 ம், நெலொளிவிளக்கினவர்வரின், பீரொடுதோளிவாழ்கிற்பெயரே) எ-ம்
 அளபெடைவண்ணமளபெடைபயிலும். வ-று. “ கண்ணடன மெனக்க
 ண்டுகேதும்) உ-ம். “ நெடுஞ்சீர் வண்ணம் நெட்டெழுத்துப் பயிலும்)
 வ-று. “ மாவாராதே, மாவாராதே) எ ம. குறுஞ்சீர்வண்ணங்கும் நெழு

பாய்ப்புருங் கல்வாரிசை.

பாய்ப்புருங் கல்வாரிசை. வ-று. “உறுப்புபெழிலி தொகுபெயல்பொழிய, சிறுகொ
 ம்பயலாபொதிதனையவித, குறுகிப்பருவமிதுவென மறுகுபு, செறிதொ
 கதனது புலனறியொழுத) எ-ம். “சித்திரவண்ணங்குறியவு நெடியவு
 ம்” (நாத்துநீரந்தகெகிபவியற கதகதென்ப) வ-று. “சூல்பம்பிய—நீவ்.
 ன்வே) எ-ம். “நலிபுவண்ணமாமதமபயிலும்) வ-று. (அஃகாமை செல்
 வதசிற கியாதெனின்வெக்காமை, வேண்டும் பிறன்கைப்பொருள்) எ-ம்.
 அகப்பாட்டுவண்ணமுடியாதன போன்று முடிந்ததன்மேற்றே) வ-று. ப
 ன்மீனுவணங்கற்படுபுள்ளோப்பியும், புனைநுண்டது நம்மொடுதொகுத்
 தும், பன்னாள்வந்து ணிமொழிபயிற்றியு, மணத்தற்கொவ்வாள் றணநது
 புறமாறி, யினையனுகியிங் குறத்துறந்தோன் பொய்தலாயத்துப பொலன
 ரெழிமகளிர், கோடியாவெணமணலேறி, யோடுகலன்காணுந் துறைவன்.
 ரேழி) எ-ம், (புறப்பாட்டு வண்ணமுடிந்தது போன்று முடியாதாகும்)
 வ-று. (இன்னுவைகலவாரமுன்னே—முழுதுடன்றுரந்தே) எ-ம். ஒழு
 குவணனமோசையினொழுகும்) வ-று. (அம்மவாழிம்தாழிகாதலரினனே
 பரிக்குமினனவாடையொடு புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய வுய்யலளிவ
 னொறுநாச்சொல்லிச் செல்லுநர்ப்பெறினே சேயவல்ல வின்னிளிபிரந்
 தமன்னவா பொன்னணிநெடுந்தோ பூண்டமாவே) எ-ம். (ஒருஉவண்ண
 மொரிதுதொடுக்கும்) வ-று. சிறியகட்பெறினே — உயிரதவப் (லவே)
 எ-ம் (எண்ணுவண்ணமெண்ணு பயிலும்) வ-று. (நன்னெனநைநகண்.
 றும்பூணதம் துன்னருங்கடுந்திறகங்கன்கட்டி பொன்னணிவல்வித போ
 ன்றுநையென்றுங்கு) எ-ம். அகைபபு வண்ண மறுத்தறுத தொழுகும்)
 வ-று. (வாராராயினும்வரினும்வரநமக் கியாராகிபுரோதோழி -எ-ம். (அ
 கைததல் அறுத்தல்) தூங்கல் வண்ணம்வஞ்சிபயிலும்) வ-று. (யானூட
 த்தானுணர்த்தயானுணராவிட்டதற்பின் றுனூடயானுணர்த்தத தானுண
 ரான்றேனூடு) எ-ம் ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லிற் சொல்லிய
 துசிறக்கும்) வ-று. (வைகலும்—வைத்துணராசாரா,) (உருட்டு வண்ண
 மராகத்தொடுக்கும்) வ-று. (உருகெழுமுருகியமுருமென வகிாதொறு ம
 ருகெழுசிறகொடுமணவரு மணிமயில) எ-ம். முடுகுவண்ண மடியிறத்
 தொழுகும்) வ-று. (நெறியறிசெறிசுறிபுரிதிரி எ-ம். வருமெனக்கொள்க
 இனிப்புனைந்துனாயிர ன்டுவகைப்படும். பெரியதனைசுகருகிச்சொல்லு
 தலும் சிறியமனைபவெருகிச் சொல்லுதலுமென. என்னை (உடைக்கப்ப
 பெபொருட்கொத்தனவெல்லாம் புகழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துனாயாகும்
 என்றாராகலின். வ-று. வெ (அடையார்பூங்கோதைக்கல்குலுர்தோன்று
 ம்புடையார்தனமுலையுத்தோளும் இடையாதும் கண்டுகொள்ளா தாயி
 னுங்காரிகைநீர்மையாட் குண்டாகவேண்டுமகப்ப) இது பெரியகனைச்

ருக்கிற்று. அவாப்போல்கன்றதனால் சூன்மேற்சான்றோர் உசர்ப்போல வுண்டேமருங்குல் உசாவினைப் பேதைகருணாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகி னவே கோதைக்கொம்பன்னுள் குயம்) இது சிறியதனைப் பெருக்கிற்று. (பிபான்ட்லிகச்சிபூமலிகூடல் மாரியிகை மணிமாடம்என்னுந் தொடக்கத் தனவுமது. இனி அடியின்றிநடப்பன பாட்டுளையும் நூலும் மந்திரமும் சந்தோபிசிதமும் முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழத்து மென்னுமி வை ஓடியானும் பலவடியானும் வரப்பெறும். என்னை (செயிர்தீர் செ ய்யுடெரியங்காலை யடியினீட்டத் தழகுபெற்றியலும். ஓடியானுமொரோ விடத்தியலும் அவைதாம பாட்டுநூலேமந்திரப்பிசியே முது சொல்லங் கமம் வாழத்தொடுபிறவு மாகுநவென்ப வறிந்திசினோரோ என்றா ராகவினை தீவிரநூலாவது மூவகைத்தாய மூவரினடை பெற்றுநால்வகைப் பயத்த தீர்ப் எழுவகையாசிரியமதவிகற்பத்தாய்ப் பத்துவகைகுற்றத்தீர்த்து பத் துவகைக்குணத்தாய்ப் பதின்மூன்றுவகையானுரைபெற்று முப்பத்தி ரண்டு தந்திரவுத்தியோடும் புணர்ந்த மெனக்கொள்க. அவற்றுள் மூவ கையாவன தந்திரம் சூத்திரம் விருத்தியெனவிலை முதனால் வழிநூல னார்புநூலெனினுமமையும் மூவரினடைபெறுதவென்பது அவைமூன்று நூலாததுமாசிரியர்மூவரொனக் கொள்க நால்வகைப்பயனாவன அறம், டொ ருள், இன்பம், வீடெனவிலை. எழுவனாசிரியர் மத விகற்பமாவன, உடன்படல மறுத்தல் பிறாதம்மதமேற்கொண்டுகளைதல தா அனாடடித் தனாநிறுத்தல் இருவாமாறுயோனொருதலைதுணிதல் பிறர்நூற குற்றங் காட்டல் பிறிதொடுபடா அன்றஅடிமங்கொளல் என்னுமிவை. பத்துவ கைக்குற்றமாவன சூன்றககூறல மிகைபடக்கூறல கூறியதுகூறல மாறு கொள்ககூறல எழுநூலுசொற்புணர்த்தல் மயங்கவைத்தல் வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்றுவிரித்தல சென்றுமேய்த்திறுத்தல நின்று பயனி னமை எனவிலை. பத்துவகைக்குணமாவன சுருங்கச் சொல்லல விள ங்கவைத்தல நவின்னோராகவினைம நன்மொழிபுணர்த்தல ஓசையுடைமை ஆழமுடைத்தாதல முறையின்வைப்பு உலகமலையாமை விழுமி யதுபயத் தல விளங்கு நாரணத்ததாகுதல எனவிலை. பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன சூத்திரந்தோற்றல சொலவகுத்தல சொற்பொருளுரைத்தல வி னாதல விடுத்தல விசேடங்காட்டல உதாரணங்காட்டல ஆசிரியவசனங் காட்டல அதிகாரவரவுகாட்டல தொகுத்துமுடித்தல விரித்துக்காட்டல துணிவுகூறல பயனொடுபுணர்த்தல எனவிலை. முப்பத்திரண்டுதந்தி ரவுத்தியாவன நுதலிப்புகுதல ஒத்துமுறைவைப்பு தொகுத்துள்ளட்டல வகுத்துக்காட்டல முடித்துக்காட்டல முடிவிடங்கூறல தானேடுத்தல மொழிதல பிறன்கோட்கூறல சொற்பொருள் விரித்தல தொடர் சொற்பு

ணர்த்தல இரட்டுறமொழிதல ஏதுவின்முதித்தல ஒப்பின்முடித்தல மா
ட்டெறிந்தொழுகல இறந்ததுவிலக்கல எதிரதுபேற்றல முன்மெய்திந்து
கோடல் பின்னதுநிறுத்தல விகற்பத்தினமுடித்தல முடித்ததுமுடித்தல
உரைத்துமென்றல உரைத்தாமென்றல ஒருதலைதுணிதல எடுத்திகாட்டி
டத எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல இன்னதலலதிதுவென் மொழிதல
எஞ்சியமொலலினெயதக்கறல பிறநூனமுடிந்ததுதா னுடன்படுதல் த
னகுறிவழக்கமிகவெடுத்துரைத்தல சொல்லின்முடிவினப்பொருணமுடி
த்தல் ஒன்றினமுடித்தறன்னினமுடித்தல உய்த்துணரவைப்புளனவிலை
இவ்வாறுசொன்னா பாடலொன்றனுமாசிரியனொனக்கொள்க தந்திர யுத்
தி முப்பத்திரணடினும் பலவென்பாருமுளர். (அ)

எழுத்துப்பதினமூன்றிரண்டசைசோ முப்பதேழ்தளையைந்
திழுக்கிலடிதொடைநாறபதின்மூன்றைந்துபாவினமூன்
றொழுக்கியவண்ணங்கணுறொன்பதொண்பொருள்கோளிருமு
வழுக்கிலவிகாரமவனப்பெட்டி யாப்புள்வகுத்தனவே

இ—கை. இந்நூலுள்வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்
துற்று. எழுத்துப்பதினமூன்றாவன குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்து உ
யிர்முத்து குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஐகாரக்குறுக்கம் ஆய்தம் மெ
ய்யெழுத்து வலலினம் மெலலினம் இடையினம் உய்யாமெய் அளபெடை
எனவிலை. இரண்டசையாவன நேரசை நிரையசை எனவிலை சோழி
ப்பதாவன ஈரசைசோநான்கும் மூவசைச்சீரெட்டும் நாலசைச்சீர்பதினா
றும் ஓரசைச்சீரிரண்டுமெனவிலை. ஏழ்தளையாவன சேரொன் ருசிரிய
த்தளை நிரையொன்றருசிரியத்தளை இயற்சோவெண்டளை வெண்சோ வெண்
டளை ஒன்றிய வஞ்சித்தளை ஒன்று வஞ்சித்தளை கலித்தளை பென்விலை
ஐந்தியாவன குறளடி சிந்தடி அளவடி நெடிவடி கழி நெடிவடி யெனவி
லை. தொடைநாறபத்துமூன்றாவன அடிமோனை அடியெதுகை அடி
முரண அடியிறைப்பு அடிபளபெடை அந்தாதித்தொடை இரட்டைக்
தொடை செந்தொடையெனகூடி ந்ததொடையும் இணைமோனை முதலா
கிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமு மெனவிலை. ஐந்துபாவாவன
வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்டா வெனவிலை. இ.
னமூன்றாவன சாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ண
மநூறாவன குறிலகவற்றுங்கிசைவண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப்போந்த
ன. ஒன்பதொண்பொருள்கோளாவன நிரனிதை சுண்ணமொழி மாறறு
முதலியன. இருமூவழுக்கில விகாரமாவன வலிக்குழுவழிவலித்தனமு
தலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்தனவே
எ-து யாப்பருங்கலமெனனும் யாப்பிடுவெல்லப்பட்டன ஏ-று ஏகாரம்

ற்றனை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால், திணைவழுவும், பாலவழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும் விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவும் என்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப்பட்டு மெனக்கொள்க. வழக்கில்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம். பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறுகுற்றமும்படாமற் புணர்க்கப்பட்டு செய்யுட்கொள்கொள்க. அவற்றுள்-எழுத்துக்குற்ற முதலிய ஐந்தும், அவ்வவ்விலக்கணநூல்களா லறிந்துகொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன. எழுத்துமுதலியதிரிதல். என்னை “எழுத்தரிசிலைதிரிந்த வெழுத்தானந்தமும், சொன்னிலைதிரிந்தசொல்லானந்தமும், பொருணிலைதிரிந்தபொருளானந்தமும், யாப்புரிசிலைதிரிந்த யாப்பானந்தமும், நடைபெறுபுலவர்நாட்டினரவையே,, என்றாராகலின். அவற்றுள்-எழுத்தானந்தம்வருமாறு. வெ. “ஆழியிழைப்பப்புகல்போமிரவெல்லாம், தோழிதுணை யாத்துயர்தீரும், வாழி, நறுமாலேதாராய் திரையவோலுவென்னும், செறுமாலேசென்றடைந்தபோது,, இதனுள்-திரையவோலுவென்று இயற்பெயரைச் சார்ந்தளபெழுந்தமையால் எழுத்தானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்சார்த்தியெழுத்தளபெழினே, யியற்பாடில்லா வெழுத்தானந்தம்,, என்றாராகலின். சொல்லானந்தம்வருமாறு வெ. “என்னிற்பொலிந்த திவண்முகமென்றெண்ணித், தன்னிற்குறைபடுப்படுப்பன்றண்மதியம், மின்னி, விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயன், எரிந்திலங்கு வேலினெழும்,, இதனுள்-தலைமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்ந்தமையால் சொல்லானந்தம். என்னை “இயற்பெயர்மருங்கின் மங்கலமழியத், தொழிற்சொற்புணர்ப்பினதுசொல்லானந்தம்,, என்றாராகலின். பிறவுமவந்தவழிகாண்கொள்க. வெ. “இந்திரனேபோலு மிளஞ்சாந்தனசாத்தற்கு, மந்தரமேபோன்றிலங்கு மல்லாகம், மந்தரத்தில், தாழருவிடானறுளது தார்மாலையம்மால், ஏழலகுநாறுமிணர்,, இதனுள்-சாத்தனென்னுங் கீழ்மகனை-அரசனா உவமித்தாற்போல உவமித்தமையால் இறப்ப உயர்ந்தவானந்தவுவமை. வெ - “வள்ளெயிற்றுப்பேழ்வாய் ஞமலிக்குமான்குழாம், எள்ளியிரிந்தாற்போலெவ்வழியும், வளளற்கு, மாலாக்கடலன்ன மண்பரந்தவாட்டானே, மேலாருமேலார்வினாந்து,,—இதனுட் புலியினோடு வமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகியவீரனோடு நானிய உவமித்தமையால் இறப்பவிழிந்தவானந்தவுவமை. என்னை “இறப்பவிழிந்தது மிறப்பவயர்ந்தது, மறத்தகைவழீஇய வானந்தவுவமை,, என்றாராகலின். அலங்காரக்குற்றமாவது-வெ. “வெண்டிங்கள்போன்றிலங்கு வெண்சங்குசங்குபோ

யணபுலவகுதாழைவளர்தோடு, விண்டெங்கும், கள்ளரவிநாறுங்
ருங்கழிஞ்ஞம் கானகத்தெம், உள்ளாவிவாட்டிமுரு., இதனுள், வெண்
கன்போலுஞ்சங்கு, சங்குபோலுந்தாழைப்பூவென்று உவமைக்குவமை
சொன்னமையால் அடுத்தவரலுவமையென்னும் அலங்கார்க்குற்றம் எ
ன்னை, “உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப,, என்றாராகலின். இனி
எல்லார்க்குற்றமுந் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு. ஆ “தாமரைபுரையுங் காமர்
சேவடி, பவளத்தன்ன மேனித்திகழொளி, குன்றியேயுக்கு முடுக்கைக்
குன்றின், நெஞ்சுபகவெறிந்த செஞ்சுடர்நெடுவேற், சேவலங்கொழி
ன்காப்ப, வேமவைகலெய்தின்றலுலகே.,

மூன்றாவது-ஒழிபியல்- முற்றிற்று.

சீரொடுவிட்டிசைமாஞ்சீரியற்றளைசேர்ந்தருகி
வாரடர்கொங்கைவருக்கஞ்சருங்கிற்றுவான்பொருளும்
சீரியதூங்கேந்தடுக்குச்சிறந்தவெழுத்துமன்றே
யாருமொழிபியற்பாட்டின்முதனினைப்பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும், உரையும்முற்றிற்று.

இந்நூலிற்சொல்லாத கட்டளைக்கவிப்பாவுக்கிலக்கணம்.

கு, “மாச்சீர்முன்வரு நாற்சீரடியே, நோமுத னினாமுத னிரனினை
யானே, பதினொருமுத்தும பன்னீரொழுத்து, மியைந்தாயடியாய
ந்தஃதிரட்டித், தொத்துநான்கிறுவது கட்டளைக்கவிப்பா,, வ-று. “சொ
ல்லினீரிவ ராசைப்பட்டாரொன்று - சொன்னசொற்பொருள் வேறுகொ
ண்டையையோ, புல்லுவாரொவவிதத்தினு மென்றுள்ளம் - பூரித்தேயிரு
ந்தேன் மடமங்கைமீ, செல்லுலாமபொழிற்கூவநகருறை- திருவிறகே
லரினுமருளாமையால், ஆல்லதேதுதிடம்பர றென்பொரு- ளறையினவன
கணராவொன்மட்டுமே,,—இதுநேரசைமுதலாவந்தசெய்யுள். “மதி
நேர்முக மாதுகுயிலிந்து, வநதுசிந்து பகைசெய்வேமனம், கொதிகடு
ருலையாகும்விழுமெழுந - கோட்டி கொள்ளு மதனப்பயலையே, துதிசு
ம் பாங்கியர்ப்பார்த்துச் செவ்வாய்துடி - துடிககுங்கைவளை சேரும்பி
னியிருந், ததிக்கும்பார்க்குங்கண் டாய்திருச்செந்தில்வாழ் - சந்தனாக
கந்தசுவாமியே,, இது லிராயசைமுதலா வந்தசெய்யுள்.

யாம்பாடத் தான்மகிழ்ந் துண்ணு மன்னே
 சிறு சோற்றுனு
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 பெருஞ்சோற் றுனும்
 நனிபல கலத்தன் மன்னே
 என்பொடு தடிபடு வழியெல்லாம்
 எமக்கீயு மன்னே
 அம்பொடு வேனுழை வழியெல்லாந்
 தானிற்கு மன்னே
 நரந்த நாறுந் தன்கையாற்
 புலவு நாறு மென்றலை தைவருமன்னே
 அருங்கலை யிரும்பா ணரகன்மண்டைத் துனையு
 இரப்போர் கையுளும் போகிப்
 புரப்போர் புன்கண பார்வை சோர
 அஞ்சொனுண் டேர்ச்சிப் புலவர் நாவிற்
 சென்றுவீழ்ந் தன்றவன்
 திருநிறத் தியங்கிய வேலே
 அரசர்க் கெந்தை யாண்டிளன் கொல்லோ
 இனிப்பா கிருந மில்லை
 பாடுநர்க் கொன்றீ குநரு மில்லை
 பனித்துறைப் பகன்றை நறைக்கொண் மாமலர்
 சூடாது வைகி யாங்குப் பிறர்க்கொன்
 றீயாது வீயு முயிர்தவப் பலவே.

இஃது திடையிடையே யிருசீரடியு முச்சீரடியுமாய் வந்தமை
 யால் இணைக்குறளாசிரியப்பா. காமருசீரென்று சிறப்பித்தவதனால்
 ஆசிரியப்பா காண்கிற்கும் ஏயென்னுமசைச்சொல்லானி றுவது சிறப்
 புடைத்து, பிறவெழுத்து மீறியவாப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அகவ லிசையன வகவன் மற்றவை
வஜ்ஜு வென்னையென் றிறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார். எல்லாவடியு மெ1த்து நடைபெறு
மாயினிலைமண்டிலம் எ-து எல்லாவடியுந் தம்முள்ளவொத்து நாற்
சீரடியாய்வருவது நிலைமண்டில வாசிரியப்பா எ - து.

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.

வேரல் வேலி வேர்க்கோட் பலவின்
சார னாட செவ்வியை யாகுமதி
யாரஃ தறிந்திசி னோரே சாரற்
சிறுகோட்டுப் பெரும்பழந் தூங்கி யாங்கிவள்
உயிர்தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே.

இஃதெல்லாவடியும் நாற்சீராய்வொத்து வந்தமையால் நிலை
மண்டில ஆசிரியப்பா. மண்டிலமெனினும், நிலைமண்டிலமெனினு
மொக்கும். நிலைமண்டில ஆசிரியப்பாலிற்கு என்னென்னு மசைச்
சொல்லானிறுவது சிறப்புடைத்து மற்றொருசாரொற்றினுனும் உயி
ரினானும், ஈராய்வரவும் பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்,

ஒத்த வடித்தா யுலையா மரபொடு
நிற்பது தானே நிலைமண் டிலமே
என்னென் கிளவியை யீரூப் பெறுதறு
மன்ன பிறவு மந்த நிலைபெற
நிற்கவும் பெறுஉ நிலைமண் டிலமே.

என்றாகலின், நடுவாதியந்தத் தடைதருபாதத்தகவ லடிமறி
மண்டிலமே எ-து. எல்லாவடியுமுதனடுவிறுதியாக வுச்சரிப்பினு
மோசையும் பொருளும் பிழையாதுவருவ தடிமறிமண்டில ஆசிரி
யப்பா எ - று.

சூ த் தீ ர ம்.

மனப்படு மடிமுதலாயிறின் மண்டிலம்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ த் தீ ர ம்.

உரைப்போற் குறிப்பி னுணர்வகை யன்றி
யிடைப்பான் முதலீறென் றிவைதம்முண்
மதிக்கப் படாதன மண்டில யாப்பே.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.

சூரல் பம்பிய சிறுகான் யாதே

சூர மகளிராரணங் கினரே

வார வெனிலே யானஞ் சுவலே

சாரனூட நீவரலாதே.

இஃதெல்லாவடியு முதனடு விறுதியாக வுச்சரிக்க, ஓசையும்
பொருளும் பிழையாதுவந்த அடிமறிமண்டில ஆசிரியப்பா.

உதாரண முதனினைப்பு.

நேரிசை யாகு நிலத்தினை மென்ப திணைக்குறட்பா

நீரின் சிறிய நிலைமைய தாநிலை மண்டிலப்பா

வேரவென் றுகும்வினாமலர்க் கோதைவில் லோற்றுதலாய்

சூரல்பம் பென்ப தடிமறி யாகத் துணிந்தனரே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே ஆசிரியப்பா நான்கிற்
குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முத்தரினேத்துக்கொள்க. (அ)

ஆசிரியப்பா வினம்.

தருக்கிய றுழிசை மூன்றடி யொப்பன நான்கடியாய்
எருத்தடி நைந்து மிடைமடக் காயு மிடையிடையே
சுருக்கடி யாயுந் துறைபாங் குறைவினெறல் சீரகவல்
விருத்தங் கழிநெடி னுன்கொத் திறுவது மெல்லியலே.

ஆசிரியத்தாழிசையும், ஆசிரியத்துறையும், ஆசிரியவிருத்தமு
மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

தருக்கியறுழிசை மூன்றடி யொப்பன எ-று. தருக்கியலென்று
சிறப்பித்தவதனால், அவை ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவருவன
சிறப்புடையன தனியேவரப்பெறுமாயினுமெனக் கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

மூன்றடி யொத்த முடிவின வாய்விடி
னுன்ற வகவற் றுழிசை யாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஆசிரியத் தாழிசை.

கன்று குணிலாக் கனியுகுத்த மாயவன்
இன்று நம்மானுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி
பாம்புகயி றுக்கடல் கடைந்த மாயவன்
ஈங்கு நம்மானுள் வருமேலவன் வாயில்
ஆம்பிலந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழி

கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவன்
எல்லி நம்மானுள் வருமே லவன்வாயில்
முல்லையந் தீங்குமுல் கேளாமோ தோழீ.

இவையொரு பொருண்மேன் மூன்றெக்கிவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

ஆசிரியத் தாழிசை.

வானுற நிமிர்ந்தனை வையக மளந்தனை
பான்மதி விடுத்தனை பல்லுயி ரோம்பினை
நீனிற வண்ண நின்னினா கழறொழுதனம்.

இது தனியேவந்த ஆசிரியத்தாழிசை, நான்கடியா யெருத்தடி
ரைந்து மிடைமடக்காயுமிடை யிடையே சுருக்கடியாயுந் துறையாம
எ-து, நான்கடியாய் ஈற்றியலடிகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியா
யீற்றய லடிகுறைந்திட மடக்காய்வருவனவும் நான்கடியா யிடை
யிடைகுறைந்து வருவனவும், நான்கடியாயிடையிடைகுறைந் திடை
மடக்காய் வருவனவும், ஆரியத்துறை எ-று. நான்கடியா யென்பத
னை யெல்லாவற்றினோடுங் கூட்டி யிடைமடக்காயென்பதனை யொ
ருகா லிருதலையுங் கூட்டி மத்திமதீபமாகப் பொருளுரைத்துக்கொ
ள்க. சீர்வரையருத்திலாமையால் எனைத்துச்சீரானும் அடியாய்வரப்
பெருமெனக் கொள்க.

ஆசிரியத் துறை.

கனாபொரு கான்யாற்றங் கல்லதரெம் முள்ளி வருவிரான்
அனாயிருள்யாமத் தடுபுலி யேறஞ்சி யகன்றுபோக
நரையுறு மேறு நங்கைவேலஞ்சு நும்மை
வரையர மங்கையர் வெளவுதலஞ்சுதும் வாரலையோ.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலடி குறைந்துவந்த ஆசிரியத்துறை.

மூலமும்-உரையும்.

கூள்

இஃதுமது.

வண்டுளர்பூந்தார் வளங்கெழு செம்பூட் சேய்வடிவே போலத்
தண்டளர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி மாவினவித் தணந்
தண்டளர்ப்பூம் பிண்டித் தழையேந்தி வந்துநம்[தோன்யாரே
பண்டைப்பதிவி னவிப்பாகு படமொழிநது படாந்தோ ன
[னதே.

இது நான்கடியாய் ஈற்றயலச்சுறைந் திடைமடக்காய் உந்த

இடைஇடைதறையு மாசிரியத்துறை.

கொன்றார்ந் தமைநத குருமுகத் தெழினிறக குருதிக்
கோட்டின விருந்தாட பெருங்கைக
குன்றமென வன்றமெனக குமுறு நின்றன
கொடுசொழில வேழம

வென்றார்ந் தமைநத விளங்கொளி சிளம்பினறத்
துளங்குவா ரிலங்கெயிற் றழலுளைப
பருஉதகா ளநிரும வொனை வெருநவ
கூற்றெனச் சுழலா ரிறன சுழிககண யாளி

சென்றார்ந் தமைநத சிறுநுதி வானுந்சிற்
பொறியெருத் தெழுவளி புலவுநா றழலயாபப்
புனலாமெனக கனலாமெனப புனையா நின்றன
புலிமா னேற்றை

என்றங் கிவையிவை யியங்கலி னெந்திறத்
துனிவதல் லீலுண்டலந் தனிவர வெனத்தலை

விலக்கலி னிறுவரை மிசையெறி குறும்பிடை
யிதுவென் னெனவது நோனார் கரவிரவிடைக்
களவுளமது கற்றூரோ துங் கற்பன்றே.

இது நான்கடியாய் முதலடியு மூன்றாமடியும் பதினான்கு சீரா
யல்லாத வடியிரண்டும் பதினாறுசீரா யிடையிடைகுறைந்துவந்த ஆ
சிரியத்துறை.

ஆசிரியத் துறை.

இரங்குயின் குழவா வின்னிசையாழ் தேனா
அரங்கமணி பொழிலா வாடும்போ லு பிளவேனில்
அரங்கமணி பொழிலா வாடுமாயின்
மரங்கொன் மணந்தகன்றார் நெஞ்சமென்செய்த திளவேனில்.

இது நான்கடியா யிடையிடைகுறைந்திடை மடக்காய்வந்த
ஆசிரியத்துறை.

சூ த் தீ ர ம்.

கடையத னயலடி கடையத பு கடையபு
நடுவடி மடக்காய் நான்கடி யாகி
யிடையிடை குறையவு மகவற் றுரையே.

என்ப தியாப்பருங்கலம். குறைவிரெஞ்சீரகவல் விருத்தங்கழி
நெடி னுன்கொத்திறுவது எ - து, கழிநெடிலடி நான்காய்த் தம்மு
ள் ஒத்துவருவன ஆசிரியவிருத்தம் எ-று. குறைவிரெஞ்சீரென்று
சிறப்பித்தவதனால் எண்சீரின் மிக்கசீரான்வந்த அடியொல்லாஞ் சிற
ப்பிலவெனக் கொள்க.

அறுசீராசிரிய விருத்தம்.

விடஞ்சூழ் முரவி னிடை நுடங்க மின்வாள் வீசிவினாயார்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிகுன் கதூர்வேல்பாடு மீதங்கி

வடஞ்சேர்கொங்கைமலைதாந்தாம்வடிக்கண்ணீலமலர்தாந்தாந்
தடந்தோளிரண்டும் வேய்தார்ந்தா மென்னுந் தன்கைத்தண்
[னுமையே.

இஃதறுசேர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கணி
கொண்ட எ - து. எழுசேர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்
தம். மூவடிவினால் எ-து. எண்சேர்க்கழி நெடிலடியான்வந்த ஆசிரிய
விருத்தம். இடங்கையெஞ்சிலை எ-து, ஒன்பதின்சேர்க்கழி நெடிலடி
யான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம். கொங்குதங்கு எ-து, பதின்சேர்க்கழி
நெடிலடியான்வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

சூ தீ ர ம்.

கழிநெடி லடிநான் கொத்திறின் விருத்தமஃ
தழியா மரபின் தகவலாகும்.

என்ப தியாப்பருங்கலம். மெல்லியலே எ-து மகடேஉமுன்னிலை.

உதாரண முதனினைப்பு.

கன்று குணில்வா னுறத்தா ழிசையாந் கரைபொருகான்
என்றதும் வண்ணொர் பூந்தா ரிரங்கு குயின்முழுவாக்
கொன்றார்ந் தமைந்த வகவற் றுறைகுறை யாவிருத்தம்
பின்றூழ் குழலி விடங்கணி மூவடி வாதுயவே

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே ஆசிரியப்பாலினினைங்
கட்டுக்காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க)

நேரிசையொத்தாழிசை-அம்போ தரங்கவொத்தாழிசை.

தரவொன்று தாழிசை மூன்று தனிச்சொற் சுரிதகமா
நிரலொன்றி னேரிசை யொத்தா ழிசைக்கலி நீர்த்துனாபோன்

மரபொன்று நேரடி முச்சீர் குறணடு வேமடுப்ப
தரவொன்று மல்குல தம்போ தரவகவொத் தாழிசையே.

. துள்ளலோசைத்தாய் நேர்ற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சி யுரிச்சீரும் வாராது, நிரைமுதலாகிய வெண்பா வுரிச்சீர்மிக்கு நேரடி த்தாய்க் கலித்தளையும், அயற்றளையுந்தட்டுத் தரவுதாழிசையென்னு முதலுறுப்பும், அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல் சுரிதகமெ ன்னுந் துணையுறுப்புமுடைத்தாய், ஒத்தாழிசைக்கலி வெண்கலி கொச்சகக்கலியென்னும் வேறுபாட்டாற்கிடந்த, கலிப்பாக்களை உ றுப்பினானும், ஓசையானும், பொருளானும், பெயர் வேறுபாடுணர் த்துவா னெடுத்துக்கொண்டார், அவற்றுள், இக்காரிகை, நேரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவுமாமா றுணர்ந்துதனுதலிற்று.

தரவொன்று தாழிசைமூன்று தனிச்சொற்சுரிதகமாய் நிரலொ ன்றினேரிசை யொத்தாழிசைக்கலி எ - து முன்னொருதரவுவந்து, அதன்பின்பு மூன்று தாழிசைவந்து, அதன்பின்னொரு தனிச்சொல் வந்து, அதன்பின்னொசிரியத்தானாவது, வெண்பாவாவது, ஒரு சுரி தகவுறுப்புப்பெற்றுவருவது நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா என்று, தரவெனினும், எருத்தெனினுமொக்கும். தாழிசையெனினும், இ டைநிலைப்ப ட்டெனினுமொக்கும். தனிச்சொல் வெனினும், வீட்டி சையெனினும், கூனெனினும், சுனிநிலையெனினுமொக்கும். சுரிதக மெனினும், மடக்கியலெனினும், வரமெனினும், வைப்பெனினும் போக்கியலெனினு மொக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

தந்து முன்னிற்றலிற் றரவேதாழிசை
யொத்தாழிந் திறினஃ தொத்தாழிசையே

தனிதர நின்றலிற் றனிச்சொற் றுனிதினா
நீர்ச்சுழி போலநின்று சுரிந்திறுதலிற்
சோர்ச்சியில் புலவர் சுரிதகமென்ப.

என்று காரணக்குறிசொன்னொரு முளரெனக்கொள்க. இனித்
தரவுதாழிசைகட் கடிவனாயறையாமாறு சுருங்கிற்று மூன்றடியென்
னுங் காரிகையுட்போககிச் சொல்லுதும்.

நேரிசையொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

வாணெடுங்கண் பனிகூர வண்ணம்வே றுய்த்திரிந்து
தோணெடுத்த கைதுறந்து துன்பங்கூர் பசப்பினவாய்ப்
பூணெடுங்கு முலைகண்டும் பொருட்பிரிதல் வலிப்பவே,

த ர ழி சை.

சூருடைய கடுங்கானஞ் சொலற்கரிய வென்பவாற்
பீருடைய நலந்தொலையப் பிரிவாரோ பெரியவரே,

த ர ழி சை.

சேனுடைய கடுங்கடங்கள் செலற்கரிய வென்பவால்
நாணுடைய நலந்தொலைய நடப்பாரோ நலமில்லே,

த ர ழி சை.

சிலம்படைந்த வெங்கானஞ் சீரிலவே யென்பவாற்
புலம்படைந்த நலந்தொலையப் போவாரோ பொருளிலரே.

இவை மூன்றும் தாழிசை. எனவாங்கு தனிச்சொல்.

சு ரி த க ம்.

அருளெனு மிலராய்ப் பொருள்வயிற் பிரிவேவர்
பன்னெடுங் காலமும் வாழியர்
பொன்னெடுந் தேரொடுந் தாணயிற் பொலிந்தே.

இது சுரிதகம். தரவுமுன்றடியாய்த் தாழிசைமுன்றுமிரண்டடி
யாய்த் தனிச்சொற்பெற்று முன்றடியாசிரியச் சுரிதகத்தாலிற்ற நே
ரிசை யொத்தாழிசைக் கலிப்பா, வெள்ளைச்சுரிதகத்தாலிற்றன யாப்
பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

தரவு தாழிசை தனிச்சொற் சுரிதக
மெனுநான் குறுப்பின தொத்தா ழிசைக்கலி.

என்ற ராகலின்.

சூ த் தீ ர ம்.

தரவொன் றுகித் தாழிசை முன்றாய்த்
தனிச்சொ லிடைகிடந்து சுரிதகந் தழுவ
வைத்த மரபின் தொத்தா ழிசைக்கலி.

என்றார் மயேச்சுரர். நீர்த்திணைபோன் மரபொன்றுநேரடி முச்
சீர் குறணடுவேமடுப்பத்து அம்போதரங்க வொத்தாழிசை எ - து,
கரைசாரக் கரைசார வொருகாலைக் கொருகாற் சுருங்கிவருகின்ற நீர்
த்தரங்கம்போல நாதீரடியும், முச்சீரடியும், இருசீரடியுமாகிய தாழிசை
யடிகளைத் தாழிசைக்குந் தனிச்சொற்கு நடுவேதொடுத்துத் தரவு
தாழிசை அம்போதரங்கம் தனிச்சொல் சுரிதகமென்னும் ஐந்துறு
ப்புடைத்தாய்வருவது அம்போதரங்க ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா எ-று.
அரவொன்றுமல்குல் எ-து. மகடேமுன்னிலை.

மரபொன்று நேரடியென்று சிறப்பித்தவதனால். அசையடி தான் ஈரடியா லிரண்டும், ஓரடியானுஞ்ம், முச்சீராலெட்டும், இருசீரற் பதினாறுமாய்வருவது சிறப்புடைத்து, எட்டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்டன, நான்குமெட்டிமாகச் சுருங்கி வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஈரடி யிரண்டு மோரடி நான்கு முச்சீரெட்டு
மிருசீ ரிரட்டியு மச்சீர்குறையினு மம்போதரங்கம்.

என்றாகலின். அம்போதரங்கமெனினும், அசையடியெனி னும்பிரிந் திசைக்குறளெனினும், சொற்சீரடியெனினும், எண்ணெ னினுமொக்கும.

சூ தீ தீ ர ம்.

அனைய வாகியவசையடி நான்குந்
தனியொடு தாழிசை யிடைவரு மென்ப.

அவற்றைப் பேரெண், அளவெண், இடையெண், சிற்றெண் ணென்று பெயரிட்டு வழங்குவாருமுளர்.

அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

கெடலரு மாமுனிவர் கிளர்ந்துடன் தொழுதேத்தக்
கடல்கெழு கனைசுடரிற் கலந்தொளிரும் வாலுனைய
அழலவிர் சுழல்செங்க ணரிமாவாய் மலைந்தானைத்
தாரொடு முடிபிதரத் தமனியப் பொடிபொங்க
ஆர்புன விழிஞ்ருதி யகலிட முடனனைப்பக்
கூறுகிரான் மார்பிடந்த கொலைமலி தடக்கையோய்,

தாழிசை.

முரசுதிர் வியன்மதுரை முழுவதூஉந் தலைபணிப்பப்
புரைதொடித் திரடிண்டோட் போர்மலைந்த மறமல்லர்
அடியோடு முடியிறுப்புண் டயர்ந்தவர் நிலஞ்சேரப்
பொடியெழ வெங்களத்துப் புடைத்ததுநின் புகழாமோ,

தாழிசை.

கலியொலி வியனுலகங் கலந்துட னனிநடுங்க
வலியிய லவிராழி மாறெதிர்ந்த மருட்சோர்வு
மாணதா ருடம்போடு மறம்பிதிர வெதிர்கலங்கிச்
சேணுய ரிருவிசம்பிற் செஞுத்ததுநின் சினமாமோ,

தாழிசை.

படுமணி யினநிரைகள் பரந்துட னிரிந்தோடக்
கடுமுர ணெதிர்மலைந்த காரொலி மெழிலேறு
வெரினோடு மருப்பொசிய வீழ்ந்துநிறம வேறுக
எருமலி பெருந்தொழுவி னிறுத்ததுநின் னிகலாமோ,

நாற்சீரடியம்போதரங்கம்-௨.

இலங்கொளி மரகத மெழின்மிகு வியன்கடல்
வலம்புரித் தடக்கை மாஅ னின்னிறம்,
விரியிணர்க் கோங்கமும் வெந்தெரி பசும்பொ னும்
பொருகளி றட்டோய் புரையு நின்னுடை,

நாற்சீரோரடியம்போதரங்கம்-௪.

கீண்தவர் கதிர்முடி கனலுஞ் சென்னியை,

தீன்குட ருறுபகை தவிர்த்த வாழியை,
ஒலியிய லுவண மோங்கிய கொடியினை,
வனிமிசு சகட மாற்றிய வடியினை,

மு கீ சீ ரோ ர டி-சு.

போரவுணர்க் கடந்தோய் நீ,
புணர்மருதம் பிளந்தோய் நீ,
நீரகில மளந்தோய் நீ,
நிழறிகழைம் படைப்போய் நீ,

இ ரு சீ ரோ ர டி - அ.

(க) ஊழி நீ, (உ) உலகு நீ, (ங) உருவு நீ, (ச) அருவு நீ,
(ஊ) ஆழி நீ, (சு) அருளு நீ, (ஏ) அறமு நீ, (அ) மறமு நீ,

த னி ச் செ ரா ல். என வ ர ங் கு.
சு ரி த க ம்.

அடுதிற் றொருவநிற் பரவுது மெங்கோன்
தொடுகழற் கொடும்பூட் பகட்டெழின் மார்பிற்
கயலொடு கலந்த சிலையுடைக் கொடுவரிப்
புயலுறழ் தடக்கைப் போர்வே லச்சுதன்
தொன்று புரிகட லுலகமுழுதுடன்
ஒன்றுபு திகிரி யுருட்டுவோ னெனவே.

இது சுரிதகம், இஃதெட்டுப் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட
மூச்சீரடியும், இருசீரடியும். நான்குமெட்டுமாய்வந்த அம்போதரங்க
ஒத்தாழிசைக் கவிப்புர்.

நலங்கிளர் திருமணியு நன்பொன்னுங் குயின்றழகார்
இலங்கெயிற் றழலரி மாணெருத்தஞ சோணையின்மேல்
இருபுடையு மியக்கரச ரிணைக்கவரி யெடுத்தசைப்ப
விரிதாமந் துயல்வருஉம் வெணகுடைமூன் றுடனிழற்ற
வண்டரற்ற நாற்காதம வகைமாண வுணர்ந்தோங்கும
தண்டளிர்ப்பூம பிண்டிக்கீழ்க் கைபெறவீற் றிருந்தனையே.

என்னும் அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுளெட்
டும் பதினாறுமென்று சொல்லப்பட்ட அம்போதரங்கங் குறையாதே
வந்தவாறு யாப்பருங்கலவிருத்தியுட கண்டுகொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

நீர்த்தினா போலே நிரலே முறைமுறை
யாக்கஞ சுருங்கி யசையடி தாழிசை
விட்டிசை விரியத் தொடுத்துச சுரிதகந்
தரக்கித் தொடுத்த தரவினோ டெனவும்
யாப்புற் றமைந்த வம்போத ரங்கம்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

உதாரணமுதனினைப்பு.

வாணெடுங் கண்பனி நேரிசை யாகு மதர்த்திருண்டு
சேணுற வேடிக் குழையிட றிச்செறிச் செய்யும்விழி
நாணுந் திருவு மறிவுஞ் செறிவு முடையநல்லாய்
ஏணுங் கெடலரு மாமுனி யம்போ தரங்கமென்னே.

இவ்வுணர்ச் சூத்திரக் காரிகையின்வழியே நேரிசையொத்தாழி
சைக் கலிப்பாவிற்கும், அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக் கலிப்பா
விற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (௧௦)

வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பா-வெண்கலிப்பா.

அசையடி முன்ன ரராகம்வந் தெல்லா வுறுப்புமுண்டேல்
வசையறு வண்ணக வொத்தா ழிசைக்கலி வான்றளைத்
டிசைதன தாகியும் வெண்பா வியைந்துமின் பான்மொழியாய்
விசையறு சிந்தடி யாலீறு மாய்விழன் வெண்கலியே.

வண்ணக வொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவுமா
மாறுணர் த்துதனுதலிற்று.

அசையடி முன்னரராகம்வந் தெல்லாவுறுப்புமுண்டேல் வசை
யறு வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலி எ-து, அம்போதரங்கவுறுப்பிற்
குந் தாழிசைக்கு நடுவே அராகவுறுப்புப்பெற்றுத் தரவு, தாழிசை,
அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகமென்னுமா றுறுப்
பிளையுமுடைத்தாய் வருமெனினது வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலி
ப்பா வெனப்படும் எ-று. அராக மெனினும், வண்ணகமெனினும்,
முடுகியலெனினும், அடுக்கியலெனினுமொக்கும், வசையறுவண்ண
கமென்று சிறப்பித்தவதனால், அராகவுறுப்புத்தானளவடி முதலா
கிய எல்லாவடியானும், வரப்பெருமெனக்கொள்க. அடிவரையரை
யாவது சிறுமைநான்கடி பெருமையெட்டடி இடைஐந்தடியானும்,
ஆறடியானும், ஏழடியானும், வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தி ர ம்.

அளவடி முதலா வனைத்தினு நான்கடி
முதலா யிரட்டியு முடுகிய னடக்கும்.

என்றாராகலின்.

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா.

த ர வு.

விளங்குமணிப் பசும்பொன்னின் விரித்தமைத்துக் கதிர்கான்
துளங்குமணிக் கண்கழற்காற் றுறுமலர் நறும்பைந்தார்ப் [று

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பகட்டெழி லெரிசுஞ்சிக்
குருஉக்கொண்ட மணிப்பூனைய் குறையிரந்து முன்னாட்கண்
மாயாத வனப்பினையாய் மகிழ்வார்க்கு மல்லார்க்குந்
தாயாகித் தலையளிக்குந் தண்மிறை யூரகேள்,

தாழ்சை.

காட்சியாற் கலப்பெய்தி யெத்திறத்துங் கதிர்ப்பாகி
மாட்சியாற் றிரியாத மரபொத்தாய் கரவினாற்
பிணிநலம் பெரிதெய்திப் பெருநதடந்தோள் வனப்பழிய
வணிநலந் தனியேவந் தருளுவது மருளாமோ,

தாழ்சை.

அன்பினு லமிழ்தனே இ யறிவினாற் பிறிதின்றிப்
பொன்புனை பூனாகம் பசப்பெய்தப் பொழிலிடத்துப்
பெருவரைத்தோ ளருளுதற் கிருளிடைத் தமிழியையாய்க்
கருவரைத்தோள் கதிர்ப்பிக்குங் காதலங் காதலோ,

தாழ்சை.

பாங்கனையே வாயிலாப் பலகாலும் வந்தொழுநுந்
தேங்காத கரவினையுந் தெளியாத விருளிடைக்கட்
குடவரைவேய்த் தோளிணைகள் குளிர்ப்பிப்பான் றமியையா
தடமலர்த்தா ரருளினின் றகுதியுந் தகுதியோ, [ய்த்

அராகம்.

தாதுறு முறிசெறி தடமலரிடையிடை தழலென விரிவன
பொழில், போதுறு நறுவினா புதுமலர் தெரிதரு கருநெய்
தல் விரிவன கழி, தீதுறு திறமது கெனந்னி முனிவன துணை

யொடு பிணைவன துறை, மூதுறு மொலிகலி நுரைதரு திரை
யொடு கழிதொடர் புடையது கடல,

நாற்கீரண்டடியம்போதரங்கம் இரண்டு.

கொடுத்திற் லுடையன சுறவேறு கொட்பதனால்
இடுங்கழி யிராவருதல வேண்டாமென் றுரைத்திலமோ,
கருநிறத் தடுதொழிற கராமபெரி துடைமையால்
இருணிற் த் தொரு கான விராவார லென்றிலமோ.

நாற்கீரோரடியம்போதரங்கம் நான்து.

நானொடு கழிந்தன்றும் பெண்ணரசி நலத்தகையே,
துஞ்சலு மொழிந்தன்றும் றொடித்தோளி தடங்கண்ணே,
அரற்றொடு கழிந்தன்று லாரிருளு மாயிழைக்கே,
நயப்பொடு கழிந்தன்று னனவதுவு நன்னுதற்கே,

மூச்சீரோரடியம்போதரங்கம் எட்டு.

அத்திறந்தா லசைந்தன தோள்.

அலர்தற்கு மெலிந்தன கண,

பொய்த்துரையாற புலர்தது முகம்,

பொனலிறந்தாற் றொலிந்தன முலை,

அழலினு லசைந்தது நகை,

அணியினு லொசிந்தன விடை,

குழலினு லவிரந்தது முடி,

குறையினுற் கோடிற்று நிறை.

இருசீரோரடியம்போதரங்கம் பதினாறு.

உட்கொண்ட தகைத்தொருபால்,
கட்கொண்ட றுளித்தொருபால்,
பரிவுறுஉந் தகைத்தொருபால்,
இரவுறுஉந் துயரொருபால்,
மெலிவுறுஉந் தகையொருபால்,
பொலிவுசென் றகன்றொருபால்,
காதலிற் கதிர்ப்பொருபால்,
எதுவென் றணைந்தொருபால்,
உலகறிந்த வலத்தொருபால்,
கழிவெய்தும் படித்தொருபால்,
படர்வுறுஉம் பசப்பொருபால்,
இனிவந்த வெளிரொருபால்,
விளப்புவந் தடைந்தொருபால்,
பொறைவந்து கூர்ந்தொருபால்,
கட்படாத்துய ரொருபால்,
இயனாணிற் செறிவொருபால்.

த னி ச் செ ர ல். எ ன வ ர ங் கு.

சு ரி த க ம்.

இன்னதிவ் வழக்க மித்திற மிவணல
மென்னவு முன்னாட் மின்னா யாகிக்

கலந்த வண்மையை யாயினு நலந்தகக்
கிளையொடு கெழீஇத் தளையவிழ் கோதையைக்
கற்பொடு காணிய யாமே
பொற்பொடு பொலிகனும் புணர்ச்சி தானே.

இது ஆறுறுப்புங் குறைவின்றிவந்த வண்ணகவொத்தாழிசைக்
கலிப்பா.

சூ தீ ர ம்.

அச்சொ லப்பட்ட வுறுப்போ டராகவடி
வைத்த நடையது வண்ணகமாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். வானற்றை தட்டிசைதனதாகியும்
வெண்பாவியைந்தும், விசையறு சிந்தடியாலிறுமாய்விடின் வெண்
கலியே எ-து, கலித்தளை தட்டுக் கலியோசை தழுவியும், வெண்ட
ளை தட்டு வெள்ளோசை தழுவியும்வந்து ஈற்றடி முச்சீரானிறுமெனி
னது வெண்கலிப்பாவென்றும் கலிவெண்பாவென்றும் வழங்கப்
படும் எ-று, இன்பான்மொழியாய் எ-து, மகடேமுன்னிலை.

விசையறு சிந்தடியென்று சிறப்பித்தவதனால், வேற்றுத்தளை
தட்டுருகிவரவும்பெறும்.

கலித் தளையியைந்த வெண்கலிப்பா.

வாளார்ந்த மழைத்தடங்கண் வனமுலைமேல் வம்பனுங்கக்
கோளார்ந்த பூணுகங் குழைபுரளக் கோட்டெருத்தின்
மாலைதாழ் கூந்தலார் வரன்முறையால் வந்தேத்தச்
சோலைதாழ் பிண்டிக்கீழ்ச் சூழ்ந்தவர்தஞ் சொன்முறையால்
மனையறமுந் துறவறமு மண்ணவாக்கும் விண்ணவர்க்கும்
வினையறுக்குமீ வகைதெரிந்து வீடொடுகட் டிவையுரைத்த

ககஉ

யாப்பநங்கலக்காரிகை

தொன்மைசான் மிகுகுணத்துத் துறவரசைத் தொழுதேத்த
நன்மைசால் வீடெய்து மாறு.

இது தன்றளையானுந், துள்ளலோசையானும், வந்தமையான்
வெண்கலிப்பா.

கலி வெண்பா.

சுடர்த்தொடஇ கேளாய் தெருவினா மாடு
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடர்ச்சிய
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நாள
அன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்ளுளே
உண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
அடற்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்றா னெனயானுந்
தன்னை யறிபாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியந் தெருமந்திட்
டன்னா யிவனொருவன் செய்கதுகா னென்றேறா
அன்னை யலறிப் படர்கரத் தன்னையான்
உண்ணுநீர் விக்வினா னென்றேறா வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ னோக்கி நகைக்கூட்ட
செய்தானக் கள்வன் மகன்.

இது வெண்டளைதட்டு வெள்ளோசைதழுவி யொருபொருண்
மேல் வந்தமையாற் கலிவெண்பா.

மூலமும் உரையும்.

கதந்

சூ த் தீ ர ம்.

ஒருபொரு ணுதலிய வெள்ளடி யியலாற்
திரிவின்றி முடிவது கலிவெண் பாட்டே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தீ ர ம்.

வெண்டனே தன்றனே யென்றிரு தன்மையின்
வெண்பா வியலது வெண்கலி யாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். இனிப் பிறதனையான்வரு-

வெண்கலிப்பா.

ஏர்மலர் நறுங்கோதை யெருத்தலைப்ப விதைஞ்சித்தன்
வார்மலர்த் தடங்கண்ணார் வலைப்பட்டு வருந்துயவெள்
தார்வரை யகன்மார்பன் தனிமையை யறியுங்கொல
சீர்மலி கொடியிடை சிறந்து.

இது ஆசிரியத்தனையானும், தன்றனையானும்வந்த வெண்கலி
ப்பா, பிறவும் யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினப்பு.

நின்று விளங்கு மணிப்பகம் பொன்னிற மாறுறுப்பும
ஒன்றிய வண்ணக வொத்தா ழிசைககலி யோசைகுன்றாக்
துன்றிய வாளார் மழையுஞ் சுடர்த்தொடது யேர்மலரும
என்றிவை வெண்கலிப் பாவிற் கிலக்கிய மேந்திழையே.

இவ்வுணர் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே அம்மொதரங்க வொத்
தாழிசைக் கலிப்பாவிற்றும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்

கும், வெண்கலிப்பாவிற்குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதலினைத்
துக்கொள்க. (கக)

கொச்சகக்கலிப்பா.

தரவே தரவிணை தாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய்
மரபே யிபன்று மயங்கியும் வந்தன வாங்கமைத்தோள்
அரவே ரகலஞ்சு லம்பேர் நெடுகணவம பேறுகொங்கைக்
குரவே கமழ்குழ லாய்கொண்ட வான்பெயர் கொச்சகமே.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பாவும், தரவிணைக் கொச்சகக்கலிப்பா
வும், சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவும், பஃருழிசைக் கொச்சக
கலிப்பாவும், மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவு மாமாறுணர் துதனு
தலிற்று.

தரவே தரவிணைதாழிசை தாமுஞ் சிலபலவாய் மரபேயியன்று
மயங்கியும் வந்தன எ-து, ஒருதரவுவந்தும், இரண்டுதரவுவந்தும், தா
ழிசை சிலவந்தும், தாழிசை பலவந்தும் தரவு, தாழிசை, அராகம்,
அம்போதரங்கம் தனிச்சொல், சுரிதகமென்னு மாறுறுப்பும் தம்
முண்மயங்கியும், வெண்பாலினோடும், ஆசிரியத்தினோடு மயங்கியும்
வருவனவெல்லாங் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று. சொல்லின் முடிவினப்பொருண் முடித்தல் எ-து, தந்
தரவுத்தியாகலின் தரவு கொச்சகமுதலாயின அப்பெயரானே வழங்
கப்படுமெனக்கொள்க. ஒருதரவுவந்தால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவெ
ன்றும், தரவிரண்டாய்வந்தால் தரவிணைக்கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், சில தாழிசைவந்தால் சிஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், பலதாழிசைவந்தால் பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்
றும், தம்முண் மயங்கியும், பிறவற்றினோடு மயங்கியும் வருவனவெ
ல்லா மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்றும் வழங்கப்படும். தாமு
மென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால் தனிச்சொல்லும், சுரிதகமும்

இடையிடை வரப்பெறுமெனக்கொள்க, மரபேயியன்றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்றுமுறைமையோடுங்கூட்டிக் கவியுறுப்பில் மிக்கும், குறைந்தும், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், கவியுள் வாராவென்ற நேரீற்றியற்சீரும், நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், ஐஞ்சீரடியும் வந்தொத்தாழிசைக் கலிப்பாக்களோடொவ்வாது வருவனவெல்லாம் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவென்று வழங்கப்படும் எ-று, வாங்கமைத்தோள் குழலாய் எ - து, மகடேஉமுன்னிலை கொண்டவான்பெயர் கொச்சகமே எ - து, இறுதிவிளக்கெனக் கொள்க எ - று.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

செவ்வப்போர்க் கதக்கண்ணன் செயிர்த்தெறிந்த சினவாழி முல்லைத்தார் மறமன்னர் முடித்தலையை முருக்கிப்போய் எல்லைநீர் வியன்கொணமு விடை நுழையு மதியம்போன் மல்லலோங் கெழில்யானை மருமம்பாய்ந் தொளித்ததே.

இது சுரிதகமில்லாது முடிந்தது.

தரவு கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

குடநிலைத் தண்புறவிற் கோவல ரெடுத்தார்ப்பத் தடநிலைப் பெருந்தொழுவிற் றகையேறு மரம்பாய்ந்து வீங்குமணிக் கயிறொரீ இத் தாங்குவணத் தொன்றப்போய்க் கலையினொடு முயலிரியக் கடிமுல்லை முறுவலிப்ப,

த னி ச் செ ர் - ள ன வ ர ங் கு

சு ரி த க ம்.

ஆனொடு புல்லிப் பெரும்புதர் முனையுங் காணுடைத் தவர்தேர் சென்ற வாறே.

ககச

யாப்பருங்கலக்காரிகை

இது தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும், பெற்றுவந்த தரவுகொச்சு
கக் கலிப்பா.

தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனாம
கொடிபடு மணிமாடக் கூடலார் கோமானே,

எ ன வ ர ங் கு - த னி ச் சொ ல்

த ர வு.

துணைவனத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் துறப்புண
கிணைமலர்த்தாரருளுமே விதுவிதற்கோர்மாறென்று [டாங்]
துணைமலர் தடங்கண்ணார் துணைபாகக் கருதாரே,

அ த னு ல் - த னி ச் சொ ல்

சு ரி த க ம்.

செவ்வாய்ப்பேதை யிவடிறத்தெவ்
வாறுங்கொலிஃ தெண்ணியவாறே.

இது இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தா
லிற்ற தரவினைக் கொச்சகக்கலிப்பா, சுரிதகமில்லாதது வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க.

சிஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பணையெருத்தின்
தோன்றிக், குருஉக்கொண்ட வெள்ளுடைக்கீழ்க் குடைமன்

ர் புடைசூழப், படைப்பரிமான் தோரினோடும் பரந்தலவு
றுகினிடைக், கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார்
மாமானே,

ஆ ன் கெ ரு க ர்

தாழிசை - ௩.

உச்சியர்க்கினைவனா யுலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனாப் பாவித்தார்
வச்சிரங்கைக் காணாத காரணத்தான் மயங்கினரே,

ஆ ன் கெ ரு ச ர்,

அக்கால மணிநிலாகாத் தருவனாயாற் பனிதவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனாப் பாவித்தார்
சுக்கரங் காணாத காரணத்தாற் சமழ்த்தனரே,

ஆ ன் கெ ரு ச ர்,

மால்கொண்ட பகைதணிப்பான் மாத்தடிந்து மயங்காச்செங்
மால்கொண்ட மீசவலங் கொடியவனாப் பாவித்தார்
மேல்கொண்ட தின்மையால் விம்மிதராய் நின்றனரே,

அஃதான்று-தனிச்சொல்,

சு ரி த க ம்.

கொடித்தோர்த் தோன்றல் கொற்கைக் கோமான்
நின்புக முருவன் செம்பூட் சேளய்
என்றுநனி யறிந்தனர் பலரே தானும்
ஐவரு னொருவனென் றறிய லாகா
மைவனா யானே மடங்கா வென்றி

மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே.

இது நான்கடித்தரவும், மூன்றடித்தாழிசை மூன்றும், சுரிதக
முமாய் இடையிடைத் தனிச்சொற்பெற்று நேரிசையொத்தாழிசைக்
கலிப்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வந்தமையாற் சிஃருழிசைக் கொச்
சகக்கலிப்பா.

பஃருழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு.

தண்மதியேர் முகத்தாளைத் தனியிடத்து நனிகண்டாங்
குண்மதியு முடைநிறையு முடன்றளர முனனாட்கட்
கண்மதியொப் பிவையின்றிக் காரிகையை நிறையுகவர்ந்து
பெண்மதியின் மகிழ்ந்தநின் பேரருளும் பிறிதாமோ,

தாழிசை - சு.

இளநல மிவள்வாட விரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
தளநல முகைவெண்பற் றுழ்தழ றளர்வாளோ,

தகைநல மிவள்வாடத் தரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
வகைநல மிவள்வாடி வருந்தியில விருப்பாளோ,

அணினல மிவள்வாட வரும்பொருட்குப் பிரிவாயேல்
மணினல மகிழ்மேனி மாசோடு மடிவாளோ,

நாம்பிரியே மினியென்று நறுநுதலைப் பிரிவாயேல்
ஓம்பிரியோ மெனவுரைத்த வுயர்மொழியும் பழுதாமோ,

சூன்றனித்த திரடோளாய் கொய்புனத்திற் கூடியநாள்
அன்றனித்த வருண்மொழியா லருளுவது மருளாமோ,

சிப்பகலு மூடியக்காற் சிலம்பொலிச்சீ றடிபரவிப்
பல்பகலுந் தலையளித்த பணிமொழியும் பழுதாமோ

எ ன வ ர ங் கு - த னி ச் செ ர ல்,

சு ரி தீ க ம்.

அரும்பெற லீவளினுந் தரும்பொரு ளதனினும்
பெருமபெற வரியன வெறுக்கையு மற்றே

அதனூல்

விழுமிய தறிமதி வாழி

கெழுமிய காதலிற் றரும்பொருள் சிறிதே.

நாலடித்தரவும், இரண்டடித் தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லு
ம், நான்கடிச் சுரிதகமும்பெற்றுவந்த பஃருழிசைக் கொச்சகக்கலி
ப்பா.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா.

த ர வு-உ.

மணிகிளர் நெடுமுடி மாயவனுந் தம்முனும்போன்
றணிகிளர் நெடுவகடலுங் கானலுந் தோன்றுமால்
துரைநிவந் தவையன்ன நொய்ப்பறைய சிறையன்னம்
இரைநயந் திசைகூறு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

மலையென மழையென மஞ்செனத் திரைபொங்கிக்
கனலெனக் காற்றெனக் கடிதுவந் திசைப்பினும்
விழுமியோர் வெகுளிபோல் வேலாழி யிறக்கலா
தெழுமுந்நீர் பரந்தொழுகு மேமஞ்சார் துறைவகேள்,

தாழ்சை - ஈ.

கொடிபுரையு நுழைநுசிப்பிற் குழைக்கமர்ந்த திருமுகத்தோ
தொடிகெழிந்த தோள்கண்டுந் துறவலனே யென்றியால், [ள

கண்கவரு.மணிப்பைம்பூட் கயில்கவைய சிறுபுறத்தோள்
தென்பனிரீ ருக்ககண்டுந் தெரியலனே யென்றியால்,

நீர்பூத்த நிராயிதழ்க்க ணின்னொருசிந்த புருவத்தோள்
பீர்பூத்த நுதல்கண்டும் பிரியலனே யென்றியால்,

கனைவரலாற் றிருகரைபோற் கைநில்லா துண்ணெகிழ்ந்து
நினைபுமென் னிலைகண்டுந் தீவகலனே யென்றியால்,

வீழ்கடரி னெய்யேபோல் விழுமநோய் பொறுக்கலாத்
தாமுமென் னிலைகண்டுந் தாவகலனே யென்றியால்,

கலங்கவிழ்ந்த நாய்கன்போற் களைதுணை பிறிதின்றிப்
புலம்புமென் னிலைகண்டும் போகலனே யென்றியால்,

அ த னு ல் - த னி ச் செ ர ல்,

அ ர ா க ம்-ஈ.

அடும்பயி லிறும்பி னெடும்பனை மிசைதொறும்
கொடுமபுற மடலிடை யொடுங்கின குருகு,

செறிதரு செருவிடை யெறிதொழி லினையவர்
நெறிதரு புரவரின் மறித ருந்திமில்,

அரசுடை நிராபடை விராசெறி முரசென
துகாவரு திரையொடு கரைபொரு கடல்,

அலங்கொளி யவிர்கட ரிலங்கொளி,மலர்நொறுங்
கலந்தெறி காணொடு புனம்பின் பொழில்,

தாழிசை - சு.

விடாஅது கழலுமென் வெள்வளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
கெடாஅது பெருமென் கேண்மையு நிறுப்பாயோ,

ஒல்லாது கழலுமென் ஞெளிவளையுந் செறிப்பாய்மன்
நில்லாது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

தாங்காது கழலுமென் றகைவளையுந் தவிர்ப்பாய்மன்
நீங்காது பெருகுமென் னெஞ்சமு நிறுப்பாயோ,

மறவாத வன்பினேன் மனனிற்கு மாறுநாயாய்
தறவாத தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுநாயாய்,

காதலார் மார்பின்பிக் காமக்கு மருந்துநாயாய்
ஏதிலார் தலைசாய யானுய்யு மாறுநாயாய்,

இணைபிரிந்தார் மார்பின்பி யின்பக்கு மருந்துநாயாய்
துணைபிரிந்த தமருடையேன் னுயர்தீரு மாறுநாயாய்.

எனவாங்கு - தனிச்சொல்

அம்போதரங்கம் - அ.

பகைபோன்றது	துறை,	தகையிழந்தன	தோள்,
பரிவாயின	குறி,	தலைசிறந்தது	துயர்,
நகையிழந்தது	முகம்,	புகைபரந்தது	மெய்,
நனிநாணிற்	றுளம்,	பொறையாயிற்றென்	னுயிர்,

அதனால் தனிச்சொல்.

சு ரி த் த ம்.

இணையது நினையா லணையது பொழுதால்
நினையல் னாழி தோழி தெனையாப்

பனியொடு கழிக வுண்கண்

என்னொடு கழிக்கவித் துன்னிய நோயே.

இது தரவிரண்டும், தாழிசையாறும், தனிச்சொல்லும், அராகம் நான்கும், பெயர்த்தும ஆறுதாழிசையும், தனிச்சொல்லும், இருசீ ரோரடியெட்டம்போதரங்க வுறுப்பும்பெற்று நான்கடி ஆசிரியச் சுரி தகத்தாலிற்றுக் கலிககோதப்பட்ட ஆறுறுப்பும் மிக்கும், குறைந்து ம், பிறழ்ந்தும், உறழ்ந்தும், மயங்கியும், வந்தமையான் மயங்கிசைக் கொச்சகக்கவிப்பா. வெண்பாவினோடும், ஆசிரியத்தினோடும்வந்த மயங்கிசைக் கொச்சகக்கவிப்பா யாப்பருங்கலவிருத்தியுள் காமர்கடு ம்புனலென்னும் பழம்பரட்டிற் கண்டுகொள்க. இன்னுமரபே யியன் றுமென்று சிறப்பித்தவதனால், ஒரு போகுமுதலாயுடையனவற்றை யெல்லா மிதனாற் பெயர்கொடுத்துக் கொச்சகமென்று வழங்கப்படு மெனக் கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

எருத்திய லின்றி யிடைநிலை பெற்று
மிடைநிலை யின்றி யெருத்துடைத் தாயு
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை பெற்று
மிடைய திரட்டித் தெருத்துடைத் தாயு
மிடையு மெருத்து மிரட்டிற் வந்து
மெருத்த மிரட்டித் திடைநிலை யாறு
யடக்கியல் காறு மமைந்த வுறுப்பிற்
கிடக்கை முறைமையிற் கிழமைய தாயுந்
தரவொடு தாழிசை யம்போத ரங்க
முடுகியல் போக்கிய லென்றிவை யெல்லா
முறை தடுமாற மொழிந்தவை யின்றி
யிடையிடை வெண்பா சிலபல சேர்ந்து

மற்றும் பிறபிற வொப்புறப் பில்லன்
கொச்சக மென்னுங் குறிப்பின வாசும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார்.

சூ தீ தீ ர ம்.

தரவே தரவினை தாழிசை சிலபஸ
வரன்முறை பிறழ வயற்பா மயங்கியுந்
தனிச்சொற பலவா யிடையிடை நடந்து
மொத்தா ழிசைகலி யுறுப்பினிற் பிறழ
வைத்த முறையான் வண்ணக விறுவாய்
மயங்கி வந்தனவு மியங்குநெறி முறைமையிற்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறினர் புலவர்.

ஓதப் பட்ட வுறுப்பு வகையெல்லா
மேதப் படாமற் கலிக்கியல் பெய்து
மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து முறழ்ந்தும்
வண்ண முடியுந் தொடையு மயங்கியு
மடுக்கிய லந்தந் தொடுத்தன பல்கியுங்
கலிவயிற் கடிந்த சீரிடை மிடைந்து
நாற்சீ ரிறந்த சீரொடு சிவணியு
முச்சீ ரிருசீ ரம்போ தரங்க
மச்சீர் முடிவிடை யழிவில தமுனியுங்
கொச்சகக் கலியெனக் கூறவும் படுமே.

கூழிய வுறுப்பிற் குறைபா டின்றித்
தேறிய விரண்டுந் தேவ பாணியுந்

தரவே யொழியினுந் தாழிசை யொழியினு
 மிருவகை முத்திறத் தெண்ணே நீங்கினு
 மொருபோ கென்ப வுணர்ந்தி சினேரோ
 என்றாராகலிஞ்

தரவின் றுகித் தாழிசை பெற்றுந்
 தாழிசை யின்றித் தரவுடைத் தாகியு
 மெண்ணிடை யிட்டுச் சின்னங் குன்றியு
 மடுக்கிய லின்றி யடிநிமிர்ந் தொழுகியும்
 யாப்பினும் பொருளினும் வேற்றுமை யுடையது
 கொச்சக வொருபோ காகு மென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். இவற்றிற் கிலக்கியம் யாப்பருங்கல
 விருத்தியுட் கண்டுகொள்க.

உதாரண முதனினைப்பு.

குடநிலைத் தண்ணெல்வப் போர்க்கதக் கண்ணன் றரவுகுன்று
 வடிவுடை யாகுந் தரவினை மன்னும் பருஉத்தடக்கை
 இடமிக வாஞ்சிஃ றுழிசை தண்மதி யோர்பலவாய்
 மடலவிழ் கோதை மணிகிள ராகு மயங்கிசையே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே கொச்சகக் கலிப்பாக்
 கட்டுக் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (கஉ)

கலிப்பாவினம்.

அடிவரை யின்றி யளவொத்து மந்தடி நீண்டசைப்பிற்
 கடிதலில் லாக்கலித் தாழிசை யாகுந் கலித்துறையே

நெழலடி நான்காய் நிகழ்வது நேரடி யிரிரண்டாய்
விடினது வாகும் விருத்தந் திருத்தகு மெல்லியலே.

கலித்தாழிசையும், கலித்துறையும், கலிவிருத்தமுமாமாறுணர்
ததுதனுதலிற்று.

அடிவளையின்றி யளவொத்துமந்தடி நீண்டிசைப்பிற் கடிதலில்
லாக் கலித்தாழிசையாகும் எ - து, இரண்டடியும், பலவடியும்வந்து,
ஈற்றடியிக்கு, அல்லாதவடி தமமுளொத்தும், ஒவ்வாதும்வருவது
கலித்தாழிசை எ-று. கடிதலில்லாக் கலித்தாழிசையென்று சிறப்பித்
தவதனால், ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவருவது சிறப்படைத்து,
தனியே வரப்பெறுமாயினு மெனக்கொள்க.

கலித்தாழிசை.

கொய்தினை காத்துங் குளவி யடுக்கத்தெம்
பொய்தற் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேவண்டின்
ஆய்தினை காத்து மருவி யடுக்கத்தெம்
மாசில் சிறுகுடி வாரனீ யைய நலம்பேவண்டின்
மென்றினை காத்து மிகுபூங் கமழ்சோலைக்
குன்றச் சிறுகுடில் வாரனீ யைய நலம்பேவண்டின்.

இவையிரண்டடியாய் ஈற்றடியிக்கு ஒருபொருண்மேல் மூன்றடு
க்கி வந்தது.

கலித்தாழிசை.

வாள்வரி வேங்கை வழங்குஞ் சிறுநெறியெங்
கேள்வரும் போதி னெழால்வாழி வெண்டிங்காள்
கேள்வரும் போதி னெழாலாய்க் குறுலியரோ
நீள்வரி நாகத் தெயிறேவாழி வெண்டிங்காள்.

இஃது ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடிமூன்று மொத்துவந்த அளவொத்து
மென்ற வும்மையால் ஈற்றடிமிக்கு ஏனையடியொவ்வாது வரப்பெறு
மெனவுகுகொள்க.

கலித்தாழிசை.

பூண்ட பூறையறைபப் பூத மருள

நீண்ட சடையா னாடுமே

நீண்ட சடையா னாடு மென்ப

மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே.

இஃதீற்றடிமிக்கு இரண்டாமடி குறைந்து முதலடியும், மூன்று
மடியும், ஒத்துவந்தது சீர்வரையறுத்திலாமையால் எனேத்துச்சீரானு
மடியாய் வரப்பெறுமெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அடியெனேத் தாகியு மொத்துவந் தளவிற்

கடையடி மிகுவது கலித்தாழிசையே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

சூ த் தீ ர ம்.

அந்தடி மிக்குச் சிலபல வாயடி

தந்தமு ளொப்பன தாழிசை யாகும்.

என்றாகலின். கலித்துறையே நெடிலடிகாண்காய் நிகழ்வது
எ-து, ஐஞ்சீரடி காண்காய்வருவது கலித்துறை எ - று,

கலித்துறை.

யானுந் தேதாழியு மாயமு மாடுந் துறைநண்ணித்
தானுந் தேரும் புகனும் வந்தென் னலனுண்டான்

தேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப் பிரிவானேல்
கானும் புள்ளுங் கைதையு மெல்லாங் கரியன்றே.

வென்றான் வினையின் றெகையாகி விரிந்து தன்கண்
ஒன்றாய்ப் பார்த வுணர்வின்னொழி யாது முற்றுங்
சென்றான் றிகழுஞ் சுடர்குழொளி மூர்த்தி யாகி
நின்றா னடிக்கீழ்ப் பணிந்தார்வினை நீங்கி நின்றார்.

இவை நெடிலநான்காய் வந்தது.

நெடிலடி நான்காய் நிகழ்வது கலித்துறை
என்ப தியாப்பருங்கலம்.

ஐஞ்சீ ரடிபி னடித்தொகை நான்மையோ
டெஞ்சா தியன்றன வெல்லாங் கலித்துறை.

என்றாகலின் நேரடியீ ரிரண்டாய் விடினதுவாகும விருத்தம்
எ-து, நாற்சீரடி நான்காய்வருவது கலிவிருத்தம் எ - று. திருத்தகு
மெல்லியலே எ-து, மகடே முன்னிலை.

கலிவிருத்தம்.

வேய்தலை நீடிய வெள்ளி விலங்கலில்
ஆய்தலி லொண்கட ராழியி னுன்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தனர் மன்னர்முன்
நீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்.

தேம்பழுத் தினியநீர் மூன்றுந் தீம்பலா
மேம்பழுத் தளிந்தன சுளையும் வேரியும்
மாம்பழக் கனிகளு மதுத்தண் டத்தமுந்
தாம்பழுத் துளசில தவள மாடமே.

அளவடி நான்கின் கலிவிருத் தம்மே.

என்ப தியாப்பருங்கலம்.

உதாரணமுதனி¹னப்பு.

கொய்தினை யாய்தினை மென்றினை வாள்வரி பூண்டபறை
எய்திய தாழிசை யாணும்வென் றுணங் கலித்துறையே
மைதிக ழோதி வரிநெடுங் கண்ண வனமுலையாய்
மெய்தரு வேய்தலை தேம்பழுக் தென்ப விருத்தங்களே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின் வழியே கலிப்பாவினங்கட்கு
கட்டிய இலக்கியங்களை முதனினை த்துக்கொள்க. (கஉ)

வஞ்சிப்பா - வஞ்சிப்பாவினம்.

சூறளடி நான்கின் மூன்றொரு தாழிசை கோதில்வஞ்சித்
துறையொரு வாது தனிவரு மாய்விடிற் சிந்தடிநான்
கறைதரு காலே யமுதே விருத்தந் தனிச்சொல்வந்து
மறைதலில் வாரத்தி னாலி றும் வஞ்சிவஞ் சிக்கொடியே.

வஞ்சித்தாழிசையும், வஞ்சித்துறையும், வஞ்சிவிருத்தமும், வஞ்
சிப்பாவிற் கீறமாறுமுணர்த்துதனுதலிற்று.

சூறளடிநான்கின் மூன்றொருதாழிசைகோதில் எ-து, இருசீரடி
நான்காய் மூன்றுசெய்யுள் ஒருபொருண்மே லடுக்கிவருவன வஞ்சித்
தாழிசையாம் எ - று. கோதிலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால்,
அவையொரு பொருண்மேல் மூன்றடுக்கி யல்லது வாராவெனக்
கொள்க.

வஞ்சித்தாழிசை.

மீடப்பிடியை மதவேழந்

தடக்கையான் வெயின்மறைக்கும்¹

இடைச்சுர மிறந்தார்க்கே
நடக்குமென் மனனேகாண்.

பேடையை யிரும்போத்துத்
தோகையான் வெயின்மறைக்குங்
காடக மிறந்தார்க்கே
ஒடுமென் மனனேகாண்.

இரும்பிடியை மதவேழம்
பெருங்கையான் வெயின்மறைக்கும்
அருஞ்சுர மிறந்தார்க்கே
விருமபுமென் மனனேகாண்.

இவை இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேன் மூன்றடிக்கிவந்
தமையால் வஞ்சித்தாழிசை. வஞ்சித்துறையொருவாது தனிவருமாய்
விடின் எ - து, இருசீரடிநான்காய் ஒருபொருண்மேலொன்றாய் வரு
வது வஞ்சித்துறை எ-று.

வஞ்சித்துறை.

மைசிறந்தன மணிவலா
கைசிறந்தன காந்தளும்
பொய்சிறந்தனர் காதலர்
மெய்சிறந்திலர் விளங்கிழாய்.

இது குறளடிநான்காய் ஒருபொருண்மேற் றனியேவந்தது.

சூ த் தி ர ம்.

குறளடி நான்மையிற் கோவை மூன்றாய்
வருவன வஞ்சித் தாழிசை தனிவரிற்
றுறையென மொழிப துணிந்திசி னோரே.

சிந்தடிநான்கறை தருகாலேவிருத்தம் எ - து, முச்சீரடி நான்,
காய்வருவது வஞ்சிவிருத்தம் எ - று.

வஞ்சிவிருத்தம்.

சோலை யார்ந்த கரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள்வாழுமே.

இது சிந்தடிநான்காய் வந்தது.

சூ த் தி ர ம்.

சிந்தடி நான்காய் வருவன வஞ்சி
யெஞ்சா விருத்த மென்மனார் புலவர்.

என்பதியாப்பருங்கலம். தனிச்சொல்வந்து மறைதலில் வாரத
தினாலிறும் வஞ்சி எ-து, குறளடிவஞ்சிப்பாவும், சிந்தடிவஞ்சிப்பா
வும், தனிச்சொற்பெற்று ஆசிரியச்சுரிதகத்தாலிறும் எ-று. மறைத
லில் வாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சிப்பா ஆசிரியச்சுரிதக
த்தா லிறுவதல்லது வென்னைச்சுரிதகந்தா லிறப்பெறுதெனக் கொ
ள்க.

குறளடி வஞ்சிப்பா.

பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
வினைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவும்
வினைச்சிலம்பிய மணமுரசொலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்

மூலமும்-உரையும்.

கருக

தனிச் சொல். நானும்,
கரிதகம்.

மகிழ்து உங் கூரன்
புகழ்த லானுப் பெருவுண் மையனே.

சீந்தடி வஞ்சிப்பா.

கோடிவாலன குருநிறத்தன குறுந்தாளன
வடிவாளையிற் றழுவனையன வள்ளுகிரன
பணையெருத்தி னிணையரிமா னணையேறித்
துணையில்லாத் துறவுநெறிக் கிறைவனாகி
எயினடுவ ணினிதிரந் தெவ்வுயிர்க்கும்
பயில்படுவினை பத்திமையிற் செப்பினேன்

தனிச் சொல். புணையெனத்,
கரிதகம்.

திருவுறு திருந்தடி திசைதொழ
விரிவுறு நாற்கதி விடுநனி யெளிதே.

சூத்திரம்.

தூங்க லிசையன வஞ்சி மற்றவை
யாய்ந்த தனிச்சொலோ டகவலி னிறுமே.

என்பதியாப்பருங்கலம். அமுதேஎன்பதும், வஞ்சிக்கொடியே
என்பதும் மகடேமுன்னிலை.

உதாரண முதனினப்பு.

மடப்பிடி பேடை யிரும்பிடி வஞ்சியின் றுழிசையாம்
புரா கண்ணினல் லாய்மை சிறந்தன வான்றுளாயாம்

தடப்பெருஞ் சோலை விருததம தாகுந் தயங்குவஞ்சிக
கொடித்தொடி பூந்தா மனாகொடி வால னுதாரணமே.

முவவுரைச சூத்திரககாரிகையின வழியே வஞ்சிப்பாவினங்கட
குங் காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க. (க௪)

ம ரு ட் ப ா .

பண்பா புறநிலை பாகுடைக கைக்கிளை வாயுறைவாழத்
தொண்பாச செவியறி வென்றிப பொருணமிசை யூனமிலலா
வெண்பா முதல்வந் தகவலபின னாக விளையுமென்றால்
வண்பான மொழிமட வாயமருட பாவெனனும வையகமே

மருடபாவாமா றுணாததுதனுதலிறறு. இதன்பொழிப்பு, புற
நிலைவாழ்த்தும, கைக்கிளையும, வாயுறைவாழ்த்தும, செவியறிவுறு
மென்னும, நான்குபொருணமேலும, வெண்பாமுதலாக ஆசிரி
மீறாக வருமெனின அதனை மருட்பாவென்று வழங்குகா புலவா
எ-று வண்பானமொழி மடவாய எ-து, மகமேமுன்னிலை.

சூ த் தி ர ம்.

வெள்ளை முதலா வாசிரிய மிறுதி
கொள்ளத் தொடுப்பது மருட்பா வாகும.

ம ரு ட் ப ா .

தெனற லிடைபோழ்ந்து தேனார் நறுமுல்லை
முனறின் முகைவிரியும முத்தநீர்த்—தண்கோளுர்க்.
குன்றமர்ந்த கொல்லேற்றா னிற்புறங் காப்ப
என்றுந் தீரா நண்பிற் தேவார்
சீர்சால செவ்வமொடு பொலிமதி சிறந்தே.

இது வழிபடுதெய்வநிற் புறங்காப்பப் பழிதீர்செல்வமோ டொரு
காலேக் கொருகாற்சிறந்து பொலிமினென்றமையாற் புறநிலைவாழ்
சது மருட்பா.

சூ தீ தீ ர ம்.

வழிபடு தெய்வநிற் புறங் காப்பப்
பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
பொலிமி னென்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

கைக்கிளை மருட்பா.

திருநுதல் வேர்வரும்புந் தேக்கோதை வாடும்
இருநிலஞ் சேவடியுந் தோயும்—அரிபரந்த
சேயித முண்கணு மிமைக்கும்
ஆகு மற்றிவ ளகலிடத் தணங்கே.

சூ தீ தீ ர ம்.

காட்சி முதலாக் கலவியி னொருதலை
வேட்கையிற் புலம்புதல் கைக்கிளை யதுதான்
கேட்போ ரில்லாக் கிளவிகள் பெறுமே.

வாயுரைவாழ்த்து மருட்பா.

பலமுறைய மேம்பப் படுவன கேண்மின்
சொலன்முறைக்கட் டோன்றிச் சுடர்மணித்தே ஞர்ந்து
நிலமுறையி னுண்ட நிகரில்லார் மாட்டுஞ்
சிலமுறை யல்லது செல்வங்க ணில்லா

இலங்கு மெறிபடையு மாற்றலு மன்பும்
 கலந்ததங் கல்வியுந் தோற்றமு மேனைப்
 பொலன்செய் புனைகலனோ டிவ்வாற னாலும்
 விலங்கிவருங் கூற்றை விடிக்கலு மாகா
 அனைத்தாத னியிருங் காண்டர்--வினைத்தக்க
 கூறியவெம் மொழிபிழை யாது
 தேறிநீ ரொழுகிற் சென்றுபயன் றருமே.

இது மெய்ப்பொருள் சொன்னமையால் வாயுறைவாழ்த்து மருட்பா.

சூ தீ ர ம்.

வாயுறை வாழ்த்தே வயங்க நாடின
 வேம்புங் கடுவும் போல வெஞ்சொற்
 றுங்குத லின்றி வழிநனி பயக்குமென்
 றேரம்படைக் கிளவியின் வாயுறுத் தன்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சேவியறிவுறுஉ மருட்பா.

பல்பாணை மன்னர் முருங்க வமருழந்து
 கொல்பாணைத் தேரோடுங் கோட்டந்து நல்ல
 தலையாலங் கானம் பொலியத் தொலையாப்
 படுகளம் பாடுபுக் காற்றிப் பகைஞர்
 அடுகளம் வேட்டோன் மருக வடுதிறல்
 ஆளி நிமிர்தோட் பெருவழுதி யெஞ்ஞான்றும்
 ஈர முடையை யென்வாய்ச்சொற் கேட்டி
 உடைய வழுவரை நெஞ்சனுங்கக் கொண்டு

வருகாத லுழவர்க்கு வேளாண்மை செய்யல்
 மழவ ரிழைக்கும் வரைக்கா ணிதியீட்டம்
 காட்டு மமைச்சரை யாற்றத்தெளியல்
 அமைத்த வரும்பொரு ளாறின்றி வெளவல்
 இனத்தைப் பெரும்பொரு ளாசையாற்சென்று
 மன்ற மறுக வகழாதி யென்றும்
 மறப்புற மாக மதுரையா ரோம்பும்
 அறப்புற மாகைப்பட்டேற்க வறத்தால்
 அவையார் கொடுநாத் திருத்தி நவையாக
 நட்டார் குழிசி சிதையாதி யொட்டார்
 செவிபுதைக்குந் தீய கடுஞ்சொற் கவியுடைத்தாய்க்
 கற்றூர்க் கினனாகிக் கல்லார்க் கடிந்தொழுகிச்
 செற்றூர்ச் செறுத்துநிற் சேர்ந்தாரை யாக்குதி
 அற்ற மறிந்த வறிவினாய்—மற்றும
 இவையிவை வீயா தொழுகு நிலையாப்
 பொருகட லாடை நிலமகள்
 ஒருகுடை நீழற் றஞ்சுவண் மன்னே.

இது வியப்பின்றி உயர்ந்தோர்கண் வியந்தொழுகுதல் கடனென
 வரசர்க்குணாத்தமையாற் செவியறிவுறா உ மருட்பா.

சூ த் தீ ர ம்.

செவியுறைதானே பொங்குதலின்றிப் புரையோர் நாப்ப
 ணவிதல் கடனெனச் செவியுறுத் தற்றே.

என்றார் தொல்காப்பியனார், என்றிப் பொருண்மிசையென்று
 மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், இங்கான்கு பொருண்மேலுமன்றி மரு
 ட்பா வரப்பெறுதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

புறநிலை வாயுறை செவியறி வுறா உவெனத்
 திறநிலை மூன்றுந் திண்ணிதற் றெரியின்

வெண்பா வியவினு மாசிரிய வியலினும்

பண்புற முடியும் பாவின வென்ப.

என்றார் தொல்காப்பியனார். பண்பார் புறநிலையென்றும், ஒண் பாச்செவியறிவென்றுஞ் சிறப்பித்தவதனால் புறநிலைவாழ்த்தும், வாயுனாவாழ்த்தும், செவியறிவுறா உம் இவ்வாறன்றி வெண்பாவேயாயும், ஆசிரியமேயாயும் வரப்பெறும். கலியும், வஞ்சியுமாய் வரப்பெறாவெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறா

வாயுறை வாழ்த்தே யவையடக் கியலே

செவியறி வுறாமென் றவையு மன்னே.

பாங்குடைக்கைக்கிளையென்று சிறப்பித்தவதனால், கைக்கிளை யெல்லாப் பாவானும் வரப்பெறும், மருட்பாவேயாய் வருகவென்னும் யாப்புறவில்லையென்றும், கைக்கிளை வெண்பாமுதலாக வாசிரியமீறாக வரும்வழி ஆசிரியவடியிரண்டேயாய் அவற்றுள் ஈற்றயலடி முச்சீராய்வருமென்றும், வெண்பாவடியும், ஆசிரியவடியும், ஒத்து வருவன சமனிலைமருட்பாவென்றும், ஒவ்வாதன வியனிலைமருட்பாவென்றும் வழங்கப்படும். ஊனமில்லா வெண்பாவென்று சிறப்பித்தவதனால் வேற்றுவண்ணம் விரவாதுவெள்ளை வண்ணமெல்லா வண்ணத்துள்ளுஞ் சிறப்புடைத்தாய், மங்கலமரபிற்றாய், அவ்வாறே வேற்றுத்தளையும் அடியும், சீரும், விரவாமையால், எல்லாப்பாவினுள்ளும் வெண்பா சிறப்புடைத்தென்று முன்வைக்கப்பட்டதென்பது அறிவித்தற்கு வேண்டப்பட்டது.

வேதவாய் மேன்மகனும் வேந்தன் மடமகளும்

நீதியாற் சேர்ந்து நிகழ்ந்த நெடுங்குலம்போல்

ஆதிசால் பாவு மரசர் வியன்பாவும்
 ஓதியவா றேறாத மருட்பாவா யோங்கிற்றே
 பண்ணுந் திறமும்போற் பாவு மினமுமாய்
 வண்ண விகற்ப வகைஔமயாற்

பண்ணின்

திறம்விளரிக் கில்லதுபோற் செப்ப லகவல்
 இசை மருட்கு மில்லை யினம்.

உதாரண முதனினைப்பு.

தென்ற லிடையுந் திருநுதல் வேர்வரும் பன்முறையென்
 றென்றிய பாவும்பல் யானையு மென்பவொண் போதமைந்த
 பொன்றிக ழோதி புறநிலை கைக்கிளை வாயுறைவாழ்த்
 தென்றிவற் றிற்குஞ் செவியறி விற்கு மிலக்கியமே.

இவ்வுரைச் சூத்திரக்காரிகையின்வழியே மருட்பா நான்கிற்குங்
 காட்டிய இலக்கியங்களை முதனினைத்துக்கொள்க.

செய்யுளியல் செய்யுண்முதனினைப்பு.

வெண்பா வடம்பட வீரடி யொன்றுட னேரிசையும்
 கண்பானல் போன்மயி லந்தமின் மூன்றுங் கடைதருக்கி
 றண்பார் தரவொன் றசைதர வேயடி யோடுகுறள்
 பண்பார் புறநிலை செய்யு ளியலென்ப பாவலரே.

செய்யுளியல் முற்றிற்று.

மு ன் ற வ து.

ஒ ழி பி ய ல்.

அலகொழிப்பு.

சீருந் தனையுஞ் சிதையிற் சிறியஇ உஅளபோ
டாரு மறிவ ரலகு பெறுமையை காரணவேல்
ஒருங் குறிலிய லொற்றள பாய்விடி னோரலகாம்
வாரும் வடமுந் திகழு முகிழ்முலை வாணுதலே.

இவ்வியலென்ன பெயர்த்தோவெனின், உறுப்பியலுள்ளும், செய்
புளியலுள்ளும் சொல்லா தொழிந்தவைகளை யுணர்த்தினமையால்
ஒழிபியலென்னும் பெயர்த்து. இவ்வியலுள் இக்காரிகையென்னுத
லிற்றோ வெனின், ஒருசார ரெழுத்துகட் கெய்தியதோ ரிலக்கண
முணர்த்துதலுதலிற்று.

சீருந்தனையுஞ் சிதையிற்சிறியஇஉ அளபோடாரு மறிவரலகு
பெறுமை எ - து, சீருந்தனையுங் கெடவந்தவிடத்துக் குற்றியலிகர
மும், குற்றியலுகரமும், உயிரளபெடையும் அலகு காரியம்பெறு
எ-று. ஒற்றளபாய்விடி னோரலகாமென் றுரைத்தமையால், ஈண்டு
யிரளபெடை கொள்ளப்பட்டது. ஆருமறிவரென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால் குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், ஒற்றியல்பினவாய்
நிற்கும். உயிரளபெடைகள் கெட்டெழுத்தியல்பினவாய் நிற்கும்,
லகிமெயிடத்தெனக்கொள்க. எனவே எதிரது மறுத்தலென்னும் இல
க்கணத்தாற் சீருந்தனையுந் திருந்தகிற்புழிச் சிறியஇஉ. அளபோ
ருமறிவரலகுபெறு மென்பதாயிற்று இன்னும், ஆருமறிவரென்று

மூலமும்-உரையும்.

மிகுத்துச்சொல்லியவதனால். அவையலகு காரியம்பெறும்போது குற்றியலிகரமும், குற்றியலுகரமும், குற்றெழுத்தின்பயத்தவாம். உயிரளபெடையலகுகாரியம் பெறுமாறு தங்காரிகையுட் போக்கிச் சொல்லுதும்.

குற்றிய லிகரம்.

சிறுநன்றி யின்றிவர்க்கியாஞ் செய்தக்க னைப்
பெறுநன்றி பின்னும பெரிதென் —றுறுநன்றி
தானவாய்ச் செய்வதுந் தான்மன் றென்பவே
வானவா முள்ளத் தவர்.

இதனுள், இன்றிவர்க்கியாமென்புழி குற்றியலிகரம்வந்து வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீராயிற்று. வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் விரவுமென்னும், ஒத்தில்லாமையால் வெண்பா வழியநிற்குமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று களையச் சீர்சிதையாதாம்.

குற்றிய லிகரம்.

குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கள்
மழலைச்சொற் கேளா தவர்.

அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்
பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

இவற்றுள், குழலினிதியாழினிதென்புழி, ஆசிரியத்தளையும், அருளல்ல தியாதெனில், என்புழிக்கலித்தளையுந்தட்டு வெள்ளைத்தன்மை குன்றிப்போஞ்சீர் கனிபுகிற்புல்லாத யற்றளையென்னும் இலக்கணத்தோடும் வெள்ளையுட்பிறதனை வராவல்லன, வெல்லாத் தளையுமயங்கியும்வழங்கும். ஏன்னுமிலக்கணத்தோடும், மாறுகொள்ளுமாதலால், ஈண்டுக் குற்றியலிகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெ

றதென்று களையச்சீருந்தளையும சிதையாவாம். இனிக் குற்றியலுகர
த்திற்குச் சொல்லுமாறு.

குற்றிய லுகரம்.

கொன்று கோடுநீடு குருதி பாயவும்
சென்று கோடுநீடு செழுமலை பொருவன
வென்று கோடுநீடு விறல் வேழம்
என்று மூடுநீடு பிடியுள போலும்

அதனால்

இண்டிடை யிரவிய நெறி வரின்
வண்டிண் சோதை யுயிர்வா மூலளே.

சீரடி வஞ்சிப் பாலினுட் குற்றுகரம்வந்து, ஐந்தசைச
சீரும், ஆறசைசசீருமாயின. இவ்வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லா
மையிற் குற்றுகரத்தை இவ்விலக்கணத்தால் அலகுபெறுதென்று
களையச் சீருந்தளையுஞ் சிதையாவாம், இனி உயிரளபெடைக்குச்
சொல்லுமாறு.

உயிரளபெடை.

பல்லுக்குத் தோற்ற பனிமுல்லை பைங்கிளிகள்
சொல்லுக்குத் தோற்றின்னந் தோன்றினவாள்--நெல்லுக்கு
நாளேறாநா நென்பா னுடங்கிடைக்கு மென்முலைக்கும்
மாளேறா மா லன்றளந்த மண்.

இதனுள் நாளேறாநாநென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ
டை யநுகரணம்வந்து வெண்பாலினுள் நாலசைச்சீராயிற்று, அவ்
வாறு வருகவென்னும் ஒத்தில்லாமையால் இவ்வாறகிட்டு உதா
ணவாய்பாட்டால் ஓசையூட்டும்பொழுது ஓசையுண்ணுது செப்ப

லோசை பிழைத்து நிற்குமாதலால், ஈண்டு உயிரளபெடையை இவ விலககணத்தால் அலகுபெறுதென்று நெட்டெழுத்தேபோலக்கொ ண்டி அலகிடச சீரும் தளையுஞ் சிதையாவாம்.

வெண்பா.

இடைறுடங்க வீரங்கோதை பினறுழ வாட்கண
புடைபெயரப் போழவாய் திறந்து—கடைகடையில
உப்போல வெனவுரைத்து மீள்வா ளொளிமுறுவற
தொப்போ நீர்வேலி யுலகு.

இதனுள் உப்போலவென்புழிப் பண்டமாற்றின்கண் அளபெ
டையநுகரணம்வந்து கலித்தளையட்டு வெண்பாவழிய நிற்குமாத
லின ஈண்டியிரளபெடையை இவவிலக்கணத்தால் அலகுபெறுதெ
ன்று நெட்டெழுத்தே போலக்கொண்டி அலகிடத் தளையுஞ் சிதையா
தாம இனிக் குற்றியலிகர குற்றியலுகரங்கள், குற்தெழுத்தேபோல
ரின் றலகுபெறுமாறு.

வெண்பா.

வந்துநீ சேரி னுயிர்வாமும் வாராக்கால்
முந்தியாய் பெய்த வளைகழலும்—முந்தியாங்
கோளானே கண்டநங் கோல்குறியா யின்னுமோர்
நாளானே நாம்புணரு மாறு

இதனுள், வந்துநீயென்புழிக் குற்றியலுகரமும், முந்தியாலென்
புழிக் குற்றியலிகரமும் வந்து சீருந்தளையுந் திருத்திரிற்புழிக் குற்
றெழுத்தின் பயத்தவாய் அலகுபெற்றவாறு கண்டிகொள்க.

சூத்திரம்.

தீளேசீர் வணந் தாங்கெட வரினே

குறுகிய விகரமுங் குற்றிய லுகரமு
மளபெடை யாவியு மலகியல் பிலவே.

என்பதியாப்பருங்கலம். ஐகாரநவே லோருங்குறிலியல் எ-து, ஒன்றரை மாத்தினாயென் றோதப்பட்ட ஐகார்க்குறுக்கம் குற்றெழுத்தேபோலக் கொண்டு அலகிடப்பெற்றும் எ-று. ஒருமென்பதிடைச் சொல்.

சூ தீ ர ம்.

குறுமையெழுத் தினியல்பே
யைகா ரநெடுமை நீங்கியக்கால்.

எ ன் று ரா க லி ன்.

ஐகார்க் குறுக்கம்.

அன்னை யையா னோவதவமா லணியிழாய்
புன்னை யையா னோவன் புலந்து.

நடைக்குதிரை யேறி நறுந்தார் வழுவி
அடைப்பையாய் கோறு வெனலும்--அடைப்பையான்
சுள்ளற் சிறுகோல் கொடுத்தான் றனைப்பெறினும்
கொள்ளாதி யாங்காண் டலை.

கெண்டையை வென்ற கிளரொளி யுண்கணை
பண்டைய எல்லள் படி.

என்னும் இவற்றுள் ஐகார்க்குறுக்கம், குற்றெழுத்தேபோலக் குறிலோடும், நெடிலோடும் கூடிநின்று நிரையசையாயினவாறும், தனியேநின்று நேரசையாயினவாறுங் கண்டுகொள்க. ஒற்றளபாய் விடினோர்காலம் எ - து, ஒற்றுக்கண் அளபெழுந்தவிடத்து நேரசையாம் எ-று.

மூலமும்-உரையும்.

கசுந.

சூ தீ தீ ர ம்.

ஆய்தமு மொற்று மளபெழ நிற்புழி
வேறல் கெய்தும் விதியின் வாகும்.

என்றார் காக்கைபாடினியார். அளபெழாதவிடத்து ஒற்றுக்கள்
அலகுபெறு தென்பதாம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

நனிநிலை யொற்றிவை தாமலகியலா
வளபெடை யல்லா காலையான
ஈரொற் றுயினு முவொற் றுயினு
மோரொற் றியல வென்மனார் புலவர்.

கார்க்கடல், காட்ச்சேதம், கதிர்ச்செந்நெல், கடாய்க்கன்று என
ஈரொற்றுட னிலையாய்நிற்பினுங் குற்றெழுத்தின் பயத்தவாயலகு
பெறுதென்பதும், ஒற்றளபெழினும், மற்றோரெழுத்தினோடுகூ
நிலையசையாகா தென்பதும் பெறப்பட்டது.

கண்ண கருவினே கார்முல்லே கூரெயிறு
பொன்ன பொறிகுணங்கு போழ்வா யிலவம்பூ
மின்ன னுழைமருங்குன் மேக்கு சாயலாள்
என்ன பிறமகளா மாறு
எஃஃஃகி லங்கிய கையரா யின்னுயிர்
வெஃஃஃகு வார்க்கில்லை வீடு.

இவற்றுள் ஒற்றும், ஆய்தமும், அளபெழுத்து ஓரலகுபெற்றவாறு
கண்டுகொள்க. வாகும்வடமுந்திகழு முகிழ்முலைவாணுதலே எ-து,
மகடேமுலை.

அ ஐ ச.

விட்டிசைத் தலலான முதறகட் டனிககுறி நேரசையென
 றெட்டப் படாததற குண்ணு னுதாரண மோசைகுன்று
 டெட்டள பாய்விடி னோனோர் நிராயொடு நேரசையாம
 இட்டத்தி னுறகுறில சேரி னிலக்கிய மோசிறைவே.

ஒருசா அசைகடகெயதியதோ ரிலக்கண முணாததுதனுத
 லிறறு

விட்டிசைத்தலலான முதறகட்டனிககுறி நேரசையென
 டட்டப்படாது எ-து, மேற்பொதுவாகையாற றனிககுறிநேரசையெ
 னுராயினும், விட்டிசைத்து நின்றவழியல்லது மொழிமுதறகணி
 னற தனிககுறெழுத்து நேரசையாமென் றுடமபடப பெறுது
 எ - று. எனவே விட்டிசையாதவழி மொழிமுதறகட்டனிக குறில
 குறிலோடு நெடிலோடுகூடி நிராயசையா மெனபதாயிறறு. அதற
 குண்ணுதாரணம எ-து.

வெண்பா.

உண்ணு னொளிநிறு னோங்கு புகழ்செய்யான
 துன்னருங் கேளிர துயாகளையான—கொள்ளே
 வழங்கான பொருள்காத் திருப்பானேல அ ஆ
 இழந்தானென மெண்ணப் படும.

இதனுள் அ-ஆ, என்புழி யருளின்கட் குறிப்பாய் மொழிமுதற்
 கணினற குற்றெழுத்து விட்டிசைத்து நேரசையாயினவாறும, அல
 லாதவழி குறிலோடு நெடிலோடுகூடி நிராயசையாயினவாறுங்
 கண்டுகொள்க.

வே ண் பா.

வெறிகமழ் தண்புறவின் வீங்கி யுகளு
மறிமுலை யுண்ணுமை வேண்டிப்—பறிமுன்கை
அஉ மறியா வறிவி லிடைமகனே
நொ அலைய னின்னா ட்டை நீ.

அ|அவனும் இ|இவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எளவணை வெல்லாரிகல்.

இவற்றின்கட் டனிக்குறின் முதற்கண்விட்டிசைத்து நேரசை
யாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவற்றுள் அஉமறியாவென்பது தற்
சுட்டுக் குறிப்புச்சொல், நொ என்பது செய்வெனச்சத் திறுதிதொ
ககு முதனிலைகுறுகிய ஏவற்குறிப்புச்சொல், அஇஉஎ என்பன சுட்டு
வினாவாகிய குறிப்புச்சொல். ஒட்டப்படாவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனான், மொழிக்கு மூன்றிடத்தும், விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாமென்பதுஉம், விட்டிசைப்பதுதான் குறிப்பு
ஏவல் தற்சுட்டு வினாசுட்டுஎன்னு மைந்தன்கண்ணு மென்பதுஉம்,
குற்றெழுத்து விட்டிசைத்துநின்றவிடத்து மற்றோரெழுத்தினோடுங்
கூடி நிரையசையாகா தென்பதுஉம் பெறப்பட்டது.

சூ த் தி ர ம்.

அ|இஉஉஒ இவைகுறிய மற்றையவேழ்
நெட்டெழுத்தா நேரப் படும்.

இதனுண் மொழிக்கு மூன்றிடத்தும் விட்டிசைத்துவந்த குற்
றெழுத்து நேரசையாயினவாறு கண்டுகொள்க. இவைதற்சுட்டு ஏவ
ல்வந்தவழிக் கூண்க.

சூ தீ ர ம்.

ஏவல் குறிப்பே தற்குட்டல் வழி
யாவையுந் தனிக்குறின் முதலசை யாகா.

என்றார் மயேச்சுரர். ஓசைகுன்றா நெட்டளபாய்விடினேர்நேர்
எ-து, நெட்டெழுத்தளபெழுந்து வருமெனி னஃது இரண்டினேர
சையாக வைக்கப்படும் எ-று. ஓசைகுன்றாவென்று மிகுத்துச்சொல்
லியவதனால், மூன்றுமாத்தினாயின் மிகவுச்சரிப்பினு நேர்நேராக
வைக்கப்படுமெனக்கொள்க. நிராயொடு நேரசையா மிட்டத்தினுற
குறில்சேரின் எ - து, குற்றெழுத்தினோடு புணர்ந்தநெட்டெழுத்து
அளபெழுந்தா லவ்விரண்டினையுங்கூட்டி நிராயசையும் நேரசையு
மாக வைக்கப்படும் எ-று. இலக்கியமேர்சிதைவே.

வெ ண் பா.

ஏள் சிதைய வழாஅ லெழாஅநின்
சேயரி சிந்திய கண்.

இப்பாட்டு நேர்நேராதற்கும் நிராநேராதற்கும் இலக்கியமாமெ
ன்க. ஏள்-என நேர்நேராயிற்று. அழாஅல் எழாஅ என நிராநேரா
யிற்று. இட்டத்தினுலென்று மிகுத்துச்சொல்லியவதனால், பின்னி
ன்றகுறிலோடும் நெடிலோடுங்கூடி அளபெடை நிராயசையாகாதித
னக்கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

தனிநிலை யளபெடை நேர்நே ரியற்றே
யிறுதிநிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே
யிறுதிநிலை யளபெடை நிராநே ரியற்றே.

என்றார் நத்தத்தனார்.

சீர் - தளை.

மாஞ்சீர் கலியுட் புகாகலிப் பாவின் விளங்கனிவந்
தாஞ்சீ ரடையா வகவ லகத்துமல் லாதவெல்லாந்
தாஞ்சீர் மயங்குந் தளையும தேவெள்ளைத் தன்மைகுன்றிப்
போஞ்சீர் கனிபுகிற் புல்லா தயற்றளை பூங்கொடியே.

கீருந்தளையுஞ் செய்யுளகத்து நிற்பதோர் முறைமை யுணர்த்து

மாஞ்சீர் கலியுட்புகா எ - து, தேமா புளிமாவென்னும் நேரீற்
றியற்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட் புகப்பெறா எ-று. கலிப்பாவின்
விளங்கனிவந்தாஞ்சீரடையா எ - து, கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி
என்னும் நிரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரிரண்டும், கலிப்பாவினுட்புகப்
பெறா எ-று. அகவலகத்தும் எ-து, ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், கருவிள
ங்கனி கூவிளங்கனியென்னு மிரண்டுசீரும் புகப்பெறா எ-று. அல்
லாதவெல்லாந் தாஞ்சீர்மயங்கும் எ-து, இவையொழிந்தசீர்களெல்
லாம் பாவினுள்ளும் பாவினத்துள்ளும்வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.
தளையுமதே எ-து, எல்லாத்தளையும், எல்லாப்பாவினுள்ளும், எல்
லாப்பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று. வெள்ளைத்தன்
மை குன்றிப்போஞ்சீர்கனிபுகில் எ-து, எல்லாச்சீரும் எல்லாப்பாவி
னுள்ளும், பாவினத்துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும்,
வஞ்சியுரிச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்புகப்பெறா புகிற் செப்பலோ
சையழிந்து வேறுபட்டு ~~சுரு~~சையுண்ணுதுகெடும் எ-று. புல்லாத
யற்றளை எ-து, எல்லாத்தளையும் எல்லாப்பாவினுள்ளும், பாவினத்
துள்ளும் வந்து மயங்கப்பெறுமென்றாராயினும், வெண்பாவில் இயற்
சீர்வெண்டளையும், வெண்சீர்வெண்டளையுமல்லது வேற்றுத்தளை
விரவாது எ-று. பூங்கொடியே எ-து, மகதேஉமுன்னிலை.

✧ குடநிலைத் தண்புறவில்—சென்ற வாதே.

என்னுந் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவில் நேரீற்றியற்சீரும், நிரை
நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், வாராது நிரையீற்றாசிரிய வுரிச்சீரும்,
வெண்டாவுரிச்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்ட
ளையும், ஆசிரியத்தளையும், கலித்தளையும், வஞ்சித்தளையு மயங்கிவந்த
வாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

நெடுவனாச் சாரற் குறுங்கோட்டுப் பலவின்
விண்டுவார் தீஞ்சுளை வீங்குகவுட் கடுவன்
உண்டு சிலம்பேறி யோங்கிய விருங்கனழப்
படிகம் பயிற்று மென்ப
மடியாக் கொலைவி லென்னையர் மலையே.

இவ்வாசிரியத்துள் தன்சீரும், வெண்சீரும், நேர்நடுவாகிய வஞ்
சியுரிச்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், வஞ்
சித்தளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

மண்டிணிந்த நிலனும்
நிலனேந்திய விசும்பும்
விசும்புதைவரும் வளியும்
வளிதலைஇய தீயும்
தீமுரணிய நீரும்
புன்காற் புணர்மருதின்

✧ இச்செய்யுளினே ககடு-வது பக்கத்திற்காண்க.

போதரும்பிய புனற்றாமரை
தேன்னுட்டிங் கரும்பின்
பூந்தாட் புனற்றாமரை
வார்காற் செங்கழுநீர்.

இக்குறளடி வஞ்சிப்பாக்களுள், வெண்சீரும், தன்சீரும், நேர்
றியற்சீரும்வந்து வெண்டளையும், தன்றளையும், கலித்தளையும், ஆசி
ரியத்தளையு மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

* முழங்குதினாக் கொற்கைவேந்தன்.

என்னும் வெண்ணிறையுள் வஞ்சியுரிச்சீரும், இயற்சீரும், வெண்
சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், வெண்டளையும், கலித்த
ளையும் மயங்கிவந்தவாறு கண்டுகொள்க.

கலிவிருத்தம்.

வளர்கொடியன மனம்விரிவன மல்லிகையொடு மௌவல்
நளர்கொடியன நறுவினாயன நகுமலரன வகுளம்
குளர்கொடியன குழைமாதவி குவிமுனையன கோங்கம்
ஒளர்கொடியன வுயர்தளிர்நொ டொழுகிணரன வேடை.

இக்கலிவிருத்தத்துள், நிராநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீரும், நேர்
றியற்சீரும், வஞ்சித்தளையும், ஆசிரியத்தளையும், மயங்கிவந்தவாறு
கண்டுகொள்க. நேர்ற்றியற்கீர் ஒத்தாழிசைக்கலியுள் வாராதவாறும்,
கரைநடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கலிப்பாவுள்ளும், ஆசிரியத்துள்ளும்
வாராதவாறும், வெண்பாலினுள்ளும், வஞ்சியுரிச்சீர் வாராதவாறும்,
வேற்றுத்தளை விரவாமையும், மேற்காட்டிய செய்யுளகத்தும் பிறவற்
றுள்ளுங் கண்டுகொள்க. நேர்ற்றியற்கீர் வெண்கலியுள்ளும், கொச்

* இச்செய்யுளினே அள-வது பக்கத்திற்காண்க.

சகத்துள்ளும் வருதலும், கிணைடுவாகிய வஞ்சியுரிச்சீர் கொச்சகத்
துள்ளுருகிவருதலும் செய்யுளோத்துள்ளே சொல்லப்பட்டன.

வெண்பா.

குலாவணங்கு வில்லெயினர் கோன்கண்டன் கோழி
நிலாவணங்கு வெண்மணன்மே னின்ற—புலாலுணங்கல்
கொள்ளும்புட் காக்கின்ற கோவின்மையோ நீபிறர்
உள்ளம்புக் காப்ப துரை.

இவ்வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர்வந்தன வாலோவெனின்,
திருவள்ளுவப்பயன் நாலடிநானூறுமுதலாகிய கீழ்க்கணக்குள்ளும்,
முத்தெள்ளாயிர முதலாகிய சான்றோர்செய்யுளுள்ளும், வஞ்சியுரி
ச்சீர் வந்திலாமையானும், வெண்பாவினுள் வஞ்சியுரிச்சீர் வருகவெ
ன்னு மொத்தில்லாமையானும், வேற்றுத்தளை வெண்பாவினுள் வந்
திலாமையானும், இத்தொடக்கத்தன குற்றமல்லது குணமாகாவெ
ன்பது காக்கைபாடினியார் முதலாகிய தொல்லாசிரியர் துணிவு, அ
துவே இந்நூலுடையார்க்கு முடன்பாடு.

சூத்திரம்.

இயற்சீர் நேரீற்றுத் தன்றனை யடைதல்
கலிக்கியல் பிலவே காணுங் காலை
வஞ்சி யுள்ளும் வரத்தகா வாபினு
மொரோ விடத் தாகு மென்ப.

என்றார் பல்காயனார். கிணைடுவில்லா வஞ்சியுரிச்சீர், கலியிளை
டகவலிற் கடிவனாயிலவே என்றாகலின். (நூ.)

அடி மயக்கம்.

இயற்றனை வெள்ளடி வஞ்சியின் பாத மகவற்றுள்ளான்
மயக்கப் படாவல்ல வஞ்சி மருங்கினெஞ் சாவகவல்

கயற்கணல் லாய்கலிப் பாதமு நண்ணுங் கலியினுள்ளான்
முயக்கப் படுமுதற் காலிரு பாவு முறைமையினே.

அடிமயக்க மாமாறுணர்த்து தனுதலிற்று.

இயற்றளை வெள்ளடி வஞ்சியின்பாத மகவலுள் மயக்கப்படா
வல்ல எ-து, இயற்சீர் வெண்டளையான்வந்த வெண்பாவடியும், வஞ்
சியடியும், ஆசிரியப்பாவினுள்வந்து மயங்கப்பெறும் எ-று.

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சீர் வெள்ளடி யாசிரிய மருங்கி
னிலைக்குரி மரபி னிற்கவும் பெறுமே.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

சூ த் தீ ர ம்.

வஞ்சி விரவ லாசிரிய முரித்தே
வெண்பா விரவினுங் கடிவரை யின்றே.

என்றார் பல்காயனார்.

ஆசிரியப்பா.

எறும்பி யளையுட் குரும்பல் சுனைய
உலைக்க லன்ன பாறை யேறிக்
கொடுவிஷ் லெயினர் பகழி மாய்க்கும்
கவலைத் தென்பவர் தேர்சென்ற வாரே
நொதுமற் றவலங் கொள்ளாது
நொதுமற் கலுமுழிவ் வழுங்க லாரே.

இயற்றளைவெள்ளடி, இதனுள் எறும்பியளையுட் குறும்பல்சுனை
ய எ - து இயற்றளை வெள்ளடி இதனை எறும்பியளையுட் குறும்பல்
சுனைய குறுந்தொடியாஞ் செல்கரம் எனவுச்சரித்து வெள்ளடியா
மாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

இருங்கட லுடுத்த பெருங்கண் மாநிலத்
துடைநிலை நடுவண திடைபிறர்க் கினறித்
தாமே யாண்ட வேமங் காவலர்
இடுதிரை மணலினும் பலரே சுடுபிணக்
காடு பதியாகப் போகித் தத்தம
நாடு பிறர்கொளச் சென்றுமாய்ந் தோரே
அதனால், நீயுங் கேண்மதி யத்தை வீயா
துடம்பொடு நின்ற வுயிரு மில்லை
மடங்க லுண்மை மாயமோ வன்றே
களளி வேய்ந்த முள்ளியம் புறந் காட்டு
வெள்ளில் போகிய வியலு ளாங்கண்
உப்பிலாவவிப் புழுக்கல்கைக்கொண்டு பிறர்க்குநோக்கா
திழி பிறப்பினே னீயப் பெற்று
நிலங் கலனாக விலங்கு பளிமிசையு
மின்னு வைகல் வாரா முன்னே
செய்நீ முன்னிய வினையே
முந்நீர் வரைப்பக முழுதுடன் றுறந்தே.

இதனுள் உப்பிலாவவிப் புழுக்கல் கைக்கொண்டு பிறர்க்கு நோ
க்கா எ-ம் இழிபிறப்பினே னீயப்பெற்று எ-ம் வஞ்சியடி விரவிவந்த
வாறு கண்டுகொள்க. மயக்கப்படுமென்னுது மயக்கப்படா வல்லவெ

ன்றிருகால் விலக்கிச்சொல்லியவதனால் வெண்சீர்விரவிய இயற்றளை வெள்ளடியும் கலியடியும் ஆசிரியத்துள்ளருகி வரப் பெறுமெனக் கொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அங்கண் மதிய மரவின்வாய்ப் பட்டெனப்
பூசல் வாயாப் புலம்பு மனைக்கலங்கி
வதின் மாக்களு நோவார் தோழி
என்று நோவா ரில்லை
தண்கடற் சேர்ப்ப னுண்டவென் னலக்கே.

இதனுள், அங்கண்மதிய மரவின்வாய்ப்பட்டென எ-து, வெண் சீர்விரவிய வியற்றளை வெள்ளடி, இதனை அங்கண்மதிய மரவின் வாய்ப்பட்டெனப் பொங்கியபூசல்பெரிது எனவுச்சரித்து வெள்ளடி யாமாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

குருகுவேண் டாளி கோடுபுயத் துண்டென
மாவழங்கு பெருங்காட்டு மழகளிறு காணாது
மருள்பிடி திரிதருஞ் சாரல்
அருளா னாகுத லாயிழை கொடிதே.

இதனுள் இரண்டாமடிகலியடி, இதனை மாவழங்கு மெருங்கா ட்டு மழகளிறுகாணாது, தீவழங்குகழல் விழிக்கட்சீயஞ்சென் றுழலு மே, எனவுச்சரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க. வஞ்சிமருங்கி ணைஞ்சாவகவல் கலிப்பாதமுண்ணும் எ-து, வஞ்சிப்பாவினுள் ஆசி ரியவடியும், கலியடியும், விரவிவரப்பெறும் எ-று. எஞ்சாவகவலென் று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவரும். கலியடி யும், வெள்ளடியும், அருகியன்றி வாராவெனக்கொள்க. கயற்கணல்

லர்ய் எ-து, மகடேமுன்னிலை பட்டினப்பாலையென்னும் வஞ்சி நெ
டும்பாட்டினுள் ஆசிரியவடி பயின்றுவந்தன, கலியடியும் வெள்ளடி
யும் அருகினவெனக்கொள்க. நேரிழைமகளிருண் கண்கவரும் என்
றித் தொடக்கத்தன.

வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து:—

இதனை வயலாமை புழுக்குண்டு வறளடம்பின் மலர்மிலைந்து,
கயனாட்டக் கடைசியர்தங் காதலர்தோண் மணந்தனரே என வுச்ச
ரித்துக் கலியடியாமாறு கண்டுகொள்க.

கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணக்குழாய்:—

இதனைக் கோழி யெறிந்த கொடுங்காற் கணக்குழை யாழிசூழ்
வையக்கணி எனயுச்சரித்து வெள்ளடியாமாறு கண்டுகொள்க. கலியி
னுள் முயக்கப்படு முதற்காலிருபாவும் எ-து, கலிப்பாவினுள் வெண்
பாவடியும், ஆசிரியவடியும் புக்குமயங்கப்பெறும் எ-று. முறைமையி
னே எ-து, முறைமையோடுங்கூட்டி வழங்கப்படும் எ-று.

சூ தீ தி ர ம்.

ஆசிரியப்பாவி னயற்பா வடிமயங்கும்
ஆசிரியம் வெண்பா கலிக்கண்ணும்—ஆசிரியம்
வெண்பாக் கலிவிரவும் வஞ்சிக்கண் வெண்பாவின்
ஒண்பா வடிவிரவா வுற்று.

இதனை விரித்துரைத்துக்கொள்க. காமர்கடும்புனலென்னு மய
ங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள் வெண்பாவும், ஆசிரியப்பாவும்,
மயங்கினவாறு கண்டுகொள்க. ஆல் இரண்டும் அசை." (சூ)

அடி-தொடை.

அருகிக் கலியோ டகவன் மருங்கினையுஞ் சீரடியும்
வருதற் சூரித்தென்பர் வரன்றமிழ் நாவலர் மற்ருருசார்

கருதிற் க்ளையே களையிணை பின்கடைக் கூழையுமென்
நிரணத் தொடைக்கு மொழிவ ரிடைப்புணர் வென்பதுவே.

ஒருசாரடிக்கும், தொடைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுணர்த்
துதனுதலிற்று.

அருகிக்கலியோ டகவன் மருங்கினையுஞ், சீரடியும், வருதற்கு
ரித்தென்பர் வான்றமிழ்நாவலர் எ-து, ஒருசார்கலிப்பாவினுள்ளும்,
ஆசிரியப்பாவினுள்ளும், ஐஞ்சீரடியு மருகிவரப் பெறுமென்று சொல்
லுவர் புலவர் எ-று.

அணிகிளர் சிறுபொறியவிர் துத்திமாநாகத் தெருததேறித்
துணியிரும் பனிமுந்நீர் தொட்டுழந்து மலைந்தனையே.

இக்கலிப்பாவில் முதலடி ஐஞ்சீரடி வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

உமணர்ச் சேர்ந்து கழிந்த மருங்கி னகன்றலை
ஊர்பாழ்த் தன்ன வோமையம பெருங்காட்
டினனா வென்றீ ராயின்
இனிய வோபெரும் தமியேற்கு மனையே.

இவ்வாசிரியத்துள் முதலடி ஐஞ்சீர் வந்தவாறு கண்டுகொள்க.
பெரியகட் பெறினையென்னு மிணைக்குறள் ஆசிரியப்பாவினுள்ளும்
ஐஞ்சீரடி வந்ததெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

வெண்டனே, விரவியு மாசிரியம் விரவியு
மைஞ்சீ ரடியு முளவென மொழிப.

கநிகா

யாப்பருங்கலக்காரிகை

என்றார் தொல்காப்பியனார். வெண்பாவினுள் ஐஞ்சீரடி வரப்
பெறுதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

ஐஞ்சீ ரடித்தலு மண்டில மாகலும்
வெண்பா யாப்பிற் குரிய வல்ல.

என்று நந்தத்தனார் அடிநூலிலெடுத்தோதினார். மற்றொருசாரா
கருதுிற்கடையே கடையிணைபின் கடைக்கூழையுமென் றிரணத்தொ
டைக்கு மொழிவரிடைப் புணரென்பதுவே எ-து, ஒருசாராசிரியா
முரண்டொடையைக் கடைமுரணும், கடையிணை முரணும், பின்
முரணும், கடைக்கூழைமுரணும், இடைப்புணர் முரணுமென்று
வேண்டுவர் எ-று.

இரணத்தொடை யெனினும், பகைத்தொடை யெனினும், மு
ரண்டொடையெனினும் ஒக்கும்.

சூ த் தீ ர ம்.

மொழியினும் பொருளினு முரணத் தொடுப்பி
னிரணத் தொடையென் றெய்தும் பெயரே
மறுதலை யுரைப்பினும் பகைத்தொடை யாகும்.

அவற்றுள் கடைமுரணாவது அடிதோறு மிறுதிச்சீர்க்கண் மறு
தலைப்படத்தொடுப்பது, கடையிணைமுரணாவது கடையிருசீர்க்கண்
னும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது பின்முரணாவது, இரண்டாஞ்சீர்
க்கண்ணும், நான்காஞ்சீர்க் கண்ணும், மறுதலைப்படத் தொடுப்பது,
கடைக்கூழை முரணாவது முதற்சீர்க்கணினி யொழிந்த மூன்றுசீர்
க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது, இடைப்புணர் முரணாவது
நடுவிருசீர்க்கண்ணும் மறுதலைப்படத் தொடுப்பது.

ஆசிரியப்பா.

கயன்மலைப் பன்ன கண்ணினை கரிதே
தடமுலை திவஞந் தனிவடம் வெளிதே
நாவி னுண்ணிடை சுறிதே
ஆடமைத் தோளிக் கல்குலோ பெரிதே.

இஃது அடிதோறு மிறுதிச்சீர்க்கண் மறுதலைப்படத் தொடுத்
தமையாற் கடைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

மீன்றோர்ந் தருந்திய கருங்கால் வெண்குருகு
தேனார் ஞாழல் விரிசினே குழுஉம்
தண்ணைந் துறைவன் றவிர்ப்பவுந் தவிரான்
தேரோர் காணலங் காண்டும்
பீரோர் வண்ணமுஞ் சிறுநுதற் பெரிதே.

இது அடிதோறுங் கடையிருசீர்கண்ணும் மறுதலைப்படத்தொ
டுத்தமையால் கடையிணைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

சார லோங்கிய தடந்தாட் டாழை
கொய்மலர் குவிந்து தண்ணிழல் விரிந்து
தமியே மிருந்தன மாக நின்றுறுதன்
நலனுடைப் பணிமொழி நன்கு பலபயிற்றி
வீங்குதொடிப் பணைத்தோ ணெகிழத்
துறந்தோ னல்லனம் மேனியோ தீதே.

இது அடிதோறுங் கடைச்சீரும், இரண்டாஞ்சீரும், மறுதலை
ப்படத் தொடுத்தமையாற் பின்முரண்.

கருவு

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ஆசிரியப்பா.

காவியங் கருங்கட் செவ்வாய்ப் பைந்தொடி
பூவிரி சுரிமென் கூந்தலும்
வேய்புரை தோளு மணங்குமா லெமக்கே.

இது முதற்சீரொழிந்த மூன்றுசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையால் கடைக்கூழைமுரண்.

ஆசிரியப்பா.

போதுவிரி குறிஞ்சிறி நெடுந்தண் மால்வரைக்
கோதைபிற றுழந்த வேங்ககல்வெள ளருவி
காந்தளஞ் செங்குலைப் பசங்கு தாளி
வேரல் விரிமலர் முகையொடு விராஇப்
பெருமலைச் சீறா ரிழிதறு நலங்கவர்ந்
தின்னா வாயி னினியோர் மாட்டே.

இஃது இடையிருசீரும் மறுதலைப்படத் தொடுத்தமையா லிடைப்புணர்முரண், இவ்வாறுசொன்னார் கையனார் முதலாகிய வாசிரியரெனக்கொள்க. இனி இரணத்தொடைக்கு மென்றவுமையால் ஒழிந்த மோனை, இயைபு, எதுகை, அளபெடையென்னுந் தொடைநான்கிற்று மிவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க. அவைக் கூடிவழங்குமாறு கடைமோனை, கடையிணைமோனை, பின்மோனை, கடைக்கூழைமோனை, இடைப்புணர்மோனை எ - ம், கடையியைபு, கடையிணையியைபு, பின்னியைபு, கடைக்கூழையியைபு, இடைப்புணரியைபு எ-ம், கடையெதுகை, கடையிணையெதுகை, பின்னெதுகை, கடைக்கூழையெதுகை, இடைப்புணரெதுகை எ - ம், கடையளபெடை, கடையிணையளபெடை, பின்னளபெடை, கடைக்கூழையளபெடை,

மூலமும்-உரையும்.

இடைப்புணரளபெடை எ-ம் கண்டுகொள்க. இவற்றிற் கிலக்கியம்
யாப்பருங்கல விருத்தியுட் கண்டுகொள்க. (௫)

எதுகை-மோனை

வருக்க நெழிலினம் வந்தா லெதுகையு மோனையுமென்
றொருக்கப் பெயரா னுணாக்கப் படுமுயி ராசிடையிட்
டிருக்கு மொருசா ரிரண்டடி மூன்றா மெழுத்துமொன்றி
நிரக்கு மெதுகையென் றாலுஞ் சிறப்பில நேரிழையே.

ஒருசாரெதுகைக்கும் மோனைக்குமெய்தியதோ ரிலக்கணமுண
ர்த்துதனுதலிற்று.

வருக்கநெழிலினம் வந்தாலெதுகையு மோனையுமென்றொருக்
கப் பெயரானுணாக்கப்படும் எ-து, வருக்கவெழுத்தும், நெழிலெழுத்
தும், இனவெழுத்தும், எதுகையும், மோனையுமாய்வந்தால் அவற்
றை வருக்கவெதுகை, நெழிலெதுகை, இனவெதுகை எ-ம். வருக்க
மோனை, நெழின்மோனை, இனமோனை எ-ம். பெயரிட்டு வழங்கப்
படும் எ-று.

வெண்பா.

நீடிணர்க் கொம்பர்க் குயிலாலத் தூதிப்
பாடும் வண்டஞ்சி யகலும் பருவத்துத்
தொடார்தொடி நெகிழ்த்தா ருள்ளார் படரெல்லாப்
பாடமை சேக்கையுட் கண்.

இது டகரமெய் வருக்கவெதுகை.

அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானோ ரேந்தா னிடை.

இது றகரமெய் வருக்கவெதுகை.

ஆவாவென்றே ஒருசாரார்:—

என்பதிரண்டா மெழுத்தொன்றாதாயினும் இரண்டாமெழுத்
தின்மேலேறிய நெடிவொப்புமைநோக்கி நெடிவெதுகையென்று வழ
ங்கப்படும். இனி இனவெதுகை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினவெது
கையு, மெல்லினவெதுகையு, இடையினவெதுகையு மென வ-று.
வெம்தக்கார்தகவிலா ரென்பதவரவ ரெச்சத்தாற் காணப்படும், இது

வெண்பா.

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

இது மெல்லினவெதுகை.

வெண்பா.

எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இது இடையினவெதுகை. வருக்கமோனை முதலாகிய மூன்
றும் வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானற் கிள்ளை யோப்பியும்
டாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூநதர்
பீரங்கப் பெய்து தேம்படத் திருநிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்

பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோர்ந்திப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்
பைங்க ணுழுவைப் படுபகை வெரீஇப்
பொங்கு சினந்தணியாப் பூதுத லொருத்தல்
போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
பெளவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
பொழுது வருகுவை யாயி
னற்றார் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே.

இது பகரமெய் வருக்கமோனை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.

இது முதலெழுத் தொன்று தாயினும், முதலெழுத்தின்மேலே
றிய நெடிலொப்புமைநோக்கி நெடின்மோனையென்று வழங்கப்படும்.
இனி இனமோனை மூன்றுவகைப்படும். வல்லினமோனையும், மெல்
லினமோனையும், இடையினமோனையுமென்.

ஆசிரியப்பா.

கயலே ருண்கண் கலுழ நாளும்
சுடர்புரை திருதுதல் பசலே பாயத்
திருந்திறை யமைத்தோ ளரும்பட ருழப்பப்
போகல் வாழி யைய பூத்த
கொழுங்கொடி யணிமலர் தயங்கப்
பெருத்தண் வாடை வருஉம் பொழுதே.

இஃதெல்லாவடியு முதற்கண்ணே வல்லெழுத்து வந்தமை
யான் வல்லினமோனையும், மெல்லினமோனையும், இடையினமோ
னையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

வருக்க நெழினம் வரையா ராண்டே
நெடிய பிறவு மினத்தினு மாகும்.

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க, ஒருக்கப்பெயரானென்று சிறப்
பித்தவதனால் ஒருசாராசிரியர் தலையாகெதுகை, இடையாகெதுகை,
கடையாகெதுகை என்றும் தலையாகுமோனை, இடையாகுமோனை,
கடையாகுமோனை என்றும் வேண்டுவெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

சீர்முழு தொன்றிற் றலையா கெதுகை
யோரெழுத் தொன்றி னிடைகடை பிறவே.

என்றாகலின். இச்சூத்திரத்தான் மோனைக்கும் இவ்வாறே வி
சித்துணர்த்துகொள்க.

வெ ண் பா.

சிலேவிலங்கு நீள்புருவஞ் சென்றொசிய நோக்கி
முலேவிலங்கிற் றென்று முனிவாள்—மலேவிலங்கு
தார்மலை மார்ப தனிமை பொறுக்குமோ
கார்மலை கண்கூடும் போது.

எ-து, தலையாகெதுகை.

அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி
பதவன் முதற்றே யுலகு.

எ-து, இடையாகெதுகை.

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்.

எ-து, கடையாகெதுகை.

பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினையப் பற்றைப்
பற்றுக் பற்றுவி டற்கு.

எ-து, தலையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

மாவும் புள்ளும் வதவயிற் படர
மாரீர் விரிந்த பூவுங் கூம்ப
மாலே தொடுத்த கோதையுங் கமழ
மாலே வந்த வாடை
மாயோ ளின்னுயிர்ப் புறத்திறுத் தன்றே.

எ-து, இடையாகுமோனை.

ஆசிரியப்பா.

பகலே பூங்கானற் கிள்ளை யேரப்பியும்
பாசிலைக் குளவியொடு கூதளம் விரைஇப்
பின்னுப் பிணியவிழ்ந்த நன்னெடுங் கூந்தல்
பீரங்கப் பெய்து தேம்படத் திருகிப்
புனையீ ரோடு செய்குறி நசைஇப்
பூந்தார் மார்ப புனத்துட் டோன்றிப்
பெருவரை யடுக்கத் தொருவே லேந்திப்
பேயு மறியா மாவழங்கு பெருங்காட்டுப்

பைங்க ணுமுனைவப் படுபகை
 பொங்கு சினந்தணியாப் பூறுத லொருத்தல்
 போகாது வழங்கு மாரிரு ணடுநாள்
 பௌவத் தன்ன பாயிரு ணீந்தியிப்
 பொழுது வருகுவை யாயி
 னற்றார் மார்ப தீண்டலெங் கதுப்பே.

எ-து, கடையாகுமோனை.

உயிராசுடை யிட்டிருக்கு மொருசாரிரண்டடி மூன்றாமெழுத்
 துமொன்றி னிரக்குமெதுகையென்ற லுஞ் சிறப்பில் எ-து உயிரெது
 கை, ஆசெதுகை, இடையிட்டெதுகை, இரண்டடியெதுகை, மூன்
 ருமெழுத்தொன்றெதுகை யென்றொரு சாரெதுகையு முளவாயி
 னும் பெறியதோர் சிறப்பிலவெனக்கொள்க. நேரிழைபே எ-து மக
 டேமுன்னிலை.

ஆசிரியப்பா.

துளியொடு மயங்கிப் தூங்கிரு ணடுநாள்
 அணிகிலார் தாரோ யருஞ்சுர நீந்தி
 வடிவமை பெஃகம் வலன்வயி னேந்தித்
 தனியே வருதி நீயெனின்
 மையிருங் கூந்த லுய்தலோ வரிதே.

இஃதிரண்டாமெழுத் தொன்றாதாயினும், இரண்டாமெழுத்
 தின் மேலேறிய வுயிரொன்றிவந்தமையால் உயிரெதுகை, இனி
 ஆசெதுகை, யரலழவொற்றுநான்கும் ஆசாய்வருமெனக் கொள்க.

சூ தீ ர ம்.

யரலழ வென்னு மீரண் டொற்றும்

வரன்முறை பிறழாது வந்திடை யுயிர்ப்பினஃ
தாசுடை யெதுகையென் றறைதல் வேண்டிம.

எ ன் று ரா க லி ன,

வி ரு த் த ம்.

காய்மாண்ட தென்கிண பழம்வீழக கமுகினெறறிப்
பூமாண்ட தீநதேன் றெடைகீறிவருகைக போழநது
தேமாங் கனிசிதறி வாழைப்பழங்கள் சிந்தம
ஏமாங் கதமென் றிசையாற்றிசை போயதுண்டே.

இது யகரவொற்றிடை வந்த ஆசெதுகை.

கலிவிருத்தம்.

மாககொடி யானையு மௌவற பந்தரும்
காாகொடி முல்லையுங் கலந்து மலலிகைப்
பூகொடிப் பொதுமபருங் கான ஞாழலும
துாகொடி கமழ்ந்துதான் றறகக மொத்ததே.

இது ரகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

ஆவே றருவின வாயினு மாபயந்த
பாலவே றருவின வலலவாம—பால்பால
ஒருதன்மைத் தாகு மறநெறி யாபேபால
உருவுபலகொள ளீங்கு.

இது லகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

வெண்பா.

அந்தரத் துள்ளே யகங்கை புறங்கையா
மந்தரமே போலு மனைவாழ்க்கை—யந்தரத் து
வாழ்கின்றே மென்று மகிழன்மின் வாழ்நாளும்
போகின்ற ஸ்னையே போன்று.

இது முகரவொற்றிடைவந்த ஆசெதுகை.

ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லாம்
ஓதலிற் சிறந்தன் றெழுக்க முடைமை.

இது ஆகிடையிட்டெவந்த வல்லினவெதுகை, பிறவும் வந்தவழிக்
கண்டுகொள்க. இடையிட்டெதுகை வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

தோடா ரெல்வளை நெகிழ நாளு
நெய்த லுண்கண் பைத லுழல்க
வாடா வவ்வரி புதைஇப் பசலையும்
வைக றேறும் பைபயப் பெருகி
நீடா ரிவரென நீண்மணங் கொண்டார்
கேளார் கொல்லோ காதலர் தோழி
வாடாப் பெளவ வறன்முகந் தெழிலி
பருவம் பொய்யாது வலனேர்பு வளைஇ
ஓடா மலையன் வேலிற்
கடிது மின்னுமிக் கார்மழைக் குரலே.

இஃது அடிதோறும் இடையிட்டெவந்தமைமயால் இடைய
துகை. இது தொல்காப்பியனார்காட்டிய பாட்டு.

விருத்தம்.

தாதுவண்ண மிடையிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகும்.

என்றாகலின். இரண்டடியெதுகை வருமாறு.

துவைக்குந் துளிமுந்ரீர்க் கொற்கை மகளிற்
அவைப்பதம் பல்லிற் கழுகொவ்வா முத்தம்
மணங்கமழ்தா ரச்சுதன் மண்காக்கும வேலின்
அணங்கு மமுதமு மன்னலார் பாடல்.

இதுமுன் இரண்டடியுமோ ரெதுகையாய்ப் பின் இரண்டடி
யுமோ ரெதுகையாய் வந்தமையால் இரண்டடி எதுகை.

சூத்திரம்.

இரண்டடி யெதுகை திரண்டொருங் கியன்றபின்
முரண்ட வெதுகை யிரண்டில வரையார்.

என்றாகலின். மோனைக்குமவ்வாறே யொட்டிக்கொள்க.

விருத்தம்.

ஆகங் கண்டக ராளற்ற வாடவர்
ஆகங்கண் டகத்தா லற்ற வன்பினர்
பாகங் கொண்டு பயோதரஞ் சேர்த்தினார்
பாகங் கொண்டு பயோதர நண்ணினார்.

இதுமுன் இரண்டடியும் ஒருமோனையாய்ப் பின் இரண்டடியு
மற்றொருமோனையாய் வந்தமையால் இரண்டடிமோனை.

வேண்பா.

பவழமும் பொன்னுங் குவைஇய முத்தின்
நிகழரும் பின்றனபுன் னை.

பொய்மையும் வாய்மை யிடத்த புளாதீர்ந்த
நன்மை பயக்கு மெனின்.

இவை மூன்றாமெழுத்தொன்றெதுகை, நிரக்குமெதுகையென்
று சிறப்பித்தவதனால், விட்டிசை வல்லொற்றெதுகையென்றும், வி
ட்டிசைமோனையென்றும் வேண்டிவாருமுளரெனக்கொள்க.

வேண்பா.

பற்றிப் பலகாலும் பான்மறி யுண்ணுமை
நொஆலைய னின்னாட்டை நீ.

இது வல்லொற்றடுத்தாற்போல விட்டிசைத்த குற்றெழுத்தி
னோடு புணர்ந்தமையால் விட்டிசைவல்லொற் றெதுகை.

வேண்பா.

அஅவனும் இஇவனும் உஉவனும் கூடியக்கால்
எவனே வெல்லா நிகல்.

இது முதலெழுத் திரண்டடிக்கண்ணும் விட்டிசைத்துவந்த
மையால் விட்டிசைமோனை. இவையெல்லாஞ் சிறப்பிலவெனக்கொ
ள்க. இன்னுமொருக்கப் பெயரானுணக்கப்படுமென்று சிறப்பித்தவ
தனால் பாலினங்களெல்லாந் தொடையானும், வருமென்றராயினும்
பெரும்பான்மையுந் தலையாகுமோனையிற்றிரிந்தும் தலையாகெதுகை
யிற்றிரிந்தும் வாராவென்பது உம் செந்தொடையொழித்தெல்லாத்
தொடைக்கும் இனவெழுத்து வரத்தொடுப்பது உம், வழியெதுகை
வரத்தொடுப்பது உம், வழிமுரண்வரத்தொடுப்பது உம் சிறப்புடைத்
தெனக்கொள்க. இனவெழுத்துப்பெற்று மோனைமுதலாகிய தெரி
டையுந் தொடைவிகற்பமு போலாமை வேறுபடத்தொடுப்பது மரு
ட்செந்தொடை எனக்கொள்க. இனவெழுத்தாமாறு ஞானமொத்,
குறிலும் கெடிலும் தம்முளினமாம். அவை அகர-ஆகர-ஐகர-ஒள

காரங்க டம்முளினமாம். இகர-ஈகார-ஏகர-ஏகாரங்கள் தம்முளினமாம். உகர-ஊகார-ஒகர-ஒகாரங்கள் தம்முளினமாம். இவையேறிய வுயிர்மெய்க்கும் இவ்வாறேகொள்க. ஒற்றினுள் சகர தகரங்கள் தம்முளினமாம். ஞகர நகரங்கள் தம்முளினமாம். மகர வகரங்கள் தம்முளினமாம். இவற்றை அறுவென்று வழங்குவாருமுளர்.

வெண்பா.

அகரமோ டாகார மைகார மௌவாம்
இகரமோ டகார மௌ-உகரமோ
கோர மொஓ ஞநமவதச் சகரம்
ஆகாத வல்ல வது.

என்றாராகலின் அவற்றுட் சிலவருமாறு.

ஈத்துவக்கு மின்ப மறியார்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்
அமிழ்தினு மாற்ற வினிதே தம்மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

இவை யினவெழுத்துப்பெற்று மோனை முதலாகியதொடை
ஈம் தொடைவிகற்பமும் போலாமை வேறுபடத் தொடுத்தமையான்
மருட்செந்தொடை, பிறவுமன்ன இனிவழியெதுகை வருமாறு.

வீ ரு த் த ம்.

மண்டலம் பண்டுண்ட திண்டேர் வரகுணன் றெண்டியி
ன்வாய்க், கண்டலந் தண்டிதைக் கண்டதொன் றுண்டிகனம
கர, குண்டலங் கெண்டை யிரண்டொடு தொண்டையுங் கொ
ண்டேர் திங்கள், மண்டலம் வண்டலம் பக்கொண்டருழ
வருகின்றதே.

கோங்குதங்கு முதலாயினவுங்கொள்க. அதுப்பிராச .மென்னு
ம்வடமொழியை வழியெதுகை யென்பது தமிழ்வழக்கு, இனி வழி
முரண்வருமாறு.

வி நு த் த ம்.

செய்யவாய்ப் பசும்பொன்னேலைச் சீரடிப்பரவை யல்குல்
ஐயநுண் மருங்குநோவ வடிக்கொண்ட ருவவுக்கொங்கை
வெய்யவாய்த் தண்ணெனீலம் விரிந்தென விலங்கிநீண்ட
மையவா மழைக்கட்கூந்தன் மகளினா வருகவென்றான்.

ஒருமால்வரை நின்றிரு சுடரோட்டி முந்நீர்கிடந்த
பெருமானிலனுஞ் சிதுவிலைத்தா வுண்டு பேதையர்கண்
பொருமாதவித் தொங்கலெங்கோன் புரவலன் பூம்பொதியிற்
கருமாவிழிவெண்பற்செவ்வாய்ப் பசும்பொற்கனங்குழைக்கே.

மோனையெதுகையிற் றிரிந்து பாவுமினமும் வாராமை மேற்
காட்டியவற்றுள்ளும், பிறவற்றுள்ளங் கண்டுகொள்க.

தரவுதாழிசைகட் கடிநியமம்.

சுறுங்கிற்று முன்றடி யேனைத் தரவிரு முன்றடியே
தரங்கக்கும் வண்ணகக் குந்தர வாவது தாழிசைப்பா
சுருங்கிற் றிரண்டடி யொக்க மிரட்டி சுரும்பிமிரும்
தரங்கக் குழலாய் சுருங்குந் தரவினிற் றுழிசையே.

தரவு தாழிசைகட்டு ஆடிவனையறையா மாறுணர்த்துதனூழ்
லிற்று.

சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத்தரவு எ-து, அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவும், வண்ணகவொத் தாழிசைக்கலிப்பாவும், ஒழித்தல்லாத கலிப்பாவிற்குத் தரவுமூன்றடியே சிறுமை, பெருமை பாடுவோனது பொருண்முடிவுகுறிப்பே வரையறையில்லை எ-று, இருமூன்றடியே தரங்கக்கும் வண்ணகக்குந் தரவாவது எ-து, அம்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பாவிற்கும், வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவிற்கும் பெருக்கசுருக்கமில்லை, ஆறடியே தரவாவது எ-று. சுருங்கிற்று மூன்றடியேனைத் தரவென்றாராயினும் வெள்ளைக் கிரண்டடியென்னுங் காரிகையுள், கலிப்பாவிற்கு நான்கடி சிறுமை சொன்னமையால் தரவுகொச்சகக்கலிப்பாவிற்கு நான்கடியே சிறுமை வருவதெனக்கொள்க. தாழிசைப்பா சுருங்கிற் நிரண்டடியொக்கமிரட்டி எ-து, பொதுவகையாற் ருழிசைசொல்லிப்போந்தாராயினும் தாழிசைகட் கிரண்டடி சிறுமை, நான்கடி பெருமை, இடைமூன்றடியானும் வருவது எ-று. சுரும்பி மிருதரங்கக்குழலாய் எ-து, மகடேமூன்னிலை சுருங்குந்தரவினிற்றாழிசையே எ-து, தரவடியிற் ருழிசையடி சுருங்கிவருவது எ-று. இவற்றிற்கிலக்கியமேற் காட்டிய வற்றுள்ளும் பிறவற்றுள்ளுங் கண்டுகொள்க.

கூனும் பிறவும்.

பொருளோ டடிமுத னிற்பது கூனது வேபொருந்தி இருள்சேர் விலாவஞ்சி யீற்றினு நிற்கு மினியொழிந்த மருடர் விகாரம் வகையுளி வாழ்த்து வசைவனப்புப் [டியே. பொருள்கோள்குறிப்பிசை யொப்புங்குறிக்கொள்பொலங்கொ

மேற்சொல்லப்பட்ட பாக்கட்கெல்லா மெய்தியதோ ரிலக்க ணமுணர்த்துதலுதலிற்று.

பொருளோ டடிமுதனிற்பது கூன் எ-து, அடிமுதற்கட்பாவினது பொருளைத்தழுவித் தனியேநிற்பது கூனெனப்படும் எ-று.

அதுவே பொருந்தி யிருள்சேர்விலா வஞ்சியீற்றினுநிற்கும் எ-து, அக்கூன் வஞ்சிப்பாவினதடியின் இறுதிக்கண்ணும்நிற்கப்பெறும் எ-று. ஈற்றினுமென்ற வும்மையால், வஞ்சிப்பாவினடி நடுவினுங் கூன் வரப் பெறுமெனக்கொள்க. இருள்சேர்விலா வஞ்சியென்று சிறப்பித்தவதனால், வஞ்சியடியின் நடுவும் இறுதியும் அசைகூனாய்வருவது சிறப்புடைத்து சீர்கூனாய்வரினும், உகரவிறுதியாகிய நேரீற்றியற் சீராயல்லது வாராவெனக்கொள்க. அசைச் சீரெல்லாப் பாவினுள்ளும் அருகியல்லது கூனாய்வாராதெனக்கொள்க. எனவே வெண்பா ஆசிரியம் கலியென்னு மிவற்றினிடையு மிறுதியுங் கூன்உரப்பெறாதெனக்கொள்க.

சூ த் தீ ர ம்.

அடிமுதற் பொருளைத் தானினிது கொண்டு
முடிய நிற்பது கூனென மொழிப.

வஞ்சியி னிறுதியு மாகு மதுவே
யசை கூனாகு மென்மனார் புலவர்.

பல்காயனார். கூனைத்தனிச்சொல்லென்று வழங்குவாரு முளர் என்றார்.

சூ த் தீ ர ம்.

அடிமுதற் பொருள் பெறவருவது தனிச்சொ
ல்கீருதியும் வஞ்சியு னியலு மென்ப.

என்றாகலின், கொச்சகக்கலியுள் ஓடிமுழுதுங் கூனாய்வரப் பெறும் அவை சிறப்பிலவெனக்கொள்க.

வெ ண் ப ா.

உதுக்கான், கிரந்தானு வண்கைச் சுவணமாப் பூதன்
பரந்தானுப் பல்புகழைப் பாடி—கிரந்தார்மாட்

மூலமும்-உரையும்.

கௌந்

டிண்மை யகல்வது போல விருணீங்க
மின்னு மளிதோ மழை.

வெண்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உதுக்கானெனக் கூன்
வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

ஆசிரியப்பா.

அவரே, கேடில் விழுப்பொரு டருமார் பாசிலை
வாடா வள்ளியங் காடிற் தோரே

யானே, தோடா ரெல்வளை நெகிழ வேங்கிப்
பாடமை சேக்கையுட் படர்கூர் திசுனே
அன்ன ளளிய ளென்னாது மாமழை
இன்னும் பெய்ய முழங்கி
மின்னுந் தோழியென் னின் னுயிர் சூறித்தே.

என இவ்வாசிரியப்பாவின் அடிமுதற்கண் அவரே எ - ம், யா
னே எ-ம், கூன்வந்தவாறு கண்டுகொள்க.

க லி ப் பா.

உலகி | பெருந்தகையார் பெருந்தகைமை பிறழாவேபிறழினும்
னுள், | இருந்தகைய விருவரைமே லெரிபோலச் சுடர்விடுமே
சிறுதகையார்சிறுதகைமைசிறப்பெனினும்பிறழ்பின்றி
உறுதகைமை யுலகினுக்கோ ரொப்பாகித்தோன்றுவே.

இக்கலிப்பாவினுள், அடிமுதற்கண் உலகினுளெனக் கூன்வந்த
வாறு கண்டுகொள்க.

வஞ்சிப்பா.

உலகே, முற்கொடுத்தார் பிற்கொளவும்
பிற்கொடுத்தார் முற்கொளவும்

கௌர

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உறுதிவழி யொழுதுமென்ப

ஆதனால்,

நற்றிற நாடுத னன்மை

பறறற யாவையும் பரிவுறத் துறந்தே

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் அடிமுதற்கண் உலகேயெனச்சீர் கூறாய்
வந்தவாறும்.

மாவழங்கலின் மயக்குற்றன வழி

என இவ்வஞ்சியடியி னிறுதிக்கண்வழியென, அசைகூறாய்
வந்தவாறும்.

கலங்கழாலிற் றுறை கலக்குற்றன

என இவ்வஞ்சியடியி னிவிறுற்றையென, அசை கூறாய்வந்த
வாறும் கண்டுகொள்.

தேரோடத் துகள் செழுமினதெருவு.

இவ்வஞ்சியடியின திறுதிக்கட்டெருவு என வுரைவிறுதியாகிய
இயற்சீர் கூறாயினவாறு கண்டுகொள்க.

காமர் கடும்புனலென்னும், கொச்சகக்கலியுட் சிறுகுடியீரே
சிறுகுடியீரே என வோரடியால் கூன்வந்தவாறு காண்க. பிறவுமன்
ன இனியொழிந்த மருடர்விகாரம் வகையுளிவாழ்த்து வசைவனப்
புப்பொருள் கோள்குறிப்பிசையொப்புங் குறிக்கொள்க எ - து, மே
லெழுத்தசைசீர் பந்தமடி தொடை பாலினங்கூறுவனென் றதிகந்
தம்பாரித்த காரிகையுள் ஓதப்படாத யாப்புறுப்பாய் மயக்கந்தீர வகு
கப்பட்டவிகாரமும், வகையுளியும், வாழ்த்தும், வசையும், வனப்
பும், பொருளும், பொருள்கோளும், குறிப்பிசையும், செய்புனொப்

மூலமும்-உரையும்.

களநு

புமையு மாமாறு உபதேச முறைமையானுணர்க ள-று. பொலங்கொடியே ள-து, மகடேமூன்னிலை.

அவற்றுள், விகாரம் அறுவகைப்படும். வலித்தலும், மெலித்தலும், விரித்தலும், தொகுத்தலும், நீட்டலும், குறுக்கலுமென.

சூ த் தீ ர ம்.

அநநாற் செல்லுந் தொடுக்குங் காலை
வலிக்கும் வழி வலித்தலும்
மெலிக்கும் வழி மெலித்தலும்
விரிக்கும் வழி விரித்தலும்
தொகுக்கும் வழி தொகுத்தலும்
நீட்டிம வழி நீட்டலும்
குறுக்கும் வழி குறுக்கலும்
நாட்டல் வலிய மென்மனார் புலவர்.

என்றார் தொல்காப்பியனார்.

குறுத்தாட் பூகஞ் சமந்த
வறக்கதி ராழியெம் மண்ணிலைத் தொழினே.

இதனுள் குறுந்தாளெனற் பாலதனைக் குறுத்தாளென வலிக்கும்வழி வலித்தவாறும்.

தண்டை யினக்கிளி கடிவேள்
பண்டைய எல்லண்மா னோக்கினளே.

இதனுள், தட்டையெனற் பாலதனைத் தண்டையெனமே
கும்வழி மெலித்தவாறும்.

வேண்பா.

வெண்மண லெக்கர் விரிதூ தந்தநீர்
கண்ணாடி மண்டிலத் தூதாவி—ஒத்திழியும்
தண்ணைத் துறைவர் தகவிலரே தற்சேர்ந்தார்
வண்ணங் கடைப்பிடியா தார்.

இதனுள் தண்டுறைவ ரெனற்பாலதனைத் தண்ணைத் துறைவரெ
ன விரிக்கும்வழி விரித்தவாறும்,

வேண்பா.

பூத்தாட் புறவிற்புனைமதில் கைவிடார்
காத்தலிற் காவல ரேனையார்—பார்த்துறார்
வேண்டா வணக்கி விறன்மதிருள் கோடல்
வேண்டுமாம் வேண்டார் மகன்.

இதனுள் வேண்டாதாவணக்கி யெனற்பாலதனை வேண்
டார் வணக்கியெனத் தொகுக்கும்வழி தொகுத்தவாறும்,

வேண்பா.

பாசிழை யாகம் பசப்பித்தானை பைந்தொடி
மாசேனென்று மனக்கொளீஇ—மாசேனன்
சேயிதட்கண்ணி தருதலாற் சேர்த்தியென்
னோய்தீர நெஞ்சின்மேல் வைத்து.

இதனுள் பச்சிழையெனற் பாலதனைப் பாசிழையென நீட்டும்
வழி நீட்டியவாறும்,

வேண்பா.

யானையெழுதித் தத்திருந்த விலங்கிலே வேற்றென்னன்
திருத்தாரான் மென்றேன்றி யேன்.

இதனுள் தீயெனெனற்பாலதனைத் தீயெனெனக்குறுக்கும் வழி குறுக்கினவாறுங் கண்டுகொள்க. பிறவுமன்ன. மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால், வரலாற்று முமைமையோடுங்கூடிப் பொருந்தி வாராரின்றனவல்லது துவைக்குப்பாலில்லை யெனற்பாவது துவைக்குப் பாலில்லையென்றாற்போலப் புணர்க்கப்படாதின்க. இன்னு மருடர் விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் தலைக்குறையும், இடைக் குறையும், கடைக்குறையும் வருவனவுமுள். அவையும்வரலாற்று முறைமையோடுங்கூடி வழங்கப்படுமென்கொள்க.

மரையிதழ் புரையு மஞ்செஞ்சீறடி.

இதனுள் தாமடையெனற்பாலதனை மடையெனத்தலைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

வேதினவெரி நிறேனாதி முதுபோத்து.

இதனுள் ஒந்தியெனற்பாலதனை, ஒதியென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

அகலிந விசம்பி னுல்போல்
வாலிதின் மலர்ந்தன புன்கொடி முகண்டை.

இதனுள் ஆரவெனற்பாலதனை யாவென இடைகுறைத்து வழங்கினவாறும்,

நீலுண்டு கிலிகை கடுப்ப.

இதனுள் நீலமுண்டுகி லிகைகடுப்ப எனற்பாலதனை நீலுண் டுகி லிகைகடுப்பவெனக் கடைகுறைத்து வழங்கினவாறுங் கண்டு கொள்க. பிறவுமன்ன அந்நாற்சொல்லுந் தொடுக்குங்காலை யென் வழி நான்குசொல்லாவன இயற்சொல், திரிசொல், திசைச்சொல், வடசொல் எனவியை.

சூ த் தீ ர ம்,

இயற்சொற் றிரிசொற் றிசைச்சொல் வடசொலென்
றன்னத்தே செய்யுளி னீட்டச் சொல்லே,

அவற்றுள் இயற்சொல்லாவன சோறு, கூழ், பால், பாளிதம்,
என்பன,

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்சொற் றானே யியம்புங் காலை
செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கொடு சிவணித்
தம்பொருள் வழாமை யிசைக்குஞ் சொல்லே.

அவைநடக்கும் எல்லையாவையோ வெனின் வையையாற்றின்
வடக்கும், மருதயாற்றின் நெற்கும், க்ருவூரின் கிழக்கும், மருவூரின்
மேற்குமாகிய நான் கெல்லைக்குட்பட்ட சோனாடென்ப.

சூ த் தீ ர ம்.

முன்ற வாணன் மலர்திரு வருளாற்
நென்றமிழ் மகிமை சிவணிய செய்த
வடியவர் கூட்டமு மாதிச் சங்கமும்
படியின்மாப் பெருமை பரவுறு சோழனும்
சைவமா தவருந் தழைத்தினி திருக்கு
ஹையறு சோழ வளநா டென்ப.

நிரிசொல்லாவன அடுக்கல், பிறங்கல், ஒங்கல், விலங்கல், விண்
டு, குவடியெனவிலை, மலையென்னும் ஒருபொருள் குறித்தவேறு
கொல். உத்தியென்பது ஆற்றிலைக்குறையும், கொப்பூழும், தேருரு
தும், பாழாத்தோருதும் எனவிலை, வேறுபொருள்குறித்த ஒரு
பால்,

சூ தீ ர ம்.

ஒருபொருள் குறித்த வேறுசொல் லாகியும்
வேறுபொருள் குறித்த வொருசொல் லாகியு
மிருபாற் றென்ப திரிசொற் கிளவி.

தீசைச்சொல்லாவன, மயிலை மஞ்ஞையென்றுங், கிளியைக்
கிள்ளையென்றும், தாயைத் தள்ளையென்றும், நாயை ஞமலியென்
றும் வழங்குவனவாம்.

சூ தீ ர ம்.

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரு நிலத்தினும்
தங்குறிப்பின வேதுசைச் சொற்கிளவி.

செந்தமிழ் நிலத்தைச்சேர்ந்த பன்னிருகொடுத்தமிழ் நிலமா
வன.

வெண் பா.

தென்பாண்டி குட்டங் குடங்கற்கா வேண்பூழி
பனறி யருவா வதன்வடக்கு—நன்றாய்
சீத மலாடு புனாடு செந்தமிழ்சேர்
வதமில் பன்னிருநாட் டெண்.

இதை விரித்துரைத்துக்கொள்க. வடசொல்லாவன குகமம்,
மூலம், சங்கு, சந்தனம் என்பனவாம்.

சூ தீ ர ம்.

வடசொற் கிளவி வடவெழுத் தொரீஇ
எழுத்தொடு புணர்ந்த சொல்லா குமமே
சிதைந்தன வரினு மியைந்தன வரையார்.

என்றார் தொல்காப்பியனார். வகையுளி எ-து, முன்னும் பின்
நம் அசைமுதலாகிய உறுப்புகள் நிற்புழியறிந்து குற்றப்படாமல்
வண்ணமறுத்தெனக்கொள்க.

வெண்பா

ரககு நீரா ரசைசீ ரடிக்கட
பொருணோககா தோசையே நோக்கி—மருணீககிக
கூமபவுங் கூமபா தலரவுங் கொணடியறறல
லாயந்த வகையுளியின மாணபு

என்ற ராகலின,

கடியார பூங்கோதை கடாயினான் றிண்டோ
சிறியாரதஞ் சிறறில சிதைத்து

இதனை கடியார எ-ம, பூங்கோதை எ-ம, கடாயினான் எ-ம்
'அலகிடின ஆசிரியததளையும், கலிகதளையுந்தட்டு, வெள்ளைததன்
மை குன்றுமாதலால் கடியாரபூவென்று புளிமாங்காயாகவும், கோ
தையென்று தேமாவாகவும், கடாயினானென்று கருவிளமாகவும் அ
லகிட்டுக்கொள்க

வெண்பா.

மலாமிசை யேகினான் மாணடி சோந்தார
நிலமிசை நீடு வாழுவார.

இதனை நிலமிசை எ-ம, நீடு எ-ம, வாழுவார் எ-ம, அலகிடின
ஆசிரியததளை தட்டு, வெண்பாவி னிறுத்திககண அசைசீராகறபா
லது இயறசீராய, நிகரில் வெள்ளைக்கோரசைச சீருமொளிகோபீற
பபு மொண்காசுமிறற சீருடைச சிந்தடியே முடிவாமென்னும், இல
ககணததோடு மாறு படுமாதலின நிலமிசைஎனக கருவிளமாகவும்,
நீடுவாழஎனக கூவிளமாகவும், வார் என நானென்னும் நேரசைச
சீராகவும் அலகிட்டுக்கொள்க.

வெண்பா.

பாடுநர்கு மாடுநர்க்கும பண்டுதாவ கொண்டலர்க்கும
ஊடுநர்க்கு கூடுநர்க்கு மொத்தலால்-நீடுநீ

நல்வய லூர நறுஞ்சாந் தணிய
சலம் புல்லவி னூடலினிது.

இதனுள் கெரகரங்கள் பிரிந்திசைத்தனவாயினும், இரண்டி-
னையுங்கூட்டி நிராயசையாக அலகிடச் சீருந்தளையுஞ் சிகையவாம்.
அல்லாவிடின் நாலசைச்சீராய் வண்ணமழிந்து ஓசையுண்ணாது கெ-
டும், பிறவுமன்ன. வாழ்த்து இருவகைப்படும் மெய்வாழ்த்தும் இருபுற
வாழ்த்துமென.

வெண்பா.

கார்நறு நீலங் கடிக்கயத்து வைகலும்
நீர்நிலை நின்ற பயன்கொலோ-கூர்நுனையேய்
வண்டிருக்க நக்கதார் வாமான் வழுதியார்
கொண்டிருக்கப் பெற்ற குணம்.

இது மெய்வாழ்த்து.

வெண்பா.

பண்டுமொரு காற்றன்னைபந் தொழையைக் கோட்பட்டு
வெங்கடம் வில்லேற்றிக் கொண்டிழந்தான்-தென்களந்தைப்
பூமாண் டிருமகளுக் கின்னும் புலம்புமால்
வாமான்தேர் வையையார் கோ.

இஃதிரு புறவாழ்த்து. வசையும் இருவகைப்படும், மெய்வசை
யும் இருபுறவசையுமென.

வெண்பா.

தந்தை யிலேச்சுமடன் றுய்தொழிலி தான்பார்ப்பான்
எந்தைக்கி தெவ்வனம் பட்டதுகொல்-முந்தை

க் அ உ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

அவியுணவி னூர்தெரியி னுவதாங் கொல்லோ
கவிகண்ண னூர்தம் பிறப்பு.

இது மெய்வகை.

வெண்பா.

படையொடு போகாது நின்றெறிந்தா னென்றும
கொடையொடு நல்லார்கட் டாழ்ந்தான்-படையொடு
பாடி வழங்குந் தெருவெல்லாந் தான்சென்று
கோடிவழங்கு மகன.

இஃதிருபுறவகை. இனிவனப்பு எட்டுவகைப்படுழ் அம்மை, அழ
கு, தொன்மை, தோல், வீருந்த, இயைபு, புலன் இழைபு என.

தூத்திரம்.

அம்மை யழகு தொன்மை தோல்வீருந் தியையு
புலனிழை பெனவனப் பெட்டெ.

அவற்றுள் அம்மையாவது, சிலவாய் மெல்லியவாய் சொற்க
ளால் ஒள்ளியவாய்பொருண்மேற் சிலவடியாற் சொல்லியது.

தூத்திரம்.

சின்மென் மொழியாற் சீர்புனைந் தியாப்பி
னம்மை தானே யடிநிமிர் வின்றே.

என ரு ராகலின்,

வெண்பா.

அறிவினா னுருவ துண்டோ பிழிதினோய்
தன்னோய்ப்போற் போற்றுக

மூலமும்-உரையும்.

க.அ.க.

ஆழகென்பது, செய்புட்சொல்லாகிய திரிசொற்களானோசையினியவாகப் புணர்க்கப்பட்டது.

சூ த் தீ ர ம்.

செய்யுண் மொழியாற்சீர்புனைந் தியாப்பி
னவ்வகை தானே யழகெனப் படுமே.

எ ன் று ர ர க லி ன்,

ஆசிரியப்பா.

துணியிரும் பௌவக குறைய வாங்கி
ஆணிகள ரடுககன் முற்றிய வெழிலி
காலொடு மயங்கிய கனையிரு ணடுகாள்
யாங்குவந் தனையோ வேங்கல் வெற்ப
நெடுவனா மருங்கிற் பாம்பென விழிதரும்
கடுவரற் கலுழிகீந்தி
வல்லியம்வழங்குங் கல்லதர்நெறியே.

தோன்மை எ-ம், பழையதாகி நிகழ்ந்தபெற்றி யுணர்க்கப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தொன்மை தானே
புரையொடு புணர்ந்த பழமை மேற்றே.

எ ன் று ர ர க லி ன்,

செறிதொடி யுவகை கேளாய்
செஞ்சுடர்த் தெறுகதீர்ச் செல்வன்.

என்பதும், னாபாரதம் காத்தம் போல்வனவும்கொள்க. தோ
ல் எ-து, இழுமென்னு மெல்லியவாகிய சொற்களால் விழுதியவா

கூ.அ.ச.

யாப்பருங்கலக்காரிகை

ய்க் கிடப்பனவும், எல்லாச்சொற்களானும் பலவடியாய்க் கிடப்பன
வுமென விருதிறத்தவாம்.

சூ தீ ர ம்.

இழுமெனு மொழியால் விழுமியது நுவலினும்
பரந்த மொழியா லடிநிமிர்ந் தொழுகினும்
தோலென மொழிப தொன்னெறிப் புலவர்.

எ ன் று ரா க லி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பாபிருள் பரப்பகங் குறையப் பாம்பின்
ஆயிர மணிவிளக் கழலுஞ் சேக்கைத்
துணிதரு வெள்ளந் துயில்புடை பெயர்க்கும்
ஒளியோன் காஞ்சி யெளிதெனக் கூறின்
இம்மை யில்லை மறுமை யில்லை
தீமை யில்லை செய்வோ ரில்லை
செவ்பொரு ளில்லை
அறிவோ ரியாரஃ திறவுழி யிறுகென.

ஓது மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி, இஃதிழுமெனுமொழியால்
விழுமியது நுவன்றது.

திருமொழி நன்னூல் சென்ற வாதே
இதுபரந்த மொழியாலடி நிமிர்ந் தொழுகியது.

விருத்த எ - து, புதியவற்றின்மேற்று அஃதிப்பொழு துள்
ளாணாப்பாவேது.

சூ த் தீ ர ம்.

விந்ந்து தானே

புதியது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே.

அவை வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. இயைபு எ-து, ஞ்ணமன
ர ல வழளவென்னும் பதினொரு புள்ளியு மீறாகவந்தபாட்டு.

சூ த் தீ ர ம்.

ஞகர முசலா ளகர வீற்றுப்

புள்ளி யிறுதி யியைபென மொழிப.

அவையும் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. புலன் எ-து இயற்சொல்
ர ற் பொருடோன்றச் சொல்லப்படுவது.

சூ த் தீ ர ம்.

தெரிந்த மொழியாற் செவ்விதற் கிளந்து

தோர்தல் வேண்டாது குறித்தது தோன்,

புலனென மொழிப புலனுணர்ந் தோரே

எ ன் று ர ர க லி ன்,

ஆசிரியப்பா.

பார்க்கடன் முகந்த பருவக் கொண்மு

வார்ச்செறி முரசின் முழங்கி யொன்னார்

மலைமுற் றின்றே வயங்குதுளி சிதறிச்

சென்றவ டிருமுகங் காணக் கடுந்தோர்

இன்றுசெலக் கடவுமதி பாகவுதுக் காண்

மாவொடு புணர்ந்தமாயுல் போல

இரும்பிடி யுழைய தாகப்

பெருங்காடு மடுத்த காமர் களிதே.

கி.பி.சி

யாப்பருங்கலக்காரினை

இழைபு எ-து, வல்லொற்றியாதுந் தீண்டாது செய்புளியலு
டையார் எழுத்தெண்ணி அடிவகுக்கப்பட்ட குறளடிமுதலாகப் பதி
னேழ் நிலத்தைந்தடிபு முறையானே புடைத்தாய் ஒங்கியசொற்க
ளால் வருவது.

சூ த் தி ச ம்.

ஒற்றொடு புணர்ந்த வல்லெழுத் தடக்காது
குறளடி முதலா வைந்தடி காறு
மோங்கிய மொழியா னாவன மொழியி
னிழைபி நிலக்கண மியைந்த தாகும்.

செய்புளியலுடையார் நாதிரடிதன்னையே, நான்கெழுத்துமு
தலா வாறெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுங் குறளடியென்றும்,
எழுமுத்துமுதலா ஒன்பதெழுத்தின்காறும் உயர்ந்த மூன்றடியுஞ்
சிந்தடியென்றும், பத்தெழுத்துமுதலாப் பதினான்கெழுத்தின்காறு
ம் உயர்ந்த ஐந்தடியும், அளவடியென்றும் பதினைந்தெழுத்து முத
லாப் பதினெழுத்துத்தின்காறு முயர்ந்த மூன்றடியும், கெடிலடியெ
ன்றும் பதினெட்டெழுத்து முதலா இருபதெழுத்தின்காறு முயர்
ந்த மூன்றடியுங் கழிகெடிலடியென்றும் இருபதெழுத்தின் மிக்க
நாதிரடிப்பா இல்லையென்றும் வேண்டவர். அவ்வெழுத்தெண்ணு
கின்றழிக் குற்றியலிகாரமும் குற்றியலுகாரமும் ஆய்தமும் ஒற்றுமொ
ழித்துநின்ற உயிரும் உயிர்மெய்யுங்கட்டி யெண்ணப்படும்.

வே ன் ப ா.

குற்றிகரங் குற்றுகரமென் திரண்டு மாய்தமும்
ஒற்றுமென வொருகரன் கொழித்துக்-கறஞ்ஞர்
உயிரு முயிர்மெய்யு மோதினார் கொள்ளச்
செயிர் தீர்ந்த செய்பு னடிக்கு.

மூலமும்-உரையும்.

சூ த் தி ர ம்.

நாற்சீர் கொண்ட தடியெனப் படுமே
நாலெழுத்து முதலா வாவெழுத் தெல்லே
யேறிய நிலத்த குறளழி பென்ப
வாவெழுத் தென்ப சிந்தழிக் களவே.

யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழி யான
பத்தெழுத் தென்ப நேரழிக் களவே
யுத்தநா லெழுத் தேற்றலங் கடையே.

மூவைந் தெழுந்தே நெடிலழிக் களவே
யீரெழுத்து மிகுதனு மியல்பென மொழிப.

மூவா வெழுத்தே கழிநெடற் களவே
யீரெழுத் தேற்ற மவ்வழியான.

ஈரிரண்டு மோரேழு மீனாந்து மூவைந்தும்
பாரியன்ற நாற்சீர் பதினெட்டும் - ஓரா
வினையும பதினேழ் நிலத்துக் குறளசிந்
தளவு கழிநெடிலே னடந்து.

எ ன் று ர ர க லீ ன்,
சூதிரியப்பா.

போந்து போந்து சார்ந்து சார்ந்து
தேர்ந்து தேர்ந்து மூசி கொந்து
வண்டு குழ விண்டு விங்கி
நீர்வாய்க் கொண்டு நீண்ட நீலம்
வடர்வா யூதை வீசுவார் வாய்
மதியேர் வண்டோ மீசுல்கி மாலை
நன்கணங் கமழும் பன்னெல் லூர்
அமைபேர் மென்றோ ளாயி நெடுங்கண்

யிணையீ ரோதி யேந்திள வனமுலை
 இறும்ப மாமல ரிடையெழுந்த மாவின்
 நறுந்தழை துயல்வருஉஞ் செறிந்தேந் தல்குல்
 அணிநடை யசைஇய வரியமை சிலம்பின்
 மணிமருள் வளர்குழல் வளரிளம பிறைநுதல்
 லளிநிலவு யகுகிழை யுருவுடை மகளொடு
 நளிர்முழவு முழுகிய வணிநிலவு மணிநகா
 இரந்தளவு மலரளவு சுருமபுலவு நறுநெதாடை
 கலனளவு கலனளவு கலனளவு கலனளவு
 பெருமணம புணர்ந்தனை யென்ப அஃதொரு
 நீ மறைப்பி னொழிசுவ தனறே.

இனிப்பொருள் கோளென்பது உம்மைத்தொகை பொருளும்
 பொருள் கோளுமென.

வெண்பா.

அருளல்ல தியாதேனிற கொல்லாமை கோரல
 பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

இதனுள் அருளும் அருளல்லதும் என உம்மைதொக்காறபோ
 லக்கொள்க. அவற்றுள் பொருளாவன, குறிஞ்சி கைக்கிளைமுதலிய
 அகமும் அகப்புறமும் வெட்சிபாடான் பாட்டுமுதலிய புறமும்
 புறப்புறமுமாம். அவை அவ்விலக்கணங்கூறிய நூல்களிற் கண்
 டுகொள்க. இனிப்பொருள்கோள் ஒன்பதுவகைப்படும். நிரனிறை
 மொழிமாற்றும், சுண்ணமொழிமாற்றும், அடிமறிமொழிமாற்றும்,
 அடிமொழிமாற்றும் பூட்டுவிற்பொருள்கோளும், புனல்யாற்றுப்பொ
 ருள்கோளும், அனைமறியாப்புப் பொருள்கோளும், தாப்பிசைப்பொ
 ருள்கோளும் கொண்டு கூட்டுப்பெறுபொருள்கோளுமென. இவற்றுள்நிர
 னிறையிரண்டுவகைப்படும் பெயர்நிரனிறையும் வினைநிரனிறையும்
 என, அவற்றுள் பெயர் நிரனிறைவருமாறு.

வேண்பார்.

கோடிகுவளை கொட்டை நுகப்புண்கண் மேனி
மதிபவள முத்தமுகம் வாய்முறுவல்
பிடிபிணை மஞ்ஞை நடைநோக்குச் சாயல்
வடிவினளை வஞ்சி மகள்.

வேண்பார்.

காதுசேர் தாழ்குழையாம் கன்னித் துறைச்சேர்ப்ப
போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய-நீதியால்
மண்ணமிர்த மங்கையர்தோன் மாற்றாநா யேற்றார்க்கு
நுண்ணிய வாய பொருள்.

வேண்பார்.

அடல்வேன்மா நோக்கி நின்முகம் கண்டே
உடலு மிரிந்தோடு முழமலரும்-பார்க்கும்
கடலுங் கனையிருநா மாம்பலும் பாம்பும்
தடமதியமா மென்றுதாம்.

இனி முறைநிரனிறை, எதிர்நிரனிறை, மயக்கநிரனிறை, மிகை
யெண்ணிரனிறை, குறையெண்ணிரனிறை என்று வேண்டுகூரு
முளர், அவற்றுள் அடிநிரனிறை வருமாறு.

விருத்தம்.

கூற்றுவுனை வின்மதனை யரக்கர் கோவைக்
கூனில்வைக்குஞ் சரத்தை பிஞ்சி மூன்றை
ஏற்றுலகின் புறவுருவ மாளத் தோள்க
ளிற்றெறிப்ப விமையப்பெண் வெருவ வேலக்

காற்றொழிலான யனத்தால் விரலாற் கற்றைக்
கதிர்முடியாற் காதலத்தாற் கணையாற் பின்னும்
ஊற்றழிய வுதைத்துரித்து நெரித்துச் சூழ
யுரித்தெரித்தா னவனெம்மை யுடைய கோலே.

சு ண் ண மொழி மா ற் று,
வெ ண் பா.

சுனாயாழ வம்மி மிதப்ப வனாயனைய
யானைக்கு நீத்துமுயற்கு நிலையென்ப
கானகநாடன் கனே.

இதனுள் சுனாயென்பதனோடு மிதப்பவென்பது பொருள்கொ
ள்ளவும், அம்மியென்பதனோடு ஆழவென்பது பொருள்கொள்ளவும்,
யானையென்பதனோடு நிலையென்பது பொருள்கொள்ளவும், முயலெ
ன்பதனோடு நீத்தென்பது பொருள்கொள்ளவும் வந்தமையாற் சுண்
ணமொழிமாற்று, இனி அடிமறிமொழிமாற்று.

சூரல் பம்பிப-நீவரலாதே.

என்னும் ஆசிரியம் வேண்டிற்றோரடியான் முதலாகச்சொன்
னாவும் ஒசையும் பொருளும் பிழையாது வந்தமையா லடிமறிமொழி

இனி அடிமொழிமாற்று,

ஆலத்துமேலகுவளை குளத்துளவாவி நெடியகுரங்கு.

என்பதனுள் ஆலத்துமேல குரங்குகுளத்துள் குவளையென்று
இரண்டடியில் மொழிமாற்றிப் பொருள்கொண்டமையால் அடி
மொழிமாற்று, இனிப்பூட்டு விற்பொருள்கோள்.

வெ ண் பா.

திருந்திடுமின் தீயவைபிற் காண்டுமாதர்
இறந்துபடிற் பெரிதாமேதம்-உறந்தையர்கோள்

தன்னார மார்பிற் றமிழர் பெருமானைக்
கண்ணாக் காண கதவு.

இதனுள் திறந்திடுமின் என்பதனோடு கதவு எ-து, நோக்குடை
த்தாய்ப் பொருள்கொண்டமையாற் பூட்டுவீற் பொருள்கோள் இனி
ப்புனல்யாற்றுப் பொருள்கோள்.

வே ன் பா.

அலைப்பான் பிறிதுயிரை யாக்கலுங் குற்றம்
விலைப்பாவீற் கொண்டுள் மிசைதலுங் குற்றம்
சொலற்பால வல்லாத சொல்லுங் குற்றம்
கொலைப்பா லுங் குற்றமே யாம்.

இஃதடிதோறும் பொருளற்று வந்தமையாற் புனல்யாற்றுப்
பொருள்கோள், இனியனைமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.

வி ரு த் த ம்.

தாழ்ந்தவுணர்வின ராய்த்தாளுடைந்து தண்டுன்றித் தள
ர்வார்தாமும், சூழ்ந்தவினையாக்கை கடவிளிந்துநாற்கதிற் சூழ
ல்வார்தாமும், ஊழ்ந்தபிணிநலியமுன் செய்தவினையென்றே
முனிவார்தாமும், வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்
னி முயலாதாரே.

இதனுள் வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னி முய
லாதாரென்னு மிறுதிச்சொல் இடையுமுதலுஞ்சென்று பொருள்
கொண்டமையால் அனைமறி யறப்புப்பொருள்கோள். இனித்தாப்
பிசைப்பொருள்கோள்.

வே ன் பா.

உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை பூனுண்ண
ஆண்ணுத்தல் செய்யா தனது.

இதனுள் ஊனே யுண்ணுமை யுள்ளதுயிர்நிலை எ-ம, ஊனே யுண்
ண வண்ணுத்தல் செய்யளறு எ - ம், கடுநின்ற ஊனென்னுஞ்
சொல்முதலும் இறுதியுஞ்சென்று பொருள்கொண்டமையால் தாப
பிசைப்பொருள்கோள் இனிக்கொண்டு கூட்டுப்பொருள்கோள்.

வெண்பா.

தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல
வெண்கோழி முட்டையுடைத்த னனமமேனி
அஞ்சனத் தன்னபசலை தணிவாமே
வககத்துச் சென்றார் வரின்.

இதனுள் அஞ்சனத்தன்னபைங் கூந்தலெனவும், தெங்கங்காய்
போலத் திரண்டுருண்ட வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்ன பச
லையெனவும் சொற்களைக்கொண்டு கூட்டிப் பொருள்கொண்டமை
யால் கொண்டுகூட்டிப் பொருள்கோள்.

வெண்பா.

ஆரிய மன்னர் பறையி னெழுந்தியம்பும்
பாரி பறம்பின்மேற் றண்ணுமை காரி
விறன்முள் னூர்வேங்கை வீதான ணுந்தோளால்
நிறனுள்ளு ருள்ள தலர்.

இதனுள் தண்ணுமை காணுந்தோள் எ - ம், நிறமவேங்கைவீ
எ-ம், அலர் ஆரியமன்னர்பறையி னெழுந்தியம்பும் எ-ம், சொற்களை
க்கூட்டிப் பொருள்கொண்டமையால் இதுவுக்கொண்டு கூட்டுப்
பொருள்கோள், பிறவுமன்ன, இனிக்குறிப்பிசை எ - து, எழுத்தல்
லோசையான் வந்தமுற்கும், ஈனையும், இலதையும், அநுகரணமு முத
லாகவுடையன செய்யுளகத்துவத்தால் அவற்றைச் செய்யுணடை
யழியாமல் அசையும், சீரும், அடியும், தொடையும், பிழையாமல்
அலகிட்டு வழங்கப்படுமெனக் கொள்க.

வெண்பா.

மன்றலங் கொன்றைமலர்மிலைத் துஞ்சுவும்
கென்று திரியு மிடைமகனே-சென்று
மறியாட்டை யுண்ணாமல் வண்கையால் வல்லே
அறியாயோ வண்ணாகீரு மாறு.

ஒழிந்தனவும் இடைக்காடனார் பாடிய ஊசிமுரியுட் கண்டு
கொள்க.

சூத்திரம்.

எழுத்தல் லிசையை யசைகொடு சீர்தளை
நிறைக்கவும் படுமென நேர்ந்திசி னேரே.

இனி ஒப்பு எ - து, மேற்சீரும் தளையும் அடியும் வரையறுக்கப்
பட்ட பாவும், பாவினமுஞ்சொன்ன பெற்றியிற்றிரிந்து மிக்குங்
குறைந்தும் வந்தா லவற்றையொருபுடை யொப்புமைநோக்கி ஒழிந்த
செய்யுட்களின் பாற்படுத்து வழங்கப்படும் எ-று.

கலிவிருத்தம்.

கோழியுங் கூவின குக்கில் குரஸ்காட்டிம்
தாழியு ணீலத் தடங்கணீர் போதுமினே
ஆழிசூழ் வையத் தெம்மண்ண லடியேத்திக்
கூழை நனையக் குடைந்துங் குளிர்புனல்
ஊழியு மன்னவா மென்றேலோ ரெம்பாவாய்,

மேல்காற்சீர் நான்கடியாய் வருவது கலிவிருத்தமென்று வரை
யறுத்துச்சொன்னார். இஃதைந்தடிபான் வந்ததாயினும் ஒருபுடை
யொப்புமை நோக்கிக் கலிவிருத்தத்தின் பாற்படுத்து வழங்கப்படு
மெனக்கொள்க. இதனைத் தரவுகொச்சகமெனினு மிழுக்காது.

வஞ்சிப்பா.

சுற்றுநீர் சூழ்கிடங்கிற் பொற்றாமரைப் பூம்படப்பைத்
தெண்ணீர் நல்வய லூரன் கேண்மை
யல்லிருங் கூந்தற் கலராளுவே.

மேல் வஞ்சிப்பாவிற்கு மூன்றடிச்சிறுமையென் றெடுத்தோதி
னார். இஃதிரண்டடிச் சிறுமையான் வந்ததாயினும் ஒருபுடையொப்
புமை கோக்கி வஞ்சிப்பாவின் பாற்படுத்தே வழங்கப்படுமெனக்கொ
ள்க. பிறவும் புராண கவிஞரார் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களையும் இ
வ்விலக்கணத்தா னொருபுடை யொப்புமைகோக்கி ஒன்றன்பாற்படு
த்து வழங்கப்படுமெனக்கொள்க. ஒப்புமென்ற வும்மையால் வண்ண
மும் புனைந்துறையும் அடியின்றி நடப்பனவும் ஓரடியானடப்பனவும்
பாட்டும் உரையும் நூலும் மந்திரமும் அங்கதமும் பிசியும் முதுசொ
ல்லும் வாழ்த்து மாமாரும் உணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள் வண்ணம்
நூறுதிறத்தனவாம். அவை சொல்லுமாறு.

தூங்கிசைவண்ணம், ஏத்திசைவண்ணம், அடுக்கிசைவண்ணம்,
பிரித்திசைவண்ணம், மயங்கிசைவண்ணமென்னு மிவ்வைந்தினைபு
முதல்வைத்து அகவல்வண்ணம், ஒழுக்கிசைவண்ணம், வல்லிசை
வண்ணம், மெல்லிசைவண்ணமென்னு மிங்கான்கிளையும் இடைவை
த்துக் குறில்வண்ணம், நெடில்வண்ணம், வல்லிசைவண்ணம், மெல்
லிசைவண்ணம், இடையிசைவண்ணம் என்னு மிவ்வைந்தினைபுங்
கடைவைத்துக் கூட்டியுறழ் நூறுவண்ணமும் பிறக்கும்.

கட்டளைக் கலித்துறை.

தூங்கேந் தடுக்கல் பிரிதன் மயங்கிசை வைத்துப் பின்னும்
பாங்கே யகவ லொழுகல் வலிமெலிப் பாற்படுத்திட்
டாங்கே குறினெழில் வல்லினை மெல்லின மோடிடையைத்
தாங்கா துறழ்தரத் தாழ்வண்ண நூறுந் தலைப்படுமே.

அவற்றின் விரிவாவன.

தூறிலகவற் றாங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவற் றாங்கிசைவண் ணம், வலியகவற் றாங்கிசைவண்ணம், மெலியகவற் றாங்கிசைவண் ணம், இடையகவற் றாங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறிலொழுகற் றாங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகற் றாங்கிசை வண்ணம், வலியொழுகற் றாங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுகற் றா ங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகற் றாங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறில்வல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைத் தூங் கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லி சைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம் எ - ம்.

தூறின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், நெடின்மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், மெலி மெல்லிசைத் தூங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைத் தூங்கிசை வண்ணம் எ-ம். தூங்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

தூறிலகவ லேந்திசைவண்ணம், நெடிலகவலேந்திசைவண்ணம், வலியகவ லேந்திசைவண்ணம், மெலியகவ லேந்திசைவண்ணம், இடையகவ லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறிலொழுக லேந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுக லேந்திசை வண்ணம், வலியொழுக லேந்திசைவண்ணம், மெலியொழுக லேந்தி சைவண்ணம், இடையொழுக லேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறில்வல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யேந்தி சைவண்ணம், வலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறினமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யேந்திசைவண்ணம் எ-ம், ஏந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூறிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலகவ லடுக்கிசைவண்ணம், வலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியகவ லடுக்கிசைவண்ணம், இடையகவ லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், வலியொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக லடுக்கிசைவண்ணம், இடையொழுக லடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறினமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை யடுக்கிசைவண்ணம் எ - ம், அடுக்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

தூறிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியகவற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையகவற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடிலொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், வலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலியொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம், இடையொழுகற் பிரிந்திசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், வலிவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலிவல்லிசைவண்ணம், இடைவல்லிசைவண்ணம் எ-ம்.

சைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைவல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூறினமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசைப்
பிரிந்திசைவண்ணம், வலிமெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், மெலி
மெல்லிசைப் பிரிந்திசைவண்ணம், இடைமெல்லிசைப் பிரிந்திசை
வண்ணம் எ-ம், பிரிந்திசைவண்ணம் - ௨௦.

தூறிலகவன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலகவன் மயங்கிசைவண்
ணம், வலியகவன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியகவன் மயங்கிசை
வண்ணம், இடையகவன் மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறிலொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், நெடிலொழுகன் மயங்கி
சைவண்ணம், வலியொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம், மெலியொழுக
ன் மயங்கிசைவண்ணம், இடையொழுகன் மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம்.

தூறில்வல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடில்வல்லிசை மயங்கி
சைவண்ணம், வலிவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்லிசை
மயங்கிசைவண்ணம், இடைவல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம் எ-ம்.

தூறினமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், நெடினமெல்லிசை மய
ங்கிசைவண்ணம், வலிமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம், மெலிமெல்
லிசை மயங்கிசைவண்ணம், இடைமெல்லிசை மயங்கிசைவண்ணம்
எ - ம், மயங்கிசைவண்ணம் - ௨௦.

ஆகவண்ணம் தூறு, இவ்வாறு விரித்துரைத்தாரவியனார்.

இனி ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்வண்ணம் இருபதென்பர்.

வண்ணம் தானே நூலைத் தென்ப

அவைதாம்

பாவீய வண்ணம் தா.அ வண்ணம்

வல்லிசை வண்ணம் மெல்லிசை வண்ணம்
 மியைபு வண்ணம் ஆளெபடை வண்ணம்
 நெடிஞ்சீர் வண்ணங் குறிஞ்சீர் வண்ணஞ்
 சித்திர வண்ணம் நலிபு வண்ணம்
 மகப்பாட்டு வண்ண புறப்பாட்டு வண்ண
 மொழுகு வண்ண மொருஉ வண்ண
 மெண்ணு வண்ண மகைப்பு வண்ண
 தூங்கல் வண்ண மேந்தல் வண்ண
 முருட்டு வண்ண முடுகு வண்ணமென்
 றுங் கவையென்ப வறிந்தி சினைரே.

என்றாகலின் - அவற்றுள்,

சூ - ம்.

பா அவண்ணஞ் சொற்சீர்த்தாகி
 நூற்பாற்பயிலு நோக்கிற்றென்ப.

அவற்றுள், குற்றெழுத்தென்ப.

சூ - ம்.

தா அவண்ண மிடையிட்டுவந்த வெதுகைத்தாகும்.

வ - று.

உள்ளார் - காழறந்தோரே.

சூ - ம்.

வல்லிசைவண்ணம் வல்லெழுத்துமிருமே.

வ - று.

முட்டாட்டாமரைத் - தஞ்சி.

மூலமும்-உரையும்.

ககக

சூ - ம்.

மெல்லிசைவண்ண மெல்லெழுத்துமிசுமே.

வ - று.

பொன்னினன்ன புன்னேறுண்டாது.

சூ - ம்.

இயைபுவண்ண மிடையெழுத்துமிசுமே.

வ - று.

வால்வெள்ளாருவி வலாமிசையிழியவும்
வேலொளி விளக்கினவரின்
பீரொடுதோளி வாழ்கிற்பெயரே.

சூ - ம்.

அளபெடைவண்ண மளபெடைபயிலும்.

வ - று.

கண்ணடனெனக் கண்டிகேதமும்.

சூ - ம்.

நெடுஞ்சீர்வண்ணம் நெட்டெழுத்துப்பயிலும்.

வ - று.

மாவாராதே மாவாராதே.

சூ - ம்.

குறுஞ்சீர்வண்ணம் குற்றெழுத்துப்பயிலும்

வ - று.

உறுபுயலெழிலி தொகுபெயல்பொழிய
சிறுகொடியவனா பொதிதனையவிழ

குறுதியபருவ மிதுவெனமறுகுபு
செறிதொடிதனது புலனறியொழுதே.

சூ - ம்.

சித்திரவண்ணம் குறியவுகெடியவு
மொத்துநேர்ந்தடுக்கிய வியற்கைத்தென்ப.

வ - று.

சூரல்பம்பிய - நீவரசரே.

சூ - ம்.

நலிபுலண்ணமாய் தம்பயிலும்.

வ - று.

அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின்
வெஃகாமை வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

சூ - ம்.

அகப்பாட்டு வண்ண முடியாதனபோன்று
முடிந்ததன் மேற்றே.

வ - று.

பன்மீனுணங்கற் படுபுள்ளோப்பியும்
புள்ளைதுண்டாது நம்மொடுதொகுத்தும்
பன்னாள்வந்து பணிமொழிபயிற்றியு
மணத்தற்கொவ்வாள் நணந்துபுறமாறி
யினையனூயிங் குறத்துறந்தேதான்
பொய்தலாயத்துப் பொலன்ஞெடிக்களிர்

கோடியர்வெண்ண மணலேழி
யோடுகலன்காணுந் துறைவன்றோழி.

சூ - ம்

புறப்பாட்டுவண்ண முடிந்ததுபோன்று முடியாதாகும்.

வ - று.

இன்னுவைகல் வாராமுன்னே - முழுதுடன் றார்த்தே.

சூ - ம்.

ஒழுக்குவண்ண மோசையினொழுகும்.

வ - று.

அம்மவாழி தோழிகாதல ரினனே
பரிக்கு மின்னா வாதையொடு
புன்கண மாலையன் பின்றுசலிய
வுய்யலளிவளெ அறுசைச் சொல்லிச்
செல்லுநர்ப் பெறினே சேயவல்ல
வின்னினி யிரந்த மன்னவர்
பொன்னணி நெடுந்தேர் பூண்டமாவே.

சூ - ம்.

ஒருஉவண்ண மொருஉத் தொடைதொடுக்கும்.

வ - று.

சிறியகட் பெறினே - உயிதவப் பலவே.

சூ - ம்.

எண்ணு வண்ண மெண்ணுப் பயிலும்.

வ - று.

நன்னென்றை நர்கணறும் பூணதம்
துன்னருங் கடுந்திறற் கங்கன்கட்டி
பொன்னணி வல்விற் போன்றுறை யென்றாகு.

சூ - ம்.

அகைப்பு வண்ண மறுத்தறுத் தொழுகும்.

வ - று.

வாராராயினும் வரினுமவர்
நமக்கியாராராகியரோ தோழி.

சூ - ம்.

தூங்கல் வண்ணம் வஞ்சிபயிலும்.

வ - று.

யானாடத்தா னுணர்த்த யானுணரா விட்டதற்பின்
ருனாட யானுணர்த்தத் தானுணரான் றேனாடு.

சூ - ம்.

ஏந்தல்வண்ணஞ் சொல்லியதுசொல்லிற்
சொல்லியது சிறக்கும்.

வ - று.

வைகலும் - வைத்துணராதார்.

சூ - ம்.

உருட்டுவண்ணம் ராகந்தொடுக்கும்.

வ - று.

உருகெழுமுருகிய முருமெனவதிர்தொறு
மருகெழுகிறகொடு மணவருமணிமயில்.

தூ - ம்.

முடுகுவண்ண மடியிறந்தொழுகும்.

வ - று.

நெறியறி செறிசுறி புந்திரி.

எ - ம், வருமெனக்கொள்க. இனிப்புனைந் துறையிரண்டுவதை
ப்படும். பெரியதனைச் சுருக்கிச்சொல்லுதலும் சிறியதனைப்பெருக்
கிச்சொல்லுதலுமென.

தூ தீ ர ம்.

உரைக்கப்படும்பொருட் கொத்தனவெல்லாம்
புகழ்ச்சியின்மிக்க புனைந்துறையாகும்.

எ ன் று ர ர க லி ன்.

வெ ண் ப ர.

அடையார் பூங்கோதைக் கல்குலுந் தோன்றும்
புடையார் வனமுலையுந் தோன்றும்-இடையா தும்
கண்டுகொள்ளா தாயினுங் காரிகை நீர்மையாட்
குண்டாக வேண்டு நுகப்பு.

இதுபெரியதனைச் சுருக்கிற்று.

வெ ண் ப ர.

அவாப்போ லகன்றத னல்குன்மேற் சான்றோர்
உசாப்போல வுண்டே மருங்குல்-உசாவினைப்

பேதைக் குறாப்பான் பிழைப்பிற் பெருகினவே
கோதைக்கொம் பன்னாள் குயம்.

இதுசிறியதனைப் பெருக்கிற்று. பொன்மலிகச்சி பூமலிகூடல்
மாரியீகை மணிமாடம்என்னுந் தொடக்கத்தனவுமது. இனி அடியி
ன்றிகடப்பன பாட்டுமையும் தூலும் மந்திரமும் சந்தோபிசிதமும்
முதுசொல்லும் அங்கதமும் வாழ்த்து மென்னுமிவை ஓரடியானும்
பலவடியானும் வரப்பெறும்.

சூ த் தீ ர ம்.

செயிர்தீர் செய்யு டெரியுங் காலை
யடியி னீட்டத் தழகுபெற் றியலும்
ஓரடியானு மோரோ விடத் தியலும்

அவைதாம்

பாட்டு தூலே மந்திரம் பிசியே
முதுச்சொல் லங்கம் வாழ்த்தொடு பிறவு
மாகுந வென்ப வறிந்திசி னோரே.

இனி தூலாவது மூவகைத்தாய் மூவரினடைபெற்று நால்வகை
ப்பயத்தாய் எழுவகையாசிரிய மதலிகற்பத்தாய்ப் பத்துவகைகுற்
றந்தீர்க்து பத்துவகைக்குணத்தாய்ப் பதினொன்று வகையானுரை
பெற்று முப்பத்திரண்டு தந்திர வுத்தியோடும் புணர்ந்ததெனக்
கொள்க.

அவற்றுள் மூவகையான தந்திரம்சுத்திரம் விருத்தியெனவிலை.
முதலால் வழிதூல் சார்புதுவெனினு மமைபும். மூவரினடை பெறு
தயென்பது அவை மூன்றுகடாத்து மாசிரியர் மூவரெனக்கொள்க.

நால்வகைப்பயனாவன அறம், பொருள், இன்பம் வீடுநீனவிலை.

எழுவுகையாசிரியர் மதவிகற்பமாவன. உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம்மதமேற் கொண்டுகளைதல், தாஅனாட்டித்தனாது நிறுத்தல், இருவர்மாறுகோ னொருதலைதுணிதல் பிறர்நூற் குற்றங்காட்டல், பிறிதொடுபடாஅற நன்மதங்கொளல் என்னுமிவை.

பத்துவகைக் குற்றமாவன குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொளக்கூறல், வழுஉச்சொற்புணர்த்தல், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத்தொடுத்தல், மற்றொன்றுவிரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுத்தல், நின்றுபயனின்மை எனவிலை.

பத்துவகைக் குணமாவன சுருங்கச்சொல்லல், விளங்கவைத்தல், நவின்னோர்க்கினிமை, நன்மொழிபுணர்த்தல், ஒசையுடைமை ஆழமுடைத்தாதல், முறையின்மைப்பு, உலகமனையாமை, விழுமியதுபயத்தல், விளங்குதாரணத்ததாகுதல் எனவிலை.

பதின்மூன்றுவகை யுரையாவன குத்திரந்தோற்றல், சொல்வகுத்தல், சொற்பொருளுரைத்தல், வினாதல், விடுத்தல், விசேடங்காட்டல், உதாரணங்காட்டல், ஆசிரியவசனங்காட்டல், அதிகாரவரவுகாட்டல், தொகுத்துமுடித்தல், விரித்துக்காட்டல், துணிவுகூறல், பயனொடுபுணர்த்தல் எனவிலை.

முப்பத்திரண்டு தந்திரவுத்தியாவன நுதலிப்புகுதல், ஒத்துமுறைவைப்பு, தொகுத்துச்சுட்டல், வகுத்துக்காட்டல், முடித்துக்காட்டல், முடிவிடங்கூறல், தானெடுத்துமொழிதல், பிறன்கோட்கூறல், சொற்பொருள்விரித்தல், தொடர்சொற்புணர்த்தல், இரட்டுறமொழிதல், ஏதுவின்முடித்தல், ஒப்பின்முடித்தல், மாட்டெறிந்தொழுகல், இறந்ததுவிலக்கல், எதிரதுபோற்றல், முன்மொழிந்துகோடல், பின்னதுநிறுத்தல், விகற்பத்தின்முடித்தல், முடித்ததுமுடித்தல், உரைத்துமென்றல், உரைத்தாமென்றல், ஒருதலைதுணிதல், எடுத்துக்காட்டல், எடுத்தமொழியினெய்தவைத்தல், இன்னதல்ல

திதுவெனமொழிதல், எஞ்சியசொல்லி னெய்தக்கடறல், பிறநான்
முடிந்ததுதா னுடன்படுதல், தன்குறிவழக்க மிகவெடுத்துணாத்தல்,
சொல்லின்முடிவினப் பொருண்முடித்தல், ஒன்றினமுடித்தல், தன்
னினமுடித்தல், உய்த்துணரவைப்புஎனவிலை, இவ்வாறுசொன்னார்
பாடலனாரென்னு மாசிரியரெனக்கொள்க. தந்திரவுத்தி முப்பத்திர
ண்டினும் பலவென்பாருமுளர். (அ)

விடயநாம சங்கியை.

எழுத்துப் பதின்மூன் றிரண் டசைசீர் முப்பதேழ் தளையைந்
திழுக்கி லடிதொடை நாற்பதின் மூன்றைந்து பாவினமூன்
றொழுக்கிய வண்ணங்க ணுறொனப.தொண் பொருள்கோளி
ருழு, விழுக்கில்விகாரம் வனப்பெட்டியாப்புள் வகுத்தனவே.

இத்தாலுள் வகுத்த பொருளெல்லாந் தொகுத்துணர்த்துதனு த
லிற்று.

எழுத்துப் பதின்மூன்றாவன குற்றெழுத்து நெட்டெழுத்து உ
யிரெழுத்து, குற்றியலிகரம் குற்றியலுகம் ஐகார்க்குறுக்கம், ஆய்தம்
மெய்யெழுத்து வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் உயிர்மெய்யுள
பெடை எனவிலை. இரண்டசையாவன நேசை நிரயசை என
விலை. சீர் முப்பதாவன ஈசைச்சீர்நான்கும் மூவசைச்சீரெட்டும்
நாலசைச்சீர் பதினாறும் ஓசைச்சீரிரண்டுமென விலை. ஏழ்தளையா
வன நேரொன்றிரியத்தளை நிரையொன்றிரியத்தளை இயற்சீர்வெ
ண்டளை வெண்சீர்வெண்டளை ஒன்றியவஞ்சித்தளை ஒன்றுவஞ்சித்
தளை கலித்தளையென விலை. ஐத்தடியாவன குறளடி சிந்தடி அளவ
டி செடி லடி கழிசெடி லடி யெனவிலை தொடைநாற்பத்து மூன்று
வன அடிமோனை அடியெதுகை அடிமுரண் அடியியைபு அடியள
பெடை அத்தாதித்தொடை இரட்டைத்தொடை செத்தொடையெ

னக்கிடந்த தொடையும் இணைமோனை முதலாகிய முப்பத்தைந்து தொடைவிகற்பமு மெனவிலை. ஐந்துபாவாவன வெண்பா ஆசிரிய ப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா மருட்பாவென விலை, இன மூன்றாவன தாழிசை துறை விருத்தமெனவிலை. ஒழுக்கியவண்ணம் நூறாவன குறிலகவற்றாங்கிசை வண்ணமுதலாக மேற்காட்டிப் போந்தன. ஒன்பதொண் பொருள்கோளாவன நிரனிறை சுண்ணமொழிமாற்று முதலியன. இருமூவழுக்கில் விகாரமாவனவலிக்கும் வழிவலித்தன் முதலியன. வனப்பெட்டாவன அம்மைமுதலியன. யாப்புள்வகுத்த னவே எ - து, யாப்பருங்கலமென்னும் யாப்பிற்சொல்லப்பட்டன எ-று. ஏகாரமீற்றசை ஐந்திழுக்கிலடியென்று சிறப்பித்தவதனால் திணைவழுவும், பால்வழுவும், மரபுவழுவும், வினாவழுவும், விடைவழுவும், காலவழுவும், இடவழுவென்று சொல்லப்பட்ட ஏழுவழுவும் படாமற்புணர்க்கப் படுமெனக்கொள்க. வழுக்கில்விகாரமென்று சிறப்பித்தவதனால் எழுத்துக்குற்றம், சொற்குற்றம், பொருட்குற்றம், யாப்புக்குற்றம், அலங்காரக்குற்றம், ஆனந்தக்குற்றமென்னும் ஆறு குற்றமும் படாமற் புணர்க்கப்படுஞ் செய்யுட்களெனக்கொள்க. அவற்றாள் எழுத்துக்குற்றமுதலிய ஐந்தும் அவ்வவ் விலக்கணநூல்களா லறிந்துக்கொள்க. ஆனந்தக்குற்றமாவன எழுத்துமுதலியதிரிதல்.

சூ த் தீ ர ம்.

எழுத்து நிலைதிரிந்த வெழுத்தா னந்தமும்
சொன்னிலை திரிந்த சொல்லா னந்தமும்
பொருணிலை திரிந்த பொருளா னந்தமும்
யாப்பு நிலைதிரிந்த யாப்பா னந்தமும்
நடைபெறு புலவர் காட்டின ரவையே.

சிவற்றாள் எழுத்தானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

ஆழி யிழைப்பப் பகல்போ மிரவெல்லாம்
தோழி துணையாத் துயர்தீரும்-வாழி
நறுமாலே தாராய் தினாயவோலு வென்னும்
செறுமாலே சென்றடைந்த போது.

இதனுள் தினாயவோலுவென்று இயற்பெயணாச் சார்த்தளபெழு
ந்தமையால் எழுத்தானந்தம்.

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்பெயர் சார்த்து யெழுத்தள பெழினே
யியற்பா டில்லா வெழுத்தா னந்தம்.

சொல்லானந்தம் வருமாறு.

வேண்பா.

என்னிற் பொலிந்த திவண்முகமென் றெண்ணீத்
தன்னிற் குறைபடுப் பான்றன்மதியம்-மின்னி
விரிந்திலங்கு வெண்குடைச் செங்கோல்விசயம்
எரிந்திலங்கு வேலி னெழும்.

இதனுள் தலைமகன்மேல் எரிந்ததென்னுஞ் சொற்புணர்த்தை
யால் சொல்லானந்தம்.

சூ த் தீ ர ம்.

இயற்பெயர் மருங்கின் மங்கல மழியத்
தொழிற்சொற் புணர்ப்பினது சொல்லா னந்தம்.

பிறவும்வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

‘வெண்பா’.

இந்திரனே போலு மிளஞ்சாத்தன் சாத்தற்கு
மந்தரமே போன்றிலங்கு மல்லாகம்-மந்தரத்தில்
தாழருவி போன்றுளது தார்மலை யம்மலை
ஏழுலகு நாறு மினர்.

இதனுள் சாத்தனென்னுங் கீழ்மகளை-அரசனா உவமித்ததாற்
போல உவமித்தமையால் இறப்பவயர்ந்த வானந்தவுவமை.

‘வெண்பா’.

வள்ளெயிற்றுப் பேழ்வாய் ஞமலிக்கு மான்குழாம்
எள்ளி யிரிந்தாற்போ லெவ்வழியும்-வள்ளற்கு
மாலார்கடலன்ன மண்பரந்த வாட்டானை
மேலாரு மேலார் வினாந்து.

இதனுட் புலியினே வெமிக்கப்படுகின்ற தலைமகனாகிய வீரனோடு
காயை உவமித்தமையால் இறப்பவழிந்த வானந்தவுவமை.

‘சூத்திரம்’.

இறப்ப விழிந்தது மிறப்ப வுயர்ந்தது
மறத்தகை வழியுய வானந்த வுவமை.

அலங்கார குற்றமாவது.

வெண்டிங்கள் போன்றிலங்கு வெண்சங்கு சங்கனைய
வண்டிலங்கு தாழை வளர்தோடு-விண்டெங்கும்
களளாவி நாறுங் கருங்கழிசூழ் கானகத்தெம்
உள்ளாவி வாட்டு முரு.

இதனுள் வெண்டிங்கள்போலுஞ் சங்கு, சங்குபோலுந் தாள்
ப்பூவென்று உவமைக்குவமை சொன்னமையால் அடுத்தவரலுவல்
யென்னும் அலங்காரக்குற்றம்.

சூ தீ தீ ர ம்

உவமைக்குவமை யில்லெனமொழிப.

இனி எல்லாக்குற்றமும் தீர்ந்தசெய்யுள்வருமாறு.

ஆசிரியப்பா.

தாமரை புரையுங் காமர் சேவடி
பவளத் தன்ன மேலித் திகழொளி
குன்றி யேய்க்கு முடுக்கைக் குன்றின்
நெஞ்சபக வெறிந்த செஞ்சுடர் நெடுவேற்
சேவலங் கொடி யோன் காப்ப
வேமவைக லெய்தின்று லுலகே.

ஒழிபியல் - முற்றிற்று.

ஒழிபியற் செய்யுண் முதனனைப்பு.

விட்டிசை மாஞ்சீ ரியற்றனை சேர்ந்தருகி .
வாரடர் கொங்கை வருக்கஞ் சுருங்கிற்று வான்பொருளும்
சீரிய தூங்கேந் தடுக்குச் சிறந்த வெழுத்து மன்றே
யாரு மொழிபியற் பாட்டின் முதனனைப் பாகுமன்றே.

யாப்பருங்கலக்காரிகை மூலமும்-உரையும்

மு ற் றி ற் று.

இந்நூலிற் சொல்லாத

கட்டளைக்கலிப்பாவுக் கிலக்கணம்.

சூத்திரம்.

மாச்சீர் முன்வரு நாற்சீ ரடியே
நேர்முத னிரைமுத னிரனிறை யானே
பதினே ரெழுத்தும் பன்னீ ரெழுத்து
மியைந்தனா யடியாய் நடந்தஃ திரட்டித்
தொத்துநான் கிறுவது கட்டளைக் கலிப்பா.

நேரசைக் கட்டளைக்கலிப்பா.

சொல்லி னீரிவ ராசைப்பட்ட ரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையே
புல்லுவா ரெவ்வி தத்தினு மென்றுளம்
பூரித்தேயிருந் தேன்மட மங்கைமீர்
செல்லு லாம்பொழிற் கூவநகருறை
திருவிற் கோல ரினுமரு ளாமையால்
ஆல்லதேது திகம்பர ரென்பொரு
ளறையின்வன்கண ராவரென் மட்டுமே.

இது நேரசைமுதலாவந்த செய்யுள்.

அ

யாப்பருங்கலக்காரிகை

உயிர்.

ஆவியாவன, அகரமுதல் ஓளகாரமீராய்க்கிடந்த பன்னிரண்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

அகரமுதல ஓளகாரவிறுவாய்ப்
பன்னீரெழுத்து முயிரெனமொழிப.

சூறுகியமூவுயிராவன, குறியிலகரமும், குற்றியலகரமும், ஐகா
ரக்குறுக்கமும் எனவிலைவ இவைமேலேசொல்லுதும். ஆய்தமென்ப
தஃகேனம. அஃகனமெனினும், ஆய்தமெனினும், தனிநிலையெ
னினும், புள்ளியெனினும், ஒற்றெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தீ ர ம்.

அஃகெனமாய்தந் தனிநிலைபுள்ளி
யொற்றிப்பால வைந்துமிதற்கே.

ஊரி
ய்

வரலாறு, எஃகு-கஃசு-கஃடு-கஃது-கஃபு-கஃறு எனவரும்.

சூ தீ தீ ர ம்.

குறியதன்முன்ன ராய்தப்புள்ளி
யுயிரொடுபுணர்ந்த வல்லாறனமிசைத்தே.

மெய்.

இனிமெய்யாவன, ககரமுதல் னகரமீராய்க்கிடந்த பதினெட்
டெழுத்து மெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

ககரமுதல னகரவிறுவாய்ப்
பதினெண்ணெழுத்து மெய்யெனமொழிப.

மூலமும்-உரையும்.

௬

மெய்யெனினும், உடம்பெனினும், உறுப்பெனினும், ஒற்றெனினும், புள்ளியெனினுமொக்கும்.

சூ தீ தீ ர ம்.

மெய்யுடம்புறுப்பொற் றிவைதாமொருபொருட்
செய்யுபென்று செப்பினர்புலவர்.
மெய்யினியற்கை புள்ளியொடுநிலையல்.
எகரவொகரக் தியற்கையுமற்றே.
மெய்யினியக்க மகரமொங்கிவனும்.
மெய்யுயிரீங்கிற றன்னுருவாகும்.

ஏகாரம் எண்ணேகாரம்.

சூ தீ தீ ர ம்.

எண்ணேகார மிடையிட்டுக்கொளினு
மெண்ணுக்குறித்தியலு மென்மனார்புலவர்.

மறுவறுமூவினமாவன, வல்லினம்-மெல்லினம் - இடையினம்-
எனவிலை. வல்லினமாவன கசடதபற. மெல்லினமாவன கருண
கமன-இடையினமாவன யரலவழள.

சூ தீ தீ ர ம்.

வல்லெழுத்தென்ப கசடதபற.
மெல்லெழுத்தென்ப கருணநமன.
இடையெழுத்தென்ப யரலவழள.

மறுவறுமூவினமென்று சிறப்பித்தவதனால் அவை யுயிர்மெய்
யாகியகாலத்தும், அப்பெயரானே வழங்கப்படுமெனக்கொள்க.

கழுஉ-மிலேள-கடைஇ-அரோஒ - அநௌஉ எனஇவையேழுமிறுதி
நிலையளபெடை. உயிரளபெடை எழுத்துநோக்கவேழாம. இடநோ
க்கநான்காம். எழுத்துமிடமுமுறழந்துநோக்க விருபதெட்டாமெனக்
கொள்க.

ஒற்றளபெடை.

இனி ஒற்றளபெடைக்குச் சொல்லுமாறு. ஒற்றுகளுள் கரு
ணநமன வயலளவாய்தமென்னும் பதினேரொற்றும், குறிற்கீழும்,
குறிவிணைக்கீழும் வந்தளபெடுக்கு மெனக்கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

வருணநமன வயலளவாய்த
மெனுமிவையீரிடத்தள பெழுமொரோவழி
வன்மையொடுரஃகான முஃகாநொழிந்தாங்
கன்மையாய்தமோடள பெழுமொரோவழி.

மங்கலம் - மஞ்சு - மண்ணு - பந்த - அயம்பு - மின்
ன்னு-தெவ்வவர்-வெய்யர்-செல்லக-கொள்ளக-எஃஃகு எனக்குறி
ற்கீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டுகொள்க. ரங்கம்-
முரஞ்சு-முரண்ணி-பருந்த-அருமம்பு-முரன்னு-குரவ்வை -
அரைய்யர்-குரல்லகள் - திரன்னகள் - வரஃஃகு எனக்குறிவிணை
கீழ்ப்பதினேரொற்று மளபெழுந்தவாறுகண்டு கொள்க. இவ்விரு
பத்திரண்டு புள்ளியளபெடையுஞ் செய்யுளகத்தல்லது † பரவை
வழக்கினுள்வாராவெனக் கொள்க.

சூ தீ தீ ர ம்.

மாத்திநாவகையாற் றனேதமகெடாநிலை
யாப்பழிபாமையென் றளபெடைவேண்டும்.

† பரவைவழக்கென்பது - உலகவழக்கு.

மாத்தினை

அறிஞருரைத்த வளபுமென்றுசிறப்பித்தவதனால் குற்றெழுத்
தும் ஒற்றளபெடையும் ஒரோஒன்று ஒருமாத்தினா, கெட்டெழுத்திர
ண்டொத்தினா, உயிரளபெடை மூன்றுமாத்தினா, ஆய்தமும் மெய்
யும் குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஒரோவெ஥ன்றமைமாத்தினா,
ஐகாரக்குறுக்கமும் ஔகாரக்குறுக்கமும் ஒரோஒன் றென்றமைமாத்
தினா, மகரக்குறுக்கமும் ஆய்தக்குறுக்கமுமொரோவொன்று கான்
மாத்தினா.

சூ த் தி ர ம்.

ஒன்றிரண்டொரு மூன்றென்றநாயனாகா
வென்றனர் பொழுதிவை யிமைநொடியளவே
கண்ணிமைகைந் நொடியளவேமாத்தினா
நுண்ணிதினுணர்ந்தோர் கண்டவாதே.
ஒற்றுக்குமாத்தினா யொன்றேயளபெழுந்தாற
நெறறக் குறிலதுவேயாம்.
உன்னல்காலே பூன்றலனாயே
முறுக்கன்முக்கால் விடுத்தலொ

என்றார் பிறருமெனக்கொள்க.

(ச)

* அ ஐ ச.

குறிலே நெடிலே குறிலிணை யேனைக குறியெனடிலே
நெறியே வரினு நிறைந்தொற் றடுப்பினு நோர்நிராயென்

* மேற்சொல்லிய வெழுத்துக்களால் அசைத்து இசைகொள
ளப்படுவது.